Ministerstvo dopravy

Č. j./Sp. zn./Typ	Vyřizuje/Útvar/Telefon	Datum
MD-35827/2023-910/36 MD/35827/2023/930	Mgr. Filip Danko, 910 +420 2251 31451	Praha 16.05.2025

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, rozhodnutím č. j. MHMP 342424/2023 ze dne 12.06.2023 k žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha, které zastupuje Ateliér projektování inženýrských staveb, s. r. o., Ohradní 1443/24b, 140 00 Praha, schválil záměr označený jako „*Konsolidovaná DÚR stavby **D0 510 zkapacitnění***“ na pozemcích v k. ú. Dolní Počernice, Horní Počernice a Černý Most, který podrobně popsal (výrok I.), povolil kácení dřevin rostoucích mimo les a zapojené (souvislé) porosty dřevin a uložil povinnost provést náhradní výsadby (výrok II.), převzal souhlas s trvalým odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu (výrok III.), stanovil podmínky kladené na záměr (výrok IV.) a platnost územního rozhodnutí na dobu pěti let ode dne nabytí právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání:

1. **Zdravé životní prostředí, z. s.**, Na Korunce 324, 190 11 Praha
2. **Karla Polydorová**, Běchorská 2229/15, 193 00 Praha
3. doc. PhDr. **Iva Poláčková Šolcová**, Ph.D., Nad rybníkem 155, 190 12 Praha

   všichni zastoupení Mgr. Jiřím Vozákem, advokátem ev. č. ČAK 20315, 1. máje 97/25, 460 07 Liberec
4. **Sdružení pro Místní záležitosti, z. s.**, Nad rybníkem 219, 190 12 Praha
5. Mgr. **Roman Oberstein**, K Čihadlům 476, 190 12 Praha
6. **Jan Paul**, ak. malíř, Svatoňovická 243, 190 12 Praha
7. **Miloš Charypar**, Slovinská 752/7, 101 00 Praha
8. Ing. **Michaela Vondráčková**, Ph.D., Listopadová 282, 190 12 Praha
9. **Jana Segi Lukavská**, Podkrkonošská 524, 190 12 Praha.

Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury, jako správní orgán příslušný podle § 2e odst. 3 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění účinném do 31.12.2020 (čl. II bod 1. zákona č. 403/2020 Sb.), a podle § 330 odst. 3 věty druhé zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo o podaných odvoláních takto:

I.

Odvolání Jany Segi Lukavské, bytem Podkrkonošská 524, 190 12 Praha, **se** podle § 92 odst. 1 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) **zamítá** pro **nepřípustnost**.

Odvolatelka je jediným účastníkem řízení, na kterého se vztahuje tento výrok o nepřípustném odvolání podle § 27 odst. 1 správního řádu.

II.

Odvolání Miloše Charypara, nar. 11.09.1956, bytem Slovinská 752/7, 101 00 Praha, a Ing. Michaely Vondráčkové, Ph.D., nar. 20.02.1962, bytem Listopadová 282, 190 12 Praha, **se** podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu **zamítají** pro **opožděnost**.

Odvolatelé jsou jedinými účastníky řízení, na které se vztahuje tento výrok o opožděných odvoláních, podle § 27 odst. 1 správního řádu.

III.

A.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **se** rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu, č. j. MHMP 342424/2023 ze dne 12.06.2023 **mění** ve výrokové části takto:

1. Ve výroku **I. se**

a. za text, který obsahuje výčet pozemků, na nichž je stavba umístěna a který končí na str. 4 slovy „*situované tak, jak je zakresleno v grafické příloze tohoto rozhodnutí, označené: KATASTRÁLNÍ SITUAČNÍ VÝKRES, C.4, DATUM: ÚNOR 2020, AKTUALIZACE 6/2022, obsahující vyznačení současného stavu území a stavebního pozemku, požadované umístění stavby na pozemku a půdorysné určení jejího prostorového řešení*“ **vkládá** text:

„*Vzhledem ke sloučení nebo oddělení parcel, které nastalo v mezidobí od vyhotovení výkresů, se v tomto výčtu, jakož i v navazujícím textu ve všech výskytech:*

- *pozemkem parc. č. 1595/1 v k. ú. Dolní Počernice rozumí z tohoto pozemku nově oddělený pozemek parc. č. 1595/31 v k. ú. Dolní Počernice (oddělen kvůli SO 762)*
- *pozemky parc. č.: 1594, 1595/3, 1595/4, 1595/5, 1582/3 a 1582/11 v k. ú. Dolní Počernice rozumí pozemek parc. č. 65/2 v k. ú. Dolní Počernice, s nímž byly sloučeny*
- *pozemky parc. č.: 1603/3, 1451/2, 1446/3 a 1634/3 v k. ú. Dolní Počernice rozumí pozemek parc. č. 1444/3 v k. ú. Dolní Počernice, s nímž byly sloučeny*
- *pozemkem parc. č. 1451/1 v k. ú. Dolní Počernice rozumí pozemek parc. č. 1444/1 v k. ú. Dolní Počernice, s nímž byl sloučen*
- *pozemkem parc. č. 717 v k. ú. Černý Most rozumí pozemek parc. č. 770 v k. ú. Černý Most, s nímž byl sloučen.*“

b. v popisu stavebního objektu SO 250 (Zárubní zeď v km 63,400 vlevo) za dosavadní popis **vkládá** text:

„*Do římsy (převázky) v koruně zdi bude v souladu s dokumentací tohoto stavebního objektu upevněna protihluková stěna výšky 1,5 m, která bude zalomená směrem k vozovce a zakončená hlukovým absorbérem, tj. protihluková stěna bude po celé délce koruny a nové římsy zdi. Protihluková stěna bude řešena tak, aby výškově co nejplynuleji navazovala (tj. bez významnějších výškových propadů) na protihlukové stěny řešené v jiných řízeních (stavební záměry ‚D0 Satalice – Běchovice PHD Dolní Počernice‘ a ‚D0 510 Most přes Počernický rybník‘).*

Z toho důvodu bude výška zárubní zdi v maximální možné míře přizpůsobena tomuto požadavku, tj. v mezích výškového rozmezí zárubní zdi (3,5–6,2 m dle technické zprávy) se bude pohybovat v horní polovině tohoto intervalu (podle toho, co umožní zjištění, která vyplynou z podrobnějšího statického aj. posouzení pro účely zpracování projektové dokumentace). Vzhledem k navazujícím protihlukovým stěnám stavebního záměru ‚D0 510 Most přes Počernický rybník‘ odpovídá tato výška cca středu rozmezí 5,0–6,0 m.“.

c. v popisu odvodnění na str. 11 výčet, který začíná stavebním objektem SO 301 a končí stavebním objektem SO 373, **nahrazuje** textem:

SO 301 *Stoka D1*
Cca v km 61,4–61,6 je nutné vymístit cca 200 m stávající kanalizace dimenze DN 300 ze středového pásu (kolize s PHS). Odvodnění příslušného úseku zajistí nová kanalizační stoka délky 90 m téže dimenze s prefabrikovanými revizními šachtami (RŠ). Stávající uliční vpusti (UV) úseku budou přepojeny do této stoky a do stávající stoky DN 600. Z celkového počtu osmi stávajících vpustí, budou tři vpusti zrušeny včetně přípojek. Srážkové vody, v současnosti odváděné trojicí rušených vpustí, budou odvedeny do navrženého štěrbinového žlabu a dále novou přípojkou DN 250 do stávající stoky DN 600. Trojice stávajících vpustí bude přemístěna a přepojena do navržené stoky D1, zbývající dvě uliční pustí, odvodňující druhý jízdní pás, budou připojeny do stoky D1 společnou přípojkou. Poslední zachovávaná uliční vpusť bude přímo zaústěna do stávající stoky DN 600. Přípojky UV budou dimenze DN 150.

SO 302 *Úprava stávajících vpustí*
V okolí km 61,7 budou v návaznosti na návrh komunikací některé stávající UV přesunuty a některé budou zrušeny.

SO 330 *Přeložka stávající kanalizace*
Bude provedeno vymístění stávající RŠ ze zpevněné plochy rampy propojující pravý jízdní pás D11 a pravý jízdní pás D0. Záměr předpokládá realizaci nové kanalizační stoky DN 800 napojené na stávající kanalizaci, zrušení úseku stávající kanalizace DN 800 a úpravu stávající spojné komory ve středovém pásu D11.

SO 331 *Přeložka stávající kanalizace 62,35*
Bude provedeno vymístění stávající RŠ z navrženého kolektoru odpojujícího se z D0 směrem na D11. Záměr předpokládá realizaci nové kanalizační stoky DN 800 napojenou na stávající kanalizaci a zrušení úseku stávající kanalizace DN 800. Součástí SO 331 je realizace štěrbinových žlabů zajišťujících odvodnění hlavní trasy v úseku mezi pásy doprovodné zeleně. První ze štěrbinových řadů bude zaústěn do stávající stoky odvodňující podmostí přilehlého mostu, druhý štěrbinový řad bude zaústěn do stávající stoky DN 300 odvodňující hlavní trasu.

SO 360 *DUN, OK a RN (dešťová usazovací nádrž, oddělovací komora a retenční nádrž)*
V místě stávající OK bude dle potřeb navrženého výškového uspořádání provedena nová OK (betonová monolitická bez zastropení) s vysokou přepadovou hranou, chránící navrženou DUN před vyplavováním při nadměrných průtocích. Přepadové potrubí OK bude zaústěno do RN. Obdobně bude provedena i komora vírového ventilu (KVV), ochraňující DUN proti proplachování při nadměrných průtocích. DUN bude provedena jako sestava podzemních nádrží sestávající ze sedimentační nádrže, odlučovače ropných látek a spojného prvku. Odtok z DUN je zaústěn do retenční nádrže RN-B (betonová nádrž). Odtok z nádrže je zaústěn přes stávající potrubí DN 1600 do Svépravického potoka. Součástí nádrže bude regulace průběžného odtoku a bezpečnostní přepad.

SO 361–371
Oddělovací hráze retenčních příkopů jsou uvažovány ve dvou možných typech konstrukčního řešení; použití závisí na retenční kapacitě.
Jedno řešení představují zemní hráze s prázdnícím souvrstvím z propustné zeminy na výtokové straně stabilizovaným kamenivem a geotextílií. V závislosti na požadovaném prázdnícím průtoku bude navržena plocha a propustnost prázdnícího souvrství. Zemní hráze je možné použít pouze v případech, že retenční kapacita významně převyšuje požadavek na retenci.
V opačném případě, kde je retenční kapacita příkopu nedostatečná, budou do svahů příkopu ze žulových kostek vyzděny žlábky, do nichž budou vloženy dřevěné hradící dluže z čtvercových trámů. Průběžné prázdnění bude zajištěno zemním tělesem v dolní části hráze, na jehož vrchní líc budou kladeny dřevěné dluže.

***SO 361** Retenční příkop S2*
Na povodí S2 je k dispozici dostatečně kapacitní příkop, kde je možné před stávajícím zaústěním do Svépravického potoka realizovat oddělovací hráz s kótou koruny až 233,07 m n. m., což odpovídá maximální hladině v úrovni 0,3 m pod hranou komunikace. Před navrženou hrází bude umístěna norná stěna.

***SO 362** Retenční příkop S3*
Širší povodí S3 sdružuje povodí S3a a S3b. V povodí jsou navrženy retenční příkopy S3a a S3b. Na obou příkopech bude realizováno deset oddělovacích hrází. Koruna oddělovacích hrází je navržena v maximální přípustné výšce 0,3 m pod hranou zpevnění přilehlých komunikací. Před zaústěním do Svépravického potoka bude na příkopu S3a osazena norná stěna.

***SO 363** Retenční příkopy S4*
Širší povodí S4 sdružuje povodí S4a a S4b. V povodí jsou navrženy retenční příkopy S4a, S4b a S4c. Na příkopech bude realizováno celkem osm oddělovacích hrází. Koruna oddělovacích hrází je navržena v maximální přípustné výšce 0,3 m pod hranou zpevnění přilehlých komunikací. Před zaústěním do Svépravického potoka bude na příkopu S4a osazena notná stěna.

***SO 364** Retenční příkop S6*
Na povodí S6 je k dispozici dostatečně kapacitní příkop, kde je realizací dvou oddělovacích hrází s korunou v maximální přípustné výšce 0,3 m pod hranou zpevnění přilehlé komunikace možné zajistit dostatečný retenční objem.

***SO 365** Retenční příkopy S7*
Širší povodí S7 sdružuje povodí S7a a S7b. V povodí jsou navrženy retenční příkopy S7a–f. Na příkopech bude realizováno 25 oddělovacích hrází s korunou v maximální přípustné výšce 0,3 m pod hranou zpevnění přilehlých komunikací. Před zaústěním do Svépravického potoka bude na příkopu S7a osazena norná stěna.

***SO 366** Retenční příkop S8*
V povodí S8 je navržen retenční příkop. Na příkopu budou realizovány čtyři oddělovací hráze s korunou v maximální přípustné výšce 0.3 m pod hranou zpevnění přilehlých komunikací. Před zaústěním do Svépravického potoka bude na příkopu S8 osazena norná stěna.

***SO 367** Retenční příkop S9*
Na povodí S9 je k dispozici dostatečně kapacitní příkop, kde je možné před stávajícím zaústěním do Svépravického potoka realizovat pouze část navržených oddělovacích hrází s kótou koruny v maximální přípustné výšce 0,3 m pod hranou zpevnění přilehlé komunikace. Před zaústěním do toku bude osazena norná stěna.

***SO 368** Retenční příkop S10*
Povodí S10 odpovídá náspu na větvi propojující D11 a D0, kde jsou navrženy PHS. Jelikož v úseku nebyla v minulosti realizována dešťová kanalizace, bude odvodnění řešeno UV s odtokem vyvedeným do skluzu, svedeného do retenčního příkopu vedeného v patě náspu. Navrženo je celkem šest UV a skluzů.
Na povodí je k dispozici dostatečně kapacitní příkop, kde je možné před stávajícím zaústěním do Svépravického potoka realizovat dvanáct oddělovacích hrází s kótou koruny v maximální přípustné výšce 0,3 m pod hranou zpevnění přilehlé komunikace. Před zaústěním do toku bude osazena norná stěna.

***SO 369** Retence S11*
Povodí S11 odpovídá náspu na větvi propojující D0 a výjezd z D11 do komerční zóny, kde jsou v části úseku navrženy PHS. Jelikož v úseku nebyla v minulosti realizována dešťová kanalizace, bude odvodnění řešeno UV s odtokem vyvedeným do skluzu, svedeného do retenčního příkopu vedeného v patě náspu. Navrženo je celkem třináct UV a skluzů.
Na povodí není k dispozici dostatečně kapacitní příkop, kde by bylo možné zajistit požadovanou retenci. Jelikož se širší povodí nachází na vnější straně obvodu MÚK Horní Počernice, v území obklopeném stavbou D0 510 a vodotečí Chvalka, je přípustné navrhnout

realizaci mělkého retenčního průlehu v sousední zelené ploše, prázdněného do retenčního příkopu drénem pro ochranu proti chloridům. V povodí bude realizována oddělovací hráz s nornou stěnou před zaústěním do Chvalky, spolu s úpravou přilehlé zelené plochy na povrchovou retenci.

***SO 370** Retenční příkop S14*
Povodí S14 odpovídá náspu v úseku mezi MÚK Náchodská a MÚK Horní Počernice, kde jsou navrženy PHS. Jelikož v úseku nebyla v minulosti realizována dešťová kanalizace, bude odvodnění řešeno UV s odtokem vyvedeným do skluzu, svedeného do retenčního příkopu vedeného v patě náspu. Navrženo je celkem patnáct UV a skluzů. Součástí bude i propustek pod ulicí Hartenberská.
Stávající příkop vedený v patě náspu neposkytuje dostatečnou retenční kapacitu, proto bude místně rozšířen směrem k tělesu náspu, svahy příkopu budou provedeny ve sklonu 1 : 1 a opevněny lomovým kamenem. Na příkopu bude před zaústěním do Chvalky provedena jedna zemní hráz.

***SO 371** Retenční příkop S15*
Povodí S15 odpovídá náspu v úseku mezi MÚK Náchodská a MÚK Horní Počernice, kde jsou navrženy protihlukové stěny. Jelikož v úseku nebyla v minulosti realizována dešťová kanalizace, bude odvodnění řešeno uličními vpusťmi s odtokem vyvedeným do opevněných skluzů dále svedených do stávajícího retenčního příkopu vedeného v patě náspu. Navrženo je celkem 20 uličních vpustí a skluzů.

***SO 372** Úprava stávajících odvodňovacích příkopů*
V podélných odvodňovacích příkopech v úseku mezi MÚK Horní Počernice a mostem přes Počernický rybník bude podpořen odtok do dešťové kanalizace realizací zemních hrází výšky do 0,1 m. Ve dně nových podélných odvodňovacích příkopů, odvodňujících hlavní trasu mezi touto MÚK a mostem přes Počernický rybník, širší povodí K7–K12, budou do dna osazeny vpusti. Snaha maximalizovat odtok přes předčistící zařízení a retenci je příčinnou návrhu nízkých hrázek, které významnou část vod transportovaných podélnými příkopy zbrzdí a zajistí vyšší využití vpustí.

***SO 373** Mělký průleh S5*
Povodí S5 představuje malou část území, kterou je možné pouze povrchově odvodnit do Svépravického potoka, bez možnosti realizace funkčního retenčního příkopu. Řešením je realizace mělkého retenčního průlehu, za účelem ochrany proti chloridům, prázdněného drénem do přilehlé vodoteče.

2. Ve výroku **II.**

a. **se** ve výroku II. a) ve všech výskytech **nahrazuje** označení

pozemku parc. č. „*1448188*“ za text „*1448/88*“, pozemku parc. č. „*1469n*“ za text „*1469/7*“ a pozemku parc. č. „*146917*“ za text „*1469/7*“.

b. **se** za výrok II. d) **vkládá** nový výrok II. e), který zní:

*V návaznosti na ust. § 9 zákona č. 114/1992 Sb. a na závazné stanovisko místně příslušného orgánu ochrany přírody vydané pro území městské části Praha – Dolní Počernice, Úřadu městské části Praha – Dolní Počernice, oddělení přestupků a správních agend, pod č. j. 2311/20/POK-47 ze dne 17.03.2021, ve znění revizního závazného stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 1084054/2024 ze dne 04.06.2024, ve kterém orgány ochrany přírody stanovily povinnost provedení náhradní výsadby, jako kompenzaci ekologické újmy, ke které dojde pokácením dřevin a porostů, stavební úřad **ukládá** provedení náhradní výsadby*

na pozemek parc. č. 1444/3 v k. ú. Dolní Počernice, 6 ks habr obecný o obvodu kmínku minimálně 12–14 cm

na pozemek parc. č. 1448/88 v k. ú. Dolní Počernice, 22 ks habr obecný, 7 ks javor mléč, 2 ks jasan ztepilý, 3 ks dub zimní, vše o obvodu kmínku minimálně 12–14 cm.

Kvalita výpěstků bude odpovídat české technické normě ČSN 46 4902–1 „Výpěstky okrasných dřevin, společná a základní ustanovení“. Výsadba bude provedena podle

technických norem ČSN 83 9011 „Technologie vegetačních úprav v krajině – Práce s půdou“, ČSN 83 9021 „Technologie vegetačních úprav v krajině – Rostliny a jejich výsadba“ a ČSN 83 9051 „Technologie vegetačních úprav v krajině – Rozvojová a udržovací péče o vegetační plochy“. Dřeviny (výpěstky) budou s pevným zemním balem, kotveny minimálně třemi kůly, dojde k 50% výměně půdy ve výsadbové jámě.

Náhradní výsadba bude provedena nejpozději do půl roku od kolaudace výše uvedené stavby, a to za vhodných klimatických podmínek a ve vhodném agrotechnickém termínu, tj. v jarním období před vyrašením pupenů nebo v podzimním období po opadu listů.

Žadatel zajistí následnou péči o vysazené dřeviny po dobu pěti let v souladu s ČSN 83 9051 „Technologie vegetačních úprav v krajině – Rozvojová a udržovací péče o vegetační plochy“. Následná péče bude spočívat zejména v pravidelné zálivce, péči o kořenový prostor, odborně realizovaném výchovném řezu, kontrole a včasném ošetření eventuálních poranění, kypření, přihnojení a odplevelení dřevin dle potřeby, kontrole a případné opravě kotvení, výměně neujatého sadebního materiálu.

Žadatel dále zajistí provedení náhradní výsadby:

na pozemky parc. č. 1452 a 1466/1 v k. ú. Dolní Počernice, 50 ks ořešák, 50 ks slivoň, 50 ks hrušeň, které budou vybrány z těchto starých a krajových odrůd:
odrůdy ořešáků: Apollo, Bohumil, Jupiter, Kardinál, Lake, Mars, Saturn, Seifersdorferský, Sychrov,
odrůdy slivoní: Čačanská lepotica, Čačanská raná, Čačanská rodná, Černošická, Durancie, Gabrovská, Gemerská, Hamanova, Chrudimská, Vlaška, Wangenheimova, Zimmerova,
odrůdy hrušní: Magdalenka, Muškatelka turecká – Zbuzanka, Solanka, Kozačka štutgarská, Ananaska česká, Špinka, Pstružka, Solnohradka, Šídlenka, Muškatelka letní, Muškatelka šedá, Nagevicova, Bezjaderka Říhova, Koporečka, Canalova (Křesetická), Červencová, Amaliská, Salisburyova, merodova, Esperenova máslovka, Avranšská, Hardyho, Charneuská, Bergamotka anglická, Děkanka šedá, Dvorní, Nelisova zimní, Paříženka, Madame Verté, Thiriotova, Trevouská.

Výsadba, vč. výběru konkrétních odrůd, bude předem konzultována a koordinována ve spolupráci s Odborem ochrany prostředí, oddělením péče o zeleň (kontaktní osoba: Ing. Jiří Rom., tel.+420 236 005 820, e-mail: jiri.rom@praha.eu). Požadované odrůdy nejsou běžným sortimentem, je třeba je objednat s dostatečným předstihem (1–1,5 roku před výsadbou), aby mohly být naroubovány.

Ovocné stromy budou vysokokmenného tvaru s korunkou nasazenou ve 180–200 cm, korunka bude stará min. 1 vegetační sezónu. Výsadbový materiál bude kvalitní, bez známek napadení chorobami či škůdci a bez mechanického poškození. Při přepravě rostlin na místo výsadby nesmí dojít k jejich poškození. Dřeviny by měly být vysazeny co nejdříve po přepravě. Při přepravě bude ochráněn kořenový systém dřevin před vysycháním/omrznutím, stejně tak po celou dobu před výsadbou i v průběhu výsadby.

Výsadba: Výsadba stromu bude zahrnovat vyhloubení jamky min. 80 cm široké a 50 cm hluboké; v nepříznivých půdních podmínkách bude nahrazeno 50 % objemu zeminy; zdrsnění stěn jamky; tříbodový kotvící systém (osazení tří kůlů o průměru 6 cm včetně horních příček, tříbodové vyvázání stromku k příčkám, úvazy budou upevněny na příčky, nikoli kůly, stromek bude uvázán pod korunkou – korunka bude sahat nad příčky tak, aby nebyly větve při pohybu o kotvící systém odírány); instalaci plastové chráničky kolem kmínku (bílá či zelená, v celé ploše ovšem stejná) min. 80 cm vysoké; instalaci plotového pletiva (velikost ok 5 cm × 5 cm) kolem trojbloku s úpravou proti korozi – pletivo až k horním příčkám; půdní sorbant; úprava zálivkové mísy; mulčování; výsadbový výchovný řez (zakrácení řezem na vnější pupen); povýsadbová zálivka 100 l.

Při samotné výsadbě ani mulčování nesmí dojít k zasypání krčku stromku. Kořeny je nutné ze všech stran důkladně prosypat substrátem, který bude pečlivě uhutněn, aby se eliminovaly vzduchové kapsy v jámě a předešlo se tak vysoušení kořenů. Při přitlačování zeminy ke kořenům nesmí dojít k poškození kořenového krčku či kořenů. Po dosypání zeminy se stromky zalijí dostatečným množstvím vody, bude použito cca 100 litrů na strom (zálivka bude aplikována na dvě části, tedy 50 l a po zasáknutí dalších 50 l).

Náhradní výsadba bude provedena nejpozději do dvou let od pokácení dřevin, a to v rozmezí od listopadu do konce března s přihlédnutím ke klimatickým podmínkám daného roku.

Žadatel zajistí následnou péči o vysazené dřeviny po dobu 5 let. Následná péče o ovocné stromy bude zahrnovat zálivku (100 l/strom – zálivka bude aplikována na dvě části, tedy 50 l a po zasáknutí dalších 50 l, zálivka bude provedena dle potřeby, předpokládaná frekvence je 10 zálivek za rok); kontrolu a výměnu poškozených kůlů a příček; úvazů; plastové chráničky a pletiva kolem trojbloku; chemické ošetření proti škůdcům v případě potřeby; ruční odplevelení; pravidelné zapěstování korunky ve vhodném termínu pro jednotlivé ovocné druhy včetně pravidelného odstraňování obrostu kmínku. V okamžiku, kdy dojde k úhynu dřeviny v průběhu 5 let od výsadby, bude tato dřevina nahrazena v nejbližším možném termínu vegetačního klidu."

3. Ve výroku **IV.**

a. **se vypouští** podmínka č. 2.

b. v souboru podmínek č. 3 **se**

- v návětí podmínky text: „*pod čj. MCP20 003241/2022/OŽPD/Haj ze dne 04. 02. 2022:*" **nahrazuje** textem: „*pod č. j. MCP20 016641/2024/OZPD/Haj ze dne 19.06.2024:*".
- **vypouštějí** podmínky č. 3.1–3.6, 3.9 a 3.10.
- v podmínce č. 3.7 **se** za slovo „*povrchu*" **vkládá** tečka a **vypouští se** text: „*a nedocházelo k zasakování vody s obsahem látek používaných při zimní údržbě vozovky do půdních vrstev a následnému negativnímu ovlivnění jakosti vod podzemních.*"

4. Ve výroku IV., v souboru podmínek pod č. 8 **se**

a. v návětí podmínky dvojtečka **nahrazuje** čárkou a **vkládá se** text: „*ve znění revizního závazného stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 1084054/2024 ze dne 04.06.2024:*"

b. podmínky pod body 8.1.–8.7. **nahrazují** těmito podmínkami:

8.1. Kácení je možné až po vzniku práva provést výše uvedený stavební záměr podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

8.2. Kácení lze provést pouze v období vegetačního klidu, tj. od 1. 11. do 31. 3. kalendářního roku.

5. Ve výroku IV., v souboru podmínek pod č. 9 **se**

a. v návětí podmínky dvojtečka **nahrazuje** čárkou a **vkládá se** text: „*ve znění revizního závazného stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 1083963/2024 ze dne 04.06.2024:*"

b. v bodě 9.3. první odstavec, který začíná slovy „*Náhradní výsadba bude provedena (…)*" a který končí slovy „*(…) po opadu listů.*", **nahrazuje** textem:

„*Náhradní výsadba bude provedena nejpozději do půl roku od kolaudace výše uvedené stavby, a to za vhodných klimatických podmínek a ve vhodném agrotechnickém termínu, tj. v jarním období před vyrašením pupenů nebo v podzimním období po opadu listů.*"

c. podmínka 9.8. **vypouští**.

6. Ve výroku IV., v podmínce pod č. 10 **se** za označením závazného stanoviska dvojtečka **nahrazuje** čárkou a **vkládá se** text: „*ve znění revizního závazného stanoviska Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 1083963/2024 ze dne 04.06.2024: Kácení bude provedeno bezprostředně před zahájením stavebních prací a současně v době vegetačního klidu, tj. v období vymezeném termínem od 1. 11. do 31. 3. kalendářního roku.*"

7. Do výroku IV. **se vkládá** nová podmínka č. 14, která zní:

Ve vazbě na podmínku č. 7.1 písm. g) bude žadatel při další přípravě vycházet jako z minimálního standardu z projektu monitoringu, který je doložený v části F.9 dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby (RNDr. Tomáš Bajer, ECO - ENVI - CONSULT, 02/2020).

Nad rámec tohoto projektu se stanovují tyto podmínky:

V průběhu další přípravy záměru je nutné monitorovat dostupné hydrogeologické vrty a studně a dle výsledků stanovit možné změny hladiny podzemní vody v průběhu hydrologického roku a učinit opatření k zajištění a stabilizaci ohrožených zdrojů podzemní vody v okolí trasy D0 510.

Monitorovány budou přinejmenším studny u domů

- *Nad Rybníkem č. p. 258 (pozemky zapsané na LV č. 287 pro k. ú. Dolní Počernice)*
- *Nad Rybníkem č. p. 149 (pozemky zapsané na LV č. 463 pro k. ú. Dolní Počernice)*
- *Nad Rybníkem č. p. 271 (pozemky zapsané na LV č. 298 pro k. ú. Dolní Počernice)*
- *Nad Rybníkem č. p. 365 (pozemky zapsané na LV č. 364 pro k. ú. Dolní Počernice);*

dále studny na pozemku parc. č. 4455/34 v k. ú. Horní Počernice (jižně od MÚK Horní Počernice v lokalitě s místním názvem U Starých rybníků a v blízkosti DUN a RN v MÚK Horní Počernice (mezi km 61,9–62,0 zhruba na pozemku parc. č. 4455/29 v k. ú. Horní Počernice) a dotčené povrchové vody. Případně budou monitorované také jiné či další studny (vyvstane-li pro potřeba monitoringu na základě objektivních překážek apod.).

Přesná lokalizace a podrobnosti etap a četnosti monitoringu, jakož i funkční nápravná opatření pro případ nepříznivých výsledků, budou zpřesněny v projektové dokumentaci předložené ve stavebním řízení (v řízení o povolení záměru ve zbytku věci), přinejmenším však bude zahrnovat monitoring jednou před zahájení výstavby, jednou během výstavby a jednou po zahájení užívání stavby.

Etapy monitoringu ovzduší budou rovněž přizpůsobeny konkrétním okolnostem provedení výsadeb, které uložily jako samostatná opatření jednak orgány ochrany přírody jako náhradní výsadby za kácené dřeviny, jednak Ministerstvo životního prostředí jako kompenzační opatření k ochraně ovzduší. Vzhledem k celkovému požadovanému počtu dřevin, který tvoří kumulativně tyto na sobě nezávislé výsadby, žadatel zohlední konkrétní okolnosti výsadeb, tj. kdy, kde a jaké dřeviny budou vysazovány (pravděpodobně budou vysazované postupně, nikoliv všechny najednou), jak budou dřeviny prospívat a dosahovat potřebných parametrů apod. Zejména poslední předpokládaná etapa – do pěti let po zahájení provozu – proto bude v tomto případě brána jako orientační a žadatel doplní další etapu (etapy) dříve i později, pokud by vysazené dřeviny měly nebo naopak ještě neměly dostatečné parametry (zejména objem korun, zamýšlená finální skladba či porosita vegetační bariéry) pro zachytávání především částic PM_{10}, $PM_{2,5}$ a benzo(a)pyrenu.

8. Do výroku IV. **se vkládá** nová podmínka č. 15, která zní:

Žadatel předloží projektovou dokumentaci správci povodí k poskytnutí stanoviska podle § 54 odst. 4 vodního zákona a bude respektovat jeho pokyny pro řádné rozpracování podrobností vodohospodářských objektů tak, aby správce povodí mohl úplně a komplexně posoudit skutečnosti potřebné pro zaujetí stanoviska, s důrazem na plán zimní údržby a na účinná opatření především pro látky používané při zimní údržbě včetně způsobu kontroly účinnosti opatření. Opatření budou jak technická (rozpracování podrobného technické řešení stavebních objektů v mezích tohoto územního rozhodnutí), tak organizační (odebírání vzorků apod.).

Žadatel v projektové dokumentaci rovněž rozpracuje podrobný postup odpojení kanalizace, která odvádí srážkové vody z dálnice D11 do rušené dešťové usazovací nádrže (budoucí retenční nádrž); kanalizace nesmí být odpojena dříve, než žadatel zajistí její napojení do nové retenční nádrže, aby nebyly ani dočasně ovlivněné odtokové poměry v území.

9. Do výroku IV. **se vkládá** nová podmínka č. 16, která zní:

Ve vazbě na podmínku č. 7.1 písm. b) se stanovuje, že zůstanou-li hodnoty i po aktualizaci hlukové studie pro další stupeň přípravy (stavební řízení, resp. řízení o povolení záměru v části věci) nad hodnotami hygienických limitů hluku bez korekce na starou hlukovou zátěž ve smyslu podmínky č. 1 písm. b) závazného stanoviska k posouzení vlivů záměru na životní prostředí č. j. 81109/ENV/15 ze dne 12.04.2016 (tj. 60/50 dB jako denní/noční limit), žadatel zajistí u staveb

- *Nad rybníkem č. p. 155 na pozemku parc. č. 68/1 v k. ú. Dolní Počernice*
- *V padolině č. p. 903 na pozemku parc. č. 71/6 v k. ú. Dolní Počernice*
- *Nad rybníkem č. p. 172 na pozemku parc. č. 62 v k. ú. Dolní Počernice*

zánik chráněných venkovních prostor staveb podle § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví, tj. zajistí změnu užívání těchto staveb (popř. jejich částí), nebo zajistí jejich odstranění.

Žadatel splní tuto povinnost nejpozději před uvedením stavby „D0 510 zkapacitnění“ do jakékoliv formy užívání; to neplatí pro zkušební provoz, bude-li jeho účelem ověřit hlukovou situaci právě v chráněných venkovních prostorech těchto staveb.

B.

Podle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu **se** rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu, č. j. MHMP 342424/2023 ze dne 12.06.2023 **ve zbytku**, tj. ve změnami nedotčených částech, **potvrzuje**.

Účastníky řízení, na které se toto rozhodnutí vztahuje v rozsahu výroku III. (§ 27 odst. 1 správního řádu), jsou:

- Ředitelství silnic a dálnic s. p., Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha
- hlavní město Praha, Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha
- městská část Praha 14, Bratří Venclíků 1073/8, 198 00 Praha
- městská část Praha 20, Jívanská 647/10, 193 00 Praha
- městská část Praha – Dolní Počernice, Stará obec 10, 190 12 Praha
- AGROTRADE, a. s., Lopatecká 223/13, 147 00 Praha
- Bareš David Ing., nar. 10.03.1966, Pláničkova 443/7, 162 00 Praha
- Bendl Stanislav PaedDr. Ph.D., nar. 25.04.1965, Sídlištní 245/18g, 165 00 Praha
- Buštová Marie, nar. 03.12.1050, Tanvaldská 1338/3, 182 00 Praha
- CČM Land s. r. o., Vojtěšská 211/6, 11000 Praha
- CENTRUM ČERNÝ MOST, a. s., Na příkopě 388/1, 110 00 Praha
- CETIN a. s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha
- ČERNÝ MOST II, a. s., Na příkopě 388/1, 110 00 Praha
- ČR – Ministerstvo dopravy, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha
- ČR – Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha
- ČR – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 12800 Praha
- Dimitrovová Drahomíra, nar. 06.06.1944, Konstantinova 1494/40, 149 00 Praha
- Famfule Jan Ing., nar. 07.03.1945, Kaňkovského 1237/10, 182 00 Praha
- Fenclová Linda MUDr., nar. 04.12.1957, Štefkova 478/4, 169 00 Praha
- Filipová Hana, nar. 01.06.1961, Náchodská 817/12, 193 00 Praha
- Giles Marie, nar. 07.09.1947, Štverákova 2779/9, 19300 Praha
- Globus ČR, v.o.s., Kostelecká 822/75, 196 00 Praha
- GOLF RESORT ČERNÝ MOST a. s., Národních hrdinů 891, 190 12 Praha
- Honců Kateřina Ing., nar. 30.11.1976, Ligasova 33, Radonice, 250 73 Jenštejn
- Hosnedlová Mlíková Dita, nar. 14.09.1971, Čs. armády 601/23, 160 00 Praha
- Hujerová Marie, nar. 08.02.1944, 28. října 1859/29, 466 01 Jablonec nad Nisou
- IKEA Česká republika, s. r. o., Skandinávská 131/1, 155 00 Praha
- Kalousek Kamil, nar. 18.07.1967, Petrské náměstí 1664/5, 110 00 Praha
- Kejmarová Ludmila, nar. 17.09.1954, Kněžická 95, 190 12 Praha
- Klenka Jiří Ing., nar. 10.08.1950, Na Ořechovce 647/62, 162 00 Praha
- Klenka Matěj Ing., nar. 02.10.1993, Na Ořechovce 647/62, 162 00 Praha
- Koblasa Jiří Ing., nar. 04.02.1965, Čelakovského 3095, 54401 Dvůr Králové nad Labem

- Koderová Daniela, nar. 26.04.1971, Armády 3147/5, 15500 Praha
- Kostelecká zemědělská společnost, a. s., Kutnohorská 474, 281 63 Kostelec nad Černými lesy
- Kuželová Marie, nar. 19.09.1949, Gen. Klapálka 407/24, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- Mayer Adolf, nar. 19.12.1949, Ledvinova 1718/20, 149 00 Praha
- Mayer Jaromír, nar. 22.12.1968, Kouty 39, 290 01 Poděbrady
- Mayerová Eva, nar. 08.12.1946, J. Zeyera 1611, 250 88 Čelákovice
- Mayerová Lenka, nar. 16.07.1952, Vojická 1021/14, 193 00 Praha
- Meduna Josef, nar. 10.11.1947, Komárovská 1936/56, 193 00 Praha
- Mlíková Kristýna, nar. 28.01.1996, Tobrucká 708/15, 160 00 Praha
- Mysicka Jan, nar. 14.04.1983, Weinbergstrasse 44, 8006 Curych, Švýcarská konfederace
- Mysicka Philipp, nar. 30.04.1980, Hörnlistrasse 1, 8702 Zollikon, Švýcarská konfederace
- Myšička Jiří Ing., nar. 07.02.1948, Foersterova 933, 535 01 Přelouč
- Myšička Václav Ing., nar. 03.01.1944, Rüchligweg 99, CH 4125 Riehen, Švýcarská konfederace
- Nejedlý Zdeněk MUDr., nar. 25.04.1957, Dalimilova 457/6, 13000 Praha
- Novotný Pavel, nar. 29.06.1945, Nad rybníkem 102, 190 12 Praha
- Pipková Diana, nar. 12.05.1977, Stoliňská č.p. 2584/17, 193 00 Praha
- Poláček Martin, nar. 23.05.1976, Nad rybníkem 155, 190 12 Praha
- Poláčková Šolcová Iva doc. PhDr. Ph.D., nar. 05.05.1976, Nad rybníkem 155, 190 12 Praha
- Pražská plynárenská Distribuce, a. s., člen koncernu Pražská plynárenská, a. s., U Plynárny 500, 140 00 Praha
- Pražská plynárenská, a. s., Národní 37/38, 110 00 Praha
- Pražská teplárenská a. s., Partyzánská 1/7, 170 00 Praha
- PREdistribuce, a. s., Svornosti 3199/19a, 150 00 Praha
- Sedláková Jana, nar. 13.11.1968, Domkovská 2400/35, 193 00 Praha
- Slabihoud Jiří Ing., nar. 07.04.1960, Na hádku 1621, 107 00 Praha
- Státní statek hl. m. Prahy "v likvidaci", U mlýna 1754/3, Záběhlice, 14100 Praha
- Stoupa Libor, nar. 05.11.1954, Heinemannova 2697/10, 160 00 Praha
- Svěcený Jiří, nar. 30.03.1974, Lukášova 188/2, 13000 Praha
- Svoboda František, adresa neznámá
- Svoboda Jana, nar. 17.08.1959, Breitenweg 10, 3604 Thun, Švýcarská konfederace
- Svoboda Karel, adresa neznámá
- Švihnosová Alena, nar. 29.07.1956, Na svěcence 2524/2b, 193 00 Praha
- Technologie hlavního města Prahy, a. s., Dělnická 213/12, 170 00 Praha
- T-Mobile Czech Republic a. s., Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha
- Tulisová Lenka, nar. 25.05.1994, Stříbrnice 77, 752 01 Kojetín
- UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., Želetavská 1525/1, 140 00 Praha
- Veselá Julie Ing., nar. 10.04.1943, Počernická 514/54, 108 00 Praha

- VIAGEM a. s., Sokolovská 131/86, 18600 Praha
- Vitoušová Eva MUDr., nar. 08.10.1959, Riegrova 339/3, 25001 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav
- Vodafone Czech Republic a. s., Vinohradská 3217/167, 100 00 Praha
- Volfová Eva, nar. 07.04.1961, Komenského 240, 37842 Nová Včelnice
- Vrána Jan Mgr. Ing., nar. 06.02.1973, Slavníkova 129/3, 169 00 Praha
- Wágner Jiří Ing., nar. 29.06.1966, Šanovská 1573/4, 193 00 Praha
- Wágner Pavel Ing., nar. 19.07.1973, Dolská 2486/12, 193 00 Praha
- XAVEROV trade, a. s., Lopatecká 223/13, 147 00 Praha
- Záruba Jiří, nar. 02.12.1946, Šplechnerova 897/20, 193 00 Praha
- neznámí vlastníci pozemku (osoby oprávněné z vlastnického práva k pozemku) parc. č. 228/30 v k. ú. Černý Most za tyto osoby:

  Svoboda František, adresa neznámá

  Svoboda Karel, adresa neznámá
- neznámá osoba oprávněná z jiného věcného práva (věcné břemeno dle KN – právo vodovodu) zatěžujícího pozemek parc. č. 228/45 v k. ú. Černý Most
- Pražská plynárenská Distribuce, a. s., člen koncernu Pražská plynárenská, a. s., U Plynárny 500, 140 00 Praha
- Technologie hlavního města Prahy, a. s., Dělnická 213/12, 170 00 Praha
- ČEPS, a.s., Elektrárenská 774/2, 10152 Praha
- Pražská vodohospodářská společnost a.s., Evropská 866/67, 160 00 Praha
- Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a.s., Veletržní 1623/24, 170 00 Praha
- SITEL, spol. s r. o., Baarova 957/15, 140 00 Praha
- Sys-DataCom s.r.o., Procházkova 634/9, 147 00 Praha.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury,[1] (dále jen „ministerstvo“) se v tomto odvolacím řízení zabývalo (společně s nadřízenými dotčenými orgány) především těmito otázkami:

- kácením dřevin a náhradními výsadbami včetně jejich přiměřenosti a rozložení v území
- ochranou veřejného zdraví a institutem tzv. staré hlukové zátěže
- splněním podmínek závazného stanoviska EIA a návazně otázkou, jak naložit s podmínkou orgánu EIA, do jehož působnosti spadá také posouzení vlivů na veřejné zdraví, která se odlišuje (tím, že je přísnější) než podmínka orgánu ochrany veřejného zdraví k ochraně téhož veřejného zájmu
- ochranou ovzduší a vod
- validitou podkladů o intenzitách dopravy
- bezpečností záměru.

[1] Do 31.12.2023 vedl řízení jako funkčně příslušný v Ministerstvu dopravy odbor liniových staveb a silničního správního úřadu; po organizační změně se změnila funkční příslušnost a řízení dále vedl odbor infrastruktury, který původně (jako odbor infrastruktury a územního plánu) participoval na posouzení záměru jen jako dotčený orgán (silniční správní úřad) podle § 40 odst. 2 písm. g) zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.12.2023, tj. bez rozhodovací pravomoci, která přísluší obecným stavebním úřadům.

II. Rekapitulace průběhu řízení

Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha, nyní Ředitelství silnic a dálnic s. p., Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha (dále bez rozdílu už jen „**ŘSD**“ nebo „**žadatel**“) podalo dne 30.11.2020 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby označené „***Konsolidovaná DÚR stavby D0 510 zkapacitnění***“ (dále jen „**D0 510 zkapacitnění**“ nebo jen „**záměr**“, ledaže by toto obecné označení mohlo být v konkrétním kontextu nejednoznačné).

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, (dále jen „magistrát“) pod č. j. MHMP 686047/2022 ze dne 19.04.2022 oznámil zahájení řízení, společně s ním zveřejnil jako samostatnou písemnost informaci podle § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění účinném od 01.01.2018 do 31.12.2023, (dále jen „**zákon EIA**“) a následně po proběhlém územním řízení vydal rozhodnutí č. j. MHMP 342424/2023 ze dne 12.06.2023, kterým žádosti vyhověl a schválil záměr.

Proti tomuto rozhodnutí magistrátu č. j. MHMP 342424/2023 ze dne 12.06.2023 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) podali odvolání výše uvedení účastníci (u zastoupených účastníků nebude ministerstvo pokaždé opakovat, že jsou zastoupeni).

II. 1. Obsah podaných odvolání

Vzhledem k obsáhlosti některých odvolání ministerstvo rekapituluje témata a hlavní nosné argumenty stručněji, ve vypořádání odvolacích námitek jsou samozřejmě vypořádány všechny podrobnosti ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu.

V příslušné pasáži se rozumí obecnými pojmy jako např. „odvolatel“ vždy ten účastník, k němuž se vztahuje ona pasáž.

Zdravé životní prostředí, z. s. (dále jen „**spolek ZŽP**“):

Vady procesu posuzování vlivů na životní prostředí (bod II.):

Závazné stanovisko EIA č. j. **81109/ENV/15** ze dne 12.04.2016, (dále jen „**závazné stanovisko EIA**“) které vydalo Ministerstvo životního prostředí k původnímu nezávaznému stanovisku č. j. 3310/ENV/14 ze dne 23.05.2014, považuje odvolatel za nezákonné. Domnívá se totiž, že se záměr technicky i koncepčně změnil, konkrétně v souvislosti s mimoúrovňovou křižovatkou (dále také „**MÚK**“, pokud se bude hovořit o konkrétní mimoúrovňové křižovatce) Horní Počernice kvůli zrušení větve a návrhu nové (SO 131).

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „**MŽP**“) přitom vydalo během územního řízení souhlasné závazné stanovisko č. j. MZP/2022/710/1790 ze dne 20.05.2022 k ověření změn záměru (dále jen „**verifikační závazné stanovisko EIA**“). Změny záměru nepovažovalo za změny ve smyslu § 9a odst. 6 zákona EIA. Dle odvolatelova názoru však šlo o změny, které mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, tudíž MŽP správně mělo vést o změnách záměru zjišťovací řízení. Verifikační závazné stanovisko EIA je dále nezákonné, neboť bylo vydáno na základě neúplných a nesprávně zpracovaných podkladů (*„především z hlediska vlivů na ovzduší, jak je podrobněji rozebráno …*“). MŽP hodnotilo pouze změny bez souvislostí; EIA „*nelze redukovat jen na pouhé zpracování dílčích studií*“. V EIA se má hodnotit vliv záměru samostatně i ve vzájemných souvislostech. MŽP takto nevyhodnotilo změnu MÚK Horní Počernice. Odvolatel demonstruje závažnost změny na příkladu změny bilance zemin (původně výkop 50.000 m^3, po změně 80.000 m^3).

Odvolatel s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „**NSS**“) č. j. 1 As 236/2018-86 ze dne 17.12.2021 (publikovaný pod č. 4292/2022 Sb. NSS) a na komentář k zákonu EIA (BAHÝĽOVÁ, Lenka, KOCOUREK, Tomáš, VOMÁČKA, Vojtěch. Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015) zastává názor, že MŽP správně nemělo detailně při verifikaci posoudit změny záměru a jejich potenciální vliv, jelikož se jedná o činnost odpovídající zjišťovacímu řízení (fakticky jej tím údajně obešlo).

Dle odvolatelova názoru vydal magistrát napadené rozhodnutí bez platného závazného stanoviska EIA. Původně platilo do 23.05.2021. Zhruba týden před koncem platnosti podalo ŘSD žádost o prodloužení platnosti, o němž MŽP nerozhodlo ani po dvou letech. Podle § 9a odst. 4 zákona EIA platnost nemohla uplynout, ovšem tohoto stavu docílilo MŽP nezákonnou a dlouhodobou nečinností.

Vady dokumentace (bod III.):

Dle odvolatelova názoru vykazuje dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby (dále jen „**dokumentace**“; popř. „**dokumentace DUR**“, bude-li v daném kontextu třeba hovořit i o dokumentaci EIA a označení „dokumentace“ by tedy mohlo být zavádějící) řadu nedostatků a nesrovnalostí. Vlivem změn záměru před zahájením řízení se dokumentace změnila; aktualizaci si vyžádaly i některé podklady jako např. studie. Ani aktualizované podklady nejsou zpracované řádně.

Záměr zkapacitnění D0 510 podle dokumentace nenavazuje na stavební záměr „*D0 510 Most přes Počernický rybník*“, (dále jen „**most přes Počernický rybník**“) tudíž má jinou šířku než komunikace, která tvoří most přes Počernický rybník (vozovka se náhle zúží, jízdní pruhy na sebe nenavazují). Nelze povolit komunikaci, která nenavazuje na své okolí. Napadené rozhodnutí obsahuje pouze obecné formulace, že koordinace staveb bude řešena, místo toho, aby magistrát vyzval ŘSD k doplnění dokumentace. Podoba mostu přes Počernický rybník bude řešena v jiném řízení. Nejasnosti nelze vyjasňovat v jiném řízení.

Nedostatečná koordinace záměru a dalších navazujících staveb (bod IV.):

Podle EIA je předmětem záměru zkapacitnění na 3+3 jízdní pruhy. Podmínkou mj. bylo „*nezvětšovat šířku mostního tělesa přes Počernický rybník*“. Most přes Počernický rybník je řešený v samostatném řízení. Ačkoliv dokumentace EIA a na ni navazující závazné stanovisko EIA vycházely z jasné premisy, že tento most nebude rozšířen, nyní se s tím počítá; dokonce na uspořádání 4 + 4, příp. na 5 + 5. Přesto MŽP vydalo verifikační závazné stanovisko EIA. Pro účely EIA se počítalo s kapacitou 100.000 vozidel denně; dle aktualizace podkladů je nezbytná kapacita 130.000 vozidel denně, tj. uspořádání 3 + 3 je nedostačující. Není tedy možné argumentovat tím, že most přes Počernický rybník je projednáván samostatně, jelikož toto vše se dotýká záměru zkapacitnění D0 510. Závazné stanovisko EIA a verifikační závazné stanovisko EIA byla vydána k jiné dokumentaci. Záměr zkapacitnění D0 510 ani nesplňuje požadavky ČSN 73 6101 (požadavky na minimální vzdálenost křižovatek).

Nedostatky dopravně inženýrských podkladů (bod V.):

Do dnešního dne (tj. ve smyslu odvolání ke dni jeho podání, pozn. ministerstva) bylo zpracováno několik dopravně inženýrských podkladů od různých subjektů:

- Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy, Dopravně inženýrské podklady – Dlouhodobý výhled (obj. 02PT-004979)
- Technická správa komunikací hlavního města Prahy – Dopravně inženýrské podklady – Současný stav a střednědobý výhled (č. 16-7500-H34)
- České vysoké učení technické v Praze, fakulta dopravní (komplexní posouzení alternativního návrhu silničního okruhu).

(Dále bude ministerstvo pro větší stručnost a přehlednost užívat pro dopravně inženýrské podklady obecný pojem „**studie**“ ve spojení se zhotovitelem, jehož název bude zkrácen následovně: Institut plánování a rozvoje, Technická správa komunikací nebo ČVUT; výsledné označení tedy bude např. „**studie ČVUT**“.)

Tyto dopravně inženýrské podklady se staly základem pro posouzení dlouhodobé intenzity automobilové dopravy v oblasti. Vykazují však „*zásadní rozpory v předložených datech*“. Dopravní intenzity modelované Technickou správou komunikací a Institutem plánování a rozvoje využívají hodnoty, ze kterých záměr vychází, ČVUT uvádí velice rozdílná data (mezi MÚK Chlumecká – MÚK Horní Počernice počítá ČVUT v roce 2040 se 132.940 vozidly za 24 hodin, str. 76 × Institut plánování a rozvoje se 111.100 vozidly za 24 hodin, str. 21). Dokumentace EIA vychází z podkladů Institutu plánování a rozvoje. Rozpory nejsou vysvětleny. Intenzity pro rok 2016 uvedené v podkladech pro dokumentaci EIA a pro dokumentaci jsou značně nízké.

Doprava v tomto úseku od roku 2012 narůstala kvůli zákazu vjezdu vozidlům nad 12 tun v Průmyslové ulici (přesun na Štěrboholskou spojku a úsek 510 silničního okruhu kolem Prahy. Podle prognóz Technické správy komunikací, ČVUT a ŘSD má v úseku mezi Běchovicemi a Satalicemi projíždět 133–150 tisíc vozidel denně.

Podklady uvedených tří zhotovitelů se liší ve způsobu výpočtu (ČVUT používá roční průměr denních intenzit – RPDI, str. 38; ty jsou logicky nižší než jinak použité dopravní intenzity na průměrný pracovní den – PPD). Tato odlišnost vede ke zkreslení (i dokumentace EIA).

Odvolatel dále předkládá řadu údajů, které dle jeho názoru vyvracejí přesnost dat o dopravních intenzitách (odst. 50–53). Hodnoty, které udávají současný stav dopravních intenzit, přitom slouží dále k modelování střednědobých a dlouhodobých prognóz. Z těchto modelů vycházejí další odborné studie (akustická, rozptylová, vyhodnocení vlivů na veřejné zdraví).

Dokumentace EIA také vychází z předpokládané existence jiných staveb, mezi které se rozloží intenzita dopravy. Tento předpoklad však do konce roku 2025 nebude naplněn (nebudou existovat úseky 511 a 520 silničního okruhu kolem Prahy) a do roku 2040 nebudou existovat páteřní komunikace. Zákon EIA je postaven na principu prevence a předběžné opatrnosti, tudíž by měl být záměr posouzen podle reálného stavu, nikoliv podle nejistých budoucích okolností. I proto jsou nezákonná závazné stanoviska EIA i verifikační závazné stanovisko EIA.

Před zahájením územního řízení byly sice dopracované dopravně inženýrské podklady (Institut plánování a rozvoje, 2019; Technická správa komunikací, 2019). I tyto aktualizované podklady pracují se stejnými podklady jako předchozí podklady, např. nevyužily data z celostátního sčítání dopravy v roce 2017 (v letech 2010–2016 intenzity narostly).

Dle odvolatele je nepoužitelná mikrosimulace AFRY CZ s. r. o. z roku 2021, (dále jen „**mikrosimulace AFRY**“) neboť je v rozporu s ČSN 73 6101, která vyžaduje výhledové období na 25 let. Mikrosimulace AFRY pracuje s výhledem na rok 2025 a navíc vychází z předpokladu existence záměru zkapacitnění D0 510, úseku 511 silničního okruhu kolem Prahy s přeložkou silnici I/12 a hostivařské spojky v roce 2025, což se nestane. Dotčené orgány přesto využily mikrosimulaci AFRY (např. Ministerstvo vnitra, MŽP), navzdory upozornění od odvolatele.

Bezpečnost záměru (bod VI.):

Na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2008/96/ES a § 18g zákona o pozemních komunikacích, po novelizaci zákonem č. 78/2022 Sb. (správně 178/2022 Sb., pozn. ministerstva), „*existuje povinnost provedení prvotního hodnocení záměru a auditu bezpečnosti pozemních komunikací již v rámci dokumentace pro vydání územního rozhodnutí*“. V území bydlí členové odvolatele jako spolku a jejich rodinní příslušnosti, kteří nechtějí žít v těsné blízkosti dálnice evropského významu, která je může zatížit hrozbou častých dopravních nehod kvůli nedodržení normových bezpečnostních vzdáleností mimoúrovňových křižovatek.

Odvolatel nesouhlasí se závěry ministerstva (jako silničního správního úřadu, který poskytl magistrátu součinnost) a Ministerstva vnitra na charakter a význam studie nazvané *D0 510, studie bezpečnosti a analýzy rizik k DÚR, aktualizace pražský okruh D0, stavba 510 „Satalice–Běchovice, zkapacitnění“* (05/2018, Sweco Hydroprojekt a. s.)[2] (dále také „**studie bezpečnosti záměru**“). Žádné z uvedených ministerstev nereflektovalo studii bezpečnosti záměru, ale odpovědností stavebního úřadu je, aby vyhodnotil relevantní skutečnosti; záměr nebude v souladu s ČSN 73 6101, tj. jeho umístění a provoz může být nebezpečný.

Hluk (bod VII.):

Podle § 11 zákona o životním prostředí nesmí být území zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení; mezní hodnoty stanoví zvláštní právní předpisy. Z EIA vzešla podmínka aktualizovat pro územní řízení akustickou studii a navrhnout další realizační řešení protihlukových opatření, která povedou k dodržení hygienických limitů hluku pro denní a noční dobu (dále jen „**hlukový limit**“, nebude-li třeba rozlišit hygienický limit pro denní a noční dobu, jinak „**denní hlukový limit**“ a „**noční hlukový limit**“) bez přiznání korekce pro tzv. starou hlukovou zátěž ve všech nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb.

Kromě toho nařízení vlády č. 433/2022 Sb. zrušilo institut staré hlukové zátěže a zavedlo samostatný zvýšený hlukový limit pro den a noc 68/58 dB.

V několika výpočtových bodech se však uplatní korekce hlukových limitů pro starou hlukovou zátěž, což je mj. v rozporu s podmínkou závazného stanovisko EIA. Navíc tuto korekci nelze uplatnit pro noční hlukový limit (srov. „*Výpočet pro přiznání staré hlukové zátěže na komunikace D0, SOKP 510 v Praze*“, Zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem, 01/2020).

[2] Celá studie je veřejně dostupná z: https://dolni-pocernice.cz/doc/A_D0_510_AKTUALIZACE-ZDP.pdf (cit. 22.04.2025); odvolatelé během řízení některé pasáže citovali, tudíž jim zjevně bylo známo její znění.

Rozptylové výpočty (bod VIII.):

Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním svých námitek v první instanci, které uplatnil k rozptylové studii „*D0 510 Satalice–Běchovice, zkapacitnění*“ (02/2020, ATEM) (dále jen „**rozptylová studie ATEM**“). Není jasné, zda bylo kompletní těleso MÚK Horní Počernice (včetně větví) započítané do rozptylového výpočtu, ani konkrétní hodnoty dopravních intenzit a popis referenčních bodů. MŽP se ve vyjádření k součinnosti k námitkám přímo nevyjádřilo ani neuvedlo, z jakého dokumentu vyplývá, že bylo započítané. Námitku minimalizace imisí vypořádalo jen částečně (pro fázi výstavby) a nevyrovnalo se ani s námitkou k účinnosti kompenzačních opatření (zastaralý zdroj pro hodnocení účinnosti z roku 1993, přitom MŽP samo certifikovalo novou metodiku z roku 2016).

Projekt monitoringu složek životního prostředí (bod IX.):

Odvolatel namítá, že meziročně nelze seriózně porovnávat měření trvající pouhý týden (kvůli ovlivnění krátkodobými netypickými podmínkami). Rovněž překročení limitů vlivem záměru má být prokázáno před analýzou příčin překračování limitů. Aktualizace projektu monitoringu musí obsahovat prodloužení intervalů kontinuálního měření alespoň podle studie ČHMÚ o šíření látek znečišťujících ovzduší v okolí dopravních komunikací z roku 2015 (kvalita ovzduší se měřila ve čtyřech 15denních kampaních rovnoměrně během roku). V aktuální verzi monitoringu u úseku D0 511 má probíhat částečně stacionárními stanicemi s celoročním provozem.

Neexistuje také důvod, aby monitoring probíhal jen v lokalitě Vinice, jestliže negativní vliv suspendovaných částic a benzo(a)pyrenu bude nejintenzivnější v okolí MÚK Olomoucká (Horní Počernice, pozn. ministerstva) a MÚK Chlumecká (srov. rozptylová studie ATEM, 2012). Navíc zde by monitoring byl zaměřený i na dotčené přírodní památky Xaverovský háj a Počernický rybník.

Před výstavbou by mělo být prováděno sedmidenní kontinuální měření. Při překročení imisních limitů kontrolní měření, které ukáže, zda jde o trvalý stav, nebo výjimečnost. Pokud se prokáže vliv záměru, zpracuje se podrobná analýza příčin a navrhnou se vhodná opatření. Při týdenním měření není možné ověřit informace o překročení ročních imisních limitů. Krátkodobé imisní limity jsou navíc definované jen pro některé ze sledovaných látek. Jednotlivá kontinuální měření nebudou také pravděpodobně porovnatelná kvůli chybějící podmínce, aby měření probíhalo za obdobných podmínek.

Efektivita měření je tedy „*poměrně nízká*“ a projekt monitoringu je nedostatečný.

Nezákonné závazné stanovisko vodoprávního úřadu (bod X.):

Úřad městské části Praha 20 jako vodoprávní úřad stanovil v závazném stanovisku č. j. MCP20 007095/2020/OZPD/Varg ze dne 27.04.2020 podmínky, které dle odvolatelova názoru vyvolávají potřebu změny dokumentace záměru. Cíle ochrany vod jsou upravené v § 23a vodního zákona a § 104 odst. 3 vodního zákona ukládá vodoprávním úřadům posoudit možnost zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či nemožnost dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu (obdobně odkázal na čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60/ES – tzv. rámcové směrnice o vodách).

Stav vod by se tak nejen neměl zhoršovat, ale měl by se i zlepšovat k dosažení dobrého stavu. Může-li záměr zhoršit stav, nebo omezit zlepšení stavu, je třeba výjimky dle směrnice. Dle odvolatele byly vlivy záměru posouzen nesprávně a jeho vlivy nejsou známé, neboť nyní je zachyceno 18 % srážkových vod do stávající DUN, která kombinuje funkci dešťové usazovací a retenční nádrže, a zbylých 82 % je svedeno do odvodňovacích příkopů zaústěných přímo do recipientu bez předčištění a efektivní retence.

Magistrát vyšel ze závazného stanoviska (či souhlasu) vodoprávního úřadu č. j. MCP20 003241/2022/OŽPD/Haj ze dne 04.02.2022, o jehož povaze neměl jasno; tento podklad si protiřečí se závazným stanoviskem vodoprávního úřadu, podle kterého by řešení dle dokumentace DUR vedlo k porušení právních předpisů a k možnému znečištění životního prostředí. Oproti tomu „*akt*“ ze dne 04.02.2022 (myšleno závazné stanovisko podle § 104 vodního zákona, nikoliv souhlas podle § 17 vodního zákona; pozn. ministerstva) předpokládá, že záměr při splnění podmínek 1–11 nepovede ke změně s uvedenými vlivy. Závazné stanovisko připouští možný negativní vliv na stav vodních útvarů. Odvolatel uzavírá, že byla třeba výjimka podle § 23a odst. 8 vodního zákona a vodoprávní úřad nepopsal přímé a nepřímé vlivy jednotlivých stavebních objektů (mezi nepřímé zařadil fakt, že dálnici užívá řádově 100.000 vozidel denně).

Není zřejmé, zda je dodržen výklad pojmu „zhoršení stavu“ ve smyslu rozsudku Soudního dvora EU ve věci C-461/13 ze dne 01.07.2015, který vyložil tento pojem.

Stanoviska Ministerstva vnitra (bod XI.):

Odvolatel napadl stanoviska Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky

- č. j. **MV-60589-3/OBP-2020** ze dne 04.06.2020 (souhlas s požadavkem na vyznačení jízdních pruhů v dalším stupni)
- č. j. **MV-60589-4/OBP-2020** ze dne 24.06.2020 (doplnění předchozího stanoviska o označení záměru)
- č. j. **MV-116328-2/OBP-2021** ze dne 21.07.2021 (souhlas s návrhem lávky v km 62,9 pro pěší a cyklisty),

(dále jen „**stanoviska Ministerstva vnitra**“, nebude-li potřebné hovořit o jednotlivých stanoviscích).

V tomto bodě odvolatel dále shrnul, že nesouhlasí také s dalšími závaznými stanovisky (hygienické stanice a ministerstva z hlediska řešení dálnic a silnic I. třídy) a polemizoval se dvěma údaji ze závazného stanoviska odboru ochrany prostředí č. j. MHMP 1215305/2022 ze dne 21.07.2022 (část charakteristiky záměru a jeho účel). Jelikož nešlo o skutečnosti podstatné pro tento bod, ministerstvo zde nepopisuje nic jiného než stanoviska Ministerstva vnitra.

Chybějící povolení k připojení komunikace (bod XII.):

Odvolatel se domnívá, že ministerstvo mělo podle § 10 a § 40 odst. 2 písm. g) zákona o pozemních komunikacích, v rozhodném znění, vydat „*povolení k napojení na SOKP 511 a 520*“. Pro toto rozhodnutí bylo nutné závazné stanovisko Ministerstva vnitra. Záměr začíná připojením na silniční okruh kolem Prahy (stavba 511), od této stavby je záměr „*uměle oddělen*“ mostem přes Počernický rybník. Na opačném konci končí záměr D0 510 zkapacitnění napojením na úsek 520[3] silničního okruhu kolem Prahy. Nejedná se o prosté pokračování stávající komunikace, ale komplikované napojení.

Záměr plynule navazuje na Šterboholskou radiálu, silnici I/12 a dálnici D10 (Novopacká ulice). Toto povolení a závazné stanovisko Ministerstva vnitra jsou nutná pro jakékoliv další připojení záměru a souvisejících komunikací (např. na Šterboholskou nebo Vysočanskou radiálu). Mimoúrovňové křižovatky (MÚK) Chlumecká, Počernice a Českobrodská jsou kromě toho v těsné blízkosti a nesplňují normy vzdálenosti mezi sebou. Výjimka vydána nebyla.

Napadené rozhodnutí je v rozporu s § 10 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích.

Návrh (bod XIII.):

Odvolatel navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit k novému projednání magistrátu, anebo žádost zamítnout.

doc. Iva Poláčková Šolcová:

Odvolání je principiálně shodné s odvoláním spolku ZŽP; odlišnosti se týkají jen toho, co konkrétně se týká odvolatelky, tj. dotčení bezprostředně přiléhajících pozemků zapsaných na LV č. 197 pro k. ú. Dolní Počernice. Rekapitulace odvolatelčina odvolání se tedy týká jen těchto odlišností.

Nepřiměřenost zásahů do práv – trvalé zábory (bod II.):

Trvalé zábory nejsou přiměřené. Zábor 300 m^2 není pro realizaci záměru nezbytný. Zábor znemožní vjezd na nemovitosti a znesnadní jeho obsluhu. V záboru se také nachází studna. Odvolatelka nesouhlasí s kácením ořešáku, který je cca devět m od zárubní zdi. Trvalý zábor je vyznačen cca 20 m od zárubní zdi, tj. 36 m od osy dálnice. Kácení cca 26 m od osy dálnice není nezbytné.

Karla Polydorová:

Odvolání je principiálně shodné s odvoláním spolku ZŽP; odlišnosti se týkaly pouze napadení rozsahu zkapacitnění, které bylo předpokládané v EIA, a rozsahu zkapacitnění navrženého

[3] Tento úsek Březiněves–Satalice získal nedávno závazné stanovisko EIA, kód záměru: MZP500.

v územním řízení. Vzhledem k nemovitým věcech, jejichž dotčení tvrdí odvolatelka, není odvolatelka ani vzdáleně v podobné situaci jako doc. Poláčková Šolcová.

Sdružení pro Místní Záležitosti, z. s. (dále jen „**sdružení MZ**“):

Odvolatel jako jediný ze všech odvolatelů navrhl změnu napadeného rozhodnutí. Odvolatelovy požadavky spočívaly v následujícím:

- Nová podmínka 7.2 (jejíž konkrétní znění navrhl) – Pokud se ukáže, že opatření v dokumentaci jsou nedostatečná, bude nutné je aktualizovat a projednat s úřady, přičemž změny budou zapracovány do prováděcího projektu.
- Rozšíření podmínky 7.1 g) – Monitoring vlivů stavby má zahrnovat nejen faunu a flóru, ale všechny složky životního prostředí ovlivňující zdraví a kvalitu života.
- Nová podmínka 7.40 – Pokud se po uvedení stavby do provozu ukáže, že opatření na ochranu životního prostředí jsou nedostatečná, musí být do 18 měsíců realizována náhradní opatření.
- Zmenšení rozsahu vyvlastnění – Preferovat dočasné zábory místo vyvlastnění, zejména na pozemku parc. č. 69 v k. ú. Dolní Počernice; trvalé zábory nemají přesáhnout 21 m od osy dálnice s výjimkou částí pozemků pod protihlukovými stěnami.
- Minimalizace kácení dřevin – Omezit kácení na nezbytné minimum v rámci max. trvalých záborů (do 21 m od osy dálnice) a náhradní výsadbu provádět prioritně na stejných pozemcích, výhradně v k. ú. Dolní Počernice.

Mgr. Roman Oberstein (obsahově shodně v samostatném odvolání též Jan Paul, ak. malíř; odvolání jsou mírně odlišná jen graficky):

Dle odvolatelova názoru je nedostatečná ochrana stávající zeleně (přírodní památka Počernický rybník, Xaverovský háj, park u Čeňku, lokalita Vinice a most přes Počernický rybník). Dovolává se závěrů odboru ochrany prostředí magistrátu, podle kterého záměr využívá primárně plošných rezerv (středový pás, krajnice), vyžádá si proto omezené zábory dosud nezastavěné krajiny; úsek navíc nezahrnuje most přes Počernický rybník.

Odvolatel v reakci na to odkazuje na zábory: 4787 m^2 lesa, kácení více než šedesáti dřevin a 3250 m^2 souvislé zeleně (dále též kácení, které nevyžaduje povolení) a 1719 m^2 zemědělského půdního fondu (vše v k. ú. Dolní Počernice). Zelené izolační pásy a zeleň v lokalitě Vinice nejsou dostatečně nahrazené. Náhrada spočívá jen ve výsadbě popínavých keřů a šedesáti kusů stromů. Rozšíření vozovky má být po obou stranách o 0,5 až 1,5 m, zábory však dosahují až 36 m od osy dálnice. Výsadba dřevin v zářezu je předem vyloučena kvůli obtížnosti péče o stromy ve svahu, které budou jen zatravněné.

Odvolatel:

- požaduje změnu napadeného rozhodnutí u výsadeb dle Metodiky pro realizaci výsadeb dřevin; v km 62,2–63,4 osázet i prudké svahy keři a stromy v rozsahu, který odpovídá kácení (cca 300 ks dřevin, 500 ks keřů a 500 ks popínavých keřů)
- nesouhlasí s kácením dále než 21 m od osy dálnice
- považuje podmínku č. 7.17. za velmi obecnou (nekontrolovatelnou) a rozpornou s přílohou č. 2 závazného stanoviska č. j. 2311/20/POK; dále rozvedl další požadavky na náhradní výsadbu
- považuje podmínky napadeného rozhodnutí č. 8.3., 8.4. za velmi obecné (nekontrolovatelné a nevymahatelné) kvůli chybějícímu vyjádření počtu stromů a bližší specifikaci ozelenění
- kvůli kotvení zárubní zdi v oblasti Vinice požaduje zajistit a monitorovat dostupné hydrogeologické vrty a studně kvůli změnám a případná opatření při negativním vlivu
- změnit napadené rozhodnutí tak, aby žadatel dokladoval předčištění srážkových vod od veškerého znečistění (včetně splachu posypů); závazné stanovisko vodoprávního úřadu nedokládá, že se nezhorší stav povrchových a podzemních vod
- poukazuje na vnitřní rozpor podkladů: akustická studie EKOLA group, spol. s r. o., tvrdí, že posouzení v únoru 2020 prokázalo dodržení hlukových limitů i bez korekce na starou hlukovou zátěž; hluková posuzovací studie stejného zpracovatele (2020, str. 19) s ní ale

pracuje; z posouzení Hygienické stanice hlavního města Prahy (dále jen „**hygienická stanice**“) vyplývá, že se pracuje se starou hlukovou zátěží; bez korekce na starou hlukovou zátěž v noční době překračují naměřené hodnoty hygienické limity hluku, jsou proto nutná další protihluková opatření.

Odvolatel navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit magistrátu k novému projednání, alternativně navrhl zamítnout žádost.

II. 2. Další průběh řízení před předáním spisu ministerstvu

Magistrát umožnil písemností č. j. MHMP 1496108/2023 ze dne 09.08.2023 účastníkům řízení vyjádřit se k odvoláním ve lhůtě do **deseti dnů** ode dne doručení této písemnosti.

Žadatel této možnosti sice využil, ale až podáním dodaným magistrátu do datové schránky dne **05.09.2023**. Jelikož magistrát doručil žadateli uvedenou písemnost dne **10.08.2023** a určil desetidenní lhůtu, jedná se o **opožděné vyjádření**, ke kterému se podle § 86 odst. 3 věty třetí správního řádu nemusí přihlížet. Žadatel přitom nijak **nerozporoval nepřiměřenost** lhůty k vyjádření ve smyslu § 86 odst. 2 správního řádu, ani **nepožadoval její prodloužení**; naopak bez dalšího vysvětlení uvedl, že podává vyjádření „*ve stanovené lhůtě*“.

Ministerstvo neshledalo nepřiměřenost 10denní lhůty. Minimální lhůta činí pět dní. Ve srovnání s 15denní odvolací lhůtou pro odvolatele, kteří museli argumentovat vůči více než 200stránkovému napadenému rozhodnutí (které např. u hluku a dopravních průzkumů vycházelo z řady odborných a komplexních podkladů), ministerstvo neshledává jako nepřiměřenou 10denní lhůtu pro „pouhé“ vyjádření k odvoláním, která se vzájemně zčásti prolínala, jež navazovala na už uplatněné námitky z první instance a která jsou obsahově kratší než napadené rozhodnutí. Podat odvolání do patnácti dnů byl mnohem obtížnější úkol než se vyjádřit k odvoláním do deseti dnů.

Z těchto důvodů ministerstvo hodnotilo odvolací námitky na základě podkladů ve spise kromě tohoto vyjádření, které nebylo povinností vypořádat v smyslu § 68 odst. 3 správního řádu.

II. 3. Další průběh řízení po předání spisu ministerstvu

Opomenutý hlavní účastník:

Při odvolacím přezkum z úřední povinnosti ministerstvo zjistilo, že magistrát nejednal s **Martinem Poláčkem** (bezpodílový spoluvlastník stejných nemovitých věcí jako doc. Poláčková Šolcová). Magistrát ho sice uváděl v písemnostech, ale ve spise nebyl doklad o doručení oznámení o zahájení řízení ve smyslu § 19 odst. 7 správního řádu (uveden pod č. 35 účastníků, jimž se první úkon v řízení doručuje jednotlivě).

Na základě telefonického potvrzení magistrátu, že byť byl Martin Poláček v rozdělovníku řádně označen, omyl vznikl při vypravení písemnosti, ministerstvo přípisem č. j. MD-35827/2023-910/8 ze dne 28.02.2024 vyrozumělo (jednotlivě do vlastních rukou, doručeno 01.03.2024) Martina Poláčka o vzniklé situaci a za účelem maximálního narovnání této nežádoucí situace mu zaslalo nejvýznamnější podklady s poučeními, které byly poplatné této fázi územního řízení (že může podat odvolání, poučení o doručování ostatních písemností aj. poučení).

Martin Poláček, zastoupený JUDr. Jakubem Fendrychem, advokátem, na základě tohoto vyrozumění zaslal dne 12.08.2024 pouze dotaz na stav řízení za účelem informování o výkupu (části) pozemku a jaká bude kupní cena. Proti záměru ani postupu magistrátu či ministerstva nebrojil ani implicitně.

Ministerstvo na tento dotaz sdělilo stav řízení a stručně vysvětlilo, že majetkoprávní vypořádání řeší ŘSD, nikoliv ministerstvo.

Vada řízení byla tedy **zhojena**.

Přezkumy závazných stanovisek, opatřování dalších podkladů:

Úvodní poznámky:

- Bude-li ministerstvo dále uvádět název odboru samostatně bez uvedení úřadu, typicky **odbor ochrany prostředí**, bude tím vždy myšlen odbor Magistrátu hlavního města Prahy.

Ministerstvo v odvolacím řízení **požádalo** podle § 149 odst. 7 správního řádu **o potvrzení nebo změnu** následujících **závazných stanovisek**, která přezkoumaly níže uvedené nadřízené dotčené orgány revizními závaznými stanovisky:

prvoinstanční dotčený orgán	závazné stanovisko č. j.	oblast úpravy	nadřízený dotčený orgán	revizní závazné stanovisko č. j.
Úřad městské části Praha – Dolní Počernice	2311/20/POK-47 ze dne 17.03.2021	kácení dřevin	odbor ochrany prostředí	MHMP 1084054/2024 ze dne 04.06.2024 (změnové)
Úřad městské části Praha 14	UMCP14/21/04064 /OŽP/SIM ze dne 27.01.2021			MHMP 1084018/2024 ze dne 04.06.2024 (změnové)
Úřad městské části Praha 20	MCP20 015647/2021/OZP D/Jel ze dne 14.07.2021			MHMP 1083963/2024 ze dne 04.06.2024 (změnové)
Úřad městské části Praha 20	MCP20 016641/2024/OZP D/Haj ze dne 19.06.2024[4]	§ 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona	odbor ochrany prostředí	MHMP 1777761/2024 ze dne 20.09.2024 (potvrzující)
Ministerstvo dopravy	č. j. 276/2020-910-IPK/5 ze dne 16.09.2020	§ 40 odst. 2 písm. g) zákona o pozemních komunikacích	ministr dopravy	MD-41736/2023-510/6 ze dne 19.12.2023 (změnové)
Hygienická stanice hlavního města Prahy	HSHMP 51219/2020 ze dne 27.08.2020	ochrana veřejného zdraví	Ministerstvo zdravotnictví	MZDR 32230/2023-8/OVZ ze dne 17.10.2024 (potvrzující)
MŽP	81109/ENV/15 ze dne 12.04.2016	EIA, k posouzení vlivů	ministr životního prostředí	MZP/2023/290/1018 ze dne 28.06.2024
	MZP/2021/500/381 ze dne 04.03.2021	ovzduší		
	MZP/2022/710/1790 ze dne 20.05.2022	EIA, verifikace		

Ve vazbě na revizní závazná stanoviska ministerstvo dále **požádalo o součinnost**:

- MŽP, které požádalo o sdělení názoru, jak naložit s podmínkou č. 1. písm. b) závazného stanoviska EIA, neboť verifikační závazné stanovisko EIA nestanovilo žádnou podmínku jako neproveditelnou, ale odůvodnění revizního závazného stanoviska ministra životního prostředí budí dojem částečného nedodržení této podmínky.
- hygienickou stanici, od níž ministerstvo požádalo poskytnout podklady k měření hluku v lokalitě, má-li nějaké k dispozici.

Hygienická stanice přílohou přípisu č. j. HSHMP 00798/2025 ze dne 07.01.2025 poskytla ministerstvu tyto podklady:

[4] Následovalo po zrušujícím rozhodnutí odboru ochrany prostředí č. j. MHMP 580434/2024 ze dne 28.03.2024 v přezkumném řízení podle § 149 odst. 8 správního řádu.

- protokol č. 119561/2019 o měření hluku v chráněném venkovním prostoru stavby Nad rybníkem č. p. 155 (24hodinové měření dne 06.–07.11.2019, protokol vystaven dne 20.12.2019)
- protokol č. 20230411/08G2 k akci „*D0, stavba 510 Satalice–Běchovice, most přes ul. Chlumeckou – měření hluku ke kolaudaci*“, měření ze dnů 11.–13.04.2023
- akustické posouzení pro „*D0 510 Most přes Počernický rybník, Protihluková opatření a zesílení mostu*“ z prosince roku 2022 (zak. č. 21.0100-04).

MŽP odpovědělo na žádost o součinnost vyjádřením č. j. MZP/2025/710/201 ze dne 24.01.2025, v němž vyložilo, jak podmínka historicky vznikla, jaký je její smysl apod. Z vyjádření vyplývá, že podmínku nepovažuje za plně splněnou, ale její účel považuje za naplněný.

Závazná stanoviska podle vodního zákona:

Vodoprávní souhlas Úřadu městské části Praha 20 č. j. MCP20 016641/2024/OZPD/Haj ze dne 19.06.2024, který je uvedený výše v tabulce, byl **druhý v pořadí** a předcházelo mu **zrušující** rozhodnutí odboru ochrany prostředí č. j. MHMP 580434/2024 ze dne 28.03.2024 v přezkumném řízení podle § 149 odst. 8 správního řádu.

Protože po věcné stránce neměl procesní vývoj vydání tohoto závazného stanoviska vliv, ministerstvo pouze stručně popíše, jakou cestou se do spisu dostal tento druhý vodoprávní souhlas:

Podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí byl původně vodoprávní souhlas č. j. MCP20 003241/2022/OŽPD/Haj ze dne 04.02.2022 a také závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 vodního zákona (v tehdy rozhodném znění) obsažené v bodě 3 písemnosti č. j. MCP20 007095/ 2020/OZPD/Varg ze dne 27.04.2020. Obě tato závazná stanoviska (souhlas má také povahu závazného stanoviska, pokud na něj navazuje rozhodnutí stavebního úřadu – blíže rozsudek NSS č. j. 6 As 201/2022-44 ze dne 25.05.2023) napadli někteří odvolatelé, proto ministerstvo požádalo (standardně) podle § 149 odst. 7 správního řádu o jejich potvrzení nebo změnu.

Odbor ochrany prostředí však podle tohoto ustanovení nepostupoval a podle § 149 odst. 8 správního řádu obě závazná stanoviska zrušil v přezkumném řízení (pro další využití uvedl své závěry k odvolacím námitkám).

Vůči zrušení závazného stanoviska podle § 104 odst. 9 vodního zákona bez náhrady ministerstvo nemělo výhrady, neboť toto závazné stanovisko se skutečně nevydává, pokud se uděluje souhlas podle § 17 vodního zákona.

Vůči zrušení vodoprávního souhlasu ze dne 04.02.2022 však mělo ministerstvo výhrady **po procesní stránce** (nikoliv po věcné, což ministerstvu nepřísluší). Dle názoru ministerstva je účelem § 149 odst. 7 správního řádu také doplňovat podklady pro vydání závazného stanoviska (jinak by zákonodárce nepřikazoval potvrzení nebo změnu, srov. též rozsudek NSS č. j. 9 As 277/2023, odst. [60]).) a pokud pro vydání zrušeného prvního vodoprávního souhlasu chybělo jen vyjádření Lesů hlavního města Prahy, nebylo adekvátní deaktivovat požadovaný postup podle § 149 odst. 7 správního řádu a aktivovat postup podle § 149 odst. 8 správního řádu. Ministerstvo proto dalo podnět Ministerstvu zemědělství ke zrušení zrušujícího „rozhodnutí“ a aby odbor ochrany prostředí postupoval podle § 149 odst. 7 správního řádu.

Tento názor ministerstva vyvolal krátkou polemiku, při které se vystřídalo několik přípisů (odbor ochrany prostředí pod č. j. MHMP 699971/2024 ze dne 08.04.2024, reakce ministerstva č. j. MD-35827/2023-910/13 ze dne 11.04.2024) a kterou ukončilo Ministerstvo zemědělství sdělením č. j. MZE-32946/2024-15111 ze dne 25.04.2024, v němž uvedlo, že zrušení závazného stanoviska v přezkumném řízení přichází v úvahu, pokud vykazuje takové vady, které není možné odstranit při postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu. Postup odboru ochrany prostředí byl sice možný, ale dle názoru Ministerstva zemědělství by bylo vhodnější doplnit podklady a postupovat podle § 149 odst. 7 správního řádu; rozhodnutí v přezkumném řízení nelze přezkoumávat, proto nelze zasáhnout.

Jelikož druhý vodoprávní souhlas byl **prvoinstančním** závazným stanoviskem, nikoliv revizním závazným stanoviskem, ministerstvo zvolilo formu dílčího seznámení s podklady, které měly význam pro vydání tohoto závazného stanoviska, a pod č. j. MD-35827/2023-910/19 ze dne 25.06.2024 seznámilo účastníky s těmito podklady dle § 36 odst. 3 správního řádu a výslovně všechny účastníky poučilo, že mají právo napadnout druhý vodoprávní souhlas **„kvazi odvoláním“**

ve stejné lhůtě, jako by se jednalo o odvolání proti rozhodnutí, které bylo podmíněno závazným stanoviskem.

Takto ministerstvo postupovalo, neboť v odvolacím řízení je možné opatřovat i nová závazná stanoviska (rozsudky NSS č. j. **1 As 208/2018** ze dne 24.10.2019 nebo č. j. **10 As 211/2017-47** ze dne 18.04.2018), jestliže odvolací správní umožní prostřednictvím § 36 odst. 3 správního řádu **stejnou možnost obrany jako v první instanci** (srov. rozsudek NSS č. j. **9 As 52/2024-32** ze dne 18.04.2024).

Této možnosti využili tito účastníci: **spolek ZŽP a Karla Polydorová** a vyjádřením podali materiálně kvazi odvolání proti druhému vodoprávnímu souhlasu, na základě nichž ministerstvo opět postupovalo podle § 149 odst. 7 správního řádu.

Konečné seznámení s podklady:

Po opatření všech uvedených podkladů ministerstvo pod č. j. MD-35827/2023-910/33 ze dne 13.02.2025 seznámilo podle § 36 odst. 3 správního řádu účastníky s novými podklady pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení a umožnilo jim se k nim vyjádřit.

Této možnosti využila jen **městská část Praha 14** stručným vyjádřením, že dopravní komise městské části přijala stanovisko, že vítá navržená kompenzační opatření, a považuje za nezbytné úsek v „zastavené oblasti“ osadit úsekovým měřením rychlosti, aby byla skutečně dodržována rychlost, podle které byla opatření navržena. Nad rámec návrhu připomenula požadavek na doplnění možnosti napojení z Náchodské ulice od Horních Počernic na pražský okruh ve směru na úsek D0 511 (tj. Běchovice–D1, nyní ve výstavbě; pozn. ministerstva).

Ministerstvo již zde avizuje, že se tímto vyjádřením dále nezabývalo v odůvodnění odvolacího řízení, protože povinnost zavést úsekové měření rychlosti skutečně nespadá do působnosti stavebních úřadů v územním řízení, aby podmínkou na základě kompetenčního § 92 odst. 1 stavebního zákona závazně stanovilo, jak se bude vymáhat dodržování dopravních předpisů (ačkoliv obecně ministerstvo samozřejmě souhlasí s názorem, že počítá-li např. akustická studie s nějakou rychlostí vozidel, je maximálně žádoucí efektivně postihovat překračování povolené rychlosti). Druhý požadavek označila sama městská část za požadavek nad rámec návrhu; ministerstvo nemá jako odvolací (obecný) stavební úřad v územním řízení kompetenci takové požadavky řešit, byť je pokládá za vhodné a apeluje na efektivní vymáhání dodržování pravidel silničního provozu.

III. Přípustnost a včasnost odvolání

Magistrát oznámil napadené rozhodnutí odvolatelům veřejnou vyhláškou dne **28.06.2023** (vyvěšena dne 13.06.2023, sejmuta dne 29.06.2023). Posledním dnem 15denní odvolací lhůty byl čtvrtek **13.07.2023**.

III. 1. Přípustná a včasná odvolání

Odvolatelé podali odvolání v následujících dnech:

- spolek ZŽP: 12.07.2023 (dodáno do datové schránky magistrátu)
- Karla Polydorová: 13.07.2023 (dodáno do datové schránky magistrátu)
- doc. Iva Poláčková Šolcová: 13.07.2023 (dodáno do datové schránky magistrátu)
- sdružení MZ: 14.07.2023 podáním, které předalo k poštovní přepravě dne 12.07.2023
- Mgr. Roman Oberstein: 13.07.2023 ve formě prostého e-mailu, který potvrdil písemně dne 17.07.2023 (tj. včas v pětidenní lhůtě podle § 37 odst. 4 správního řádu)
- Jan Paul, ak. malíř: 13.07.2023 ve formě prostého e-mailu, který potvrdil písemně dne 19.07.2023 podáním, které předal k poštovní přepravě dne 17.07.2023 [tj. včas v pětidenní lhůtě podle § 37 odst. 4 a § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu]

Tato odvolání jsou **přípustná a včasná**.

III. 2. Nepřípustné odvolání

Přípustným není odvolání **Jany Segi Lukavské**. V odvolání se označila jako „*odvolatelka*“ s bydlištěm Podkrkonošská 524, 190 12 Praha; neopominula podotknout, že na ni magistrát v prvoinstančním řízení nahlížel jako na tzv. dotčenou veřejnost podle § 3 písm. i) bodu 1. zákona EIA [osoba, která může být rozhodnutím v územním řízení dotčena ve svých právech nebo

povinnostech; pozn. ministerstva: za případnější považuje ministerstvo veřejnost podle § 3 písm. h) zákona EIA, ale tato nepřesnost nemůže překonat chybějící věcně právní vztah k nějaké nemovitosti v lokalitě].

V podání ze dne 23.05.2022, které označila „*oznámení o účastenství v navazujícím řízení*“ oznámila podle § 9c odst. 3 písm. b) (*sic!*) zákona EIA svou účast ve smyslu § 3 písm. i) bodu 1. zákona EIA.

Zde se však odvolatelka dopustila **omylu, který v ní nevyvolal magistrát**, který jasně odkázal na pravidla uplatňování námitek podle § 89 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném **do 31.12.2020**, resp. **31.12.2023**, (dále jen „**stavební zákon**“) – srov. správné poučení v oznámení o zahájení řízení – str. 5 nahoře; informace podle § 9b zákona EIA – str. 6.

Podle § 9c odst. 3 písm. c) zákona EIA neoznamují jednostranně svou účast fyzické osoby jako účastníci, nýbrž tzv. ekologické spolky [dotčená veřejnost uvedená v **§ 3 písm. i) bodě 2**]. Účastníci podle **§ 85 odst. 2 písm. b)** stavebního zákona naopak musejí tvrdit, v čem spatřují důvod svého účastenství.

V prvoinstančním řízení odvolatelka dále uvedla v druhém podání z téhož dne: „*…je situace pro nás jako místní velice nepříjemná…*“.

Z textu odvolání se podává, že se odvolatelka **nevymezila** vůči úvahám magistrátu, **že není účastníkem** řízení. Odvolatelka neuvedla v odvolání žádnou konkurující argumentaci, jen opět uvedla jako své bydliště adresu domu, který se nachází na pozemku parc. č. 1542/11 v k. ú. Dolní Počernice, který ale **vlastní** Miloslava Lukavská; odvolatelka k němu nemá ani žádné jiné věcné právo (zapsané věcné břemeno užívání je ve prospěch Alžběty Zeithammerové). Pro okolní zahradu – pozemek parc. č. 1542/4 – platí totéž. Odvolatelka podle textu podání ani zjevně nezamýšlela zastupovat některou z osob, které mají věcné právo k těmto pozemkům. Podání bez jakýchkoliv pochybnosti **činila za sebe**. O jiných nemovitých věcech v podáních nic neuvedla.

Magistrát v oznámení o zahájení řízení poučil každého mj. o tom, že účastník řízení **uvede** ve svých námitkách **skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka** řízení (§ 89 odst. 3 stavebního zákona).

Pokud odvolatelka chtěla dosáhnout procesního postavení účastníka podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, byla povinna především tvrdit, že má k nějakému pozemku věcné právo a proč takový pozemek považuje za sousední ve smyslu tohoto ustanovení.

Podle rozsudku NSS č. j. **1 As 24/2023-61** ze dne 06.06.2023 přitom platí, že dokonce i osoba, která už byla účastníkem řízení a nabyla vlastnické právo během řízení ještě k dalšímu pozemku, ale stavebnímu úřadu nesdělí, že nabyla onen další pozemek, který by potenciálně mohl být sousední ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, si nese následky této pasivity (resp. že to stavebnímu úřadu „zatajila“ v době, kdy měla příležitost to tvrdit a prokázat). Konkrétně v odstavci [27] citovaného rozsudku NSS uvedl (v citaci zvýraznilo ministerstvo): „*…v řízení o účasti stěžovatele v územním řízení podle § 85 stavebního zákona je to zejména osoba, která chce být účastníkem řízení, kdo má povinnost tvrdit skutečnosti, na jejichž základě se domáhá účastenství. Stěžovatel však v průběhu správního řízení namítal pouze dotčenost jiných pozemků, případně pak zcela obecné dopady ‚záměru‘ na životní prostředí a širší okolí. Nijak v průběhu řízení před žalovaným* ***nezmínil, že se stal vlastníkem zmíněného pozemku, ani k němu nedovozoval dotčení na svých právech****. Správní orgány se tak nemohly v rámci řízení o účastenství stěžovatele tímto zabývat, neboť ten v žádném ohledu* ***netvrdil dotčení na svém vlastnickém právu ke zmíněnému pozemku****.*“

Tím spíše proto platí, že setrvala-li odvolatelka i v odvolání na jediné zmínce o domu na adrese Podkrkonošská 524, nepřichází v úvahu jiný následek než zamítnutí odvolání jako nepřípustného. Takové rozhodnutí nemůže být za popsaných okolností překvapivé.

Ministerstvo se dle svého přesvědčení nedopouští formalismu; nepřehlédlo totiž shodně koncipované přihlášení do řízení např. Jana Paula, ak. malíře, který rovněž odkázal na § 9c odst. 3 písm. c) zákona EIA (takto se přihlásilo více osob, tento příklad je jen pro ilustraci). Jenže ten ve svém navazujícím podání s námitkami uvedl adresu **domu, který vlastní**, čímž přes výchozí chybný odkaz na § 9c odst. 3 písm. c) zákona EIA **dostál své povinnosti** označit nemovitost a tvrdit dotčení svého věcného práva (zde vlastnického). Odlišné zacházení je tedy zdůvodněné odlišnými okolnostmi jejich podání.

Není rozhodné, že odvolatelka v domě třebas bydlí a považuje se za „*místní*“ (srov. podání ze dne 23.05.2023), podstatná jsou **výhradně věcná práva** k nemovitým věcem. Jako připomínkující osoba z veřejnosti nemá právo na přezkum vypořádání svých připomínek nebo na podání „druhoinstančních připomínek“, jejichž optikou by ministerstvo bylo povinné a oprávněné provést odvolací přezkum napadeného rozhodnutí. I kdyby tomu tak bylo, nepřípustné odvolání jako případné „druhoinstanční připomínky“ je natolik obecné ve srovnání s ostatními rozsáhlými odvoláními, že jeho vypořádání je beztak automaticky zahrnuté ve vypořádání odvolacích námitek ostatních odvolatelů, tudíž se odvolatelce materiálně dostalo ještě širší odpovědi, než kterou požadovala svým „odvoláním“.

Důsledkem zcela chybějícího tvrzení o dotčení věcných práv k nemovitým věcem je skutečnost, že ministerstvo nezná odvolatelčino datum narození, neboť ho podatelka neuvedla (srov. § 37 odst. 2 správního řádu) a na listu vlastnictví pro výše uvedené dva pozemky není uvedena. Zároveň by ale ministerstvo pokládalo za poněkud „necitlivé“, aby ji vyzvalo ke sdělení data narození (aniž by bylo oprávněné předem vyjevit svůj předběžný názor, že jí hodlá zamítnout odvolání jako nepřípustné), a tento údaj by využilo jen pro účely výroku o zamítnutí jejího odvolání. Ačkoliv si je tedy ministerstvo vědomo, že ji neidentifikuje úplně podle § 68 odst. 2 správního řádu, upustilo od takové výzvy, neboť za těchto okolností by pro ni byla tato korespondence evidentně zbytečně zatěžující a její postavení by nezlepšila (srov. § 6 odst. 2 správního řádu).

III. 3. Opožděná odvolání

III. 3. 1. Obecně:

Podle § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je **do 5 dnů potvrzeno**, popřípadě doplněno **způsobem uvedeným ve větě první**, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálnopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.

Správní orgán přitom není povinen vyzývat podatele k potvrzení, popř. doplnění takových podání do pěti dnů, jak rozhodl NSS už před delší dobou (rozsudek č. j. **9 As 90/2008-70** ze dne 23.09.2009, publikovaný pod č. 2041/2010 Sb. NSS; v citaci zvýraznilo ministerstvo): „*Podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě - internetu - bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým **vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění** (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, **aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat.***“

Tento názor je v judikatuře následovaný, tj. ustálený – srov. např. rozsudek NSS č. j. 6 As 332/2021-29 ze dne 21.03.2023 (odst. [13]) nebo stanovisko Nejvyššího soudu spis. zn. Plsn 1/2015 ze dne 05.01.2017, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 1/2017 (odst. 21.), z něhož vyplývá, že tento výklad procesního pravidla platí napříč procesními předpisy.

III. 3. 2. Miloš Charypar:

Odvolatel jako vlastník pozemků na LV č. 25 pro k. ú. Dolní Počernice **je účastníkem** řízení. Takto s ním jednal i magistrát, který ho na str. 58 a 221 napadeného rozhodnutí v souladu s § 87 odst. 1 stavebního zákona a § 2 odst. 5 liniového zákona identifikoval označením pozemků parc. č. 44, 45 a 46 v k. ú. Dolní Počernice. Odvolatel podal odvolání dne 13.07.2023, tj. poslední den odvolací lhůty. Toto odvolání podal **prostým e-mailem** bez elektronického podpisu. Do pěti dnů (do úterý **18.07.2023**) jej však **nepotvrdil** řádným podáním. Potvrdil jej až podáním, které podal k poštovní přepravě dne **21.07.2023** (pol. č. 110 spisu). Toto podání však už nemá vzhledem k nedodržení pětidenní lhůty vazbu na původní nekvalifikované „podání“, na které se hledí, jako by od počátku neexistovalo. Podání podané dne 21.07.2023 lze sice kvalifikovat jako odvolání, ovšem jako nové a podané po uplynutí odvolací lhůty, tj. opožděně.

III. 3. 3. Ing. Michaela Vondráčková, Ph.D.:

Odvolatelka jako vlastník pozemků na LV č. 1151 pro k. ú. Dolní Počernice **je účastníkem** řízení. Takto s ní jednal i magistrát, který ji na str. 58 a 221 napadeného rozhodnutí v souladu s § 87 odst. 1 stavebního zákona a § 2 odst. 5 liniového zákona identifikoval označením pozemku parc. č. 1247 v k. ú. Dolní Počernice. Odvolatelka podala „odvolání“ dne 13.07.2023, tj. poslední den odvolací lhůty. Toto „odvolání“ podala **prostým e-mailem** bez elektronického podpisu. Do pěti dnů (do úterý **18.07.2023**) jej však **nepotvrdila** řádným podáním, proto se k němu nepřihlíží.

Místo potvrzení nepodepsaného „odvolání“ zaslala odvolatelka dne **26.07.2023** odvolání prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky magistrátu (ze své datové schránky podnikající fyzické osoby; pol. č. 111 spisu). Toto podání však už nemá vzhledem k nedodržení pětidenní lhůty vazbu na původní nekvalifikované „odvolání“, na které se po uplynutí pětidenní lhůty hledí, jako by od počátku neexistovalo, tudíž jej nelze už potvrdit nebo doplnit ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. Podání podané dne 26.07.2023 lze sice kvalifikovat jako odvolání, ovšem podané po uplynutí odvolací lhůty, tj. opožděně.

III. 4. Odvolání, ke kterému se nepřihlíží

Petr Havlík podal odvolání prostým e-mailem dne 13.07.2023, které však podle obsahu spisu už vůbec nijak **nepotvrdil** podle § 37 odst. 4 správního řádu. K takovému nepotvrzenému „odvolání“ se vůbec nepřihlíží; nepotvrzená podání od počátku právně neexistují. Ministerstvo tedy o tomto „odvolání“ nerozhodovalo. Odůvodnění, proč se k němu nepřihlíží, uvádí ministerstvo za účelem zachování právní jistoty a přezkoumatelnosti postupu, aby Petr Havlík věděl, že chybějící výrok o jeho „odvolání“ je vědomým postupem ministerstva, nikoliv opomenutím anebo nečinností.

IV. Odvolací přezkum napadeného rozhodnutí

Podle § 89 odst. 2 věty první a druhé správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

IV. 1. Rozhodná právní úprava

Územní řízení bylo zahájené dne 30.11.2020, tj. za účinnosti stavebního zákona. Dne 01.01.2024 nabyl účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „nový stavební zákon“). Stavba dálnice je vyhrazenou stavbou [příloha č. 3 písm. a) nového stavebního zákona].

Ministerstvo rozhodlo stále jako odvolací správní orgán podle § 2e odst. 3 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění účinném **do 31.12.2020**, (dále jen „**liniový zákon**“) a dokončilo řízení podle stavebního zákona, ve znění účinném **do 31.12.2020**, resp. **31.12.2023**, neboť přechodná ustanovení čl. XXV zákona č. 403/2020 Sb. se ve vztahu k novelizaci stavebního zákona týkala jen některých otázek koncepčních nástrojů územního plánování a vedení stavebního deníku v elektronické formě; úprava územního rozhodování však byla stejná v obou zněních. Rozlišovat tato data proto mělo smysl jen u liniového zákona, kde se právní úprava mírně změnila věcně.

Zákonodárce sice zrušil stavební zákon k 01.01.2024, ale pravomocně neskončená řízení do 31.12.2023 se dokončují podle dosavadních předpisů (§ 330 odst. 1 nového stavebního zákona). Nynější územní řízení ve druhém stupni dokončí ministerstvo na základě § 330 odst. 3 věty druhé nového stavebního zákona, neboť stavba hlavní v souboru staveb, které tvoří záměr, je vyhrazená stavba **dálnice** a územní řízení **tvoří v obou stupních jeden celek**.

Datum 31.12.2023 ministerstvo uvedlo proto, že u vyhrazených staveb se dnem nabytí účinnosti nového stavebního zákona rozumí den 01.01.2024; datum 01.07.2024, které je pro účely § 330 fiktivně datem nabytí účinnosti nového stavebního zákona se vztahuje na základě § 334a odst. 3 na jiné než vyhrazené stavby.

Bude-li tedy ministerstvo dále v textu užívat označení právních předpisů, nebude tím myšleno aktuálně účinné znění, nýbrž uvedené znění, resp. jiné znění bude uvedeno (často zmiňované nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění účinném do 30.06.2023, jelikož vůči němu nebyla žádná relevantní novela ke dni 31.12.2020 ani k 31.12.2023).

IV. 2. Vypořádání odvolacích námitek

Ministerstvo nerozlišuje roviny přezkumu výlučně z úřední povinnost a na základě odvolacích námitek, jelikož v tomto případě jde o natolik komplexní rozporování napadeného rozhodnutí, že rozlišování těchto rovin přezkumu nemá smysl.

Výjimkou je změna napadeného rozhodnutí, která spočívala v zohlednění změn číslování několika pozemků v katastru nemovitostí:

Pozemek parc. č. 717 v k. ú. Černý Most byl sloučen s pozemkem parc. č. 770.

U pozemků v k. ú. Dolní Počernice:

- byl z parc. č. 1595/1 oddělen parc. č. 1595/31 (podle průběhu protihlukové stěny SO 762)
- parc. č.: 1594, 1595/3, 1595/4, 1595/5 1582/3, 1582/11 byly sloučeny s parc. č. 65/2
- parc. č.: 1603/3, 1451/2, 1446/3, 1634/3 byly sloučeny s parc. č. 1444/3
- parc. č. 1451/1 byl sloučen s parc. č. 1444/1.

Ministerstvo kvůli těmto změnám zvolilo co nejvíc minimalistický zásah do koncepce napadeného rozhodnutí. Žádná ze změn nebyla věcná, nezměnily se vlastnické vztahy apod., pouze zanikla (většinou) formální katastrální hranice u pozemků, které v terénu tvoří jeden funkční celek.

V níže uvedeném textu bude ministerstvo používat obecně pojmy revizní závazné stanovisko a přezkoumávané závazné stanovisko, čímž budou myšlena pro účely konkrétní věcně zaměřené kapitoly ta závazná stanoviska, která jsou identifikovaná v rekapitulaci průběhu odvolacího řízení (str. 18).

Ministerstvo změnilo příslušné části výroků napadeného rozhodnutí podle závazných částí revizních závazných stanovisek odboru ochrany prostředí. Záviselo-li vypořádání odvolací námitky na posouzení nadřízených dotčených orgánů, odůvodnění vyplývá z odůvodnění revizních závazných stanovisek. Ministerstvo necitovalo revizní závazná stanoviska kompletně (mechanicky), ale vzhledem k odlišnému okruhu adresátů revizního závazných stanovisek a tohoto odvolacího rozhodnutí ministerstva, je ministerstvo po formální či stylistické stránce mírně upravilo anebo zestručnilo (beze změny věcné podstaty vypořádání odvolacích námitek).

IV. 2. 1. Kácení a náhradní výsadba:

Dolní Počernice:

Odbor ochrany prostředí **změnil formulaci všech podmínek** přezkoumávaného závazného stanoviska Úřadu městské části Praha – Dolní Počernice, nezměnil však vymezení kácených dřevin, které zůstalo stejné (příloha č. 1 přezkoumávaného závazného stanoviska.

Ministerstvo tedy nemělo důvod zasáhnout do výroku II. a) napadeného rozhodnutí (tabulka dřevin a souvislých porostů ke kácení). Revizní závazné stanovisko tedy vyvolalo změnu souboru podmínek pod pol. č. 8 ve výroku IV., které ministerstvo změnilo.

Odbor ochrany prostředí zdůvodnil, že byl k dispozici dendrologický průzkum, který má potřebné náležitosti, a dle Zásad územního rozvoje hl. m. Prahy, ve znění Aktualizace č. 1–4, je záměr součástí veřejně prospěšné stavby Z/510 [rozšíření Pražského okruhu (SOKP), úsek Satalice – Běchovice]. Souhlasy vlastníků pozemků s kácením dřevin se nevyžadují [§ 4 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb.].

Součástí žádosti byl i návrh náhradní výsadby (**SO 801 Vegetační úpravy**). Projekt vegetačních úprav vychází ze stanovených požadavků (např. doplnění a obnova doprovodné zeleně, začlenění stavby do krajiny, vytvoření zelených izolačních clon, zlepšení mikroklimatických poměrů, efektivní a nenáročná údržba zeleně, soulad s technickými normami) a rozděluje lokalitu na tři úseky, které se navzájem liší podmínkami a způsoby úprav zeleně.

Nad rámec těchto vegetačních úprav je navrženo ozelenění dvou pozemků parc. č. 1452 a 1466/1, k. ú. Dolní Počernice. Dále má dojít nad rámec výše uvedených vegetačních úprav k výsadbě **2177 ks stromů** dle studie *Kompenzačních opatření ke snížení vlivů záměru na kvalitu ovzduší*. K ozelenění pozemků parc. č. 1452 a 1466/1 v k. ú. Dolní Počernice byl doložen souhlas vlastníka pozemků (hlavní město Praha prostřednictvím oddělení péče o zeleň odboru ochrany prostředí).

Příčinou kácení dřevin je záměr D0 510 zkapacitnění, které naplňuje požadavek na vytvoření dostatečné kapacity okruhu včetně MÚK s dálnicí D11 k přenášení vysokých prognózovaných dopravních zátěží.

Odbor ochrany prostředí shledal jako nedostatečné vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin a zapojených porostů a ekologické újmy, které doplnil vlastním hodnocením:

Dřeviny jsou součástí pásu **doprovodné izolační zeleně** podél tělesa dálnice D0, na území Dolních Počernic prochází těleso dálnice mezi lesními pozemky, posléze volně přechází do otevřené krajiny s převahou zemědělsky využívaných ploch, pouze v posledním cca 130metrovém úseku zasahuje k obytné zástavbě. Dřeviny rostou převážně na svazích tělesa dálnice. Některé byly cíleně

vysazeny, další jsou spontánním náletem. V lokalitě se **nevyskytují** funkčně či esteticky **výrazně významní či dominantní** jedinci.

Estetický význam dřevin a zapojených porostů je ve vztahu k místu jejich růstu **průměrný** a spočívá zejména v jižní části stavby **v pohledovém odclonění** dálničního tělesa od okolní zástavby a navazující volné krajiny. **Funkčně** tvoří dřeviny funkci **doprovodné** komunikační a **izolační** zeleně tvořící předěl mezi dálnicí s vysokou intenzitou dopravy a okolním prostředím (tj. zlepšování mikroklimatu v místě jako ochlazující protipól zpevněných ploch, zadržování vláhy na pozemcích, zachytávání prachových částic), slouží k odstínění hluku z dopravy, zmírnění vlivu větrného proudění a větrné i vodní eroze, vytváření zástinu, nabízí záchytný bod pro přelety ptáků, úkryt pro drobné savce a biotop pro hmyz.

Ekologická újma je definována v ustanovení § 10 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, jako ztráta nebo oslabení přirozených funkcí ekosystémů, vznikající poškozením jejich složek nebo narušením vnitřních vazeb a procesů v důsledku lidské činnosti. Odstraněním posuzovaných dřevin dojde k ekologické újmě, tato zeleň tvoří lokální biotop. Vyčíslení ekologické újmy je obecně velmi problematické, neboť ji zpravidla nelze exaktně vyjádřit v penězích. Lze však vycházet z vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin, kdy jsou v závazném stanovisku popsány funkce, které dřeviny v lokalitě plní. Ekologická újma, která vznikne pokácením dřevin, spočívá zejména v **oslabení výše uvedených funkcí doprovodné izolační zeleně** podél frekventované komunikace a v **oslabení vnitřních vazeb biotopu** pro organismy vázané na dřeviny (zejména ptáky a drobné savce).

Dřeviny jsou v kolizi se záměrem, tedy s rozšířením tělesa dálnice. Má se rozšířit počet jízdních pruhů, upravit a zpevnit svahy dálničního tělesa a osadit protihlukové stěny. Nejde o umístění nové stavby, ale o rozšíření stávající významné komunikace. Jedná se o úsek východní části pražského okruhu. Stavba zasahuje na území tří městských částí, ke kácení dřevin byla vydána tři závazná stanoviska, každé ke dřevinám rostoucím na území příslušné městské části. Nicméně na projekt stavby i náhradní výsadbu je v rámci vegetačních úprav třeba **nahlížet komplexně**. Záměr je veřejně prospěšná stavba a byl vyhodnocen jako závažný důvod k povolení kácení dřevin.

Odbor ochrany prostředí shledal, že v přezkoumávaném závazném stanovisku **nebyla náhradní výsadba uložena konkrétně**. Úřad městské části Praha – Dolní Počernice uložil podmínku, podle které „*investor (…) zajistí provedení náhradní výsadby, jak je uvedeno a podrobně popsáno v dokumentu ve SO 801 Vegetační úpravy, kde jsou již i nadefinované rozsahy výsadby, tzn. počet kusů vysazovaných stromů a plocha vysazovaných keřů. Tento dokument je přílohou č. 2 tohoto závazného stanoviska.*“ Tento dokument však platí pro celou stavbu, tj. nejen pro k. ú. Dolní Počernice (Úřad městské části Praha 20 uložil náhradní výsadbu v k. ú. Horní Počernice také na podkladě tohoto dokumentu). Úřad městské části Praha – Dolní Počernice tedy správně měl uložit náhradní výsadbu podle návrhu vegetačních úprav pouze **ve svém správním obvodu**.

Návrh vegetačních úprav přitom neobsahuje konkrétní rozsahy výsadby; popis výsadeb na 1. úseku (km 62,2–63,4) je shrnut takto: „*2 řadová doplňující výsadba stromů – navržený počet stromů (orientačně) 60 ks; popínavé rostliny podíl PHS – navržený počet popínavých keřů 550 ks; Přesný počet, druhová skladba a rozmístění výsadby bude řešena v dalším stupni projektové dokumentace pro danou stavbu.*“

Toto nelze akceptovat.

V závazném stanovisku a ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu musí být uložená náhradní výsadba **konkrétně vymezena alespoň co do počtu dřevin a pozemku**, na kterém má být provedena. Odbor ochrany prostředí proto vyzval žadatele o upřesnění počtu vysazených dřevin na pozemcích v k. ú. Dolní Počernice a poté závaznou část přezkoumávaného závazného stanoviska změnil (40 ks stromů na pozemcích parc. č. 1444/3 a 1448/88, k. ú. Dolní Počernice).

Náhradní výsadba dle revizního závazného stanoviska vychází z doplněného návrhu vegetačních úprav a obsahuje pouze dřeviny na území Dolních Počernic; jsou upraveny též požadavky na kvalitu výsadeb a jejich provedení. Náhradní výsadba zohledňuje charakter stanoviště a druhovou skladbu stávajících dřevin. Vychází také z prostorových možností pozemků, jejich budoucího využití a prostorových nároků na následný provoz. K plnému nahrazení funkcí izolační zeleně dojde až v delším časovém horizontu, než výsadba doroste do patřičné velikosti. Dřeviny, které mají být odstraněny, rostou při okrajích stávající dálnice, tato bude rozšířena (zkapacitněna) a nová výsadba bude opět realizována při jejích okrajích.

Odbor ochrany prostředí nesouhlasil s podmínkou: „*bude (…) navrženo ozelenit dva pozemky č. 1452 a 1466/1 v k. ú. Dolní Počernice*“, kterou vyhodnotil jako neurčitou a nevymahatelnou, proto ji **konkretizoval**. Žadatel předložil s žádostí o závazné stanovisko též stanovisko vlastníka uvedených pozemků k jejich ozelenění (hlavní město Praha, pozn. ministerstva), s nímž v součinnosti byly **upřesněné počty a druhy dřevin** k vysazení. Odbor ochrany prostředí magistrátu specifikoval i způsob a následnou péči o tyto dřeviny, které jsou **specifickými ovocnými dřevinami**, proto se způsob výsadby, následná péče i termín vysázení neshoduje s předchozími dřevinami a je popsán v samostatné podmínce.

Z podkladů, které znázorňují plošně zábor pro záměr a plochu, kde bude realizována náhradní výsadba, je zřejmé, že tyto plochy **jsou rámcově vyrovnány**. Káceno bude 57 stromů a 5125 m^2 porostů. Nově bude vysazeno 40 ks dřevin s obvodem kmene 12–14 cm a dalších 150 ks ovocných dřevin. Taková náhradní výsadba **je přiměřená**. Nově vysazená zeleň bude **plnit stejnou funkci** jako zeleň odstraněná, zejména izolační, tj. bude odcloňovat okolní území od dálnice. Výsadba ovocných dřevin na pozemcích parc. č. 1452 a 1466/1 nebude plnit funkci bezprostředně izolační, ale bude sloužit k ozelenění pozemků vzdálených cca 150-800 m od tělesa dálnice, tj. nahrazení především funkcí ekologických.

Povýsadbovou péčí, která byla stanovena **v maximální možné délce**, má být zajištěno dobré ujmutí jedinců a jejich zdárný počáteční růst a vývoj. Pro dodržení odpovídající kvality sadebního materiálu i postupu prací při výsadbě odbor ochrany prostředí stanovil povinnost dodržet opatření citované v podmínkách souhlasu (technické normy a standardy). Vysazeny budou kvalitní sazenice, které by měly při řádné péči (tato byla též stanovena v podmínkách souhlasu) v brzké době nahradit hodnotu kácených dřevin.

K modifikaci podmínek z přezkoumávaného závazného stanoviska:

Podmínka: „*Toto závazné stanovisko není povolením ke kácení dřevin, ale je vydáno pro účely řízení vedeného stavebním úřadem.*“ byla dle názoru odboru ochrany prostředí pouze upozorněním, nikoliv podmínkou, proto ji **vypustil**.

Podmínky:

„*Kácení je možné až po vzniku práva provést stavební záměr podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů.*

Kácení lze provést pouze v období vegetačního klidu, tj. od 1. 11. do 31. 3.“

odbor ochrany prostředí upřesnil.

Podmínky:

„*Investor stavby Ředitelství silnic a dálnic ČR, sídlem na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, IČ 65993390 (dále jen „investor stavby"), zajistí provedení náhradní výsadby, jak je uvedeno a podrobně popsáno v dokumentu ve SO 801 Vegetační úpravy, kde jsou již i nadefinované rozsahy výsadby tzn. počet kusů vysazovaných stromů a plocha vysazovaných keřů. Tento dokument je přílohou č. 2 tohoto závazného stanoviska.*

Jak je uvedeno v žádosti o závazné stanovisko bude nad rámec návrhu výše uvedených vegetačních úprav v rámci řešení problematiky plnění podmínky závazného stanoviska EIA (podm. č. 15), týkající se prvků ÚSES, navrženo ozelenit dva pozemky č. 1452 a 1466/1 v k. ú. Dolní Počernice.“

odbor ochrany prostředí **změnil** ve smyslu už uvedeného odůvodnění tak, aby byly konkrétní rozsah a lokalizace náhradní výsadby.

Podmínku: „*Nad rámec návrhu výše uvedených úprav dojde k výsadbě 2177 ks stromů, které byly navrženy v rámci studie Kompenzačních opatření ke snížení vlivů záměru na kvalitu ovzduší, měli by kompenzovat emise částic PM10 a PM2,5 a benzo(a)pyrenu, které produkuje doprava záměru.*“ odbor ochrany prostředí vypustil, protože se netýká přímo náhradní výsadby podle zákona o ochraně přírody a krajiny, ale nahrazuje podmínku orgánu ochrany ovzduší (MŽP).

Podmínky:

„*V případě listnatých dřevin se bude jednat o alejové dřeviny s obvodem kmínku minimálně 14-16 cm ve 100 cm. Kmínky je nutno ukotvit na tři kůly a chránit proti (okusu zvěří) poškození při seči chráničkou. V případě jehličnatých dřevin se bude jednat o výpěstky o minimální výšce 150 cm. Kvalita výpěstků bude odpovídat české technické normě ČSN 46 4902 Výpěstky okrasných dřevin, společná a základní ustanovení. Výsadba bude provedena podle technických norem ČSN 83 9011*

Technologie vegetačních úprav v krajině - Práce s půdou a ČSN 83 9021 Technologie vegetačních úprav v krajině - Rostliny a jejich výsadba.

Investor stavby zajistí následnou péči o vysazené dřeviny po dobu 5 let v souladu s ČSN 83 9051 Technologie vegetačních úprav v krajině - Rozvojová a udržovací péče o vegetační plochy. Následná péče bude spočívat zejména v pravidelné zálivce v období sucha, v provádění odborného výchovného řezu, kypření, přihnojení a odplevelení dřevin podle potřeby, ochraně proti chorobám a škůdcům a ve výměně uhynulého materiálu.“

odbor ochrany prostředí drobně **přeformuloval**.

Podmínku: „*Náhradní výsadba bude provedena nejpozději do dvou let od pokácení výše uvedených dřevin, a to ve vhodném agrotechnickém termínu. Investor stavby vyrozumí Městskou část Praha - Dolní Počernice o provedení kácení, za účelem kontroly, zda k náhradní výsadbě došlo včas v souladu s tímto závazným stanoviskem.*“ odbor ochrany prostředí změnil v souladu s běžnou praxí, podle které je termín náhradní výsadby vázán zpravidla na dokončení/kolaudaci stavby.

Současně sjednotil podmínky pro provedení kácení a náhradní výsadby ve všech třech závazných stanoviscích úřadů městských částí (kácení sice bude na území tří městských částí, ale pro jednu stavbu). U náhradní výsadby na pozemcích parc. č. 1452 a 1466/1 v k. ú. Dolní Počernice navázal odbor ochrany prostředí nikoliv na kolaudaci, ale na termín kácení dřevin, protože tyto pozemky nejsou dotčeny stavbou, leží mimo zábor stavby a **není tedy třeba** s vysazením dřevin **čekat** až na ukončení stavby.

Praha 14:

Odbor ochrany prostředí změnil přezkoumávané závazné stanovisko na dvou místech jeho závazné části. První změnu ministerstvo zohlednilo změnou podmínky č. 10. Druhou změnu ministerstvo nemělo jak zohlednit, jelikož se jednalo o text, který magistrát z přezkoumávaného závazného stanoviska vůbec nepřevzal (prosté konstatování, kdo je v katastru nemovitostí zapsaný jako vlastník pozemků dotčených kácením, což odbor ochrany prostředí právě vypustil pro nadbytečnost).

Odbor ochrany prostředí popsal podklady pro vydání závazného stanoviska a funkční a estetický význam dřevin obdobně jako výše v případě k. ú. Dolní Počernice. Odbor ochrany prostředí vytkl přezkoumávanému závaznému stanovisku, že neuložil náhradní výsadbu a nijak se k tomuto postupu nevyjádřil. Odbor ochrany prostředí proto doplnil odůvodnění následovně:

D0 510 zkapacitnění zasahuje do tří katastrálních území. Proto je nutné stavbu posuzovat komplexně a s přihlédnutím k sousedním územím. Na území městské části Praha 14 zasahuje pouze svou velmi malou částí (do k. ú. Černý Most zasahují pouze úpravy zářezového svahu. Žadatel zpracoval projekt vegetačních úprav, které počítají s nahrazením kácených dřevin na pozemcích v k. ú. Horní Počernice a Dolní Počernice. V k. ú. Černý Most již pozemky stavby prostorově neumožňují náhradní výsadby. Od rozšířené dálnice směrem ke komunikaci Chlumecká (podél nákupního centra a obchodního domu IKEA) zbývá velmi málo prostoru (parc. č. 231, 244 v k. ú. Černý Most), navíc zde bude svah (svahování dálnice). Určité prostorové možnosti by mohly být v oblasti tzv. „brýlí“, nicméně zde existují omezení kvůli bezpečnosti provozu (výhledové poměry). Proto žadatel plánoval náhradní výsadbu na pozemcích v k. ú. Horní Počernice a Dolní Počernice. Tato výsadba je zcela adekvátní v poměru ke všem káceným dřevinám, je uložena v ostatních dvou závazných stanoviscích, a dostatečně kompenzuje i ekologickou újmu způsobenou kácením dřevin v k. ú. Černý Most.

V přezkoumávaném závazném stanovisku se objevila jediná podmínka – kácení je možné provést pouze v případě realizace záměru. Odbor ochrany prostředí však sjednocoval podmínku u všech tří přezkoumávaných závazných stanovisek a omezil kácení v souladu s § 5 prováděcí vyhlášky o ochraně dřevin a povolování jejich kácení. Důvodem pro kácení dřevin v době vegetačního klidu je především prevence střetu s jinými zájmy chráněnými zákonem (např. ochrana hnízdících ptáků), tedy určitý veřejný zájem, který se automaticky předpokládá. Není vyloučeno výjimečně povolit kácení dřevin i mimo dobu vegetačního klidu, v takovém případě by však měl správní orgán s ohledem na zásadu ochrany veřejného zájmu přesvědčivě vymezit, jaké důvody ho k tomu vedly (např. provozně nebezpečné dřeviny, které je nezbytné odstranit co nejdříve).

Praha 20:

Odbor ochrany prostředí změnil přezkoumávané závazné stanovisko na třech místech jeho závazné části.

První změnu ministerstvo nepřevzalo, neboť touto změnou odbor ochrany prostředí doplnil do přezkoumávaného závazného stanoviska slova „*v k. ú. Horní Počernice*“ za slova „*a to konkrétně*“ před tabulkou se seznamem kácených dřevin. Tuto formální nepřesnost však napravil už magistrát v napadeném rozhodnutí, který na str. 20 napadeného rozhodnutí v záhlaví tabulky uvedl: „*STROMY - celkem 170 ks (katastrální území Horní Počernice)*“, čímž dosáhl téhož, co nyní formálně vyplývá z revizního závazného stanoviska.

Druhou změnu představovalo přeformulování podmínky:

„*Náhradní výsadba bude provedena nejpozději do tří let od provedení kácení výše uvedených dřevin, v návaznosti na postup ukončení stavebních prací. Náhradní výsadba proběhne za vhodných klimatických podmínek a ve vhodném agrotechnickém termínu, tj. v jarním období před vyrašením pupenů, nebo v podzimním období po opadu listů.*“ na znění:

„*Náhradní výsadba bude provedena nejpozději do půl roku od kolaudace výše uvedené stavby, a to za vhodných klimatických podmínek a ve vhodném agrotechnickém termínu, tj. v jarním období před vyrašením pupenů nebo v podzimním období po opadu listů.*“

Ministerstvo tuto změnu zohlednilo změnou prvního odstavce podmínky pod bodem 9.3. ve výroku IV. napadeného rozhodnutí, zbytek podmínky zůstal nedotčen.

Třetí změna spočívala ve vypuštění podmínky pod bodem 9.8., kterou odbor ochrany prostředí vypustil.

Odbor ochrany prostředí popsal podklady pro vydání závazného stanoviska a funkční a estetický význam dřevin, jakož i důvody, proč je záměr závažným důvodem pro kácení a v čem spočívá ekologická újma, obdobně jako výše v případě k. ú. Dolní Počernice. Ztotožnil se s vyhodnocením významu dřevin, ke kterému dospěl Úřad městské části Praha 20.

Charakterizoval náhradní výsadbu, která vychází z návrhu vegetačních úprav a která je specifikována výčtem parcelních čísel pozemků v k. ú. Horní Počernice. Je stanoven počet stromů, keřů a pnoucích dřevin, jejich velikost a druhové složení (350 listnatých stromů, 890 ks listnatých keřů, 1800 ks pnoucích dřevin).

Oslabení a ztráta funkcí kácených dřevin bude kompenzována uloženou náhradní výsadbou, která zohledňuje charakter stanoviště a druhovou skladbu stávajících dřevin. Vychází také z prostorových možností pozemků, jejich budoucího využití a prostorových nároků na následný provoz. K plnému nahrazení funkcí izolační zeleně dojde až v delším časovém horizontu, než výsadba doroste do patřičné velikosti. Proto jsou zvoleny k výsadbě jak stromy, tak keřové patro a popínavé dřeviny. Dřeviny, které mají být odstraněny, rostou při okrajích stávající dálnice, tato bude rozšířena a nová výsadba bude opět realizována při jejích okrajích, případně v tzv. „brýlích“ (nájezdy, sjezdy). Z podkladů, které znázorňují plošně zábor stavby (tzn. rozšíření stávající dálnice), a plochu, kde bude realizována náhradní výsadba, je zřejmé, že tyto plochy jsou rámcově vyrovnány.

Káceno bude 170 stromů (z toho 81 ks jsou dřeviny s obvodem kmínku mezi 12–18 cm – vysazené dříve jako náhradní výsadba) a 37 745 m^2 porostů. Nově má být vysazeno 350 ks dřevin s obvodem kmene 12–14 cm, 890 ks listnatých keřů, 1 800 ks pnoucích dřevin. Taková náhradní výsadba je **více než dostatečná**, tedy přiměřená také s ohledem na to, že na území k. ú. Horní Počernice bude realizována největší část náhradní výsadby z území všech tří záměrem dotčených městských částí, část nahrazuje ekologickou újmu vzniklou kácením dřevin na území městské části Praha 14. Nově vysazená zeleň bude plnit stejnou funkci jako zeleň odstraněná, zejména izolační (odclonění okolí od dálnice).

Povýsadbovou péčí, která byla stanovena v maximální možné délce, má být zajištěno dobré ujmutí jedinců a jejich zdárný počáteční růst a vývoj. Pro dodržení odpovídající kvality sadebního materiálu i postupu prací při výsadbě je žadatel povinen dodržet opatření citované v podmínkách souhlasu (technické normy a standardy). Žadatel vysadí kvalitní sazenice, které by měly při řádné péči (stanovené v podmínkách) v brzké době nahradit hodnotu kácených dřevin.

Odbor ochrany prostředí změnil podmínky přezkoumávaného závazného stanoviska proto, aby co do termínu provedení náhradní výsadby byla v souladu s běžnou praxí v jiných případech, v nichž je termín vázán zpravidla na dokončení/kolaudaci stavby. Omezení „*do tří let od pokácení*“ je nevhodné především proto, že vzhledem k velikosti a rozsahu záměru není jasné, jak dlouho bude výstavba probíhat. Současně bylo třeba sjednotit podmínky ve všech třech přezkoumávaných závazných stanoviscích, neboť kácení i náhradní výsadby budou realizovány v rámci jedné stavby. Odbor ochrany prostředí označil podmínky č. 4–7 za precizní a kontrolovatelné a vypustil pouze

osmou podmínku (stručně řečeno podmínku k ochraně okolních nekácených dřevin), jelikož ve své podstatě nejde o podmínku kácení či náhradní výsadby, ale pouze o upozornění na zákonné povinnosti; žadatel jí byl pouze upozorněn na to, jaké má dodržet postupy při stavbě, aby nepoškodil dřeviny.

Souhrnné vypořádání odvolacích námitek (číslování bylo pracovní, které zavedl odbor ochrany prostředí, toto číslování platí jen pro účely této kapitoly):

Odbor ochrany prostředí nerozlišoval jednotlivá závazná stanoviska, neboť záměr je umístěn jako celek, a k námitkám se vyjádřil **celostně** z tohoto pohledu.

Zaměření námitek (1) a (2): Nesouhlas s vykácením souvislé zeleně a zeleného izolačního pásu, který nebude nahrazen jiným a odpovídajícím, požadavek na vysázení souvislé zeleně a izolačních pásů, požadují v úseku 62,2–63,4 osázení prudkých svahů keři a stromy v rozsahu odpovídajícímu kácení, tedy orientačně 300 ks dřevin, 500 ks keřů, 500 ks popínavých keřů; nesouhlas s rozsahem kácení a požadavek jej minimalizovat na nezbytně nutnou míru v rozsahu max. přípustných trvalých záborů do vzdálenosti 21 m od osy dálnice.

Vypořádání: Vypořádání je obsažené zčásti již výše. Jak vyplývá z přezkoumávaných závazných stanovisek, kvůli záměru má být vykáceno 247 ks stromů a 57 670 m^2 zapojených porostů dřevin. Jako náhradní výsadba je uloženo vysadit 540 ks stromů, 890 ks keřů a 1800 popínavých dřevin. Jsou káceny dřeviny, které tvoří izolační pás kolem dálnice. Náhradní výsadba je uložena opět v bezprostředním okolí dálnice, aby kolem ní opět vznikl izolační pás zeleně. Kácení je pouze v nezbytně nutném rozsahu, což znamená především dřeviny, které jsou přímo v kolizi s tělesem komunikace, ale také dřeviny, které kolidují se souvisejícími úpravami např. zářezového svahu nebo stavbou protihlukových zdí. Při posuzování přiměřenosti náhradní výsadby bylo nutno zohlednit také specifika záměru, že se jedná o dálnici, která musí splňovat též náročné požadavky (např. ČSN 73 6101 Projektování silnic a dálnic). Zeleň nesmí zakrývat informační cedule a dopravní značky, zasahovat do ochranných pásem sítí technického vybavení, drenáží, odvodňovacích potrubí, kabelů apod.

Zaměření námitek (3) a (4): podmínka 8.3 je velmi obecná, ozelenění není kvantifikováno ani orientačně (nelze ji kontrolovat ani vymáhat), v napadeném rozhodnutí má být orientační kvantifikace ozelenění pozemků č. 1452 a 1466/1 v k. ú. Dolní Počernice včetně skladby výsadby; podmínka 8.4 je rovněž velmi obecná, z přílohy k závaznému stanovisku Úřadu městské části Praha – Dolní Počernice nevyplývá, kde budou dřeviny vysázeny a jaká bude lokalizace v k. ú. Dolní Počernic, tudíž není realizovatelná ani podmínka 8.6; v napadeném rozhodnutí má být orientační vyjádření počtu sázených stromů v k. ú. Dolní Počernice včetně pozemků.

Vypořádání: Námitky byly důvodné, proto odbor ochrany prostředí změnil přezkoumávané závazné stanovisko Úřadu městské části Praha – Dolní Počernice.

Zaměření námitek (5): náhradní výsadba má být realizována prioritně na pozemcích, kde budou dřeviny kácené, výhradně na pozemcích v k. ú. Dolní Počernice.

Vypořádání: Námitka je nedůvodná. Kácet se bude na území tří katastrálních území, a proto náhradní výsadba bude realizována na více katastrálních územích, nikoliv pouze v k. ú. Dolní Počernice.

Zaměření námitek (6): rozšíření vozovky má být na obou stranách o 0,5–1,5 m, přitom kácení zasahuje až cca 36 m od osy dálnice; náhrada za pokácený zelený izolační pás spočívá ve výsadbě popínavých keřů a pouze 60 ks stromů, výsadba v zářezu je ve stanovisku vylučovaná kvůli údajné obtížnosti péče o stromy ve svahu, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že stávající izolační pás zeleně nebude nahrazen, resp. bude nahrazen pouze travním porostem.

Vypořádání: Vypořádání je zčásti zahrnuto už výše, není zřejmé, z čeho vychází odvolatelé při tvrzení, že náhrada za pokácený zelený izolační pás spočívá ve výsadbě popínavých keřů a pouze 60 ks stromů. Jako náhradní výsadba v rámci celé stavby je uloženo 540 ks stromů, 890 ks keřů a 1800 popínavých dřevin.

Nad rámec uvedeného **ministerstvo** ještě **doplňuje** k námitce, že káceny mají být dřeviny až 36 m od osy dálnice následující:

Kritérium vzdálenosti vázané jednak na osu dálnice, jednak na vzdálenost vyjádřenou slovem „až“, je zavádějící. Ministerstvo ověřilo z dendrologického průzkumu EKOLA group, spol. s r. o. (především grafických příloh, Ing. Gazdová), který měly orgány ochrany přírody k dispozici (včetně

odboru ochrany prostředí), že z dřevin a souvislých porostů určených ke kácení ve výrokové části napadeného rozhodnutí se nachází drtivá většina v prostoru trvalého nebo dočasného záboru. Lokalizace v záboru pro záměr je tedy logicky kolizní.

Tento závěr neplatí pro těchto pouhých pět ks dřevin (údaje v závorkách mají tuto strukturu: inventarizační číslo dřeviny, parc. č., k. ú.):

a) javor klen (2005, 4473/4, Horní Počernice)

b) sakura ozdobná 'Kanzan' (2167, 231, Černý Most)

c) neurčený druh slivoně (1460, 228/32, Černý Most)

d) neurčený druh slivoně (1461, 228/44, Černý Most)

e) topol černý (1459, 228/45, Černý Most).

Dřeviny pod body **a)** a **b)** jsou na hranici záboru či těsně za jeho hranicí (vzhledem k měřítku výkresů je obtížné stanovit s neomezenou přesností, že jsou za hranicí záboru), tj. dle názoru ministerstva jsou tyto dřeviny také v kolizi se záměrem (v širším slova smyslu, neboť bez ploch potřebných pro provádění stavby nejde záměr realizovat).

Dřeviny pod body **c), d)** a **e)** jsou za hranicí záboru (jednoznačně i s ohledem na měřítko), ale jsou v kolizi se stavebním objektem SO 369 Retence S11, který je v katastrálním situačním výkresu C.4 (02/2020, rev. 06/2022) označený jako „polder“ a jehož podstatou je vytvoření mělkého retenčního průlehu prázdněného do retenčního příkopu drénem kvůli ochraně před chloridy (souhrnná technická zpráva, 02/2020, rev. 09/2021, str. 60). Jde tedy o formu jednoduché terénní úpravy, proto není s ohledem na svůj „nepříliš stavební“ charakter formálně zahrnuta do záborů, čímž je zdůvodněna i kolize s posledními třemi dřevinami.

Dále ministerstvo uvádí (námitky Mgr. Obersteina a ak. malíře Paula), že v přírodní památce Počernický rybník ani jejím ochranném pásmu záměr nevyvolá zásahy do zeleně. Z hlediska zásahu do zeleně ministerstvo dodává, že trvalé zábory na lesních pozemcích nejsou v rozporu s tvrzením, že rozšíření nastane na úkor stávajícího středního dělicího pásu a krajnic (str. 158 napadeného rozhodnutí). Toto tvrzení je totiž uvozeno slovy „*zejména*“ na úkor stávajícího středového pásu (…) a „*primárně*“ využívá plošných rezerv (…), z čehož jasně vyplývá, že ani odbor ochrany prostředí, ani magistrát netvrdily, že by rozšíření v každém jízdním pásu bylo získáno jen díky těmto rezervám. Tvrzení ostatně pokračuje slovy „*vyžádá pouze prostorově omezené zábory dosud nezastavěné krajiny*“, čímž je myšlena hlavně část ve staničení cca km 62,4–62,7, kde je pro zkapacitnění nevyhnutelný zásah do lesních pozemků, které přiléhají ke stávajícímu úseku D0 510 (zářezový svah).

V neposlední řadě ministerstvo zdůrazňuje, že orgány ochrany přírody hodnotily veřejný zájem na provedení kácení a posuzovaly přiměřenost náhradních výsadeb z hlediska zákona o ochraně přírody a krajiny. Jak správně podotkl odbor ochrany prostředí, je tu však i veřejný zájem na ochraně ovzduší, u jehož hájení vyvstala potřeba vysadit podle podmínky č. 6 napadeného rozhodnutí jako kompenzační opatření nezávisle na náhradních výsadbách podle zákona o ochraně přírody a krajiny **alespoň 2177 stromů**[5] (za předpokladu objemu koruny u každého stromu 4 m^3).

Ve výsledku tedy nestačí provést „pouze“ náhradní výsadby v rozsahu výroků podle závazných stanovisek orgánů ochrany přírody, ale samozřejmě **nezávisle** na nich i dřeviny uložené jako kompenzační opatření. Je třeba si totiž uvědomit, že náhradní výsadby pouze kompenzují kácené dřeviny, ale ze studie „*Kompenzační opatření ke snížení vlivů záměru na kvalitu ovzduší*“ a závazného stanoviska MŽP podle zákona o ochraně ovzduší vyplývá, že 2177 stromů má být nově vysazených. Nevyplývá z nich, že by se počet těchto nových stromů odvíjel od sníženého počtu dřevin v lokalitě, které způsobí kácení [tj. že stačí N dřevin, kde N = 2177 – (počet nově vysazených dřevin díky orgánům ochrany přírody)].

V lokalitě je dostatek ploch, které jsou v Územním plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy vymezené jako izolační zeleň jak v prostoru MÚK Horní Počernice (v tzv. „brýlích“ MÚK), podél D0 510 na straně přilehlé ke Chvalům a zejména na obou stranách úseku D0 510 před Vinicí

[5] Resp. vzhledem k úvaze autora části F.19 dokumentace (Kompenzační opatření ke snížení vlivů záměru na kvalitu ovzduší) lze tuto hodnotu chápat ekvivalentně i při nižším počtu dřevin, půjde-li o jehličnaté dřeviny, které neopadávají a jejich efekt je i mimo vegetační období; ekvivalent je pak vyjádřen poměrem 1,5 : 1 (jeden jehličnatý strom odpovídá 1,5 listnatého).

a u Vinice. Tyto plochy mají v součtu mnoho hektarů, tzn. existuje prostor, kam tento počet dřevin navrhnout a vysadit. Nadto jsou v okolí další plochy, kde je hlavním nebo přípustným využitím zeleň (např. městská a krajinná – ZMK, plochy čistě obytné – OB).

S tímto se musí ŘSD vypořádat, neboť neexistuje jen veřejný zájem na uskutečňování dálnic podle § 17 zákona o pozemních komunikacích, ale i jiné veřejné zájmy, které si prostě a jednoduše vyžadují potřebná opatření.

IV. 2. 2. Nedostatky dopravně inženýrských podkladů:

Ústředním motivem námitek je tvrzení, že ŘSD využilo pro záměr podklady od Institutu plánování a Technické správy komunikací, které dospěly k velmi rozdílným datům o intenzitách provozu než ČVUT se svým srovnatelným dopravním modelem (např. 132.940 × 111.100 vozidel/den).

Podklady se také liší ve způsobu výpočtů – použitím průměrného pracovního dne × ročního průměru denních intenzit (dále také „**PPD**“ a „**RPDI**“).

Shrnuto jednoduše, odvolatelé namítají použití **podhodnocených údajů**.

Ministerstvo pokládá za opodstatněný názor dotčených orgánů (zejména Ministerstva vnitra), že dvě studie VŠB-TU Ostrava z října 2018 (Sčítání dopravy na profilu SOKP 510), na které odkazují někteří odvolatelé, **sčítaly na odlišných profilech** – mezi ulicemi Národních Hrdinů a Českobrodskou (tj. na Šterboholské spojce) a ulicemi Náchodskou a Novopackou (tj. úseku pražského okruhu mezi OC Černý most a dálnicí D10). Takové výsledky tudíž nelze automaticky srovnávat a nezpochybňují údaje ze studií, které byly podkladem pro územní řízení.

Při použití ukazatele RPDI (roční průměrná denní intenzita) je důležité si uvědomit, že stanovení tohoto ukazatele není absolutně přesné – vždy je zatíženo určitou nejistotou (srov. např. i dvanáctiprocentní odchylku na str. 5 protokolu č. 20230411/08G2 pod pol. č. 31 spisu ministerstva), danou např. proměnlivostí vstupních údajů i metod výpočtu. Stejně jako jakékoliv jiné fyzikální nebo statistické měření nebo výpočty, i výpočet RDPI závisí na množství vstupních dat a konkrétních okrajových podmínkách.

Předpovídat, jak přesně bude dopravní infrastruktura využívána v dlouhodobém výhledu, není možné s neomezenou přesností. Modely sice mohou být velmi sofistikované, ale vždy pracují s předpoklady, které jsou do určité míry zjednodušením reality nebo předpokládají jevy, které se stoprocentně nenaplní. V prostředí, kde do hry vstupuje množství vzájemně závislých proměnných a nelinearit, není možné dokonale modelovat všechny zákonitosti. Roli hrají například budoucí demografický vývoj, změny ve struktuře osídlení, ekonomické podmínky, chování řidičů i technologický pokrok – tedy proměnné, které se v čase obtížně odhadují s libovolnou přesností.

Je proto přirozené, že různí autoři, kteří se snaží modelovat stejný jev, mohou dospět k různým výsledkům. Každý z nich totiž může použít trochu jiná vstupní data, jiný odhad vývoje nebo jiný přístup k okrajovým podmínkám. Taková rozdílnost není projevem chybného postupu, ale důsledkem přirozené nejistoty, kterou má jakékoli dlouhodobé modelování. V dopravním plánování proto nelze požadovat absolutní jistotu, ale spíše racionální a rozumně podložený odhad v rámci toho, co současné poznání umožňuje.

Do hry může vstoupit i odvolateli zmíněné opatření obecné povahy zakazující vjezd vozidlům nad 12 t v ulici Průmyslová, což jsou čistě organizační nestavební opatření, která je nemožné předvídat pro výhledy typu 2030+, 2040+ apod. (opatření obecné povahy spočívající v dopravním značení nejsou zjistitelná z územně plánovací dokumentace, přitom mohou mít nezanedbatelný vliv na přesuny dopravy jinam).

Ministerstvo rovněž **nepokládá za důkaz zpochybnění validity** použitých podkladů (studií) skutečnost, že odvolatelé dovozují ze studie ČVUT podhodnocení dat, které ŘSD využilo pro zpracování dokumentací EIA i DUR.

Studie ČVUT měla za cíl výzkumu porovnat **dvě varianty trasování silničního okruhu kolem Prahy (SOKP)** – stabilizovanou variantu dle Zásad územního rozvoje (vZUR) a tzv. alternativní (regionální) variantu (vREG). Hlavním účelem bylo zjistit rozdíly mezi těmito variantami zejména z hlediska: dopravní intenzity (profilové intenzity), složení dopravy (zdroje a cíle jízd), délky tranzitních tras a dalších charakteristik. Autoři dospěli k závěru, že varianta vREG je méně účinná (má méně přínosů) než varianta vZUR (do které spadá i nyní projednávaný záměr D0 510 zkapacitnění).

Ve studii ČVUT autoři zjišťovali charakteristiky dopravního proudu na odlišném profilu (MÚK Chlumecká ↔ MÚK Horní Počernice), kde uvedli pro rok 2040 variantu vZUR intenzitu 132.940 vozidel/24 hodin, na kterou odkazují odvolatelé a kterou pokládají za důkaz podhodnocenosti jiných studií.

Autoři studie ČVUT počítali výslovně v podkapitole 1.9.4. Zatěžovací scénáře s těmito předpoklady (zvýraznilo ministerstvo):

„*Modelové posouzení výhledových intenzit dopravy v řešeném území je provedeno pro rok 2040. V tomto roce je dopravním modelem posouzena varianta vREG a z důvodu možnosti srovnání i varianta vZUR.*

Kromě dokončeného SOKP je ve výhledovém roce uvažováno se zprovozněním všech v současnosti plánovaných silničních staveb v ČR.

Rozsah výhledové komunikační sítě:

Kompletní plánovaná síť dálnic na území ČR

V řešeném území je navíc uvažováno se zkapacitněním stavby SOKP 510 a dálnice D11 v úseku SOKP – Jirny a s vybudováním nové MÚK Beranka.

Silnice I. třídy dle Kategorizace silniční sítě do roku 2040 (…)“.

Dle názoru ministerstva je tedy jistým problémem pro srovnávání různých profilů fakt, že studie ČVUT použila jiný profil a na něm počítala třeba i s dokončenou dálnicí **D35** (srov. „*kompletní plánovaná síť dálnic…*“), která představuje alternativu k D1, tudíž na MÚK Horní Počernice se po dálnici D11 od Hradce Králové může jinak rozložit dopravní zátěž směřující do Prahy místo po dálnici D1 a přes D0 511 (nyní ve výstavbě) přes celý úsek D0 510 (tj. podél Vinice).

Studie ČVUT navíc vzhledem ke svému zadání neuvádí konkrétněji postupy, jak autoři dospěli k intenzitě 132.940 vozidel/den na profilu 1A pro rok 2040 ve variantě vZUR. Tato hodnota je pouze vypsána v tabulce na str. 76 a v podkapitole 1.9 je shrnuto, jaký autoři použili software a jaké výchozí podklady. Studie však už neobsahuje žádné „mezikroky“, na základě kterých by bylo možné zjistit, **zda vůbec a jak se vymezuje vůči výsledkům jiných institucí**. (Kromě toho musí ministerstvo konstatovat, že se jedná o dvojí přístup odvolatelů, kterým u ČVUT nevadí prosté uvedení čísla, ale např. u rozptylové studie požadovali zevrubně uvést naprosto konkrétní výčty, postupy, metody či data, jinak pokládají rozptylovou studii za chybnou – blíže vizte dále v podkapitole k ovzduší).

V tomto ohledu je pro ministerstvo také nepřesvědčivé, že odvolatelé vytýkají dokumentaci EIA i studiím, s nimiž nesouhlasí, že vycházejí z „*virtuálních budoucích okolností*“ (staveb, které v době zpracování studií neexistovaly; pozn. ministerstva), ovšem totéž lze pozorovat ve studii ČVUT (vizte citaci bezprostředně výše), která uvažovala pro rok 2040 kromě kompletní plánované sítě dálnic na území ČR i prakticky se všemi významnějšími stavbami v Praze a Středočeském kraji kromě Břevnovské a Vysočanské radiály a silnice I/61 Buštěhrad – R7 (str. 43–44).

Tento přístup není o nic méně „virtuální“ jako u ostatních. Ministerstvo tedy nevidí principiální rozdíl v přístupu všech subjektů, které zpracovaly jakoukoliv studii. Ministerstvo ostatně tento přístup považuje za racionálnější než nezohledňovat zamýšlený rozvoj dle územně plánovacích dokumentací, které obsahují koridory a plochy pro realizaci staveb, nikoliv pro jejich nerealizaci.

V poměrech EIA ministerstvo také nepokládá za zvláštní, že podklad dokumentace EIA předpokládá určité jiné záměry, jelikož mezi základní údaje o posuzovaném záměru patří mj. údaj o možnosti kumulace s jinými záměry. Má-li tuto informaci obsahovat oznámení/dokumentace EIA, může v podobném smyslu i odborný podklad oznámení/dokumentace EIA předpokládat jiné záměry, zvlášť jde-li o silniční síť, která je propojená.

Žádná ze studií, na které odkázali dovolatelé, **nebyla oponentní studií** v pravém slova smyslu, tj. neměla za úkol (podobně jako u revizního znaleckého posudku) kriticky zhodnotit nebo se vymezit vůči studiím, které využilo ŘSD. Odkazované studie neměly za úkol vyjít ze stejných okolností a skutečností a kriticky zhodnotit použitá data a výpočty. Autoři (ČVUT, VŠB-TU Ostrava) by pro přímé zpochybnění použitých dat museli dle názoru ministerstva vědět, že účel jejich studií bude pro zhodnocení (kritiku) závěrů jiného odborníka, aby se skutečně jednalo o plnohodnotně oponentní studie. Takový postup pokládá ministerstvo ve vědeckých nebo odborných kruzích za běžný a korektní.

Ostatně se tímto stylem zpracovávají i revizní znalecké posudky, jak plyne z § 39 odst. 3 a § 45 vyhlášky č. 503/2020 Sb., o výkonu znalecké činnosti. Ministerstvo přitom nevidí důvod, proč by pro odborný podklad typu dopravně inženýrského podkladu,[6] který nemá formálně charakter znaleckého posudku, mělo platit něco jiného, když je princip stále stejný.

Jelikož studie ČVUT ani VŠB-TU Ostrava nemají vlastnosti oponentních studií, protože zadavatel takový úkol nepožadoval, ministerstvo zastává názor, že **neznevěrohodnily** použité dopravně inženýrské podklady pro dokumentace EIA a DUR.

V neposlední řadě, protože odvolatelé okrajově namítali také, že průběžně vycházejí novější výsledky měření dopravních intenzit, a magistrát s ministerstvem a nadřízenými dotčenými orgány vedly územní řízení dlouho, ministerstvo také vyhledalo novější data Technické správy komunikací a ŘSD z webových stránek (cit. 23.04.2025):

- https://www.tsk-praha.cz/wps/portal/root/dopravni-inzenyrstvi/intenzity-dopravy
- https://www.rsd.cz/web/guest/silnice-a-dalnice/scitani-dopravy#zalozka-celostatni-scitani-dopravy-2020
- https://scitani.rsd.cz/CSD_2020/pages/informations/default.aspx

Ministerstvo na ně odkazuje jako na známou skutečnost také proto, že sami odvolatelé na tyto stránky sami odkázali ve svých odvoláních (poznámky pod čarou v odvoláních spolku ZŽP, doc. Poláčkové Šolcové a Karly Polydorové, zastoupených stejným advokátem), tudíž ministerstvo pokládá za přirozené, že když se obsah stránky v čase mění a přibyla nová data, že je ministerstvo zohlední.

Celostátní sčítání dopravy **ŘSD, 2020** (RPDI, počet vozidel za 24 hodin):

Úsek	Rok	RPDI všechny dny (voz/den)	RPDI pracovní dny (voz/den)
MÚK Českobrodská – MÚK Horní Počernice	2016	70 006	76 219
	2020	66 579	70 487
MÚK Horní Počernice – MÚK Chlumecká	2016	50 004	54 580
	2020	63 112	68 537

V tomto ohledu vnímá ministerstvo jako neadekvátní uvádět v odvoláních: „*Podle „Výsledků celostátního sčítání dopravy 2020“ zpracovaných ŘSD „zveřejněné výsledky ukazují, že doprava oproti minulému CSD, které bylo prováděno v roce 2016, opět významně narostla, a to v průměru o 10 %.*“. Vzhledem k míře shody se jedná evidentně o citaci z tiskové zprávy.[7] Tisková zpráva, jejímž účelem je stručně a souhrnně informovat veřejnost, není úplnou interpretací výsledků sčítání pro jakýkoliv úsek.

Sčítání **Technické správy komunikací, 2023** (pracovní den, počet vozidel za 24 hodin; označení uzlů z výkresu Sledované komunikační sítě platné pro rok 2023):

- profil dle uzlů 9010 (MÚK Chlumecká) a 9033 (MÚK Horní Počernice) celkem 76.600 (36300 + 40300)
- profil dle uzlů 9033 (MÚK Horní Počernice) a 9072 (MÚK Českobrodská) celkem 85.760 (40130 + 45630)

Při uvažování odlišnosti ročních průměrů pro pracovní den a pracovního dne ministerstvo nepokládá ani tyto novější výsledky sčítání za diskrepanci – jak vůči sobě navzájem, tak vůči předchozím výsledkům.

Podobně jako u predikce vývoje ve výhledovém období i zde hraje roli např. i metoda počítání vozidel – autoři z VŠB-TU Ostrava sčítali ve dvou tříhodinových blocích (7:00 až 10:00, 15:00 až 18:00) s následnou extrapolací na intenzity za 24 hodin. ŘSD využilo automatické sčítače dopravy

[6] V tomto případě vysoce odborný podklad, který ministerstvo hodnotí složitostí a odborností na typově mnohem vyšší úrovni než znalecké posudky o ocenění nemovitých věcí, se kterými se setkává ve vyvlastňovacích řízeních.

[7] https://md.gov.cz/Media/Media-a-tiskove-zpravy/Vysledky-celostatniho-scitani-dopravy-2020 (cit. 22.04.2025)

ve své správě, což doplnilo ručním sčítáním. Hygienická stanice sčítala v hodinových intervalech (protokol č. 119561/2019). Liší-li se mírně metody, pokládá ministerstvo za logické, že se výsledky reálného sčítání v konkrétní izolované dny přesně neshodují (nadto i při stejné metodě neprojede určitým profilem přesně stejný počet vozidel každý srovnatelný den). A to jde přitom o zjišťování stávajícího stavu, nikoliv výhledového stavu, kde se rozdíly samozřejmě prohlubují.

Ministerstvo také konstatuje, že význam dopravně inženýrských podkladů pro územní řízení spočívá v tom, aby se zhodnotila především kapacita a vlivy záměru – pro což poskytují tyto podklady údaje, aby bylo možné **s rozumnou mírou pravděpodobnosti kvalifikovaně odhadnout** důsledky záměru a stanovit kompenzační opatření na základě plausibilních dat. To bylo dle názoru ministerstva a ostatních (nadřízených) dotčených orgánů splněno.

V tomto případě poskytuje Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy prostor pro takové zkapacitnění, které je předmětem územního řízení, a z hlediska vlivů (hluk, ovzduší, ochrana vod, krajinný ráz atd.) neposkytuje území a požadavky právních předpisů či dotčených orgánů příliš možností, jak řešit neutěšenou situaci na východě Prahy. Navržené zkapacitnění D0 510 je za stávajícího právního a skutkového stavu v podstatě **kompromisním maximem možného** a bezpochyby přispěje k plynulejší a bezpečnější dopravě, i kdyby snad kapacitně bylo vhodnější ještě více rozšířit jízdní pásy (z dopravního hlediska, čemuž by však mohly bránit jiné veřejné zájmy). Současně jsou stanovena nejrůznější kompenzační opatření, jejichž potřeba je dostatečně zdůvodněna a podložena.

IV. 2. 3. Veřejné zdraví (posouzení orgány ochrany veřejného zdraví, nikoliv orgány EIA):

Ministerstvo zdravotnictví v revizním závazném stanovisku shrnulo rozhodné skutečnosti a podklady:

Úsek pražského okruhu Satalice–Běchovice (km 60,660–62,400) byl zkolaudovaný v roce 1992. Záměr má tento úsek zkapacitnit, zlepšit vybavení a chránit okolí před hlukem. Plná funkčnost záměru po rekonstrukci je podmíněna napojením na návazné stavby komunikací na jižní straně na stavbu 511 včetně rekonstrukce mostu přes Počernický rybník, na severu na stavbu 520 včetně rekonstrukce mostu přes ulici Chlumeckou. Trasa záměru je navržena jako dálnice kategorie D 34,5/100 s šestipruhovým uspořádáním a rozšířeným středním dělicím pásem. Po obou stranách komunikace a ve středním dělícím pásu jsou navrženy protihlukové stěny a v celém hodnoceném úseku délky 2,764 km bude kryt vozovky z asfaltového koberce se sníženou hlučností.

Součástí dokumentace bylo akustické posouzení pro účely konsolidované DÚR (tj. dokumentace DUR), zak. č. 18.0560-04 (02/2020, EKOLA group, spol. s r. o., pod vedením Ing. Libora Ládyše), (dále jen „**akustická studie z DUR**“). Akustická studie z DUR vyhodnotila predikovanou akustickou situaci v okolí záměru, které je ovlivněno provozem na předmětné komunikaci a na ni navazujících komunikacích. Vychází z dopravně inženýrských podkladů:

- „*Elektronický podklad sledované komunikační sítě, formát *.shp s intenzitami dopravy, nočními podíly dopravy a rychlostí vozidel, Střednědobý výhled*“, který vypracovala Technická správa komunikací hlavního města Prahy v 02/2019
- „*Dopravně inženýrských podkladů pro akci D0 510, Satalice–Běchovice, zkapacitnění dlouhodobý výhled*“, obj. č. 02- PT005955, č. j. IPR PRAHA 14495/2018, vypracovanými Institutem plánování a rozvoje v 03/2019.

Akustická studie z DUR predikuje akustickou situaci v roce 2025 pro stavy (podrobně popsané v kapitole 1.2. Akustické studie z DUR):

- **B1.1**: stávající stav komunikací v území při realizaci změn na celoměstsky významných komunikací na území Prahy)
- **B1.2**: stav se zkapacitnění D0 úsek 510 – předkládaný záměr
- **B1.3**: stav se zkapacitněním D0 510 s uvažováním přestavby MÚK Chlumecká, zprovoznění D0 úsek 511 Běchovice – D1 a zprovoznění přeložky silnice I/12 v úseku Běchovice – Úvaly.
- **C**: pro dlouhodobý výhled v roce 2040+.

Podle rozhodné právní úpravy byla prokázána možnost použití korekce na starou hlukovou zátěž. Korekci je možné použít tam, kde hluk **v chráněném venkovním prostoru staveb** působený celkovou akustickou situací z dopravy na pozemních komunikacích existoval již před 01.01.2001 a překračoval hodnoty hygienických limitů stanovené k tomuto datu pro chráněný venkovní prostor

stavby, tj. v denní době $L_{Aeq,16h}$ = **60 dB** a v noční době $L_{Aeq,8h}$ = **50 dB** a zda se hluk působený dopravou na pozemních komunikacích po 01.01.2001 se v předmětném úseku pozemní komunikace **nezvýšil o více než 2 dB**.

Tuto korekci, která vede k hygienickým limitům pro **denní dobu 70 dB** a **noční dobu 60 dB**, **je možné** použít v oblasti:

- Horních Počernic v okolí MÚK Chlumecká a ulice Náchodská
- Dolních Počernic – Vinice v okolí dálnice D0 ulice Nad Rybníkem a V Padolině.

(V oblasti Dolních Počernic – Vinice byl hygienický limit překračován již v roce 2000 a ani vybudovanými protihlukovými stěnami na mostě přes Počernický rybník nebyl hygienický limit dodržen u nejbližších chráněných staveb. Pro úplnost, podle nyní účinného nařízení vlády nepřekračují predikované hodnoty ekvivalentních hladin akustického tlaku hygienické limity v denní době $L_{Aeq,16h}$ = 68 dB i noční době $L_{Aeq,8h}$ = 58 dB.)

Korekce pro starou hlukovou zátěž pro **noční dobu**, tj. hygienický limit pro **denní dobu** je **60 dB** (zůstal základní) a pro noční dobu je také **60 dB**, je v oblasti:

- Horních Počernic u dálnice D0, ulice Hartenberská
- Běchovic 2 ulice Nad Nádražím.

U zástavby Černého Mostu v blízkosti dálnice D0 ulice Bryksova je hygienický limit pro **denní dobu 60 dB** a pro **noční dobu 50 dB**.

Pro ověření výpočtového modelu byl změřen hluk po dobu 24 hodin v šesti měřících místech podél sledovaného úseku D0 (měření mezi 06.–07.06.2018). Měření hluku a dopravně inženýrský průzkum provedený v rámci měření sloužily k ověření výpočtového modelu a informaci o akustické situaci v území.

Nejedná se o měření, ze kterého jsou vyvozovány důsledky podle právních předpisů upravujících hluk a hygienické limity. Měření slouží k ověření výpočtového modelu v území. Výpočtový model slouží následně pro predikci budoucí akustické situace. Porovnání naměřených a vypočtených výsledků (tabulka 10 akustické studie z DUR) vychází z hodnot s nejistotou výpočtového modelu uváděnou autorem software (u tabulky zpracovatel studie vysvětlil, že změřené hodnoty jsou bez korekce na odraz akustické energie od fasády za místem měření, pozn. ministerstva). Tuto hodnotu nelze uplatnit stejným způsobem jako nejistotu měření, tedy nelze ji aplikovat u výsledných hodnot ekvivalentní hladiny akustického tlaku. Zpřesnění modelu je možné na základě přesnější mapových podkladů, technických podkladů atp. Zpracovatel používá ve výpočtovém modelu data, která jsou k dispozici, jedná se zejména o polohopisná data.

Z akustických výpočtů předložených v tabulkách 14 a 15 akustické studie z DUR vyplývá, že predikované hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku pro celkovou akustickou situaci se v jednotlivých výpočtových stavech pohybují v lokalitě:

Horní Počernice

Stav	Denní doba ($L_{Aeq,16h}$)	Noční doba ($L_{Aeq,8h}$)	Vliv pouze záměru a něj navazující komunikace dálničního typu
B1.1	51,7–63,2 dB	46,6–56,7 dB	51,2–55,6 dB (den), 46,2–50,6 dB (noc)
B1.2	51,2–63,0 dB	56,2–56,6 dB	–
B1.3	49,5–63,7 dB	43,7–57,0 dB	–

Nejvyšší hodnoty ekvivalentních hladin hluku jsou v blízkosti MÚK Chlumecká a komunikace Náchodská, kde lze použít institut staré hlukové zátěže. Komunikace Náchodská je v této části dominantním zdrojem hluku v denní době.

Černý Most

Stav	Denní doba ($L_{Aeq,16h}$)	Noční doba ($L_{Aeq,8h}$)
B1.1	52,6–57,0 dB	46,7–50,8 dB
B1.2	52,5–56,5 dB	45,9–49,6 dB
B1.3	52,5–56,4 dB	46,1–49,8 dB

Hygienický limit pro denní dobu $L_{Aeq,16h}$ = 60 dB a noční dobu $L_{Aeq,8h}$ = 50 dB. Pouze ve stavu B1.1 v noční době jsou nejvyšší hodnoty hladiny hluku na hranici hygienického limitu.

Dolní Počernice – Vinice

Stav	Denní doba ($L_{Aeq,16h}$)	Noční doba ($L_{Aeq,8h}$)
B1.1	52,2–62,4 dB	47,2–57,5 dB
B1.2	50,7–57,1 dB	45,7–52,2 dB
B1.3	51,3–57,7 dB	50,5–52,7 dB

Nejvyšší ekvivalentní hladiny akustického tlaku jsou u zástavby situované v blízkosti záměru a umístěné výškově nad komunikací. V této lokalitě lze použít institut staré hlukové zátěže.

Běchovice 2

Stav	Denní doba ($L_{Aeq,16h}$)	Noční doba ($L_{Aeq,8h}$)
B1.1	53,0–58,3 dB	47,5–52,3 dB
B1.2	52,5–58,2 dB	47,0–51,9 dB
B1.3	51,6–55,3 dB	45,8–49,5 dB

V noční době u nejvíce ovlivněných staveb je překročen hygienický limit $L_{Aeq,8h}$ = 50 dB. Pro noční dobu lze použít institut staré hlukové zátěže.

Pouze v lokalitě Horní Počernice v okolí MÚK Chlumecká, kde je významným zdrojem hluku i komunikace Náchodská zejména v denní době, je predikováno překročení v hygienického limitu v denní době.

Ve stavu C – dlouhodobý výhled se pohybují vypočtené hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku z provozu silniční dopravy (celková akustická situace) ve sledovaném území v denní době $L_{Aeq,16h}$ mezi 49,9–64,1 dB a v noční době $L_{Aeq,8h}$ mezi 44,0–57,3 dB. Nejvyšší hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku jsou v okolí MÚK Chlumecká a komunikace Náchodská.

Akustická studie z DUR je zpracována **na vysoké odborné úrovni**. Výpočty jsou provedeny softwarem CADNA A verze 2020 MR2 českou výpočtovou metodikou s využitím podkladu „*Výpočet hluku z automobilové dopravy, aktualizace metodiky, Manuál 2018*“. Institut staré hlukové zátěže je použit v souladu s platným právem v době zpracování akustické studie z DUR. Textová část je zpracována přehledně, pouze u mapových příloh č. 8–17 (hlukové mapy) chybí informace, zda se jedná o celkovou akustickou situaci, nebo o akustickou situaci vyvolanou provozem záměru na něj navazující komunikace dálničního typu s větvemi MÚK. Dále by bylo vhodné na hlukových mapách pro lepší orientaci vyznačit body výpočtu. Akustická studie z DUR poskytla hygienické stanici **dostatečné informace o budoucí akustické situaci** v území a spolu se znalostí území jí umožnilo vydat souhlasné závazné stanovisko v souladu s právními předpisy v rozhodném znění v době jeho vydání.

Rozsah posouzení akustickou studií z DUR je dostatečný, ve výpočtovém modelu je zahrnuta dálnice D11 a Vysočanská magistrála včetně MÚK s dálnicí D0, komunikace Náchodská včetně MÚK s dálnicí D0, D11 včetně MÚK s dálnicí D0, posuzovaný úsek stavby D0 510 včetně mostu

přes Počernický rybník, silnice I/12 včetně MÚK s D0 a Štěrboholskou radiálu a významnější místní komunikace. Posuzováno je území Černého Mostu, východní část Horních Počernic ohraničená D10, D0, D11 a komunikací Ve Žlíbku, dále území Dolních Počernic, východní část obce a lokalita Vinice, Běchovice v okolí nádraží a Nová Dubeč. Tyto lokality jsou posuzovány z hlediska vlivu emitovaného hluku na výše uvedených komunikacích ve všech posuzovaných stavech (území o rozměrech cca 4,544 km × 6,179 km).

V oblasti nebyla od roku 2018 do roku 2020 zprovozněna žádná významná komunikace, která by ovlivnila akustickou situaci ve sledovaném území. Zpracování akustického posouzení není otázkou dní, ale měsíců. Podklady pro akustické výpočty jsou předávány při zadání práce objednatelem, tedy před zpracováním akustických výpočtů. Cílem akustických výpočtů je predikce akustické situace v budoucnu. To je stav, který **ještě není možné ověřit měřením**. Informace o stávajícím stavu je řešena výpočty, aby bylo možné posoudit, jaká změna v území v budoucnu může nastat. Dle názoru Ministerstva zdravotnictví se nejedná o neaktuální podklady.

Stav B1.1 – stav bez záměru v roce 2025 (str. 8 studie) – Uspořádání komunikací pro výhled – horizont 2025 zahrnuje i celoměstsky významné komunikace a další komunikace v blízkosti záměru:

1. zkapacitnění D0 PO 515 (Slivenec – Třebonice) na 3 + 3 jízdní pruhy
2. zkapacitnění D11 v úseku D0 – Jirny, včetně MÚK Beranka a navazujících spojek
3. přeložka silnice I/16 (severní obchvat Slaného, již rozestavěno[8])
4. zkapacitnění Štěrboholské radiály (v úseku Rabakovská – Průmyslová) na 3 + 3 jízdní pruhy
5. komunikace Ocelkova – Budovatelská (stavba č. 0211 Ocelkova – Lipnická).

První dvě stavby jsou provozované a zkapacitněním se zvýší plynulost provozu.

Pátá stavba nebude mít přímý vliv na provoz v posuzované lokalitě. Akustická studie z DUR pro tento stav odpovídá situaci, která nastane.

V případě nedokončení (ostatních) staveb v roce 2025 nedojde k výrazné změně dopravních zátěží na stavbě D0 510, a tedy k předkládané predikované akustické situaci. Pokud nebudou zkapacitněny výše uvedené komunikace zejména ve špičkových hodinách dochází k pomalému pojíždění vozidel a hluk je tedy nižší než při pohybujícím se dopravním proudu povolenou rychlostí. Výpočty jsou relevantní. Pokud se stavby nezrealizují na posuzovaném úseku, akustická situace v území se významně nezmění.

Změnu představuje v posuzovaném území zprovoznění stavby **D0 511**. Vlivem této stavby dojde oproti stavu bez zkapacitnění posuzovaného úseku k nárůstu dopravy o téměř 48 %, a tento nárůst už **se projeví** změnou v akustické situaci v území.

Protihluková opatření (str. 33 studie) jsou navržená na budoucí akustickou situaci, požadavek na měření stávající akustické situace před zahájením stavby a před kolaudací bude stanoven v dalším stupni přípravy (projektová dokumentace).

Výsledky výpočtu z provozu silniční dopravy (celková akustická situace) jsou v akustické studii z DUR, která se týká konkrétního záměru D0 510 zkapacitnění. Ve studii je ovšem do výpočtového modelu zahrnuta **celá okolní síť komunikací**. Do výpočtu celkové predikované akustické situace jsou zahrnuty v příslušných stavech i připravované komunikace.

Rozsudek NSS 7 As 135/2021 ze dne 22.02.2022 se vztahoval na výklad § 30 odst. 1 a 2 zákona o ochraně veřejného zdraví a NSS rozebral toto ustanovení a uzavřel, že § 30 nelze vykládat tak, že by snad obsahovalo dva různé druhy hluku v odst. 1 a 2, ale pouze tak, že stanovuje určitá základní pravidla ochrany před hlukem (stanovením konkrétních povinností); současně vymezuje, co se pojmem hluk rozumí. Uvedené platí nejen pro hluk, ale rovněž pro hygienické limity. S tímto termínem pracuje celý šestý díl zákona o ochraně veřejného zdraví v části zabývající se hlukem a vibracemi (§ 30–34). Jedná se o jedny a stále stejné hygienické limity. To vyplývá mj. i ze skutečnosti, že hygienické limity hluku jsou definovány jednotně pouze jediným prováděcím předpisem, a to nařízením vlády (nerozlišují se tedy limity ke konkrétnímu zákonnému ustanovení, ani např. „hlukové limity“ a jindy „imisní hlukové limity“). Jde o jedny hygienické limity stanovené

[8] Zprovozněn ve dvou etapách, v prosinci 2019, kompletně v září 2020 (vizte např. informační letáky ŘSD ke stavbě obou etap *„I/16 Slaný – Velvary“*).

k provedení všech relevantních ustanovení zákona a ve vztahu ke konkrétním druhům zdrojů hluku (pozemní komunikace, dráhy, letecký provoz atd.). Tento přístup vyplývá rovněž z nálezu Ústavního soudu spis. zn. Pl. ÚS 4/18 ze dne 18.12.2018, v němž uvedl: ‚*Zákon o ochraně veřejného zdraví v § 30 podrobně definuje hluk a vibrace (nikoliv jejich limity), upravuje povinnost provozovatelů a majitelů různých zařízení a objektů nepřekračovat hlukové limity a také definuje odlišné druhy chráněných prostor před hlukem. Ustanovení § 34 odst. 1 téhož zákona uvádí: „Prováděcí právní předpis upraví hygienické limity hluku a vibrací pro denní a noční dobu, způsob jejich měření a hodnocení.“ Konečně § 108 odst. 3 téhož zákona zmocňuje vládu, aby daným prováděcím předpisem bylo nařízení. Je tedy nepochybné, že v tomto případě zákonodárce vládu výslovně zmocnil k vydání nařízení a tím projevil vůli k podrobnější úpravě nad obecný zákonný standard.*'

Akustická studie z DUR posuzuje predikované ekvivalentní hladiny hluku pro akustickou situaci vyvolanou záměrem a na něj navazujícími komunikacemi dálničního typu, jejichž správcem je ŘSD, což je v souladu s § 30 odst. 1 zákona ochraně veřejného zdraví (za tento hluk v chráněných prostorech stavby zodpovídá správce komunikací). V celkové akustické situaci jsou zahrnuty i komunikace ve vlastnictví hlavního města Prahy (Štěrboholská radiála, komunikace Náchodská), které jsou rovněž významným zdrojem hluku v území, ale jejich správcem není ŘSD.

Dále Ústavní soud v nálezu spis. zn. Pl. ÚS 35/06 ze dne 22.04.2008 vyslovil: „*Účelem zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, je ochrana a podpora veřejného zdraví (zdravotního stavu obyvatelstva a jeho skupin) a snižování hluku z hlediska dlouhodobého průměrného hlukového zatížení životního prostředí. Lze tedy říci, že cíl regulace je zde užší, protože je zaměřený pouze na ochranu před hlukem, který svou velkou intenzitou a délkou trvání hlukové zátěže může ohrozit zdraví obyvatelstva.*“

Smyslem ustanovení je, že stanoví omezení hluku pro konkrétní prostory, jako např. pro chráněný venkovní prostor staveb. Doplnění, že limity hluku jsou limity imisními, tomuto smyslu odpovídá. Rozhodný je logicky hluk v relevantním prostředí, nikoli přímo na zdroji.

Mapové výstupy, které jsou připojené k akustické studii z DUR, jsou zpracované pro denní i noční dobu a v legendách jsou označená hluková pásma barevně zvlášť pro denní dobu a zvlášť pro noční dobu tak, aby z jednotlivých pásem vyplývala hranice překročení nejvyšší hlukového limitu. Z tohoto důvodu je barevnost pásem pro noční dobu vyznačena <40 dB a pro denní dobu <50 dB. V popisu příslušné hlukové mapy je vždy uvedeno, o jaký stav jde a zda se jedná o izofony v denní či noční době. Tento postup je zcela běžný u predikovaných hlukových map.

Akustická studie z DUR ani přezkoumávané závazné stanovisko podrobně neřešily hluk ze stavební činnosti ani přesné pořadí provádění jednotlivých stavebních objektů, což přísluší další fázi projektové přípravy na základě zpracovaných podkladů (podrobnější plán a zásady organizace výstavby). Jde-li o demolice, bourání mostních konstrukcí v noční době za úplného zastavení provozu na dálnici bylo již řešeno a odzkoušeno na dálnici D1. Z hlediska ochrany veřejného zdraví musí být při stavebních pracích dodržen hygienický limit opět v denních i nočních hodinách. Realizaci demolice mostu během jediné noční směny může stanovit investor – stavebník jako požadavek pro realizaci záměru a tento požadavek bude zapracován v plánu organizace výstavby. Tato podmínka tedy může být stanovena v případném stavebním povolení.

Součástí projektové dokumentace pro další stupeň přípravy bude hluková studie, která ověří predikovanou akustickou situaci v chráněném venkovním prostoru staveb a v chráněném venkovním prostoru na základě aktualizovaných vstupních dat a posouzení hluku ze stavební činnosti (aktuální metodiky, ČSN – pro vyloučení nereprezentativních dat a včetně zaznamenávání neakustických údajů o prostředí, při vhodných meteorologických podmínkách).

Měření hluku musí provést akreditovaná nebo autorizovaná laboratoř. Protokol o měření hluku a závěrečné vyhodnocení akustické situace v území je součástí hodnocení monitoringu. Požadavky k monitoringu hluku se upřesní ve stavebním řízení. Každé opatření musí být podložené a ověřené měřením.

Ministerstvo zdravotnictví vypořádalo odvolací námitky (rekapitulace námitek je stručná) následovně:

Odvolací námitky spolku ZŽP (shodné s body 88–93 odvolání doc. Poláčkové Šolcové a body 82–87 Karly Polydorové):

- Bod 78: Odkaz na § 11 a 12 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí (přípustná míra znečišťování).

- Bod 79: Závazné stanovisko EIA požadovalo pro územní řízení aktualizovanou akustickou studii, která měla navrhnout protihluková opatření k dodržení hygienických limitů hluku bez uplatnění korekce na starou hlukovou zátěž, a to i během výstavby, s ohledem na vibrace.
- Bod 80: Nařízení vlády č. 433/2022 Sb. zrušilo institut staré hlukové zátěže.
- Bod 81: Podle vyjádření ministerstva ze dne 20.12.2022[9] bylo v akustickém posouzení z DUR pro lokalitu Vinice použito hygienických limitů s korekcí na starou hlukovou zátěž (70/60 dB).
- Body 82 a 83: Použití korekce pro starou hlukovou zátěž je v rozporu se závazným stanoviskem EIA, které ji nepřipouští; navíc je korekce na starou hlukovou zátěž možná pouze v noční době. Bez této korekce jsou hygienické limity hluku překročeny.

Vypořádání:

Ad 78: Podle předložených predikovaných hodnot ekvivalentních hladin akustického tlaku po uplatněných navrhovaných protihlukových opatřeních nebude v okolí záměru zhoršena stávající akustická situace a nynější platné hygienické limity budou dodrženy.

Ad 79: Akustická studie z DUR předkládá aktualizované akustické výpočty na základě aktualizovaných podkladů. Možnost použití institutu staré hlukové zátěže byla uplatněna v souladu s právními předpisy (viz výše), ve znění rozhodném pro zpracování této studie a vydání přezkoumávaného závazného stanoviska (a také pro územní řízení, pozn. ministerstva). Orgán ochrany veřejného zdraví je povinen se řídit „*legislativou platnou v jeho gesci*".

Ve verifikačním závazném stanovisku EIA se uvádí, že při porovnání výpočtů akustické situace z provozu podle dokumentace EIA a dokumentace (DUR) je vliv zkapacitnění D0 510 na akustickou situaci v obou posouzení ve většině výpočtových bodů **příznivý**. V obou posouzeních bylo prokázáno, že po realizaci zkapacitnění D0 510 a souvisejících protihlukových opatření se akustická situace v území převážně zlepší, a že budou dodrženy příslušné hlukové limity.

Ad 80 a 81: V nyní účinném znění nařízení vlády se již neuplatňuje institut staré hlukové zátěže. Pro chráněný venkovní prostor ostatních staveb a chráněný ostatní venkovní prostor (posuzované území) platí hygienický limit pro posuzovaný záměr a na něj navazující stávající komunikace pro denní dobu $L_{Aeq,16h}$ = 68 dB a v noční době $L_{Aeq,8h}$ = 58 dB. Tyto limity nejsou překročené dle predikovaných hodnot v akustické studii z DUR. Akustická studie z DUR použila institut staré hlukové zátěže v souladu s právními předpisy ve znění poplatném pro toto územní řízení.

Ad 82: Dokument „*Výpočet pro přiznání staré hlukové zátěže na komunikace D0, SOKP 510 v Praze*" zpracovaný Zdravotním ústavem se sídlem v Ústí nad Labem (dále též „**Zdravotní ústav**"), v lednu 2020, byl zpracován na základě podnětu podaného na hygienickou stanici, která zadala Zdravotnímu ústavu požadavek na měření hluku z provozu na komunikaci D0 510 v chráněném venkovním prostoru stavby č. p. 155 (spoluvlastní doc. Poláčková Šolcová). Ekvivalentní hladiny akustického tlaku zjištěné měřením byly v **denní** době **56,6 dB** a v **noční** době **52,3 dB**. V **denní** době byl hygienický limit (60 dB) **dodržen** a v **noční** době byl hygienický limit (50 dB) **překročen**, ale **dodržen** byl hygienický limit pro **starou hlukovou zátěž** (60 dB), který lze použít i podle výše uvedeného dokumentu, který zpracovat Zdravotní ústav.

Protože predikované hodnoty ekvivalentní hladiny akustického tlaku v denní době pro výpočtové stavy po realizaci záměru v akustické studii z DUR v lokalitě Vinice **nepřekračují** hygienický limit $L_{Aeq,16h}$ = 60 dB, hygienická stanice se na tento dokument v přezkoumávaném závazném stanovisku neodvolávala. Rozdílné výsledky vypočtených ekvivalentních hladin akustického tlaku v roce 2000 jsou dány zadáním vstupních dat, použitím mapových podkladů, výpočtové metodiky a použitého softwaru. Právě kvůli možnosti nejednotného vyhodnocování výpočtových hodnot v roce 2000 docházelo k nejednoznačným závěrům v použití institutu staré hlukové zátěže, novela nařízení vlády od 01.07.2023 zrušila tento institut.

Ad 83: V akustické studii z DUR jsou vyhodnocovány **vypočtené** hodnoty ekvivalentních hladin akustického tlaku v chráněných venkovních prostorech staveb v budoucnu. Nejedná se o hodnoty naměřené. Měřením hluku je zjišťována stávající akustická situace. Predikované

[9] Jako dotčeného orgánu z hlediska řešení dálnic a silnic I. třídy k žádosti o součinnost pod pol. č. 86 spisu magistrátu. Souvisí s funkční příslušností odborů, která je popsaná v poznámce pod čarou [1].

akustické situace hodnotí budoucí stav po realizaci záměru a navrhují potřebná protihluková opatření. Tato situace je ověřována měřením hluku před kolaudací.

Odvolací námitky Romana Obersteina a Jana Paula:

- Akustická studie z DUR pracuje s tzv. starou hlukovou zátěží, kterou podle hygienické stanice (spis. zn. S-HSHMP 35954/2019, č. j. HSHMP 12801/2020, leden 2020,) nelze definovat pro denní dobu.
- Mezi lety 2000 a 2019 je rozdíl menší než 2 dB, tudíž podle doporučeného postupu NRL pro komunální hluk při Zdravotním ústavu nelze korekci přiznat v noční době.
- Bez korekce na starou hlukovou zátěž překračují naměřené hodnoty hygienické limity (v měřících bodech M2 a M3 na Vinici v k. ú. Dolní Počernice).
- Nařízení vlády č. 433/2022 Sb. zrušilo institut staré hlukové zátěže, což má významný dopad na vyhodnocení hygienických limitů v dané lokalitě.
- Akustická studie z DUR uvádí, že v měřícím bodě M2 a M3 je překračován hygienický limit pro noční dobu (bez korekce) 55 dB.
- Rozhodné měly být správně hygienické limity 60 dB pro denní dobu a 55 dB pro noční dobu a vypracována další protihluková opatření, která vyhoví těmto limitům.

Vypořádání:

Akustická studie z DUR používá korekci na starou hlukovou zátěž pouze v noční době, protože v denní době není překročen hygienický limit 60 dB. Ten je překročen pouze v okolí MÚK Chlumecká u komunikace Náchodská, kde spolupůsobí i hluk z provozu na této komunikaci, který je v denní době dominantní. Institut staré hlukové zátěže byl použit v souladu s rozhodným zněním nařízení vlády (znění účinné do 30.06.2023 před novelizací nařízením vlády č. 433/2022 Sb.). Tato novela zrušila institut staré hlukové zátěže a upravuje hygienické limity pro chráněný venkovní prostor ostatních staveb a chráněný ostatní venkovní prostor (posuzované území) pro denní dobu $L_{Aeq,16h}$ = 68 dB a v noční době $L_{Aeq,8h}$ = 58 dB. Ani tyto hodnoty nejsou překročené.

Odvolací námitky Ivy Poláčkové Šolcové (nad rámec výše vypořádaných bodů 88–93):

- Odvolatelka je spoluvlastníkem pozemků parc. č. 68/1, 68/2 a 69 v k.ú. Dolní Počernice, kde se nachází stavba rodinného domu č. p. 155, který je pouze 22 m od nejbližšího jízdního pruhu stavby.
- Odvolatelčin dům je vystaven nadměrnému hluku – původně bylo plánováno, že v době výstavby bude provoz stavby okolo 25.000 vozidel denně, dnes se v okolí pohybuje okolo 85.000 a při realizaci záměru se odhaduje nárůst na přes 120.000 vozidel denně.
- V blízkosti domu jsou změřené hodnoty hluku přibližně 55,6 dB v noci a 58,9 dB ve dne; tyto údaje počítají s budoucí realizací tichého asfaltu a zahrnují chybu ±2 dB; dle hlukových map jsou však skutečné hodnoty v rozmezí 65–70 dB.
- Hygienická stanice (spis. zn. S-HSHMP 35954/2019, č. j. HSHMP 12801/2020, leden 2020) uvedla, že stará hluková zátěž není pro denní dobu definovaná, a odkázala na noční limit 45 dB a denní limit 55 dB (nikdy nebyly dodržené).
- Nadlimitní hluk, vibrace, exhalace a světelný smog výrazně snižují kvalitu bydlení odvolatele, což činí jeho nemovitost fakticky neprodejnou, jelikož okolní prostory nelze užívat.
- Odvolatelky se dále dotýká umístění mostu přes Počernický rybník, který je součástí stavby PO 510 a propojuje se se stavbou SOKP 511 prostřednictvím MÚK Dubeč a Českobrodská. Tato konstrukce dále zvyšuje dopravní zátěž v již tak přeplněném území.
- Akustická studie z DUR ukazuje, že bez této korekce jsou noční hygienické limity (55 dB) překračovány. Odvolatelka poukazuje na nařízení vlády č. 433/2022 Sb., které zrušilo institut staré hlukové zátěže, limity mají být jasné bez této korekce (denní limit 60 dB, noční limit 55 dB).
- Mezi předloženými dopravně inženýrskými podklady a aktuálními daty jsou zásadní rozpory; v dokumentaci EIA jsou podhodnocené skutečné dopravní intenzity.

- Stavební úřad nevypořádal námitku týkající se „*odrazů hluku k nemovitostem*“. Napadené rozhodnutí pouze konstatuje zlepšení hygienické situace a dodržení limitů. Hodnoty vycházejí z rychlosti 80 km/h, zatímco povolená rychlost je 100 km/h.
- Stavba 510 je vzdálena necelých dvacet metrů od ložnice domu a přiléhá k pozemku.
- Listina základních práv a svobod v čl. 35 odst. 1 přiznává právo na příznivé životní prostředí každému. Záměr zkapacitnění D0 510 odpírá odvolatelce toto právo. Již nyní jsou překročené limity (denní/noční 60/50 dB). V posledním měření po realizaci tichého asfaltu a „*pochybném odečtení chybové odchylky (…) a odrazové odchylky*“ vyšly hodnoty 58,9/55,6 (den/noc). Záměr přinese další zvýšení hluku, protihluková opatření jsou nedostatečná. Do území nelze umístit další záměr, který dále zvýší hlukovou zátěž, byť nijak výrazně sama o sobě – k tomu rozsudek NSS č. j. 1 As 135/2011–246 ze dne 31.01.2012.

Vypořádání:

Odvolatelka zakoupila uvedené nemovitosti v letech 2007/2008 a sama tvrdí, že v dobré víře o dodržování hlukových limitů a imisních limitů. Jelikož stavba D0 510 je v provozu od 90. let minulého století, mohla si odvolatelka před koupí nemovitosti ověřit stávající situaci v území. Již v té době se řešil v území nadměrný hluk, jak sama uvádí ve svém odvolání citací z dopisu hygienické stanice č. j. HD/1098/93/217/2002 ze dne 16.08.2002. V roce 2000 byl vyhlášen zákon o ochraně veřejného zdraví (č. 258/2000 Sb.) a k jeho provedení nařízení vlády č. 502/2000 Sb., které nemělo přechodná ustanovení. Pro tuto komunikaci se stal novým denní limitem hodnota $L_{Aeq,16h}$ = 60 dB a nočním limitem $L_{Aeq,8h}$ = 50 dB.

Hodnota 58,9 dB v denní době a 55,6 dB v noční době byla naměřena v chráněném venkovním prostoru stavby Nad Rybníkem č. p. 155, Dolní Počernice v červnu 2018. Jedná se o **naměřené hodnoty včetně odrazu akustické energie** od fasády nacházející se za místem měření, které se v souladu s platnými ČSN v oboru akustiky, **korigují** pro účely stanovení výsledné hodnocené hladiny. Výsledná hodnotící hladina stanovená, která se porovnává s příslušným hygienickým limitem, je **54,9 dB** pro denní dobu a **51,6 dB** pro noční dobu. Naměřené hodnoty reprezentují akustickou situaci v době měření a podle nařízení vlády platného v té době nebyl překročen základní denní limit $L_{Aeq,16h}$ = 60 dB a **byl překročen základní** noční limit $L_{Aeq,8h}$ = 50 dB o 1,6 dB (tj. bez korekce na starou hlukovou zátěž, pozn. ministerstva). Jedná se o situaci zjištěnou na základě měření a stavu komunikace v době měření.

Strategické hlukové mapy – hodnoty uvedené v odvolání se týkají hodnoty celodenní, tj. **24hodinová hodnota**, pro kterou **není stanoven hygienický limit** podle nařízení vlády. Hodnoty ze strategických hlukových map nelze porovnávat s limity podle nařízení vlády.

Z akustické studie z DUR ve stavu B1.3 (včetně provozu na úseku D0 stavby pražského okruhu 511) pro celkovou akustickou situaci jsou predikované ekvivalentní hladiny akustického tlaku v chráněném venkovním prostoru stavby č. p. 155 v denní době $L_{Aeq,16h}$ = **56,2 dB** a v noční době $L_{Aeq,8h}$ = **51,3 dB** při realizaci navržených protihlukových opatřeních. V případě realizace „*stavebních úprav*“ (sic!) na mostě přes Počernický rybník budou řešena i protihluková opatření na mostě. Tyto predikované hodnoty v denní době nepřekračují hodnotu denního limitu bez korekce na starou hlukovou zátěž (60 dB) a predikované hodnoty v noční době vyhovují nočnímu limitu $L_{Aeq,8h}$ = 60 dB s korekcí pro starou hlukovou zátěž i sníženému limitu $L_{Aeq,8h}$ = 55 dB (§ 12 odst. 6 věta třetí nařízení vlády).

Tyto hlukové limity jsou dodrženy i pro stav bez stavby D0 511, v němž činí predikované ekvivalentní hladiny akustického tlaku v chráněném venkovním prostoru domu č. p. 155 v denní době $L_{Aeq,16h}$ = 55,8 dB a v noční době $L_{Aeq,8h}$ = 50,8 dB.

Protihlukové stěny navržené v rámci záměru jsou absorpční, které snižují odrazy od těchto stěn. Odrazivé jsou stávající protihlukové stěny na mostě přes Počernický rybník. V akustických výpočtech byly použity v souladu s metodikou výpočtu **průměrné jízdní rychlosti v průměrný pracovní den**.

Měření hluku bylo provedeno v souladu s Metodickým návodem pro měření a hodnocení hluku z roku 2017 a platných ČSN. Jak je výše uvedeno, byl dodržen (základní) denní limit $L_{Aeq,16h}$ = 60 dB; (základní) noční limit $L_{Aeq,8h}$ = 50 dB dodržen nebyl, ale byl dodržen noční limit s korekcí pro starou hlukovou zátěž $L_{Aeq,8h}$ = 60 dB, kterou bylo v době měření možné použít.

Ze závěru rozsudku NSS č. j. 1 As 135/2011–246 ze dne 31.01.2012 vyplývá, že území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení. Podle zákona o ochraně

veřejného zdraví je v § 30 podrobně definován hluk a vibrace (nikoliv jejich limity), upravuje povinnost provozovatelů a majitelů různých zařízení a objektů nepřekračovat hlukové limity a také definuje odlišné druhy chráněných prostor před hlukem. Ustanovení § 34 odst. 1 zákona uvádí, že prováděcí právní předpis upraví hygienické limity hluku a vibrací pro denní a noční dobu, způsob jejich měření a hodnocení.

To je řešeno nařízením vlády č. 272/2011 Sb., v němž jsou stanoveny hodnoty hlukových limitů. Z predikovaných výpočtových hodnot ekvivalentních hladin akustického tlaku po realizaci záměru v území budou dodrženy hygienické limity v denní i noční době včetně použité korekce staré hlukové zátěže podle právní úpravy rozhodné pro zpracování akustické studie z DUR, závazného stanoviska i pro územní řízení. Tím je splněn i požadavek uvedený v tomto rozsudku.

Nad rámec vypořádání Ministerstvem zdravotnictví:

Ačkoliv půjde pouze o variaci na vypořádání Ministerstvem zdravotnictví, ministerstvo přesto uvádí, že při měření hluku před budovou je důležité pochopit dvě skutečnosti, korekci na odraz zvuku od fasády a nejistotu měření. Nejedná se o snahu „odečíst co nejvíce, aby vyšel správný výsledek“, nýbrž o projev **dvou různých jevů**.

Při měření hluku blízko fasády se část zvuku od stěny odrazí zpět k měřícímu přístroji, což vede ke změření hodnoty, která je vyšší než skutečný hluk přicházející z okolí. Tato korekce je tedy úplně něčím jiným než nejistotou měření.

Nejistota měření reprezentuje úplně jiný fakt – že jakékoliv fyzikální měření (včetně triviálních jako je např. měření běžných délek nebo kmitání pružiny) je zatíženo určitou nejistotou (chyba měřicího přístroje, chyba experimentátora, vliv prostředí apod.). Nejistota měření znamená, že v daném intervalu (±2 dB) je správně se stejnou pravděpodobností jakákoliv hodnota a nelze rozhodnout, zda „je správnější“ hodnota při horní hranici, dolní hranici, anebo uprostřed; všechny jsou se stejnou pravděpodobností správně.

Tyto jevy se projevují tak, že skutečná hodnota X dB po odečtu korekce na odraz od fasády je (X – 2). Dále je třeba zohlednit nejistotu měření (korekce na odraz není zatížena nejistotou, jde o prostý odečet); nejistota měření činí ±2 dB. Proto např. ze změřené hodnoty 55,6 dB je z hlediska zpracování fyzikálních měření naprosto korektní po těchto úpravách uvažovat 51,6 dB (resp. 53,6 ± 2,0 dB, kde lze se stejnou pravděpodobností tvrdit o jakékoliv hodnotě uvnitř intervalu ⟨51,6;55,6⟩, že představuje skutečný výsledek měření).

Ministerstvo proto vnímá jako evidentní, že **nelze hovořit o překročení** denního hlukového limitu 60 dB (základní) a nočního hlukového limitu 60 dB (s korekcí na starou hlukovou zátěž či eventuálně 55 dB (bez korekce na starou hlukovou zátěž, avšak s jiným typem korekce podle § 12 odst. 6 věty třetí nařízení vlády).

Současně má ministerstvo za přesvědčivý a podložený závěr, že se ve výhledovém stavu se záměrem D0 510 zkapacitnění zlepší vystavení hlukovému zatížení, neboť toto zjištění je konzistentní i s dalšími podklady, které si ministerstvo opatřilo nad rámec revizního závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví. Tímto podkladem je protokol č. 119561/2019 o měření hluku v chráněném venkovním prostoru stavby Nad rybníkem č. p. 155 (24hodinové měření dne 06.–07.11.2019 (středa a čtvrtek), protokol vystaven dne 20.12.2019; ve spise ministerstva pod pol. č. 31).

Z tohoto protokolu ministerstvo zjistilo, že Zdravotní ústav změřil tyto intenzity dopravy:

Interval měření	Osobní automobil	Nákladní souprava	Autobus	Motocykl
Denní doba (06:00–22:00)	60.138	3294	411	92
Noční doba (22:00–06:00)	9543	861	78	27
Celková doba (00:00–24:00)	69.681	4155	489	119
Součet všech vozidel za celkovou dobu	**86.182**			

Celkové intenzity dopravy [vozidel/h] v profilu A – obousměrný provoz
(podle druhé tabulky na str. 9 protokolu)

Tyto hodnoty hluku a intenzit dopravy použil pro přepočet na roční průměrné denní intenzity silničního provozu (RPDI) podle rovnice na str. 9 (odhad přesnosti RPDI ± 6 %; dle pozn. na str. 11). Výsledné přepočtené hodnoty činily $L_{Aeq,ref\ 16h}$ = 58,4 ± 1,8 dB a pro noční dobu $L_{Aeq,ref\ 8h}$ = 54,1 ± 1,8 dB, což jsou vyšší hodnoty než ve výhledovém stavu B1.3 i C.

Tímto je dle názoru ministerstva dokresleno, že je skutečně prokázané dodržení hlukových limitů **s korekcí na starou hlukovou zátěž** pro noční dobu (denní hlukový limit bez korekce 60 dB a noční hlukový limit s korekcí také 60 dB; podrobně níže v bodě IV. 2. 3.) i zlepšení situace po realizaci záměru.

Důvodný nemůže být v kontextu revizního závazného stanoviska ani odvolatelčin odkaz na rozsudek NSS č. j. 1 As 135/2011-246 ze dne 31.01.2012, podle kterého (odst. [45]): „*Závěr městského soudu lze stručně shrnout tak, že do území nadlimitně zatíženého hlukem nelze bez dalšího automaticky umísťovat stavby, které sice každá jednotlivě nepřitíží svým provozem dotčenému území nijak výrazně, ale v součtu jednotlivých případů znamenají postupné a významné přitěžování již nyní existující nadlimitní zátěži v území. S tímto závěrem (…) se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje.*“ Tato dílčí námitka je totiž založená na nemožnosti schválit další záměr, i kdyby přitížil území jen o 0,1 dB. To ovšem není případ nynějšího záměru, který nezvýší hlukovou zátěž okolních staveb o 0,1 dB nebo více, ale hlukovou situaci zlepší. U nynějšího záměru bylo předmětem sporu, zda ji sníží dostatečně tak, jak požadovalo MŽP v závazném stanovisku EIA, čemuž se ministerstvo věnovalo v samostatné podkapitole níže IV. 2. 4. 3.

Jelikož MŽP v závazném stanovisku EIA stanovilo přísnější podmínku, platí všechny závěry o souladu záměru D0 510 zkapacitnění s požadavky zvláštních právních předpisů jen pro zákon o ochraně veřejného zdraví a nařízení vlády, které stanovují mezní hodnoty přípustného hlukového zatížení.

IV. 2. 4. EIA:

Podklady k EIA jsou dostupné v informačním systému EIA (kód záměru MZP244), jak informoval magistrát v informaci podle § 9b zákona EIA (pol. č. 20 spisu, str. 4), kterou zveřejnil společně s oznámením o zahájení řízení.

Pro účely této podkapitoly bude ministerstvo hovořit o ministru životního prostředí stručně jako o ministrovi.

IV. 2. 4. 1. Platnost závazného stanoviska EIA:

Magistrát **nevydal** napadené rozhodnutí **na základě neplatného** závazného stanoviska EIA. Magistrát vyhotovil napadené rozhodnutí dne 12.06.2023, závazné stanovisko EIA platilo do 23.05.2021. Žadatel ovšem požádal o prodloužení platnosti závazného stanoviska EIA v době jeho platnosti (dne 14.05.2021). MŽP následně sdělením č. j. MZP/2023/710/903 ze dne 12.06.2023 (https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP244?lang=cs) prodloužilo platnost závazného stanoviska EIA do **23.05.2026**.

Závazné stanovisko EIA musí být platné v navazujícím řízení v prvním stupni (§ 9a odst. 3 *in fine* zákona EIA). Tato podmínka byla splněna díky § 9a odst. 4 věty třetí zákona EIA, podle níž musí být žádost o prodloužení platnosti stanoviska podána před jejím uplynutím; platnost stanoviska **neuplyne, dokud není žádost vyřízena**.

Ministerstvo není nadřízeným správním orgánem MŽP, tudíž nebude a nemůže hodnotit (navíc zpětně) jeho postup z hlediska případné nečinnosti (§ 6 správního řádu); z tohoto hlediska se kdokoliv mohl obrátit na ministra, resp. na správní soud s příslušnými argumenty o (ne)činnosti. Věc byla bez jakýchkoliv pochybností značně složitá (což platí i pro celé územní řízení). Jelikož MŽP vydalo prodloužení platnosti závazného stanoviska EIA, nenastal ani následek namítaný v odvolání, že nečinností by bylo možné udržovat závazné stanovisko EIA svévolně v platnosti tím, že o prodloužení nerozhodne, tudíž se tato otázka stala akademickou bez významu pro odvolací řízení.

MŽP shledalo, že u záměru „*nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí*“.

Ministr v revizním závazném stanovisku zhodnotil námitky k postupu při prodloužení platnosti závazného stanoviska jako „*obecné výpady*“ a domnělou nepatřičnost postupu MŽP nelze považovat za nezákonnost ani vadu postupu.

IV. 2. 4. 2. Přezkum závazného stanoviska EIA:

Ministr vypořádal odvolací námitky jednotlivých účastníků takto:

Mgr. Oberstein, Jan Paul, ak. malíř, spolek MZ:

Odvolatelé požadují úpravu znění podmínky závazného stanoviska EIA. Ministr podotkl, že pokud by magistrát námitce vyhověl, muselo by se tak stát samostatnou podmínkou, neboť by nešlo o podmínku závazného stanoviska EIA, které je zohledněno v souboru podmínek č. 7 napadeného rozhodnutí. Ke změně podmínky ministr nespatřoval „*dostatečné důvody*“. Současně upozornil, že „*takový postup by vyžadoval procesní postupy, jejichž nezbytnost ani skutečná potřeba z odvolání rovněž nevyplývá.*“ Z pohledu zákona EIA provedlo MŽP řádné posouzení vlivů, na jehož základě stanovilo jednotlivé podmínky za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí. Tyto podmínky ministr považuje za dostatečné a z předpokladu jejich plnění vychází závazné stanovisko EIA.

Námitky stran hluku směrují k hodnotám provedeného měření hluku z provozu na současné komunikaci v roce 2018, tj. vůči aktuálnímu stavu bez záměru, nikoliv k hodnotám deklarovaným ve výhledových stavech se záměrem, kdy již v žádném z referenčních bodů podél záměru nebylo vypočteno překročení uváděné hranice 55 dB v noční době. Po realizaci záměru se tak vesměs **zlepší akustická situace** oproti současnému stavu.

Spolek ZŽP:

K postupu MŽP při vydání závazného stanoviska EIA a verifikačního závazného stanoviska EIA dle ministrova názoru odvolatel nedoložil v bodech 6) až 20) [body 6) až 9) jsou čistě popisné/rekapitulační] odvolání právní vadu ani odborné pochybení MŽP. Možnost vyhodnotit významnost provedených změn, resp. významnost vlivů těchto změn bez nutnosti jejich podrobení samostatnému zjišťovacímu řízení, je postup přímo vyplývající ze zákona EIA. Pokud zákon EIA v § 9a uvádí, že příslušný úřad vydá nesouhlasné stanovisko v případě takových změn záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, nelze v praxi očekávat, že příslušný úřad tak rozhodne bez řádné úvahy a dostačujících odborných podkladů. Naopak by právě v takovém případě mohlo být závazné stanovisko příslušného úřadu zatíženo vadou nedostatečně podloženého odůvodnění.

Jak vyplývá rovněž z citací uvedených v odvolání, ve stanovisku k ověření změn se příslušný úřad zabývá především tím, zda předložené změny záměru mohou mít významný negativní vliv na životní prostředí. Prakticky přitom **porovnává dílčí změny ve vlivech záměru dle řešení předloženého v rámci navazujícího řízení, oproti řešení, ke kterému bylo vydáno stanovisko EIA**. Neporovnává tedy vlivy záměru v nové podobě, oproti stavu, v němž by nebyl realizován žádný záměr.

To je nutné připomenout, neboť zpochybnění hodnocení předložených změn by nevedlo ke zrušení celého záměru, ale pouze samotných změn, s možností návratu k původně posouzenému řešení. To přitom může být v celém spektru hodnocených vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví jak horší, tak i lepší, jak dokládají dílčí závěry stanoviska k ověření změn.

Pokud příslušný úřad dospěje k závěru, že tyto změny mohou mít významné negativní vlivy, vydá nesouhlasné stanovisko k ověření změn a tyto **změny (pouze tyto samotné) jsou předmětem posuzování** podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) zákona EIA. Kdyby příslušný úřad (orgán EIA) v následném závěru zjišťovacího řízení konstatoval, že tyto změny mají významné vlivy, a je proto nutno je posoudit, následoval by postup zakončený souhlasným či nesouhlasným stanoviskem EIA **k těmto změnám**.

MŽP však konstatovalo ve verifikačním závazném stanovisku EIA, že předložené změny nepředstavují takové změny záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Vyloučil možnost, že by tyto změny mohly mít významný negativní vliv, který je nutno podrobit zjišťovacímu řízení dle ustanovení § 7 zákona EIA.

Příslušné úřady při rozhodování o významností změn záměrů a vlivů těchto změn vycházejí mj. z Metodického výkladu vybraných ustanovení zákona a bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí, které MŽP vydalo v říjnu 2018, č. j. MZP/2018/710/3250 (dále jen „**Metodický výklad**"). Metodický výklad v uvedeném smyslu konstatuje, že určení, zda se jedná o významnou změnu dle § 4 odst. 1 zákona EIA je zcela na **správní úvaze** příslušného úřadu, který vychází z kritérií významné změny, rovněž podrobně specifikovanými Metodickým výkladem. Tato kritéria zohledňují např. povahu a rozsah záměru a jeho umístění, navýšení kapacity nebo rozsahu

vzhledem ke stávající kapacitě/rozsahu záměru a vzhledem ke skutečnosti, zda se změna záměru svou kapacitou blíží limitním hodnotám uvedeným v příloze č. 1 k zákonu EIA.

V případě změn takových záměrů, u kterých není v příslušném bodu kapacita uvedena, popř. kapacita uvedena je, ale nedochází k její změně, Metodický výklad uvádí potřebu zabývat se také ostatními kritérii, jako je změna technologie, řízení provozu nebo změna užívání, které budou pro určení, zda se jedná o významnou změnu či nikoliv, rozhodující. Metodický výklad uvádí, že uvedenými kritérii je potřeba se zabývat i v případě, že se mění kapacita a rozsah. I v tomto případě je nezbytné zabývat se mírou vlivů, které případně mohou být navrhovanou změnou např. technologie vyvolány – zdaleka ne vždy půjde o vlivy významné a negativní. U záměrů, u nichž oznamovatel doloží, že změnou dochází ke zlepšení stávajícího stavu ve všech parametrech (např. záměry ekologizace), se nejedná o významnou změnu dle § 4 odst. 1 zákona EIA.

U takových záměrů Metodický výklad uvádí potřebu zkoumat, zda se skutečně závažně nezhorší stav s ohledem na všechny složky životního prostředí a veřejné zdraví.

U předložených změn záměru bylo konstatováno v řadě případů zlepšení (zejména zlepšení akustické situace u části výpočtových bodů, snížení příspěvků prašnosti při výstavbě, nižší zábory ZPF a PUPFL aj.), tj. snížení vlivů na životní prostředí aktuálním řešením. Změny záměru přitom nezahrnovaly pouze poukazovanou změnu MÚK, ale také celou řadu dalších změn, včetně **efektivnějšího systému odvodnění** komunikace, který odpovídá současným trendům v této oblasti, či dopracování a stanovení **kompenzačních opatření** ke snížení vlivu předmětné stavby na ovzduší a jiných, které **rovněž nebyly předmětem původního záměru** dle dokumentace EIA.

Jednotlivé vlivy změn byly nejprve poměrně důkladně identifikovány, než bylo možné zhodnotit jejich celkovou významnost či nevýznamnost. V daném případě proto uplatněný postup a potřebu dalších odborných podkladů vyvolala především složitost a provázanost předložených změn, komplikující jejich souhrnné zhodnocení významnosti, nezbytné pro stanovení dalšího postupu.

Vůči napadenému rozhodnutí, resp. verifikačnímu závaznému stanovisku EIA proto vyplývá, že pro správní úvahu příslušného úřadu je více než důvodné vycházet také z dalších odborných podkladů a informací, které umožní vyhodnotit významnost vlivu předložených změn dle kritérií doporučených Metodickým výkladem. Tedy v daném případě také pro rozhodnutí, zda tyto změny mohou či nemohou mít takové významné vlivy, které je třeba posoudit v rámci samostatného zjišťovacího řízení dle § 4 odst. 1 písm. g) zákona EIA. Jestliže informace předložené v zákonem požadované dokumentaci pro příslušné navazující řízení, včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko EIA, nejsou pro správní úvahu příslušného úřadu dostačující, lze žádost o vydání závazného stanoviska k ověření změn záměru považovat za neúplnou, např. s potřebou odstranění těchto nedostatků ve smyslu ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu. Rovněž tento postup tak vyplývá přímo ze související legislativy a nelze jej považovat za nezákonný.

Polemika nad tím, zda příslušný úřad má o významnosti změn záměrů a vlivů těchto změn rozhodovat pouze na základě oznámení o zahájení řízení, je již z výše uvedených důvodů bezpředmětná. Nelze přitom opomenout účel zákonem dané povinnosti oznamovatele, tedy nejdříve 90 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení předložit příslušnému úřadu dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn. Především tyto podklady jsou předmětem faktického ověření změn záměru oproti záměru dle stanoviska EIA příslušným úřadem.

Následné obdržení oznámení o zahájení navazujícího řízení již pouze signalizuje, že provedení ověření změn se stává účelným. V praxi totiž není neobvyklé, že od podání žádosti o navazující řízení do oznámení o zahájení řízení uběhne i několik let a v důsledku doplňování a odstraňování jiných nedostatků žádosti dozná i již podaná dokumentace dalších dodatečných změn, na které je třeba reagovat ve stanovisku k ověření změn. Případně jsou některá z navazujících řízení během této fáze i předčasně ukončena, aniž by stavební úřad oznámil zahájení navazujícího řízení. V takových případech by neprodlené zahájení prací na stanovisku k ověření změn, ještě před obdržením oznámení o zahájení navazujícího řízení, bylo vysloveně neefektivní. Z pohledu prováděných úkonů příslušného úřadu se tak jedná o **iniciační akty se zcela odlišným významem**.

Ministr **neshledal** postup MŽP při vydávání verifikačního závazného stanoviska EIA **nezákonným**.

K bodu 21) odvolání (odnětí práva odvolat se, kdyby bylo vedeno zjišťovací řízení):

Dle ministrova názoru dokládá textace tohoto bodu odvolání, že si je spolek ZŽP vědom skutečnosti, že přípustnost přímého, resp. samostatného **odvolání** proti případnému závěru zjišťovacího řízení je možná pouze v případě tzv. **negativního závěru** zjišťovacího řízení. Ten sice mohl odvolatel v daném případě považovat za nejvíce pravděpodobný, nikoliv však za jistý. Ve všech ostatních případech směrují zákonné postupy rovněž k vydání závazného stanoviska, proti němuž není podání samostatného odvolání přípustné. Stejně jako v případě závazného stanoviska EIA je i samotné verifikační závazné stanovisko EIA přezkoumatelné pouze na základě odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení. Této možnosti odvolatel využil. Postupem MŽP **nemohl být** odvolatel na svých právech nikterak **zkrácen**, neboť jednak provedení zjišťovacího řízení nezaručuje jistou přípustnost samostatného odvolání proti jeho závěru, jednak k přezkumu významnosti vlivů předložených změn záměru využil opravný prostředek.

Ministr neshledal důvodným ani bod 22) odvolání (polemika o jednotlivých změnách záměru a neposouzení kontextu změn), který nepodporuje závěr o nezákonnosti postupu MŽP; odvolatel ani nespecifikoval, jakým jiným způsobem by MŽP mělo kontext a další souvislosti při svém rozhodování zohledňovat. Ve verifikačním závazném stanovisku je poukazovaný rozdíl bilancí rovněž uveden a MŽP jej vzalo v potaz a zohlednilo ho v souhrnném závěru provedeného hodnocení významnosti vlivu předložených změn (str. 6, 18 a 19 verifikačního závazného stanoviska EIA; pozn. ministerstva).

K bodům 31) až 40) (rozšíření mostního tělesa přes Počernický rybník)

Předmětem územního řízení ani napadeného rozhodnutí **není úsek mostu přes Počernický rybník**. Přezkum závazných stanovisek orgánu EIA kvůli případným změnám záměru v tomto úseku je tak možné vést pouze v řízení k úseku mostu přes Počernický rybník. V daném případě neobstojí ani argument chybějících kumulativních a synergických vlivů ve verifikačním závazném stanovisku ve vztahu k případným změnám v úseku mostu přes Počernický rybník. Takové změny nebyly předloženy a lze je řešit v závazném stanovisku k ověření souladu v řízení k tomuto úseku, v němž by byl řešeny dopady změn i na jiné záměry. Mimo jiné na základě principu chronologické posloupnosti, kdy kumulace a synergie vlivů novějších záměrů či změn s ostatními přitěžují jim samotným, což zároveň brání i tzv. salámové metodě.

K vlastním zmínkám o nerozšiřování mostního tělesa v dokumentaci EIA pak platí, že tato premisa pouze konstatovala rozsah posuzovaného technického řešení – podrobněji se touto možností v hodnocení vlivů zejména na dotčený Počernický rybník nezabývala a podmínka nerozšiřování tohoto tělesa proto není ani součástí podmínek závazného stanoviska EIA.

K bodům 41) až 65) (rozpory v dopravně inženýrských podkladech)

Odvolání fakticky nereflektuje na vypořádání obdobných námitek v územním řízení (str. 147–150 napadeného rozhodnutí). Odvolání přebírá a staví do nesouvisejícího kontextu pouze dílčí závěry. Ačkoliv MŽP upozornilo, že nepřezkoumává dokumenty, které samostatně hodnotí jinou odbornou problematiku (tj. jiné dokumenty, než které jsou předmětem hodnocení dle zákona EIA), provedlo alespoň orientační porovnání namítaných hodnot s podklady vydaných stanovisek, a to mj. nadstandardní formou tabelárního přehledu, vizte str. 149–150 napadeného rozhodnutí; na str. 150 se uvádí (zvýraznilo ministerstvo):

„Z výše uvedeného přehledu je např. zjevné, že námitky poukazují na hodnoty RDPI v profilech vlastních podkladových příloh (Fencl, I. - VŠB-TU Ostrava, 10/2018), které se ani v jednom případě neshodují s úseky poukazovaných výřezů grafického podkladu v rámci dokumentu „Kapacitní posouzení SOKP stavby 510 dopravní simulací" (AFRY CZ s.r.o., 01/2020). ***Námitky tak porovnávají hodnoty zcela odlišných úseků****. Zároveň je zjevné, že hodnoty poukazovaných výřezů v rámci dokumentu „Kapacitní posouzení SOKP stavby 510 dopravní simulací" nelze porovnávat s dopravně inženýrskými podklady pro účely závazného stanoviska k ověření změn (TSK, 02/2019, IPR, 03/2019). Každý z nich* ***hodnotí zcela odlišné stavy i výhledové období****.*

Dále je zřejmé, že pokud se ***v odpovídajících profilech porovnají hodnoty RDPI ve výchozím roce 2018****, tak dopravně inženýrské podklady TSK* ***vykazují hodnoty nižší v profilu č. 1, zároveň však velmi podobné (lehce vyšší) v profilu č. 2, oproti podkladovým přílohám námitek****. V případě tohoto profilu je tak shoda se sčítáním TSK téměř stoprocentní.* ***Zda pak rozdílné hodnoty v profilu č. 1*** *vysvětluje informace předmětných podkladových příloh námitek, cit.: „Z důvodu neočekávané opravy dálničních ramp mezi SOKP a D11 byl průzkum po dohodě se zadavatelem posunut na profil mezi Mimoúrovňové křižovatky SOKP - Národních Hrdinů a SOKP -*

Českobrodská (sil. I/12) v místě zvaném Štěrboholská spojka.", nebo jiné nespecifikované změny v navazující dopravní síti, oproti podzimnímu sčítání TSK z téhož roku, ***z podkladů přímo nevyplývá****.*

V případě ***vzdálenějších výhledů*** *je nicméně poměrně* ***bezpředmětné provádět prosté porovnání uváděných hodnot RDPI dle růstových koeficientů*** *(tj.* ***s předpokladem stále stejného stavu související dopravní infrastruktury****), a to s hodnotami dle dopravních modelů výhledových stavů, uvažujících s různými budoucími změnami v rámci související dopravní infrastruktury. To dokazují např. hodnoty RDPI v profilu č. 2, které jsou ve výchozím stavu v roce 2018 téměř shodné v rámci podkladových příloh námitek i dopravně inženýrských podkladů TSK. Ve výhledu 2025 jsou však již zřejmé mírně nižší a* ***ve výhledu 2040 dokonce výrazněji nižší hodnoty dopravně inženýrských podkladů TSK a IPR oproti podkladovým přílohám námitek****. U profilu č. 1 je pak v roce 2040 součtová hodnota RDPI dopravně inženýrských podkladů IPR. dokonce výrazněji vyšší, přestože ve výchozím roce 2018 byly výrazněji nižší oproti hodnotám podkladových příloh námitek.* ***Tyto trendy tak nelze bez adekvátní znalosti souvisejících kauzálních vztahů interpretovat zjednodušeně tak, jak naznačují námitky****.*

Na základě výše uvedeného lze proto dále konstatovat, že z námitek poukazovaných výsledků vlastního sčítání ***nelze jednoduše dovozovat nesprávnost ani významnější pochybení v rámci vstupních dat podkladů závazného stanoviska*** *pro ověření změn záměru. Námitky jsou proto hodnoceny jako neopodstatněné*.".

Dle ministrova názoru jsou na str. 196 a 148 napadeného rozhodnutí uvedena také zcela dostatečná vyjádření k namítané absenci výsledků novějších sčítání (zvýraznilo a poznámku pod čarou v citaci vložilo ministerstvo):

„*Stanovisko EIA bylo vydáno v květnu 2014 a vycházelo z dokumentace EIA předložené nejprve v červnu 2010, následně pak doplněné o vyžádané informace v dubnu 2013, mimo jiné s podkladovými dopravně inženýrskými podklady TSK z listopadu 2011. Oproti tomu výsledky námitkami poukazovaného Celostátního sčítání dopravy 2016 byly poprvé zveřejněny teprve v červnu 2017. Pakliže se v dalším průběhu znalostí* ***o skutečných intenzitách dopravy aktualizovaly*** *do podoby nárůstu hodnot oproti předchozím zjištěním a prognózám, založeným na standardizovaných postupech,* ***nelze toto považovat za pochybení či nezákonnost procesu EIA****. Ve vztahu k vydanému stanovisku EIA bylo vycházeno z poznatků a znalostí dostatečně* ***aktuálních k datu prováděného hodnocení****, v souladu s požadavky ZPV.* ***Přezkoumání podmínek v dotčeném území*** *ve vztahu k platnosti závěrů původních hodnocení EIA je nicméně standardně* ***předmětem procesu prodloužení platnosti stanoviska EIA, které aktuálně probíhá samostatně****.*[10] *Oproti tomu v rámci navazujícího řízení již takové zkoumání není zákonem vyžadováno a příslušný úřad se změnami podmínek v území standardně nezabývá, pakliže to např. není součástí hodnocení změn záměrů oproti EIA.*".

„*Podkladová data k nejnovějším intenzitám dopravy na území hl. města Prahy pravidelně vydává TSK, a to zpravidla až v průběhu jarních měsíců (obvykle duben, příp. květen) roku následujícího. V době zpracování dopravně inženýrských podkladů (02 a 03/2019) a z nich vycházející akustické studie (02/2020) se tak* ***jednalo o poslední známá data, která byla dostatečně aktuální i k datu podání žádosti o vydání závazného stanoviska*** *MŽP. Dílčí rozdíly v intenzitách dopravy mezi roky 2018 a 2019 nelze považovat za významné, přičemž je třeba brát ohled také na nezbytnou setrvačnost ve zpracování a projednání žádosti o navazující řízení.* ***V průběhu navazujícího řízení*** *pak došlo* ***k natolik zásadnímu propadu*** *intenzit pozemní dopravy* ***vlivem koronavirové pandemie****, že díky tomu nebyla data za rok 2020 prakticky použitelná. Pokud by použitá naopak byla, jak je tvrzeno v námitce, byla by akustická situace výrazně podhodnocena a navržená protihluková opatření by mohla být v reálném výhledovém provozu nedostatečná. Opět použitelná data za rok 2021 byla zveřejněna až koncem dubna 2022, tj. až v době finalizace a vydání závazného stanoviska k ověření změn.* ***V porovnání s rokem 2021, který byl stále ještě ve stínu koronavirové pandemie, však je možné použitá data za rok 2018 považovat za stále dostatečně vypovídající*** *a v daném případě i na straně bezpečnosti výpočtu. Akustická studie vychází rovněž z výsledků provedených kontrolních měření skutečné akustické situace v lokalitě (viz kapitola 3 Akustické studie). Tyto výsledky byly využity mimo jiné pro ověření výpočtového modelu,*

[10] Pozn. ministerstva: Jelikož ministr citoval z napadeného rozhodnutí, které citovalo vyjádření MŽP k žádosti o součinnost z doby, kdy nebyla ještě prodloužena platnost závazného stanoviska EIA, ministerstvo nezasahovalo do tohoto vypořádání ministra, aby byla zachována plynulost textu dle revizního závazného stanoviska.

na základě kterého byla navržena předložená protihluková opatření. Provedení dalších měření ve fázi přípravy a provozu záměru je požadováno rovněž v rámci podmínek stanoviska EIA, které je jedním z podkladů pro rozhodnutí v navazujícím řízení.“

Jestliže přitom MŽP k namítaným podkladům uvedlo, že nesouvisející dokumenty nepřezkoumává, včetně zjišťování a ověřování důvodů, účelů a postupů při jejich zpracování, pak tím mělo na mysli především to, že při správní činnosti orgánu EIA nelze provádět šetření a dokazování správnosti postupů u dokumentů předložených ostatními účastníky řízení, nejsou-li takové informace o nich jejich nedílnou součástí.

V daném případě se jednalo především o to, že námitky **porovnávaly hodnoty vzájemně odlišných profilů** dle podkladů vlastního sčítání a dalších neuvedených podkladů, které přitom nebyly předmětem podkladů závazných stanovisek, a současně z podkladů odvolatelů nebylo možné dovodit ani související vztahy a skutečný rozsah a příčiny ovlivnění dopravní situace v době prováděného sčítání, oproti například komplexním přehledům (grafickým či tabelárním) dopravních modelů v rámci celé širší dopravní sítě, jako tomu bylo u podkladů závazných stanovisek. Tudíž je nebylo možné plnohodnotně srovnávat a u namítaných výsledků takovýchto dokumentů je proto třeba přihlédnout i k takovýmto okolnostem.

Odvoláním rozporovaná mikrosimulace AFRY je příkladem dokumentu, který v EIA nenachází adekvátní využití. Lze to přirovnat např. ke statickým výpočtům stavebních konstrukcí, kdy orgán EIA rovněž nepřezkoumává a nehodnotí, zda navrhovanému zatížení konstrukce vyhoví a zda jsou v souladu s příslušnými technickými normami. K tomuto podkladu proto MŽP není příslušné se vyjadřovat. Jestliže odvolání zpochybňuje mikrosimulaci AFRY a na základě toho konstatuje, že na něm založená vyjádření vycházejí z nepoužitelného podkladu a sama jsou tedy věcně nesprávná, je to zcela bezpředmětné minimálně v případě poukazovaného vyjádření MŽP č. j. MZP/2022/710/3131 ze dne 07.03.2023 (vyjádření k žádosti o součinnost, pozn. ministerstva) a k tomu i věcně nesprávné tvrzení. Toto vyjádření MŽP na str. 10, na kterou odkazuje odvolání, zmiňuje mikrosimulaci AFRY v následujícím kontextu (zvýraznil ministr):

„*V rámci námitek je poukazováno na porovnání vlastních přepočtených hodnot intenzit dopravy RDPI (neboli ročního průměru denních intenzit) na vybraných profilech SOKP 510 č. 1 („mezi ul. Náchodskou a ul. Novopackou”) a č. 2 („mezi ul. Národních Hrdinů a ul. Českobrodskou") v rozmezí let 2018 až 2050, a to dle vlastních, blíže nespecifikovaných měření, s hodnotami dle výřezů z rovněž blíže nespecifikovaných grafických výstupů dopravního modelu s pentlogramy. (...) Poukazované grafické výřezy MŽP dodatečně identifikovalo jako deklarované výchozí podklady dle str. 6 samostatného dokumentu „Kapacitní posouzení SOKP stavby 510 dopravní simulací" (AFRY CZ s.r.o., 01/2020), obsaženého spolu s dalšími dopravně inženýrskými podklady v části F.9 DÚR. ... . Zároveň lze konstatovat, že poukazované hodnoty dle výřezu z grafického výstupu v rámci námitek nejsou shodné s hodnotami v rámci dopravně inženýrských podkladů (TSK, 02/2019 a IPR, 03/2019), ze kterých vychází odborné podklady závazného stanoviska k ověření změn. MŽP přitom neshledává zákonné důvody k přezkoumávání výsledků předložených odborných podkladů pro účely vydání závazného stanoviska k ověření změn, a to s dokumenty samostatně hodnotícími jiné odborné oblasti, včetně zjišťování a ověřování důvodů, účelů a postupů při jejich zpracování.*".

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že MŽP uvedlo na str. 10 vyjádření mikrosimulaci AFRY pouze jako jím identifikovaný zdroj dat v rámci námitek (z důvodu řádného nedoložení zdrojů svých tvrzení namítajícími), spolu s konstatováním, že se nejedná o shodná data s relevantními podklady stanoviska k ověření změn. Vyjádření MŽP tak z mikrosimulace AFRY fakticky nevychází, pouze jej okrajově zmiňuje jako nerelevantní zdroj, pro své účely. Naopak je však na tomto podkladu založena argumentace samotných namítajících, což v kontextu zpochybňování jeho správnosti v odvolání působí poměrně paradoxně. MŽP nicméně připomíná také odkaz na mikrosimulaci AFRY ze str. 15 tohoto svého vyjádření (rovněž uvedeno na str. 174 napadeného rozhodnutí), který již odvolání nezmiňuje. Touto citací, relevantní rovněž k předmětným bodům odvolání, problematiku podkladů mikrosimulace AFRY a stanoviska k ověření změn uzavírá (zvýraznilo ministerstvo):

„*Dle zjištění ministerstva* (myšleno MŽP) *odkazují námitky k údajnému rozporu informací o počtech jízdních pruhů záměru oproti procesu EIA na informace v rámci tabelárního přehledu v dokumentu "DO 510 Satalice - Běchovice, Kapacitní posouzení" (AFRY CZ s.r.o., 10/2021). Tento dokument je jednou z příloh části F.3 DÚR a primárně se zabývá identifikací kapacitně nevyhovujících prvků a úseků záměru z hlediska dopravních intenzit, včetně doporučení příp. úprav těchto prvků. Tedy nikoliv z hlediska vlivů na životní prostředí. Tento dokument mělo MŽP k dispozici (jako součást DUR) před vydáním závazného stanoviska k ověření změn. MŽP si k němu vyžádalo*

komentář projektanta záměru, který konstatoval, že došlo k úpravě kapacitního posouzení s ohledem na upřesnění vstupů souvisejícího projektu opravy mostu přes Počernický rybník (Stavba DO 510 Most přes Počernický rybník) s tím, že byla použita přesnější metoda mikrosimulace. Zároveň bylo konstatováno, že se sice ***doplňovalo přesnější kapacitní posouzení, ale vstupní podklady (DIP) zůstaly stejné, a tedy i hluková a rozptylová studie zůstaly stejné****. Toto doplnění tak nemělo dopady na předložené vyhodnocení vlivů.* ***V odborných podkladech závazného stanoviska k ověření změn bylo v DUR předložené řešení záměru zohledněno a zhodnoceno****. Na jejich základě vydalo MŽP dne 20. 5. 2022, č.j.: MZP/2022/710/1790, souhlasné závazné stanovisko k ověření změn (…).*"

S ohledem na výše uvedené ministr uzavřel, že v odvolání není adekvátně zohledněna uplatněná argumentace z napadeného rozhodnutí a není ani dále rozporována (vyjma citace dílčích závěrů mimo řešený kontext). Argumentace v napadeném rozhodnutí je dostatečně relevantní a plně dostačující jak vůči námitkám v navazujícím územním řízení, tak i vůči námitkám proti napadenému rozhodnutí. Zároveň dostatečně prokazuje, že již při vyjadřování se k námitkám v územním řízení byla řádně posouzena celá řada přímých i nepřímých důkazů a informací, které byly k dispozici ve vztahu k dopravně inženýrským podkladům a dalším. Na jejich základě pak dostatečně podrobně a srozumitelně bylo vysvětleno a zdůvodněno, proč uplatněné námitky nelze považovat za důvodné pro změnu vydaných stanovisek. Námitku porušení § 3 správního řádu rovněž nelze považovat za řádně podloženou a důvodnou. Na uplatněných postupech proto nelze shledat nezákonnost ani odborné či jiné vady. Námitka je dle ministrova názoru neopodstatněná.

K bodům 84) až 92) (výhrady/námitky proti vyjádření MŽP jako orgánu ochrany ovzduší ze dne 16.01.2023):

Ministr uvedl: „*Nesměřují proti závazným stanoviskům ani proti předchozímu vyjádření ministerstva* (MŽP) *v rámci navazujícího řízení. To je přitom dostatečně relevantní i z hlediska obsahu aktuálně uplatněného odvolání, nicméně podotýkám, že ministerstvo* (MŽP) *není příslušným orgánem ochrany ovzduší, a i toto vyjádření je zčásti nad rámec jeho věcné příslušnosti. Jedná se o následující vypořádání k obdobné námitce na str. 150 a 151 (k N 01.48) napadeného rozhodnutí, na které je zároveň odkazováno*“ (další text je už ministrova citace z těchto stran napadeného rozhodnutí; zvýraznilo ministerstvo):

„*Obsahové náležitosti rozptylové studie nejsou pro řízení dle ZPV* (tj. zákona EIA) *závazné, nejedná se o povinnou náležitost podkladů hodnocení podle tohoto zákona. Podkladem závazného stanoviska k ověření změn záměru je navíc odlišná verze rozptylové studie od verze v rámci DÚR, označená jako Rozptylová studie pro účely podkladu pro vydání verifikačního závazného stanoviska" (ATEM - Ateliér ekologických modelů, s.r.o., 09/2020).* ***Tato verze byla rozšířena o porovnání vypočtených imisních hodnot aktuálního řešení záměru, oproti výsledkům výpočtů původního řešení záměru dle stanoviska EIA****. Tzn. s relevantním rozsahem pro účely hodnocení dle zákona č. 100/2001 Sb., oproti požadavkům přílohy č. 15 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a Metodického pokynu odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí pro vypracování rozptylových studií. Účelem této verze rozptylové studie tak bylo poskytnout především odborné podklady pro vyhodnocení příslušného úřadu* (orgánu EIA)*, zda jsou provedené změny záměru významné z hlediska vlivu na životní prostředí. Pro tyto účely ministerstvo* (MŽP) *obsahové náležitosti předloženého podkladu hodnotí jako dostačující.*"

K námitkám celkově lze pak uvést, že pouhé tvrzení, že rozptylová studie má být doplněna ve smyslu chybějících náležitostí tak, aby byla transparentní a kompletní, nelze považovat za dostatečné doložení nezákonnosti či takového odborného pochybení, které by mělo závažné důsledky na závěry provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí dle zákona EIA. Je třeba připomenout, že důkazní břemeno v takovém případě leží zpravidla na namítajícím subjektu.

Část uplatněných námitek navíc uplatňuje **přehnaně formalistický výklad** požadavků přílohy č. 15 výše zmíněné vyhlášky a souvisejícího Metodického pokynu odboru ochrany ovzduší MŽP. A to i tam, kde je výslovně nevyžadují, a bez toho, aby byly současně dostatečně doloženy jejich významné potenciální dopady na výpočty a závěry provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí. Případně lze dohledat a ověřit požadované informace jak přímo v textu (např. informace o povaze charakteristických výpočtových bodů – obytná zástavba), tak i jiným způsobem (odkazy v seznamu použitých zdrojů - např. odkazované stránky k modelům ATEM, MEFA, další

mapové služby, nahlížení do katastru nemovitostí ČÚZK apod.), a to na základě dostatečných informací v rámci rozptylové studie.

V rozptylovém výpočtu započítané relevantní části dopravní sítě jsou pak zřejmé např. z výkresů imisní situace pro jednotlivé sledované škodliviny v grafických přílohách rozptylové studie. Další požadované informace byly obsaženy v samostatných přílohách části F dokumentace DUR.

Ministr tedy vyhodnotil námitky jako **neopodstatněné**.

K bodům 93) až 100) (nesouhlas s dílčími částmi **projektu monitoringu**). Ministr souhlasil s ztotožnil se s obsahem vyjádření MŽP č. j. MZP/2022/710/3131 ze dne 07.03.2023 (vyjádření k žádosti o součinnost), podle něhož:

Jednotlivé námitky směřují k dokumentu „*D0 510 Satalice-Běchovice, zkapacitnění - Návrh projektu monitoringu životního prostředí*" (Bajer, T. - ECO-ENVI-CONSULT, dle námitek datovaný 11/2018, dle podkladů MŽP datovaný 02/2020 - verze „*Konečné znění po projednání s dotčenými orgány státní správy a samosprávy*"), který je obsažen v dokumentaci DUR (část F.9).

V úvodní kapitole autor odkázal mj. na podmínku 1. g) závazného stanoviska EIA pro fázi přípravy záměru požadovala zpracovat „*Plán monitoringu vlivu stavby na životní prostředí, jehož obsahem bude sledování dopadů stavby na faunu a floru.*". Jedná se tedy o plnění podmínky souhlasného závazného stanoviska EIA, k čemuž se již MŽP v navazujícím řízení dále nevyjadřovalo, jelikož nemají přímou vazbu na ostatní samostatné postupy dle zákona EIA, což z uvedených námitek nevyplývá. Lze proto konstatovat, že námitky nesměřují k postupům provedeného hodnocení EIA a nejsou opodstatněné.

K odvolacím námitkám ministr upozornil, že odvolatelé chtějí prakticky vlastní návrh projektu monitoringu vlivů na životní prostředí, „*aniž by procesní postup navazujícího řízení umožňoval provést adekvátní odbornou oponenturu*". V tomto smyslu ministr připomněl, že z pohledu EIA provedlo MŽP řádné posouzení vlivů, na jehož základě stanovilo v závazném stanovisku EIA jednotlivé podmínky za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí. Tyto podmínky ministr považuje nadále za dostatečné a z předpokladu jejich plnění vychází závazné stanovisko EIA.

Zpracování projektu monitoringu je pouze jednou z těchto podmínek, přičemž pokud by bylo během procesu posuzování vlivů shledáno jako nezbytně nutné některé další dílčí konkretizované opatření monitoringu (například z důvodu, že bez jeho aplikace hrozí významné negativní vlivy záměru), bylo by toto již součástí samotných podmínek závazného stanoviska EIA. Pokud odvolatel nyní podrobuje detailnímu zkoumání jednotlivé návrhy projektu monitoringu, který v takové podrobnosti nebyl v závazném stanovisku EIA specifikován, jedná se o rozporování upřesněného řešení, zpracovaného na základě podmínky stanoviska EIA a nejde o rozporování samotného plnění či podmínky závazného stanoviska EIA. Současně ministr upozornil, že pouhé zpochybňování efektivity či logiky návrhů projektu monitoringu nelze považovat za dostatečný důkaz právní vady či pochybení MŽP.

Nad rámec ministerstvo uvádí, že projekt monitoringu v části F.9 obsahuje návrh monitoringu těchto složek životního prostředí:

- akustická situace
- vibrace
- **ovzduší**
- podzemní a povrchové vody
- biomonitoring
- půda.

K rozporovanému návrhu co do (validity) monitoringu ovzduší ministerstvo uvádí, že měřeny budou koncentrace NO_2, PM_{10}, $PM_{2,5}$ a benzo(a)pyren. Jiné látky (např. benzen, olovo) nejsou doporučené k měření, protože z kontinuálních měření jsou jejich koncentrace dlouhodobě velmi nízké. Autor monitoringu navrhl „*dvacetiosmidenní měření 2× za rok vždy v letním a zimním období (mimo topnou sezónu a v topné sezóně*"); vždy 2–4 soubory měření, které bude souběžně na všech navržených monitorovacích místech. Dvě čtyřtýdenní měření nevzbuzují v ministerstvo pochybnosti o podcenění ani ve srovnání s odvolateli namítaným měření ČHMÚ (4× 15 dní během roku). Návrh monitoringu dle názoru ministerstva (jako tzv. inteligentního laika) rozumně počítá s četností před

zahájením výstavby, v průběhu výstavby, do jednoho roku a do pěti let po zahájení provozu, což ministerstvo nevnímá jako četnost, která by vedla k nemožnosti porovnávat výsledky. Autor ostatně výslovně upozornil na provedení monitoringu před zahájením výstavby pro získání počátečních informací a pro možnost porovnání. Ministerstvo tudíž nemá dojem, že by návrh monitoringu byl záměrně nedokonalý.

V odvolání zmíněné týdenní měření tedy není jediné navržené a toto týdenní měření se navíc týkalo fáze výstavby, kdy budou v blízkosti měřícího místa (Nad Rybníkem č. p. 155 a Stoliňská 921/43) probíhat nejvíce prašné činnosti. Účelem tohoto měření tedy není poskytnout jedinou (a žádnou jinou) informaci o měřených koncentracích polutantů, ale má být doplňkem.

Kromě toho návrh počítá s operativním monitoringem na základě podnětů obyvatel (což lze doplňkově doporučit a vzhledem k angažovanosti místních ekologických spolků i účastníků ministerstvo apeluje na žadatele, aby podnětům aktivně předcházel a přijdou-li, aby se jimi vážně zabýval).

Výběr měřicích míst nepůsobí na ministerstvo nijak zvláštně, protože se jedná o jedno místo v lokalitě Vinice a mezi MÚK Chlumecká a MÚK Horní Počernice. Tato místa jsou blízko pražského okruhu, tj. dle názoru ministerstva je tato volba logická. Měřicí místo na Vinici je vzhledem k situování záměru nabíledni (odvolatelé volbu Vinice ani nezpochybňují). Případná alternativní volba měřicího místa jinde ve Chvalech než ve Stoliňské ulici evidentně nemůže mít vliv na zákonnost nebo správnost napadeného rozhodnutí (měřicí místo je blízko záměru a ve Chvalech se nachází).

Měření a vyhodnocení musí být v souladu s vyhláškou č. 330/2012 Sb.; autor v návrhu rovněž **popsal následek v případě nepříznivých výsledků**.

Nedá se tedy říct, že by takový návrh monitoringu byl základní ve smyslu diskutované podmínky závazného stanoviska EIA, tj. zaměřen „jen“ na faunu a floru, kterou výslovně zmínilo závazné stanovisko EIA. Návrh je dle názoru ministerstva dostatečně komplexní a splňuje podmínku č. 1 písm. g) závazného stanoviska EIA. V souvislosti s námitkami k monitoringu studní a s ovzduším ministerstvo pouze využilo správní uvážení pro stanovení upřesňujících požadavků na monitoring (dřeviny plní funkci kompenzačního opatření od určitých parametrů, kdežto projekt monitoringu vycházel u všech složek životního prostředí z „paušálních“ mezníků monitorování).

doc. Poláčková Šolcová:

Kromě problematiky **hluku**, která se vztahovala přímo k nemovitým věcem v odvolatelčině spoluvlastnictví, byly argumenty shodné se spolkem ZŽP.

Ministr nejprve odkázal na str. 197 napadeného rozhodnutí, kde magistrát využil hodnocení MŽP z vyjádření ze dne 07.03.22023, podle něhož namítané překračování hlukových limitů nevyplývá z podkladů, které obdrželo MŽP. Dle přehledu výsledků výpočtů celkové akustické situace jsou ve stavech se záměrem D0 510 zkapacitnění vypočtené hodnoty ve všech nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb (relevantní referenční výpočtové body), deklarovány nižší hodnoty než standardní denní hlukový limit (60 dB) a noční hlukový limit po korekci podle § 12 odst. 6 věty třetí nařízení vlády č. 272/2011 Sb. (55 dB). Tyto hodnoty jsou nižší než hlukové limity po korekci na tzv. starou hlukovou zátěž. Ostatní výpočtové body (zejména M 21–29) jsou situovány v širším okolí. Akustickou studií je současně deklarováno, že po realizaci záměru a souvisejících protihlukových opatření se akustická situace v území převážně zlepší a budou dodrženy příslušné hlukové limity. Případné překračování hlukových limitů stávajícím provozem není důsledkem realizace hodnoceného záměru.

K tomu ministr podotkl, že „*v aktuálním odvolání zdůrazněné problematiky korekce na odraz zvuku od fasády a výpočtové rychlosti nebyly v původních námitkách v rámci navazujícího řízení náležitě podloženy a odůvodněny, aby se jimi bylo možné podrobněji zabývat*“. Ministr citoval dle svého názoru nepoměrně konkrétnější a řádně podloženou textací ze str. 29 akustické studie z DUR, v jejíž kapitole 3.1.7 (Sumarizace výsledků měření) je uvedeno mj.: „*Dle Metodického návodu pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí, Věstník MZ ČR, částka 11/2017, pro hodnocení hluku v chráněném venkovním prostoru staveb při hodnocení hladiny akustického tlaku naměřené před odrazivým povrchem (v daném případě 2 m před fasádou domů) se použije další korekce -3 dB při dodržení všech podmínek stanovených ČSN ISO 1996-2, příloha B3, resp. -2 dB v případě, že nejsou splněny všechny podmínky stanovené citovanou normou. V daném případě je pro hodnoceni od naměřené hodnoty odečtena korekce -2 dB. V souladu s nařízením vlády č. 272/2011 Sb., částí šestou, ustanovením § 20 je výsledná hodnocená hladina stanovena jako*

výsledná hladina (korigovaná na měření u odrazivého povrchu) snížená o kombinovanou rozšířenou nejistotu měření."

Oproti tomu se tak námitky omezují na pouhá obecná proklamativní tvrzení, bez významnější důkazní hodnoty. Odvolání svým obsahem tuto hodnotu nikterak nezvýšilo. Přezkoumávat veškeré obecněji míněné výtky a teze není v možnostech příslušných úřadů. V odborné rovině je pak nezbytné upozornit, že problematika korekce na odraz zvuku od fasády je odvolatelem směrována proti doloženým výsledkům měření hluku z reálného provozu v roce 2018, který slouží pouze ke zjištění stávajícího stavu pro potřeby ověření (kalibrace), resp. porovnání s hodnotami vypočtenými hlukovým modelem na základě vstupních intenzit pro stávající a následně také výhledový stav. Pokud by tak byla hodnota měření stávajícího stavu teoreticky uvedena vyšší, tj. ve smyslu přesvědčení odvolatelky, byla by deklarace výsledného rozdílu stávajícího a výhledového stavu ještě více ve prospěch záměru. Jak totiž bylo vyjádřeno, pro lokalitu deklarují předložené podklady pokles hlukové zátěže oproti stávajícímu stavu, a to pod standardní denní hlukový limit a v noční době pod 55 dB.

Citovaný text z akustické studie z DUR navíc dokládá, že oborová metodika umožňuje v určitých případech odečíst dokonce 3 dB v souvislosti s odrazivým povrchem. Zpracovatelé nicméně uplatnili odečet nižší (2 dB), který lze považovat za konzervativní a na straně bezpečnosti. Zcela zásadním faktem však zůstává, že předmětem podle zákona EIA je záměr navrhující změnu stávajícího stavu v předloženém rozsahu a řešení. Předmětem EIA není stávající v minulosti povolený, realizovaný a provozovaný stav, na který nedopadají postupy dle zákona EIA a MŽP se k němu nemůže jakkoliv vyjadřovat.

K namítaným rychlostem lze podobně citovat z napadené akustické studie z DUR (str. 24 s popisem místa měření M2 – č. p. 155: „*Nejvyšší dovolená rychlost v profilu místa měření je ve směru na Mladou Boleslav 100 km/hod, ve směru do centra 80 km/hod.". V rámci měření stávajícího provozu tak zpracovatelé zdokumentovali také tyto skutečnosti. Z legendy grafických příloh č. 6 a 7 hlukové studie, na které studie odkazuje jako na zdroj informací o rychlostech dopravního proudu pro své výpočty, pak vyplývá, že v předmětném úseku rodinného domu č. 155 jsou dokladovány stávající (k roku 2017) i předpokládané výhledové průměrné rychlosti ve výši minimálně 90 km/hod. Tvrzení předchozích i aktuálních námitek o 80 km/hod tak nelze potvrdit, a to zejména s ohledem na hlukovou studii řádně doložené podklady zpracované TSK a.s. a IPR, p. o. hl. města Prahy, které se monitoringem a predikcí dopravní situace na území hl. města dlouhodobě zabývají. Oproti tomu odvolatel nepředložil žádné relevantní podklady, které by uváděné rychlosti jakkoliv zpochybnily, či alespoň doložily odvolatelem uváděná tvrzení*.“.

Karla Polydorová:

Podobně jako u doc. Poláčkové Šolcové byla argumentace totožná s argumentací spolku ZŽP (Karla Polydorová je členkou výboru spolku ZŽP), proto se ministr zvlášť vyjádřil jen k bodu 41) (namítané větší zkapacitnění, než předpokládala dokumentace EIA).

Ministr připomněl, že veškeré změny záměru v rozsahu, který je předmětem navazujícího řízení oproti stanovisku EIA, byly předmětem podrobného zkoumání MŽP ve verifikačním závazném stanovisku EIA. Při jeho vydání MŽP uvážilo právě také změny ve vlivech záměru na životní prostředí oproti vlivům dle závazného stanoviska EIA. Na základě tohoto zhodnocení MŽP v souladu s postupy dle § 9a zákona EIA vydalo souhlasné verifikační závazné stanovisko EIA. Změny záměru tak byly projednány v souladu se zákonem a vydané verifikační závazné stanovisko EIA, které je podkladem napadeného rozhodnutí, nelze považovat za nezákonné.

Ministerstvo k tomuto vypořádání **dodává**, že záměr D0 510 zkapacitnění je navržen (zde SO 102) jako dálnice v uspořádání **3 + 3 jízdní pruhy s přídatnými pruhy** (připojovací/odbočovací). Nyní je konfigurace na mostě přes Počernický rybník 2 + 2 s přídatným pruhy. Od Vinice ve směru k MÚK Horní Počernice je uspořádání 2 + 2, před MÚK s odbočovacím pruhem, v opačném směru jsou dva připojovací pruhy cca do poloviny úseku v zářezu (les Klánovice-Čihadla), poté téměř k lávce nad dálnicí před Vinicí jeden připojovací pruh.

MŽP posoudilo verifikačním závazným stanoviskem záměr D0 510 zkapacitnění, u něhož ihned na první straně ve stručné charakteristice, co je předmětem navazujícího konstatovalo (zvýraznilo ministerstvo): „*výsledné uspořádání musí v rozhodujících úsecích splňovat šířkové parametry pro šestipruhovou komunikaci* ***se zpevněnou krajnicí, v některých úsecích nahrazenou odbočovacími a připojovacími pruhy***“, dále popsalo i rozšíření příjezdových a výjezdových ramp na dálnici D11 včetně kolektorové komunikace.

Přepracovaná dokumentace EIA, ze které ministerstvo také vychází (§ 9b odst. 5 zákona EIA), popisuje charakter záměru EIA nazvaného „*Pražský okruh, stavba 510, Satalice–Běchovice*“ jako změnu uspořádání z 2 + 2 na 3 + 3 jízdních pruhů a na mostě přes Počernický rybník rozšíření na 2×3 pruhy + 2×1 odbočovací (připojovací) pruh (vizte např. str. 7, 69, 72 nebo 100). Graficky totéž vyplývá z výkresu v přílohách dokumentaci EIA – celková situace stavby - díl A (Ing. Jiří Lebeda, 03/2010).

MŽP tedy jednak vycházelo z toho, že jako jízdní pruh počítá ve stávajícím i navrženém stavu **průběžný** jízdní pruh, nikoliv připojovací (odbočovací) pruh, jednak (a to především) už v **EIA bylo známo, že most přes Počernický rybník je v uspořádání 3 + 3 s přídatnými pruhy**, tj. přivede na úsek Vinice – MÚK Horní Počernice stále stejný počet vozidel (z tohoto úseku není, kde sjet/najet), tudíž co propustí most přes Počernický rybník, projede až k MÚK Horní Počernice. Na tento klíčový závěr nemá vliv, zda úsek za mostem má (při stejné šířce vozovky a kategorii dálnice) místo širokého odstavného pruhu v územním řízení přídatný odbočovací/připojovací pruh. Vzhledem k neměnnému uspořádání na mostě přes Počernický rybník je kapacita dána a existence připojovacího/odbočovacího pruhu v úseku Vinice – MÚK Horní Počernice kapacitu nezvyšuje, jen organizuje jinak (přehledněji, bezpečněji) dopravu pro ty, kteří chtějí už od mostu přes Počernický rybník sjet z pražského okruhu na D11 tím, že se rovnou zařadí do dlouhého odbočovacího pruhu k D11 (pro ilustraci v tomto směru, v opačném směru platí úvaha samozřejmě „zrcadlově“ i vůči MÚK Českobrodská).

Ministerstvo tedy nevnímá existenci žádné nesrovnalosti, tudíž se logicky neměl ministr k čemu vyjadřovat při přezkumu verifikačního závazného stanoviska. Toto závazné stanovisko totiž posuzuje změny záměru, neposuzuje to, co zůstalo stejné.

Z těchto důvodů ministerstvo **nežádalo ministra o doplnění** odůvodnění revizního závazného stanoviska.

Tímto jsou vypořádány všechny odvolací námitky, které se týkaly závazného stanoviska EIA, **vyjma podmínky č. 1 b)**, kterou ministerstvo vypořádalo kvůli specifičnosti samostatně níže.

IV. 2. 4. 3. Podmínka pro fázi přípravy č. 1. b) závazného stanoviska EIA:

Námitka je **zčásti důvodná**. Ministerstvo její částečnou důvodnost promítlo do změny napadeného rozhodnutí.

Podmínka zní (zvýraznilo ministerstvo):

„*V rámci další stupňů projektové dokumentace, jako podklady pro dokumentaci pro územní rozhodnutí, zpracovat následující specializované studie a podkladové materiály:*

Aktualizovanou hlukovou studii – v rámci studie navrhnout další realizační řešení protihlukových opatření, vedoucí k dodržení hygienických limitů hluku pro denní a noční dobu, ***bez přiznání korekce pro tzv. starou hlukovou zátěž ve všech nejbližších venkovních prostorech staveb*** *předmětné stavby Pražské okruhu (dále též „PO“) 510. Studie posoudí akustickou situaci rovněž ve fázi výstavby, a to v širším okolí této stavby. Pozornost věnovat rovněž problematice vibrací.*“

MŽP tuto podmínku převzalo z původního (nezávazného) stanoviska č. j. 3310/ENV/14 ze dne 23.05.2014, v němž byla obsažena také jako podmínka pro fázi přípravy č. 1 písm. b), jen mírně jiného znění, které MŽP zpřesnilo jen vypuštěním „*částí, které vycházely z legislativních předpisů*“, které bylo následující:

„*Aktualizovanou akustickou studii – v rámci studie navrhnout další realizační řešení protihlukových opatření, vedoucí k dodržení hygienických limitů hluku pro denní a noční dobu, bez přiznání korekce pro tzv. starou hlukovou zátěž, v souladu s platnou legislativou České republiky (zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů) ve všech nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb předmětné stavby PO 510. Studie posoudí akustickou situaci rovněž ve fázi výstavby, a to v širším okolí této stavby. Pozornost věnovat rovněž problematice vibrací.*“

Ze str. 11 závazného stanoviska EIA (str. 11) vyplývá, že MŽP vypustilo řadu jiných podmínek, „*které vycházely z legislativních předpisů*“, „*z jejichž dikce vyplývá jejich nezávaznost nebo dobrovolnost, popř. jsou formulovány obecně, nekonkrétně a jejich plnění nelze ověřit*“ anebo „*protože se ve stanovisku EIA opakovaly*“. Ponechané podmínky MŽP jasně charakterizovalo slovy:

„*(…) současně stanovilo, které z podmínek uvedených ve stanovisku EIA jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí.*“, resp. v závěru na str. 11 je upozornění, že podmínky „*musí být převzaty do rozhodnutí v navazujících řízeních*“, přesto je na správní úvaze správních orgánů, zda se konkrétní podmínka vztahuje k danému navazujícímu řízení, k části, úseku či etapě; nepřevzetí musí správní orgán odůvodnit.

Ministerstvo tedy činí dílčí závěr, že diskutovaná podmínka je objektivně určitá a je třeba ji dodržet.

Hlukové limity popsalo ministerstvo za přispění Ministerstva zdravotnictví výše, proto zde již jen shrnutí – bez korekce na starou hlukovou zátěž a bez korekce podle § 12 odst. 6 věty třetí nařízení vlády jsou hlukové limity **60 dB** (denní) a **50 dB** (noční). V noční době pro stav B1.3 (včetně provozu na úseku D0 stavby pražského okruhu 511, tj. pro největší změnu v rozložení dopravního proudu v lokalitě) jsou predikované hodnoty v chráněném venkovním prostoru stavby č. p. 155 (doc. Poláčková Šolcová) v denní době $L_{Aeq,16h}$ = **56,2 dB** a v noční době $L_{Aeq,8h}$ = **51,3 dB** (> 50 dB).[11]

Druhý dílčí závěr tedy zní:

Na první pohled tedy **není splněna** podmínka pro fázi přípravy č. 1 písm. b).

Shrnutí nových podkladů, které pojednávají o této podmínce:

Revizní závazné stanovisko ministra životního prostředí:

Ze str. 26 vyplývá, že ŘSD se podmínku **částečně nepodařilo splnit** (50 dB v noční době u bodů **DP_172, DP_155 a DP_903**). Ministr však současně konstatoval, že vliv záměru **není negativní**, neboť oproti stavu bez záměru (nulová varianta) jsou **hodnoty výrazně nižší a vyhovují i novým limitům** po novelizaci nařízením vlády č. 433/2022 Sb.[12], a také jsou nočním limitem 55 dB (použití limitu 55 dB dle korekce + 5 dB podle § 12 odst. 6 věty třetí nařízení vlády č. 272/2011 Sb., ve znění účinném do 30.06.2023, však označil ministr životního prostředí za zavádějící).

Vyjádření MŽP č. j. MZP/2025/710/201 ze dne 24.01.2025:

Z tohoto vyjádření k žádosti ministerstva o součinnost (pod č. j. MD-35827/2023-910/29 ze dne 02.12.2024) MŽP shrnulo historické souvislosti formulování podmínky a její smysl následovně (ministerstvo pro účely odvolacího rozhodnutí mírně zkrátilo a přeformulovalo vyjádření bez věcného dopadu na obsah vyjádření, jinak jde o citaci):

MŽP závazným stanoviskem EIA ověřilo, že obsah (původního nezávazného) stanoviska EIA č. j. 3310/ENV/14 ze dne 23.05.2014 je v souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávaly tzv. směrnici EIA a současně stanovilo, které z podmínek jsou správní úřady příslušné k vedení navazujících řízení povinny zahrnout do svých rozhodnutí.

„Sporná“ podmínka se dostala do závazného stanoviska EIA na základě vyjádření hygienické stanice (č. j. HSHMP 20657/2013 ze dne 22.05.2013 – vyjádření k přepracované dokumentaci EIA), v jehož závěru bylo uvedeno (zvýraznilo ministerstvo): „*(…) upozorňuje na skutečnost nutného zpracování (v možných následných stupních projektových dokumentací), dalších realizačních řešení protihlukových opatření vedoucích k* ***dodržení hygienických limitů*** *hluku pro denní a noční dobu,* ***bez přiznání korekce pro tzv. starou hlukovou zátěž, v souladu s platnou legislativou*** *ČR (zákon č. 258/2000 Sb. v platném znění) ve všech nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb předmětné stavby (PO 510). Dále upozorňujeme na nutnost (v možných následných stupních projektových dokumentací), podrobného posouzení akustické situace fáze výstavby PO 510 a to v širším okolí této stavby.*“.

Na základě vyjádření hygienické stanice v další fázi procesu EIA zpracovatel posudku o vlivech záměru na životní prostředí, doc. RNDr. Petr Anděl, CSc., v rámci vypořádání vyjádření k přepracované dokumentaci uvedl v návrhu závazného stanoviska EIA v posudku příslušnou podmínku č. 1. b), přičemž MŽP následně na základě procesu EIA k záměru vydalo souhlasné závazné stanovisko EIA s podmínkami včetně této podmínky.

[11] Hodnoty se prakticky nijak neliší od vypočtených hodnot podle akustického posouzení pro „*D0 Most přes Počernický rybník, Protihluková opatření a zesílení mostu*“ (EKOLA group, spol. s r. o., 12/2022, tab. 17; ve spise pod pol. č. 31), které předpokládalo stejná protihluková opatření.

[12] Noční hlukový limit 58 dB; byť se tento limit neuplatní pro toto řízení vzhledem k přechodnému ustanovení čl. II bodu a) nařízení vlády č. 433/2022 Sb.

Pro účely vydání napadeného rozhodnutí vydalo MŽP verifikační závazné stanovisko, v němž dospělo k závěru, že změny záměru D0 510 zkapacitnění, ke kterému bylo vedeno územní řízení, oproti záměru, ke kterému bylo vydáno závazné stanovisko EIA, nepředstavují takové změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví.

Ve verifikačním závazném stanovisku nebylo MŽP podle rozhodné právní úpravy příslušné zabývat se kontrolou plnění podmínek závazného stanoviska EIA (toto zmocnění je založeno až podle právní úpravy od 01.01.2024). Verifikační závazné stanovisko proto neobsahuje v odůvodnění žádný komentář k plnění podmínek.

K plnění podmínek závazného stanoviska EIA se však vyjádřil ministr v odůvodnění revizního závazného stanoviska (str. 25 a 26) při vypořádání odvolacích námitek mj. tak, že u bodů DP_172, DP_155 a DP_903 v lokalitě Vinice je naplněn cíl snížení hlukové zátěže pod tzv. standardní limit pouze v případě hodnot vypočtených pro denní dobu. U vypočtených hodnot v noční době se to ani u jednoho z těchto bodů nepodařilo. Tento závěr však doprovodil slovy (zvýraznilo ministerstvo): „*Přesto nelze vliv záměru hodnotit jako negativní, neboť* ***oproti stavu bez záměru jsou hodnoty výrazně nižší****. Realizace záměru s navrženými opatřením tak v důsledku povede ke zlepšení hlukové situace v předmětných bodech, přičemž již vlastní stanovení předmětné podmínky stanoviska EIA šlo nad rámec povinností dle platné legislativy, neboť z předložených podkladů je současně zjevné, že podmínky pro přiznání korekce pro starou hlukovou zátěž byly jinak v případě předmětných bodů splněny.*“.

S ohledem na tyto informace a souvislosti lze konstatovat, že účelem stanovení podmínky „*bylo dosáhnout takového řešení záměru (návrhu PHO), které bude směřovat k plnění hygienických limitů bez užití korekce pro starou hlukovou zátěž, tedy limitů 60/50 dB pro denní/noční dobu*“.

Dle názoru MŽP **nemohlo být** účelem diskutované podmínky dosažení limitních hodnot 65/55 dB pro denní/noční dobu podle **§ 12 odst. 6 věty třetí nařízení vlády**, ve znění účinném do 31.12.2023.[13] Toto ustanovení nebylo obsaženo v době vydání závazného stanoviska EIA v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., v tehdejším znění, protože byly zavedeny až později novelizujícím nařízením vlády č. 217/2016 Sb. s účinností od 30.07.2016.

V nynějším případě platí, že se díky záměru D0 510 zkapacitnění (a souvisejících protihlukových opatření) akustická situace v území převážně zlepší a budou dodrženy příslušné hlukové limity. V místech, kde bylo prokázáno mírné zhoršení akustické situace vlivem záměru, jsou příslušné hygienické limity rovněž dodrženy. Denní hlukový limit bez korekce pro starou hlukovou zátěž **60 dB je splněn ve všech** výpočtových bodech. U nočního hlukového limitu bez korekce pro starou hlukovou zátěž **50 dB se sice splnění dosáhnout nepodařilo**, vypočtená hodnota je však **vyšší pouze mírně**, a proto je možné konstatovat **naplnění účelu** diskutované podmínky, tedy snažit se nalézt takové řešení záměru (návrh protihlukových opatření), které bude směřovat k plnění hlukových limitů bez užití korekce pro starou hlukovou zátěž, tedy 60/50 dB pro denní/noční dobu.

MŽP závěrem zjednodušeně uvedlo, že účelem podmínky bylo zavázat oznamovatele záměru (ŘSD) k tomu, aby záměr **plnil nejen hlukové limity** podle právních předpisů (což se s velkou rezervou podařilo), ale aby se dokonce snažil navrhnout řešení záměru tak, aby toto řešení vedlo k plnění **i přísnějších** hlukových limitů, než vyžadují právní předpisy v oblasti ochrany před hlukem.

V řešení záměru je tato snaha zjevná, přičemž plnění přísnějšího limitu nad rámec požadavků pro denní dobu se podařilo naplnit zcela a k plnění přísnějšího limitu nad rámec požadavků platné legislativy v oblasti ochrany před hlukem pro **noční dobu** se podařilo **velmi přiblížit**. Účel podmínky byl tedy naplněn.

Tento závěr lze dovodit i z revizního závazného stanoviska ministra životního prostředí. Podmínku převzal magistrát do výrokové části napadeného rozhodnutí [č. 7.1 b)] pro zohlednění v projektové dokumentaci. Převzetí podmínky do výrokové části napadeného rozhodnutí v navazujícím řízení samo o sobě znamená splnění této podmínky, neboť se tím stala závaznou pro ŘSD při další přípravě záměru. To je z pohledu účelu podmínky příznivá věc, neboť je možné, že se v projektové dokumentaci pro povolení záměru podaří nalézt takové řešení, ve kterém se záměr přiblíží k plnění nočního hlukového limitu bez korekce pro starou hlukovou zátěž (50 dB) ještě blíže než v současné fázi přípravy, a účel předmětné podmínky tak bude naplněn v ještě větší míře.

[13] Čistě jazykovým výkladem vzato se však jedná o hodnotu bez korekce na starou hlukovou zátěž, pozn. ministerstva.

Posouzení ministerstvem:

Podle § 50 odst. 4 správního řádu platí, že pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu.

Při posouzení (s)plnění podmínky závazného stanoviska EIA nemá význam, zda záměr vyhovuje z hlediska posouzení orgány ochrany veřejného zdraví, jejichž posouzení je nezávislé. Všechny podmínky musejí být splněné **kumulativně**. Orgány EIA mají vlastní kompetenci v oblasti veřejného zdraví. Podle § 1 odst. 1 zákona EIA je posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) pouze legislativní zkratkou pro posuzování vlivů na **životní prostředí a veřejné zdraví**. Z žádného předpisu nevyplývá potřeba, aby se plně překrývalo posouzení orgány EIA a orgány ochrany veřejného zdraví; oba orgány samozřejmě mohou stanovit své vlastní originální podmínky.

Situace však **není tak jednoduchá, aby postačilo pouhé porovnání** hodnoty 50 dB vůči hodnotě 51,3 dB (č. p. 155, DP_155), 52,7 dB (č. p. 903, DP_903) a 52,0 dB (č. p. 172, DP_172) a na základě tohoto porovnání žádost o umístění záměru zamítnout.

Předpokladem těchto predikovaných hodnot ve stavu B1.3 totiž byla realizace protihlukových opatření, se kterými pracovala akustická studie z DUR. Protihluková opatření ovšem byla nakonec projednávána ve třech samostatných řízeních o (stavebních) záměrech:

1. nyní projednávaný záměr D0 510 zkapacitnění
2. most přes Počernický rybník
3. protihlukové stěny „*D0 510 Satalice–Běchovice, PHS Dolní Počernice*“.

Ad 1.:

Magistrát na základě žádosti a dokumentace umístil (shrnuty jsou nejdůležitější parametry, pro bližší popis vizte výrokovou částí napadeného rozhodnutí ve spojení s dokumentací):

- **SO 760 Protihlukové clony v MÚK Horní Počernice** (vysoce pohltivá, výška 6,0 m, vpravo podél větve A délky 1100 m, vpravo podél větve C délky 344 m)
- **SO 761 Protihlukové clony** na D0 510 v km **60,632–61,572** [po obou vnějších stranách a ve středním dělícím pásu (SDP); délky: vlevo 631 m, vpravo 676 m, SDP 699 m s přerušením v místě přejezdu SDP; na vnějších stranách i v SDP pohltivé, všechny výšky 6,0 m]
- **SO 762 Protihlukové clony** na D0 510 v km **63,410–63,430** (pohltivá vpravo, délka[14] 35 m, výška 5,5 m.

Ad 2.:

Ministerstvu je známo z úřední činnosti (před přechodem působnosti na DESÚ vedlo společné řízení), že stavební záměr mostu přes Počernický rybník zahrnuje protihlukové stěny SO 760-101, -102, -202, -301, -302:

- na předpolí mostu protihlukové stěny vlevo (pohltivá, výška 7,5 m) a vpravo (pohltivá, výška 7,5 m)
- na mostě protihlukové stěny ve středním dělícím pásu (odrazivá, výška 5,0 m), vlevo (pohltivá, výška 5,0 m) a vpravo (pohltivá, výška 5,0 m).

Ad 3.:

V lokalitě Vinice byly navržené ještě **další protihlukové stěny „*D0 510 Satalice–Běchovice, PHS Dolní Počernice*“**, jen nebyly předmětem tohoto územního řízení. Informace o nich je např. ve výkresech (katastrální C.4, 1:2000, 02/2020, rev. 06/2022; koordinační C.3.2, 1:1000, 02/2020, rev. 09/2021) ve formě zakreslení protihlukové stěny nevýraznou šedou čárou po obou stranách tohoto úseku dálnice D0 s poznámkami „*PHS bude postavena v rámci podmiňující*

[14] Protihluková stěna je zalomená, proto je její délka větší než kolik činí rozdíl ve staničení, který je roven 20 m.

stavby „D0 Satalice – Běchovice PHD Dolní Počernice“. Tyto protihlukové stěny mají význam pro domy č. p. 155, 172 a 903 (body DP_172, DP_155 a DP_903).

Tyto protihlukové stěny na pozemcích parc. č. 1448/87, 1448/88, 1448/89 a 1595/2 v k. ú. Dolní Počernice v km 61,660–61,960[15] jsou povolené stavebním povolením ministerstva č. j. 1066/2020-910-IPK/16 ze dne 26.11.2021, které nabylo právní moci dne 16.12.2021. Délka protihlukových stěn je téměř 300 m, výška 5,5 m, lokalizace vpravo (273 m) i vlevo (283 m) tohoto úseku dálnice D0, protihlukové stěny jsou pohltivé.

Určitou relevanci k předmětu nynějšího územního řízení měly podmínky č. 11 a 24 stavebního povolení, podle nichž (citováno):

Stavebník zajistí věcnou a časovou koordinaci případných investic souvisejících s předmětnou stavbou.

Ke kolaudaci bude předložen protokol vypracovaný v souladu s § 32a zákona o ochraně veřejného zdraví, o měření hladin akustického tlaku (hluku) v nejbližších chráněných venkovních prostorách staveb (referenční místa), kterým musí být prokázáno, že jsou dodrženy hygienické limity hladiny akustického tlaku dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů, popřípadě důkaz, že po realizaci předmětné stavby nedošlo ke zhoršení akustických podmínek v dané lokalitě, tzn. provedení validních akustických měření před a po předmětných stavebních úpravách v identických místech měření.

Jaká připadají v úvahu protihluková opatření a jsou splněné předpoklady akustické studie z DUR?

Přesnou specifikací a porovnáním předpokládaných a skutečně navržených či projednaných protihlukových opatření se **ministr ani MŽP nezabývali** (což není kritika těchto dotčených orgánů, ale konstatování faktu, že dotčené orgány nedisponují pro účely svého posouzení všemi podklady, která mají stavební úřady a že stavební úřady posuzují záměr komplexněji).

Akustická studie z DUR (str. 40) vycházela pro stavy B1.2, B1.3 a C v lokalitě Vinice s následujícími protihlukovými opatřeními:

č.[16]	staničení [m]	výška [m]	délka [m]	zvuková pohltivost	umístění	poznámka
1	63,119–63,392	5,5 NT	283	pohltivá	vlevo	zářezový úsek
2	63,127–63,400	5,5 NT	273	pohltivá	vpravo	zářezový úsek
3	63,392	5,5 NT až 6,0 NK	18	pohltivá	vlevo	navázání PHS z hrany zářezu k zalomení PHS
4	63,400–63,430	5,5 NT až 6,0 NK	35	pohltivá	vpravo	navázání PHS z hrany zářezu k zalomení PHS
5	63,392–63,500	7,5 NK*	108	pohltivá	vlevo	zalomená PHS se zvukově pohltivým nástavbovým prvkem na horní hraně PHS (např. prvek NP EROAD)
6	63,430–63,500	7,5 NK*	70	pohltivá	vpravo	zalomená PHS se zvukově pohltivým nástavbovým prvkem na horní hraně PHS (např. prvek NP EROAD)
7	63,493–64,000	5,0 NK	507	pohltivá	střední dělící pás	
8	63,500–63,987	5,0 NK	487	odrazivá	vlevo	
9	63,500–63,935	5,0 NK	435	odrazivá	vpravo	

[15] Nejedná se o překlep; liší se staničení stavby a provozní staničení pražského okruhu, km 61,660–61,960 odpovídá km 63,100–63,400 (zaokrouhleno, přesně 63,119–63,391 a 63,127–63,400), pozemky, výkresy i popis protihlukových stěn jasně vypovídají o ochraně lokality Vinice v Dolních Počernicích.

[16] Číslování zavedlo ministerstvo pro účely tohoto rozhodnutí.

legenda tabulky:

NT – nad terénem

NK – nad komunikací

** – výška nad komunikaci bez absorbéru*

šedá – pravomocně povoleno stavebním povolením č. j. 1066/2020-910-IPK/16 ze dne 26.11.2021 (SO 853), dále část PHS č. 3

žlutá – předmět nynějšího územního řízení (č. 4: SO 762; předmětem je však zčásti také PHS č. 3, která je samostatně nezavedený SO protihlukové stěny, která je navržena k upevnění do římsy zárubní zdi SO 250;)

světle modrá – PHS na předpolí mostu přes Počernický rybník, tento stavební záměr obsahuje též PHS na předpolí mostu vlevo, jak předpokládá grafické znázornění protihlukových opatření v akustické studii z DUR

tmavě modrá – PHS na mostě přes Počernický rybník

K protihlukové stěně **č. 3**, která není v tabulce barevně rozlišena:

- Označením staničení bez uvedení intervalu (km 63,392) se zdánlivě jeví jako bodová, nikoliv liniová stavba, přestože má deklarovanou délku 18 m a z logiky věci jde o liniovou stavbu. Příčinou je fakt, že tato protihluková stěna je prakticky kolmo k dálnici, tudíž staničení nelze vyjádřit intervalem (vizte např. obr. 22 v akustické studii z DUR, výkres ke stavebnímu povolení č. j. 1066/2020-910-IPK/16 ze dne 26.11.2021 a výkresy v dokumentaci zkapacitnění D0 510).
- Tuto protihlukovou stěnu ministerstvo neoznačilo barevně jako ostatní protihlukové stěny proto, že je dílem povolená výše uvedeným stavebním povolením, dílem je předmětem nynějšího územního řízení. Je tomu tak proto, že v místě je stávající zárubní zeď, jejíž odstranění a úpravy vyvolává právě záměr D0 510 zkapacitnění, tudíž pravomocně povolená protihluková stěna končí před stávající zárubní zdí, na jejíž římse je navržená protihluková stěna (clona) jako nečíslovaný podobjekt SO 250 v rámci záměru D0 510 zkapacitnění. Z hlediska správních aktů jde tedy o část jednoho záměru a druhého stavebního záměru; fakticky na sebe mají navazovat, tj. *de facto* půjde o jednu stavbu.

K protihlukové stěně **č. 5**, která není v tabulce barevně rozlišena:

- Podobně jako stěna č. 3 je tato stěna v km 63,392–63,500 předmětem dvou řízení – nynějšího (km 63,398–63,426) a společného územního a stavebního řízení pro stavbu mostu přes Počernický rybník (km 63,426–63,498). Rozhraní staveb je tedy v km 63,426 (konec zárubní zdi/předpolí mostu).

Ministerstvo se proto muselo zabývat **ověřením shody toho, co předpokládala akustická studie z DUR a co ŘSD ve skutečnosti opravdu navrhlo**.

Jak už ministerstvo stručně naznačilo výše, navržená protihluková stěna č. 3 není v nynějším územním řízení zavedena jako samostatný stavební objekt řady SO 76x. Je tomu tak proto, že je v místě primárně navržena zárubní zeď **SO 250** jako náhrada za stávající zárubní zeď, která brání rozšíření dálnice. Magistrát popsal ve výrokové části napadeného rozhodnutí zárubní zeď SO 250 v základu správně (str. 9 a 10), zejména délka zdi: 34,35 m, výška zdi nad terénem: 3,5 až 6,2 m.

Podle dokumentace však nejde o pouhou zárubní zeď, neboť souhrnná technická zpráva (02/2020, rev. 09/2021, str. 50) uvádí: „*Do římsy (převázky) v koruně zdi bude upevněna PHS výšky 1,5 m.*“ (shodně technická zpráva v dokumentaci objektů D.3.0, 02/2020, rev. 09/2021). Protihluková stěna je tedy prokazatelně nečíslovaný podobjekt zavedený v SO 250.

Z výkresu SO 250 v dokumentaci objektů (č. přílohy D.3.7, 02/2020, rev. 09/2021, Ing. Najvárek) ministerstvo zjistilo, že projektant popsal protihlukovou stěnu (clonu) upevněnou na zárubní zdi následovně:

- půdorys (1 : 200)
    - protihluková clona bude na římse po celé délce zárubní zdi (tj. část zdi zhruba kolmo k dálnici v km 63,392 a od tohoto km do 63,426, kde je konec úseku a navazuje stavba mostu přes Počernický rybník)
- příčný řez v km 63,400 (1 : 100)

- zárubní zeď je v tomto km vysoká 6,2 m
- protihluková clona upevněná v koruně zdi je celkové výšky cca **2 m** (1500 mm + 491 mm) s nástavbovým prvkem (1500 mm) orientovaným směrem k vozovce (délka průmětu do roviny 2000 m, kótováno od osy zárubní zdi; kótování nepočítá s rozměry absorbéru, který je osazen na konci lomené části clony
- na konci nástavbového prvku protihlukové clony je navržen hlukový absorbér, při průmětu do roviny komunikace je absorbér mírně za úrovní svodidla.

Výška protihlukové stěny (clony) společně se zárubní zdí činí **přes osm metrů** nad komunikací tam, kde je navržena zárubní zeď výšky **6,2 m**. Navíc je navržen nástavbový prvek (s absorbérem) orientovaný směrem ke komunikaci. Akustická studie z DUR také ilustrovala v řezu „*navrženou PHS*“ zvukověpohltivý nástavbový prvek výšky **1,5 m** × 2,0 m (výška, délka průmětu do roviny), ale navržena je výška **1500 mm + 491 mm** (zalomená část + svislá část), tj. cca 2,0 m.

V tomto ohledu je tedy protihlukové opatření **velkorysejší**, než předpokládala akustická studie z DUR, díky čemuž je prokázaný reálný předpoklad, aby predikované hodnoty hluku byly nižší (tj. na straně u č. p. 903 a dále č. p. 155). To platí i pro protihlukovou stěnu č. 4 (SO 762), kterou akustická studie z DUR uvažovala 5,5 m nad terénem až 6,0 nad komunikací; tato protihluková stěna je opravdu navržena 5,5 m nad terénem, ale v poměrně výrazném zářezu [pata zdi je na kótě 260,07, niveleta dálnice je v přilehlém jízdním pásu 254,19 až 253,89 (sklon je 1,86 %)], tudíž vztahovat výšku 6,0 m vůči komunikaci se jeví jako poněkud zvláštní.

Mírným nedostatkem dokumentace je však skutečnost, že pouze textově popisuje výšku zárubní zdi SO 250 mezi 3,5 až 6,2 metry, aniž by popisovala, kde má zeď jakou výšku. Při uvažování výšky části zárubní zdi 3,5 m by s protihlukovou stěnou včetně rozměru absorbéru činila výška pouze mírně **přes 5,5 m**).

V km **63,392–63,500** však akustická studie z DUR jasně předpokládala výšku protihlukové stěny **7,5 m** nad komunikací bez absorbéru (ten je však dle příčného řezu v km 63,400 zanedbatelných rozměrů ve srovnání s výškou celé stěny, resp. zárubní zdi a v její koruně ukotvené protihlukové stěně, proto nemá příliš smysl tento rozměr uvažovat). Tato výška **je splněna** pro část úseku km 63,392–63,500, jelikož stavební záměr mostu přes Počernický rybník zahrnuje protihlukové stěny vlevo v km **63,426–63,498** výšky 7,5 m.

U zbylé části v km **63,398–63,426**, která je předmětem nynějšího řízení, by neurčitost výšky zárubní zdi 3,5–6,2 m **skýtala potenciální prostor pro neurčitost** protihlukové ochrany (výška pouze 5,5 m bez uvažování absorbéru).

Detaily k protihlukové stěně (cloně) magistrát nepopsal, což není zásadní vada, kterou by nešlo napravit (napadené rozhodnutí má 223 stran, tudíž ministerstvo nebude magistrát kritizovat za to, že nevystihl dokonale potřebu míry detailu popisu záměru ve smyslu § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., který je do jisté míry ovlivněn subjektivním náhledem konkrétní úřední osoby). Ministerstvo vzhledem k okolnostem případu a detailům, které vyvstaly v souvislosti s vypořádáním odvolacích námitek, změnilo napadené rozhodnutí, aby bylo v tomto ohledu přesnější a doplnilo ve výroku I. napadeného rozhodnutí v popisu SO 250 **detailněji parametry**; dále zakotvilo **provázanost** tohoto stavebně složitějšího a hůře přehledného úseku záměru D0 510 zkapacitnění se dvěma souvisejícími záměry.

Ministerstvo nevnímá tuto změnu jako projektování záměru, protože není třeba změnit žádný výkres a změna nastala v situaci, že souhrnná technická zpráva i technická zpráva k SO 250 počítala s výškou zárubní zdi, kterou ministerstvo nijak nemění; pouze upřesňuje, že se bude v navrženém rozmezí pohybovat v horní polovině výškového intervalu, který projektant navrhl (**5,0–6,0 m**; střed 5,5 m) kvůli co nejplynulejšímu navázání na okolní stavební záměry (zejména stavební záměr mostu přes Počernický rybník, v jehož objektové skladbě jsou protihlukové stěny výšky 7,5 m).

Ministerstvo dodává, že v části C.5 dokumentace (Staveniště a organizace výstavby) se u SO 250 počítá s průměrnou výškou 5 m (str. 9); i z tohoto pohledu je upřesnění na 5,5 m v mezích předmětu žádosti. Současně i dokumentace předpokládá upřesnění, neboť: „*Délka pilot bude určena statickým výpočtem v dalším stupni PD mj. i v závislosti na volné výšce zdi.*“ (str. 50 souhrnné technické zprávy k postupu a technologii stavby zdi).

Projektant dále uvedl v souhrnné technické zprávě (str. 11), v podkapitole o věcných a časových vazbách, podmiňujících, vyvolaných a souvisejících investicích, že související stavbou

je mj. „*rekonstrukce mostu přes Počernický rybník*“ a podmiňují akcí je mj. „*stavba D0 Satalice–Běchovice PHS Dolní Počernice*“. Zpřesnění podmínky za účelem koordinace tedy nemůže být ničím překvapivým ani pro žadatele, ani pro ostatní účastníky řízení. Zpřesnění nemůže mít vliv ani na výsledek verifikace záměru od MŽP, neboť verifikační závazné stanovisko se na str. 8 vyjadřuje jako k jedné ze změn záměru mezi fázi EIA a územním řízení k SO 250 (v EIA nebyl navržen; v dokumentaci DUR ano, MŽP výslovně zmínilo, že součástí je realizace PHC; MŽP tedy vycházelo z obecného popisu výšky SO 250 6,5–6,2 m, tj. muselo počítat s až cca 8m protihlukovou clonou).

Upřesnění tedy není nic nepatřičného nebo nezákonného. Stavební úřady jsou oprávněné ukládat podmínky nad rámec (projektové) dokumentace.

NSS v rozsudku č. j. **7 As 26/2011-175** ze dne 22.07.2011 připustil, že „*nedostatečné vymezení stavby ve stavebním povolení může být nahrazeno popisem stavby v rámci závazných podmínek pro její provedení*“. Jednalo se přitom o případ „*nedostatečného vymezení*“ v projektové dokumentaci pro vydání stavební povolení, která je podrobnější. Nyní jde o dokumentaci pro vydání rozhodnutí o umístění stavby. Územní rozhodnutí přitom „jen vytváří bublinu“, do které se „musí vejít“ povolovaná stavba.

Podobně NSS v rozsudku č. j. **6 As 82/2023-116** ze dne 22.08.2024, odst. [43], připustil ukládat podmínky nad rámec projektové dokumentace (za nevysloveného předpokladu, že stavební úřad nemodifikuje výstup projektové činnosti; takto samozřejmě nelze jen tak slovně „upřesnit“, že např. pro zajištění potřebného počtu parkovacích míst bude stavba obsahovat podzemní garáže, ačkoliv to projektová dokumentace vůbec nepředpokládá, neboť tím se zcela mění způsob založení, statické vlastnosti stavby atd.).

Z výše uvedeného vyplývá, že predikované hodnoty v DP_172, DP_155 a DP_903 jsou vzhledem k diskutované podmínce závazného stanoviska EIA sice překročeny vůči nočnímu hlukovému limitu 50 dB (nikoliv vůči dennímu hlukovému limitu 60 dB, který bezpečně splňují), ale akustická studie z DUR tyto hodnoty predikovala na podkladě protihlukových opatření, která byla **mírně horší než skutečně navržená či povolená, resp. zpřesněná** po zásahu do výrokové části napadeného rozhodnutí (povolená v případě stavebního záměru protihlukové stěny „*D0 510 Satalice–Běchovice, PHS Dolní Počernice*“).

Toto zhodnocení ministerstva vyplynulo z podkladů, které jsou kompetentní hodnotit stavební úřady (návrh stavebního objektu a porovnání s popisem v akustické studii z DUR). S těmito detailními informacemi nepracoval ani ministr, ani MŽP ve vyjádření do odvolacího řízení, proto je pochopitelně jejich hodnocení založené na kategorickém závěru o nedodržení diskutované podmínky a jejich důvody se opírají o smysl a účel podmínky.

Za těchto okolností by bylo tudíž velmi neadekvátní žádost zamítnout. Zamítnutí by bylo nevyhnutelným důsledkem tehdy, kdyby ***všechna*** protihluková opatření odpovídala předpokladům akustické studie z DUR (nebo kdyby byla dokonce horší) a přesto by predikované hodnoty byly vyšší. To se však nestalo, jak ministerstvo vyložilo výše.

Mírně lepší skutečný rozsah protihlukových opatření vytváří reálný předpoklad, že při znalosti podrobnějšího technického návrhu záměru D0 510 zkapacitnění a podle něj zpracované akustické studie pro další stupeň přípravy bude plně dodržená diskutovaná podmínka závazného stanoviska EIA (tj. noční hlukový limit 50 dB, bez korekce na starou hlukovou zátěž). Za daných okolností proto je přípustné, že magistrát podmínku směřoval i do fáze stavebního řízení [7.1 b) napadeného rozhodnutí]. Soulad se závazným stanoviskem se totiž může projevovat různě – že návrh stavby podmínku splňuje anebo že podmínka reguluje další fázi přípravy. V tomto případě jde o kombinaci obou, což je dáno specifiky vzniklé situace.

Určitou váhu má rovněž názor ministra životního prostředí z revizního závazného stanoviska i MŽP (jako orgánů EIA) z vyjádření, které jsou založené na názoru (zjednodušeně), že podmínka vytváří mnohem přísnější kritérium než hlukové limity a ŘSD se podařilo tomuto kritériu velmi přiblížit (a to ministr a MŽP neuvažovali fakt mírně horších předpokládaných protihlukových opatření v akustické studii z DUR). Tyto názory lze popsat tak, že tu je střet dvou veřejných zájmů – na budování významné kapacitní či kapacitnější dopravní infrastruktury a zájem na ochraně veřejného zdraví (z působnosti zákona EIA jde zde právě o druhou složku z § 1 odst. 1 zákona EIA). U veřejného zájmu na ochraně veřejného zdraví je bez jakýchkoliv pochybností bezpečně a se značnou rezervou **zachováno jádro** tohoto veřejného zájmu, poněvadž noční hlukový limit s korekcí na starou hlukovou zátěž je naprosto bezpečně splněn. Jádro veřejného zájmu by mohlo být

ohroženo, kdyby se celá diskuse vedla o dodržení nočního hlukového limitu 60 dB. Diskuse se však vede o nočním hlukovém limitu 50 dB, což je kvalitativně naprosto odlišná situace.

Na druhou stranu ministerstvo nemůže samozřejmě přijmout ***bez dalšího*** taková „dovysvětlení“ podmínky, která by fakticky znamenala, že podmínka až tak závazná není. Podmínka je závazná (§ 50 odst. 4 a § 149 odst. 1 správního řádu) a ministerstvo ji musí respektovat. Současně dotčený orgán nesmí bezdůvodně podmínky modifikovat (srov. § 4 odst. 4 stavebního zákona). Paragraf 50 odst. 4 správního řádu však zároveň ukládá pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. A právě při tomto posouzení ministerstvo zjistilo, že akustická studie z DUR předikovala hodnoty hluku na základě mírně horších protihlukových opatření, což je ***oním dalším*****,** co společně s „dovysvětlením“ od orgánů EIA nevedlo k zamítnutí žádosti.

Ministerstvo však nezůstalo jen u tohoto. Diskutovanou podmínku obsahuje závazné stanovisko EIA, které pochází z roku 2016. Územní řízení bylo zahájeno v roce 2019. Každý tedy dobře věděl, co obsahuje závazné stanovisko EIA.

Legitimní očekávání je hodnotou, která je právem chráněná sama o sobě, tj. správní řád ani stavební zákon nemusejí v nějakém konkrétním ustanovení výslovně stanovit, že správní orgán zohledňuje tuto hodnotu.

ŘSD je žadatel v unikátním profesionálním postavení a osoba, která zadala zpracovat dokumentaci. ŘSD jako oznamovatel a žadatel, který ovládal zdroj rizika, nikoliv odvolatelka doc. Poláčková Šolcová, (resp. ostatní vlastníci nejbližších budov na Vinici, kteří se však neodvolali, proto ministerstvo hovoří jen o odvolatelce), se muselo vypořádat s tím, že z EIA vzešla přísnější podmínka, než kterou stačilo splnit podle orgánů ochrany veřejného zdraví. ŘSD zná dlouho obsah závazného stanoviska EIA (od roku 2016, kdy MŽP „překlopilo“ původní nezávazné stanovisko do právní formy závazného stanoviska), přesto akustická studie z DUR predikovala hodnoty mírně nad 50 dB v noční době v chráněných venkovních prostorech tří nejbližších staveb.

Není tedy v žádném případě možné hovořit o nějakém zavinění odvolatelky doc. Poláčkové Šolcové (resp. spolku ZŽP a Karly Polydorové se shodnou námitkou), která nečiní nic jiného, než že jen poukazuje na podklady, které vznikly nezávisle na její vůli. Na druhou stranu ministerstvo muselo zohlednit, že predikované hodnoty jsou jen o málo vyšší než 50 dB **a zároveň** predikce vycházela z mírně horších předpokladů o protihlukových opatřeních.

Ministerstvo přihlédlo i k obsahu odvolatelčiných námitek (str. 8 úvodní listiny ze souboru listin odvolání pod pol. č. 108 spisu): „*Proboha, proč tam není jednoduše tunel, vždyť už to skoro je tunel. Dejte to do tunelu, prosím….*“.

Je jistě žádoucí, že dokumentace předložená ŘSD ve spojení se zpřesněním požadavku na SO 250 ministerstvem nakonec znamená lepší protihluková opatření, případ však zůstává stále hraniční, protože horší protihluková opatření, jež předpokládala akustická studie z DUR, znamenala predikci těsně nad noční hlukový limit. Ministerstvo proto muselo posoudit tento hraniční případ tak, že musí existovat jasně definovaný následek, kdyby hodnoty nebyly příznivé.

Tímto následkem je, vzhledem k možnosti správního uvážení při stanovení podmínek pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby [§ 92 odst. 1 stavebního zákona a § 9 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 503/2006 Sb.], že nepovedou-li ani výše popsaná lepší protihluková opatření k dodržení nočního hlukového limitu 50 dB **ŘSD nebude mít právo provozovat záměr, aniž by zajistilo zánik chráněných venkovních prostorů nejbližších staveb pro bydlení**.

Ministerstvo si je vědomé, že se jedná o tři objekty a neodvolali se vlastníci dvou objektů ani Martin Poláček jako bezpodílový spoluvlastník domu Nad rybníkem č. p. 155 (společné jmění s odvolatelkou doc. Poláčkovou Šolcovou), touto podmínkou však ministerstvo nepřekročilo rozsah odvolacího přezkumu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, se přezkoumává z úřední povinnosti, a správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává i bez námitky tehdy, jde-li o veřejný zájem.

Dodržení podmínek závazného stanoviska a jejich splnění činí stavební úřady z úřední povinnosti (§ 50 odst. 4 a § 149 odst. 1 správního řádu), což platí samozřejmě i pro druhoinstanční stavební úřady (srov. např. § 93 odst. 1 správního řádu). Především však není třeba žádné dlouhé právní analýzy k odůvodnění závěru, že **zákon EIA chrání veřejné zájmy** na ochraně životního prostředí a veřejného zdraví.

Ministerstvo proto bylo oprávněné vztáhnout důsledky plynoucí z částečné opodstatněnosti odvolání doc. Poláčkové Šolcové na vše, co sdílelo společný osud se stejnou podmínkou závazného stanoviska EIA. Tím spíše při existenci principiálně shodného odvolání ekologického spolku ZŽP, který je legitimován chránit zájmy na úseku posouzení podle zákona EIA **bez ohledu na věcná práva** k nemovitým věcem, jichž se týká onen veřejný zájem.

Povinnost (připravovat dále mnohem důkladněji záměr) má ŘSD, proto tu není účastník, kterému by hrozila újma ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) části věty před středníkem správního řádu. Pro ŘSD pak nemůže jít o tzv. překvapivé rozhodnutí už jen proto, že o sporné podmínce velmi dobře ví několik let a jako „*profesionál s unikátním postavením v oblasti přípravy a realizace dopravní infrastruktury, u kterého lze důvodně předpokládat natolik komplexní a detailní znalosti (…)*“ (NSS 1 As 236/2018-86) si musí být velmi dobře vědom všech souvislostí, které reálně i potenciálně plynou z potřeby dodržet hlukové limity a co nastává či může nastat v případě hraničních výsledků.

Možný konkurenční závěr, že z částečně jiného hodnocení odvolacího správního orgánu o souladu záměru s požadavky § 90 odst. 1 stavebního zákona může mít prospěch jen ten, kdo se odvolá, by tedy byl dosti absurdní. Takový závěr by platil jen v případě ochrany individuální práva jednotlivě, nikoliv při tomto výrazném prolínání s veřejným zájmem.

Jelikož se jedná o hraniční případ a záměr je propuštěn do další přípravy díky faktu, že akustická studie z DUR vyšla z předpokladu o mírně horších protihlukových opatřeních (přičemž ta navržená ministerstvo ještě zpřesnilo ve výroku, aby kvůli obecnějšímu popisu magistrátu nepanovaly pochybnosti, co zahrnuje stavební objekt SO 250, v němž byla jako číselně nezavedený podobjekt nevhodně „schovaná“ protihluková stěna/clona ukotvená v římse této zdi).

Nedosáhne-li ŘSD hodnot ve smyslu podmínky závazného stanoviska EIA u všech nejbližších objektů, musí za účelem naplnění této podmínky přijmout a respektovat, že tyto objekty primárně vykoupí s příslušným koeficientem podle § 3b odst. 1 liniového zákona, příp. v krajním případě vyvlastní, a následně změní jejich účel užívání, nebo je odstraní. Tento následek ministerstvo vnímá jako spravedlivé vyústění zájmů, které se střetly v území.

Ministerstvo si je velmi dobře vědomé, že tyto objekty **nejsou v trvalém záboru** záměru, pro který v drtivé většině případů probíhá majetkoprávní příprava. Netypičnost však neznamená absolutní nepřípustnost.

Podobný případ, v němž se jednalo o rodinný dům vzdálený 27,94 m od silnice, řešil NSS z hlediska přípustnosti rozšíření vyvlastnění u záměru „*silnice I/68 Třanovice–Nebory*“, u něhož územní rozhodnutí ve výrokové části stanovilo potřebu jeho demolice.

Jednalo se o rozsudek č. j. **2 As 22/2017-57** ze dne 26.04.2017, který NSS zveřejnil s těmito právními větami (v citaci zvýraznilo ministerstvo):

1. *Návrhem na rozšíření vyvlastnění podle § 4 odst. 3 zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění, se může vyvlastňovaný domáhat rozšíření vyvlastnění nejen na nemovitost a práva nikoli nezbytná k dosažení účelu vyvlastnění, nýbrž i na takové nemovitosti a práva, jež k dosažení účelu vyvlastnění nezbytná jsou.*

2. *Týkal-li se vyvlastnitelův návrh kupní smlouvy ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění, pouze některých z práv potřebných pro uskutečnění účelu vyvlastnění, přičemž o kompletnosti výčtu takových práv panovala v negociačním procesu mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovaným neshoda, není tím v následném vyvlastňovacím řízení dán důvod nepřípustnosti vyvlastnění práv, jež byla návrhem kupní smlouvy dotčena.*

3. *Je-li účelem vyvlastnění realizace stavby dle § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona z roku 2006, pak do rozsahu práv k pozemkům a ke stavbám, jež jsou potřebná pro uskutečnění účelu vyvlastnění (§ 3 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění),* ***spadají rovněž taková práva, která jsou potřebná pro splnění podmínek stanovených ve výrokové části příslušného územního rozhodnutí*** *o umístění stavby (§ 77 písm. a) téhož zákona). To* ***i v případě****, že tato práva* ***nejsou nezbytně nutná k faktické realizaci stavby****.*

Ministerstvo tedy dospělo k závěru, že existuje opora zahrnout do podmínek napadeného rozhodnutí požadavek, ze kterého může vyplývat nevyhnutelnost vyřešit vazby i mimo trvalé zábory potřebné pro záměr D0 510 zkapacitnění.

Takové řešení je žádoucí i z preventivního hlediska, neboť osoby mimo trvalé zábory mohou mít po zprovoznění omezenou možnost ochrany jak veřejnoprávní (iniciace měření hluku, podněty k postupu podle § 295 nového stavebního zákona), nebo soukromoprávní proti imisím. Je však právě úsudek ve smyslu § 89 odst. 6 stavebního zákona, který má pokud možno co nejlépe vyřešit tyto střety už v územním řízení.

Podmínění získání práv k pozemků/stavbám mimo trvalý zábor pro uskutečnění záměru dopravní infrastruktury plyne i z rozsudku NSS č. j. **10 As 166/2022-93** ze dne 21.07.2022, byť v této kauze nebyla příčinou nutnosti získat práva k okolním nemovitým věcem otázka hluku. To ovšem není podstatná odlišnost pro principiální otázku, zda může být nezbytné získat v některých případech práva i pro pozemky (stavby) mimo trvalý zábor.

IV. 2. 5. Ovzduší:

Ministr životního prostředí (pro účely této podkapitoly opět jen „ministr“) se u námitek monitoringu složek životního prostředí ztotožnil s vyjádřením MŽP, odboru ochrany ovzduší, č. j. **MZP/2023/500/101** ze dne 16.01.2023 a odkázal na něj. Ministr totiž dospěl k závěru, že odvolatelé přímo nenapadli obsah přezkoumávaného závazného stanoviska; námitky se vztahují **k obsahu či formě rozptylové studie** včetně návrhu kompenzačních opatření, tj. podkladů pro jeho vydání, popř. proti citovanému vyjádření. Dle ministrova názoru zpracovala rozptylovou studii autorizovaná osoba, a proto je třeba vycházet z **presumpce** její **správnosti**. (Námitky však zpochybňovaly posouzení vlivu na ovzduší a související dopad na posouzení EIA, ministr se materiálně zabýval také těmito námitkami, jejichž souhrn začíná na str. 50 tohoto rozhodnutí.)

Ministerstvo vzhledem k tomuto „vnořenému“ vypořádání, které spočívalo ve ztotožnění se s názorem prvoinstančního MŽP, rekapituluje vyjádření MŽP:

Pro rozptylovou studii, kterou vypracovala EKOLA group, spol. s r. o. (subdodavatel ATEM – Ateliér ekologických modelů, s. r. o., autorizovaná osoba Mgr. Robert Polák) v únoru roku 2020, bude ministerstvo hovořit stručně jako o **rozptylové studii**.

Námitky proti **obsahu projektu monitoringu** (RNDr. Bajer, ve starší verzi z 11/2018) MŽP vypořádalo tak, že projekt monitoringu není obligatorní pro vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší, ve znění účinném do 31.12.2023, a MŽP jej ostatně ani neobdrželo jako přílohu žádosti o vydání závazného stanoviska. Proto se tento projekt v závazném stanovisku nijak neodrazil.

Nad rámec: S tímto ministerstvo souhlasí, projekt monitoringu předložilo ŘSD prakticky jen díky exkluzivní podmínce závazného stanoviska EIA, nikoliv za účelem splnění požadavků zákona o ochraně ovzduší. Ministerstvo se tímto projektem podrobně zabývalo u vypořádání jiných námitek a stanovilo nad rámec tohoto projektu ještě další podmínky díky změně napadeného rozhodnutí.

Obecně k námitkám MŽP konstatovalo, že rozptylovou studii zpravovala autorizovaná osoba a dá se vycházet z presumpce její správnosti. Námitky se netýkají přímo závazného stanoviska, ale rozptylové studie, tj. odborného podkladu pro jeho vydání. MŽP se obrátilo na autora rozptylové studie a použilo jeho odborné připomínky.

K neuvedení **verze modelu ATEM**: V kapitole 2. rozptylové studie (použitá metodika výpočtu) autoři v textu odkázali na použitý model do kapitoly 8. (seznam použitých podkladů), kde je hypertextový odkaz na webové stránky firmy ATEM, z nichž vyplynulo použití verze 2015 (1.0.1.0.). Rozptylová studie dostála formálních náležitostí dle bodu 2. přílohy č. 15 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Námitku k aplikaci **Gaussovských modelů na situace inverze a bezvětří** a neuvedení **nejistot výpočtu** vypořádalo MŽP následovně: V rozptylových studiích se uvádí jen základní charakteristika použitého modelu, což je v případě referenčních modelů přípustné. Podrobné informace jsou v uživatelských příručkách, příp. metodických pokynech.

Jedná se o Gaussovský disperzní model rozptylu znečištění, který imisní situaci hodnotí na základě podrobných klimatologických a meteorologických údajů; model neumožňuje hodnocení kvality ovzduší za inverzních situací. Orientačně lze tyto hodnoty spočítat (metodou upraveného box-modelu) pro **uzavřené údolí nebo kotlinu**, kde jsou umístěny zdroje znečišťování ovzduší – bezvětří, inverzní teplotní zvrstvení a v určité výšce nade dnem kotliny je horní hranice směšovací vrstvy. Tato horní hranice směšovací vrstvy tvoří plochu, skrz kterou exhalace neprostupují a chová se tedy stejně jako „odrazová" plocha zemského povrchu. V rovinném terénu nejsou zřejmé hranice uzavřeného objemu vzduchu, do kterého zdroje znečišťování vstupují.

Vzhledem k tomu, že pro převážnou většinu míst v ČR nejsou k dispozici žádná meteorologická data o četnosti výskytu horních hranic inverzí při současném bezvětří, je možné metodu upraveného box-modelu používat pouze k výpočtu extrémních krátkodobých imisních koncentrací za předem stanovených podmínek. Uvedený postup výpočtu se ve standardních rozptylových studiích nepoužívá. Jedná se o speciální aplikaci např. pro **uzavřená údolí** obcí s velkým nahromaděním nízko emitujících zdrojů (obvykle lokálních topenišť). Pro **otevřenou krajinu**, kde jsou dominantními zdroji liniové stavby komunikací, je tento postup zcela **nevhodný**.

K další námitce, že v **rozložení referenčních bodů a zdrojů znečišťování** ovzduší chybí část údajů, které jsou uvedeny na str. 4 metodického pokynu MŽP pro vypracování rozptylových studií, tj.: „*Mapové podklady je třeba označit legendou, měřítkem, identifikací souřadného systému a výškopisnými údaji, ze kterých bude patrný reliéf v okolí hodnoceného záměru. Uvedena je také informace o použitém digitálním výškopisu.*", MŽP uvedlo, že umístění zdroje je ve vztahu k zástavbě jasně patrné a nezaměnitelně identifikovatelné z grafické přílohy (mapový výkres 1). Znázornění reliéfu v mapovém výkresu skutečně chybí, součástí této mapy však je legenda, měřítko i souřadný systém. Toto opomenutí v grafické části je však spíše formální, nijak **nejsou ovlivněny výsledky** výpočtů. Případná absence některých z těchto údajů tak rozhodně neznamená formální ani věcnou nesprávnost rozptylové studie.

K výtkám, zda bylo **kompletní těleso MÚK Horní Počernice** včetně jeho větví **započítáno** do rozptylového výpočtu, MŽP konstatovalo, že pro potřeby modelových výpočtů byly předány jak digitální podklady ve formátu .shp (sloužící ke zpracování do datových sestav), tak výstupy pro potřeby grafických příloh rozptylové studie. Ty byly použity v nezměněné podobě (zpracovatel nemá možnost upravovat grafické výstupy). Vymezení hodnoceného úseku bylo provedeno schematicky, **ve výpočtech** jsou však samozřejmě zahrnuty **všechny úseky** předané zpracovatelem dopravně inženýrských podkladů.

Další námitka spočívala ve výtce **chybějících údajů** o intenzitě dopravy v podobě maximálních hodinových počtů vozidel a pojezdů, složení dle charakteristik vozidel (typ motoru, emisní třída), o plynulosti dopravy a o zvolených **hodnotách vstupních parametrů** modelu MEFA. MŽP ji vypořádalo tak, že výstupy ze studie dopravně inženýrských podkladů jsou uvedeny v příloze rozptylové studie a skladba vozového parku pro uvedené výpočtové roky je již implementována ve výpočtovém programu MEFA, samostatně se nezadává.

Námitku, zda byly vyhodnocené **dopady na citlivé skupiny** obyvatel (zdravotnická a vzdělávací zařízení) a jaká byla **výška výpočtových bodů** nad terénem, MŽP odmítlo, neboť přehled charakteristických bodů je uveden graficky i tabelárně s konkrétním adresním označením každého bodu. Výška je stejně jako v případě pravidelné sítě bodů uvažována 1,5 metru nad terénem (respirační výška při venkovním pobytu).

Co se týče **doprovodných opatření při výstavbě** za účelem minimalizace imisních příspěvků NO_2 a PM_{10} a jejich efektu MŽP deklarovalo, že závazné stanovisko se vydává pro územní řízení pro umístění, tudíž neřeší emise z výstavby. Přesto MŽP poukázalo na fakt, že z vypočteného příspěvku stavebních prací je zřejmé, že opatření jsou nutná. Opatření jsou formulována tak, aby se při jejich dodržení významně snížily příspěvky. Kvantifikace účinnosti opatření je poměrně obtížná, neboť z velké míry záleží na způsobu a důslednosti provádění těchto opatření v průběhu výstavby.

K namítané chybějící specifikaci kompenzačních opatření a jejich účinnosti, MŽP uvedlo, že kompenzační opatření jsou specifikovaná v samostatné studii (část F.19 dokumentace, pozn. ministerstva), která dle standardní metodiky Státního fondu životního prostředí (SFŽP) identifikovala potřebu výsadby alespoň 2177 stromů, což MŽP promítlo do závazné části svého závazného stanoviska. Podrobný plán stavby žadatel zpracuje v projektové dokumentaci pro vydání stavebního povolení tak, aby byly splněny předpoklady v příslušném Programu zlepšování kvality ovzduší.

S tím související poukazování na už nyní překračované limity pro různé látky na různých místech v okolí, není důvodné, jelikož při dodržení závazné podmínky na realizaci kompenzačních opatření je umístění záměru akceptovatelné (pozn. ministerstva: Studie v části F.19 dokumentace měla za úkol vypočítat objem korun stromů, který je potřebný pro zachycení srovnatelného množství emisí, jaké budou emitovány po realizaci záměru, tj. stav se nemá zhoršit.).

Související námitky:

- nedostatečné informace o expozici škodlivinám [konkrétní údaje o množství benzo(a)pyrenu, PM_{10} a $PM_{2,5}$, kterým budou obyvatelé vystaveni zejména během inverzí a zhoršených rozptylových podmínek]

- chybějící grafické a analytické údaje (grafické znázornění koncentrací a poločasy rozpadu škodlivin)
- opomenutí zdravotních rizik pro děti (nekarcinogenní účinky polycyklických aromatických uhlovodíků u dětí) a nedostatečné zohlednění dopadů na zdraví obyvatel.
- zastaralost rozptylové studie (neposouzení aktuální dokumentace)

MŽP vypořádalo následovně: Všechny sledované imisní charakteristiky jsou prezentovány graficky pro celé zájmové území, pro výchozí stav i pro změnu imisní zátěže. Vyhodnoceny jsou pro každou látku typy imisních hodnot v souladu se stanovenými imisními limity (roční, denní, hodinové). Objekt Nad Rybníkem č. p. 155 je konkrétně uveden i v tabelárním hodnocení. V případě zmiňovaného benzo(a)pyrenu je imisní limit stanoven pouze pro průměrné roční koncentrace (krátkodobé hodnoty se nevyhodnocují). V případě nekarcinogenních účinků benzo(a)pyrenu je autorizačním návodem pouze doporučeno zmínění těchto účinků, ale není stanoven žádný postup kvantitativního hodnocení. To se provádí pouze pro karcinogenní účinky. Rozptylová studie byla zpracována na základě dokumentace a ostatních podkladů dostupných v době zpracování studie, jedná se o podklady předané zadavatelem rozptylové studie.

Jelikož MŽP neshledalo rozptylovou studii za vadnou, byla tím současně vypořádána námitka, že měla být doplněna. Minimalistický popis výpočtu nezpůsobuje nesprávnost jejích výsledků.

Nad rámec tohoto vypořádání **ministerstvo** uvádí:

Efekt výsadeb na vázání částic: Mgr. Robert Polák, autor přílohy F.19 dokumentace (pro účely tohoto vypořádání dále též „studie“), na jejímž základě MŽP vydalo závazné stanovisko a magistrát převzal rozsah výsadby v podmínce č. 6, skutečně pracoval se zdrojem SFŽP a nová metodika, na kterou odvolání odkazují, skutečně existuje (Metodika pro kvantifikaci efektu výsadeb vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic, ATEM, 06/2016, veřejně dostupné z: https://mzp.gov.cz/cz/agenda/ochrana-ovzdusi/zdroje-znecistovani-ovzdusi; cit. 16.04.2025).

Ministerstvo nemůže hodnotit po odborné stránce, jaký přístup je překonaný či aktuálnější a jaký je nejvhodnější, proto se seznámilo s těmito argumenty a s podklady „pouze“ jako tzv. inteligentní laik (tj. aniž by hodnotilo, zda je správná jedna rovnice, nebo jiná rovnice apod.).

V prvé řadě ministerstvo konstatuje, že autor studie vyšel z koeficientů významnosti dle přílohy č. 16 vyhlášky č. 415/2012 Sb. Znění této přílohy se **nezměnilo**, tudíž zde problém nenastal.

Dále ministerstvo zjistilo, že autor studie použil jako zdroj grafy závislosti depoziční rychlosti na velikosti částic publikaci [5], což byl: Petroff a kol. Aerosol dry dposition on vegetative canopies. Part II: A new modelling approach and apllications. Atmospheric Environment 42, 2008. Stejnou publikaci přitom využila i nová metodika, jak uvádí na str. 26 slovy: „*Dále jsou uvedeny studie Petroff et al. (2008a, 2008b, 2009, 2010), z jejichž principů vychází použitý CFD model (…)*“. Petroff et al. 2008b je podle seznamu použité literatury označení pro stejnou publikaci, jakou použil Mgr. Polák.

Ministerstvo v nové metodice nedohledalo, že by se vůči této publikaci vyjadřovala kriticky (nesouhlasně). Nová metodika prezentuje publikace v neutrálním až podpůrném smyslu tím, že je fakticky popisuje bez kritického komentáře.

Totéž platí pro publikaci Raupach a kol. The entrapment of particles by windbreaks. Atmospheric Environment 35. (ve studii Mgr. Poláka jako zdroj [2], v nové metodice v seznamu literatury).

Na straně 27 nová metodika dále uvádí **stejné grafy závislosti depoziční rychlosti na velikosti částic**, které použil autor studie Mgr. Polák. Rovněž obsahuje stejné schéma změn koncentrací a rychlosti větru při průchodu vzdušniny přes větrolam (obr. 1 studie, obr. 3.1 v nové metodice) a schéma procesů probíhajících při depozici polutantů na listech vegetace dle Cavanagh et al., 2006 (obr. 2 a publikace [3] studie, obr. 3.2 a seznam literatury nové metodiky).

Ani v těchto aspektech tedy ministerstvo (bez odborných ambicí, ale jako inteligentní laik, neboť se jedná o pouhé čtení a porovnávání obsahu dvou dokumentů) neshledalo, že by nová metodika přinesla nějaký zásadní zvrat v neprospěch studie Mgr. Poláka. Naopak, jejich zdroje jsou totožné.

K závislosti (téměř lineární) objemu koruny stromu v m^3 a vázání prachových částic (kg/rok), kterou přejal Mgr. Polák z dokumentu SFŽP, který pokládají odvolatelé za zastaralý, ministerstvo nenalezlo v nové metodice žádný podobný ani jiný exaktní vztah (rovnici), která by popisovala absolutní hodnotu zachycených částic a tuto závislost. Nová metodika obsahuje jasný slovní závěr, že čím větší plocha a objem vegetace a čím optimalizovanější (pestřejší) druhová skladba, tím vyšší je potenciál vegetační bariéry pro zachycování suspendovaných částic (např. podkapitoly 3.1 až 3.4). V základu **je** tedy **odborný názor shodný**, nová metodika ale výslovně neuvádí tvrzení podobné tomu, že objem koruny 5 m^3 naváže 80 kg částic za rok, anebo podobný exaktně vyjádřený vztah.

Odvolatelé míní zpochybnit jako nadhodnocené údaje o konkrétních hodnotách schopnosti vázat částice právě prostřednictvím citace str. 182 nové metodiky.

Ministerstvo však nemůže plně souhlasit s tvrzením odvolatelů, které se opírá o text ze str. 182 nové metodiky, neboť citují neúplný text (v citaci zvýraznilo ministerstvo část textu, kterou citovali odvolatelé): „*V některých případech (zejména **při určení rozsahu tzv. kompenzačních opatření** podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší), **je záchyt částic stanovován, ale na základě zastaralých a zjevně silně nepřesných či spíše velmi výrazně nadhodnocených podkladů.** Tyto situace jsou známy z posuzovací praxe, předložená metodika však uvedené dosavadní postupy ani nezahrnuje do rešerše, ani nediskutuje, neboť je nelze podložit relevantní literaturou.*“

Necitovaná poslední věta však hraje dle názoru ministerstva roli, jelikož nová metodika sice obecně zkritizovala dosavadní přístup a konstatovala nadhodnocovaný efekt v dosavadní praxi, ovšem jedním dechem odmítla dosavadní přístup diskutovat, tudíž se nelze dozvědět konkrétní údaje. Ministerstvo samozřejmě jako neodborný subjekt nezpochybňuje tuto obecnou tezi, pouze konstatuje, že **pro přímé zpochybnění** konkrétních závěrů Mgr. Poláka by odvolatelé museli snést plausibilnější tvrzení než kritické zhodnocení bez relevantní diskuse. Ostatně ani odvolatelé neuvedli, o kolik údajně podhodnocuje starší metodika SFŽP.

Dále není od věci připomenout, že výsadba alespoň 2177 stromů není jediným opatřením, které zahrnuje napadené rozhodnutí. Tuto výsadbu uložilo MŽP, příslušný orgán ochrany ovzduší, jako kompenzační opatření za zvýšení emisí. Napadené rozhodnutí je nicméně komplexnější a díky náhradní výsadbě, kterou stanovily orgány ochrany přírody a krajiny (která **se nezapočítává** do výsadby, kterou uložilo MŽP, což ministerstvo vystihlo i v nově doplněné podmínce č. 14, aby nepanovaly nějaké pochybnosti) musí být z hlediska veřejného zájmu na ochraně přírody a krajiny vysazeno 540 ks stromů, 890 ks keřů a 1800 popínavých dřevin jako náhrada za kácení 247 stromů a 57.670 m^2 porostů, které vyžadovaly přivolení orgánů ochrany přírody a krajiny. I kdyby tedy 2177 ks stromů nebylo úplně dostatečným kompenzačním opatřením, protože by vycházelo z nadhodnocené účinnosti vegetace pro záchyt částic, skutečný rozsah výsadeb má být vyšší, neboť bilance náhradních výsadeb je mírně vyšší než kácených porostů a náhradní výsadby nejsou uniformní, ale evidentně pestřejší (např. keřové porosty tam, kde by vyšší vegetace mohla kolidovat s dopravním značením apod.).

Požadavek na výsadbu 2177 stromů je minimální, nikoliv maximální (srov. „*bude vysazeno alespoň*“), což si ministerstvo dává do spojitosti s požadavky na monitoring životního prostředí, při kterém budou ověřované vlivy záměru, a s poměrně variantními prostředky, jak dosáhnout potřebného efektu předpokládaného kompenzačního opatření. Např. jehličnany plní lépe funkci záchytu částic, resp. i z nové metodiky vyplývá, že čím pestřejší skladba zeleně tím lepší efekt pro zachycení částic. ŘSD tedy **není povinno vysadit právě 2177 stromů** a nic víc, ale nejméně tento počet stromů, přičemž významné je dosažení cílového stavu kompenzovat větší emisní příspěvek vlivem záměru. Budou-li se měření vyvíjet nepříznivě, projekt monitoringu (podkapitole 3.3.4.) počítá se zjištěním příčin a návrhem vhodných opatření na snížení prašnosti a resuspenze, což mohou být výsadbová, stavební i organizační opatření.

Náhradní výsadby uložené orgány ochrany přírody a krajiny přitom zahrnují dále keře a nová metodika hodnotí keřové patro např. takto (podkapitola 3.1., zvýraznilo ministerstvo): „*Prostor bezprostředně u komunikace je však možné využít alespoň pro výsadbu pásu nižších keřů, které mohou účinně brzdit přízemní proudění a tím vytvářet vhodné podmínky pro následnou depozici prachu na listech navazujících dřevin. Důvodem je nejen skutečnost, že i nižší dřeviny bezprostředně u komunikace se **do značné míry podílejí na záchytu prachových částic emitovaných z povrchu vozovky, ale zejména schopnost těchto keřů účinně brzdit přízemní proudění a tím vytvářet vhodné podmínky pro následnou depozici** prachu na listech navazujících dřevin.*“

Dřeviny vysazené ze dvou různých právních důvodů sice představují projev ochrany dvou různých složek veřejného zájmu, ale jednak už odbor ochrany prostředí zmiňoval funkci dřevin jako izolační zeleně, jednak pro zachycení suspendované částice na povrchu vegetace není podstatný právní důvod existence nově vysazené dřeviny (vegetace), tj. zda byla vysazena za účelem ochrany veřejného zájmu na ochraně ovzduší nebo na ochraně přírody a krajiny. V menší míře bude mít význam také skutečnost, že záměr D0 510 zkapacitnění se zčásti nachází v zářezu, díky čemuž je vegetace více nad úrovní terénu okolního území; dále lze malý efekt připsat i protihlukovým stěnám,[17] z nichž některé budou ozeleněné, a pohltivé stěny mají nepravidelnější povrch, kde se částice lépe uchytí, než na zcela hladkém povrchu.

Dle názoru ministerstva zahrnuje záměr D0 510 zkapacitnění taková opatření, na základě kterých lze s rozumnou pravděpodobností předpokládat dodržení požadavků na ochranu ovzduší a pro případ nepříznivého vývoje (jenž nelze samozřejmě u komplexních záměrů s jistotou nikdy vyloučit, což však není důvodem pro zamítnutí žádosti) je řešení obsažené v návrhu nápravných opatření dle monitoringu.

Údaje o **zdrojích znečišťování ovzduší** v rozptylové studii:

V podkapitole 3.2. je dle názoru ministerstva uveden jednoznačný odkaz na podklady [11] a [12] (tj. studie Technické správy komunikací a Institutu plánování a rozvoje) a výkresy 47–53, které jsou přílohami akustické studie. V tabulce této podkapitoly je rozdělení zdroje emisí na trasu D0 510 a ostatní komunikace. Ve výkresech 47–53 jsou zahrnuté a odlišené barevně trasa D0 510 a ostatní komunikace s uvedením intenzit dopravního proudu, včetně oblasti MÚK Horní Počernice. Ministerstvo tudíž souhlasí, že z rozptylové studie vyplývá, že zohlednila jako zdroje emisí i ostatní komunikace.

Ministerstvo rozhodně nemá ambice zpochybňovat sdělení MŽP, že zpracovatel rozptylové studie obdržel data ve formátu .shp a na základě nich prováděl výpočty v použitém software. Účelem a smyslem rozptylové studie není, aby obsáhle citovala či snad kopírovala data z dopravně inženýrských podkladů, ale stačí je transparentně uvést v seznamu použitých podkladů. Ministerstvo se ani nedomnívá, že úkolem MŽP při vydávání závazného stanoviska podle zákona o ochraně ovzduší je neomezený věcný přezkum rozptylových studií včetně „inspekce“ hardwarového a softwarového vybavení; neboli, že by snad MŽP mělo po zpracovatelích vyžadovat veškeré podklady a kontrolovat jednotlivé kroky výpočtů apod.

Jen autorizované osoby mohou zpracovávat rozptylové studie [§ 32 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ovzduší], čímž je vůči MŽP fakticky v postavení velmi podobném znalci ve smyslu § 56 správního řádu (přiměřeně podle § 154 správního řádu vůči postupu při vydávání závazného stanoviska). Vůči znalci je však „přezkumná činnost“ správních orgánů omezená na posouzení, zda znalecký posudek dává smysl, zda není vnitřně rozporný, zda neobsahuje zjevné chyby v počtech apod. Ministerstvu není známo, že by znalci byli podrobováni takovému rozsahu věcného přezkumu. Totéž v principu platí i pro autorizované osoby, byť nejsou znalci.

Rovněž výpočtové i referenční body jsou v rozptylové studii uvedené (textově i graficky) a ministerstvu se také nejeví, že by existovalo nějaké podezření či nejasnosti. Proto souhlasí s MŽP.

Ministerstvo považuje za dostatečné i vysvětlení MŽP k vlivům na ovzduší při výstavbě. Odvolatelé sice považují efekt opatření za spekulativní, ovšem ministerstvo netuší, proč by navržená opatření (str. 45–47 rozptylové studie) měla být vadná. Kdyby neobsahovala žádná opatření, bylo by to terčem výtek, vlivy výstavby na ovzduší jsou samozřejmě také závislé na disciplíně při zavádění a hlavně dodržování organizačních opatření, která ministerstvo těžko může ovlivnit podmínkami územního rozhodnutí, které je zaměřené primárně na umístění stavby, nikoliv na normování, že nepoužívané stavební stroje mají mít vypnutý motor, důsledné zaplachtování surovin s frakcí menší než 4 mm atd. Nelze tvrdit, že ŘSD, resp. zhotovitel *a priori* nedokáže dodržovat (všechna) organizační opatření. Opatření sama o sobě však zjevně budou mít efekt, což vyplývá z jejich povahy. Je to navíc stavební řízení (řízení o povolení záměru ve zbytku věci), nikoliv územní řízení, v němž se primárně řeší důsledky stavební činnosti na okolí.

Stejně jako lze spekulovat o ne zcela důsledném dodržování opatření (což ministerstvo chápe, jelikož stavební činnosti vykonávají omylní lidé, jejichž pozornost může např. v letních teplotách upadat), lze stejně legitimně zastávat východisko, že racionální stavebník, který nechce

[17] Tento efekt konstatovalo MŽP na str. 4 závazného stanoviska č. j. MZP/2021/500/381 ze dne 04.03.2021; ani zde tedy ministerstvo nevykročilo z mezí interpretace jako tzv. inteligentní laik.

čelit pravidelně se opakujícím stížnostem a podnětům obyvatel dotčených lokalit, se bude chovat po právu a se zhotovitelem si dohodne smluvně sankce a bude po něm vše důrazně kontrolovat a vymáhat.

IV. 2. 6. Vodoprávní souhlas (vodní zákon bude myšlen ve znění účinném do 31.12.2023):

Úřad městské části Praha 20 udělil souhlas dle § 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona k záměru, který je navržen na drobných vodních tocích [DVT Svépravický potok a Chvalka, PBP (pravobřežní přítok) Svépravického potoka].

Záměr splňuje požadavky § 5 odst. 3 vodního zákona, podle kterého je stavebník povinen zabezpečit stavbu zásobováním vodou, odváděním odpadních vod kanalizací a zabezpečit omezení odtoku srážkových vod akumulací a následným využitím, popřípadě vsakováním nebo výparem, případně jejich zadržováním a řízeným odváděním nebo kombinací těchto způsobů.

K ovlivnění vodních poměrů v posuzovaném případě dojít může, jelikož jsou dotčeny vodní toky Chvalka, Svépravický potok a jeho bezejmenný pravostranný přítok. Jedná se o recipient odváděných srážkových vod.

Odvolací námitky (spolku ZŽP a Karly Polydorové) vypořádal odbor ochrany prostředí následovně:

Posouzení záměru s ohledem na **stav a potenciál vodních útvarů** a nepřezkoumatelnost z tohoto hlediska:

Podle § 17 odst. 6 vodního zákona vodoprávní úřad před vydáním souhlasu podle odstavce 1 posoudí možnost zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody. Zároveň posoudí, zda provedením záměru nedojde k takové změně fyzikálních poměrů, která by vedla ke znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo ke zhoršení stavu útvaru podzemní vody nebo znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody, před vydáním souhlasu podle odstavce 1 upozorní žadatele, že bez výjimky podle § 23a odst. 8 není možné záměr povolit ani provést a že bez této výjimky nelze souhlas podle odstavce 1 vydat.

Materii upravuje Metodický pokyn sekce vodního hospodářství Ministerstva zemědělství a sekce technické ochrany životního prostředí MŽP k posouzení možnosti vlivu záměru na stav dotčených vodních útvarů (primární posouzení), č. j. 5559/2018-MZE-15121, účinný od 01.03.2018, (dále jen „**metodický pokyn z r. 2018**“) který navazuje na Metodický pokyn sekce vodního hospodářství Ministerstva zemědělství k posouzení možnosti vlivu záměru na stav dotčeného vodního útvaru při vydání povolení, souhlasů a závazných stanovisek vodoprávních úřadů č. j. 20380/2016-MZE-15120 ze dne 11.04.2016 (dále jen „**metodický pokyn z r. 2016**“).

V případě vydání stanoviska správcem povodí, ze kterého vyplývá, že záměr (zde v obecném smyslu) je možný, protože lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu/potenciálu vodního útvaru a že nebude znemožněno dosažení dobrého stavu/potenciálu, vodoprávní úřad může sledovanému záměru vydat povolení, souhlas nebo závazné stanovisko.

Na základě § 54 odst. 4 vodního zákona vydávají správci povodí stanoviska, ve kterých se vyjadřují z hlediska zájmů daných příslušnými plány povodí. Tato stanoviska správců povodí jsou nezbytným podkladem pro rozhodovací činnost vodoprávních úřadů. V rámci této vyjadřovací činnosti posuzují, zda záměr může mít vliv na stav/potenciál vodních útvarů (§ 23a odst. 1 písm. a) vodního zákona). Tato stanoviska jsou podkladem mj. pro správní akty vodoprávních úřadů.

Podle čl. 3 odst. 1 metodického pokynu z r. 2016 žadatel předkládá k žádosti o souhlas stanovisko správce povodí k předkládanému záměru stavby, zařízení nebo činnosti. Podle **stanoviska Povodí Vltavy**, s. p., vydaného k posuzovanému záměru D0 510 zkapacitnění pod zn. PVL-31694/2020-410 ze dne 03.06.2020, **je** z hlediska zájmů daných platným Národním plánem povodí Labe a Plánem dílčího povodí Dolní Vltavy uvedený **záměr možný**, protože lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod. Toto hodnocení vychází z posouzení souladu daného záměru s výše uvedenými platnými dokumenty.

Podle čl. 3 odst. 2 metodického pokynu z r. 2016, pokud lze předpokládat, že záměrem (zde je tento pojem myšlen v obecném smyslu) nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru, a že nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod, vodoprávní úřad vydá souhlas, ve kterém kromě ostatních náležitostí uvede, že „*lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod*“.

Metodický pokyn z r. 2018 upravuje základní principy posuzování záměru s ohledem na stav a potenciál vodních útvarů v části A) pro správce povodí, v části B) pak na tyto principy odkazuje i pro potřeby posouzení vodoprávním úřadem. **Vliv** záměru na stav/potenciál vodního útvaru může být **přímý** (např. vliv na hydrologický režim, migrační průchodnost vodního toku, ovlivnění jakosti vod vnosem znečištění) **nebo nepřímý**, který bude druhotným následkem změny podmínek v daném útvaru (např. negativní ovlivnění jakosti vody, kyslíkové a teplotní poměry atd., způsobené přímým vlivem záměru – např. odběrem).

Odbor ochrany prostředí považuje odvolací námitku za nedůvodnou, neboť **povaha záměru** D0 510 zkapacitnění (rozšíření stávající komunikace) vylučuje zhoršení stavu vodních útvarů a ohrožení jejich potenciálu s přihlédnutím k hodnotícím kritériím metodického pokynu. Vodoprávní úřad posoudil možnost zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody a zároveň posoudil, zda provedením záměru nedojde k takové změně fyzikálních poměrů, která by vedla ke znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. Při posuzování se opíral o doložené stanovisko Povodí Vltavy, s. p., a postupoval v souladu s metodickým pokynem z r. 2018. Jelikož lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod. Záměr tedy **nevyžaduje vydání výjimky podle § 23a odst. 8** vodního zákona.

Odvolatelé dále odkázali na § 4 odst. 4 stavebního zákona, podle kterého je dotčený orgán vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem, a dle jejich názoru byl porušen tento princip. Odbor ochrany prostředí uvedl, že předchozí závazné stanovisko (první vodoprávní souhlas) bylo zrušeno. Dotčený orgán nemůže být vázán správním aktem, který byl jako nezákonný zrušen.

Odbor ochrany prostředí přezkoumal zákonnost i správnost napadeného závazného stanoviska a dospěl k závěru, že byly splněny předpoklady pro vydání nového vodoprávního souhlasu. Ten je správný a reflektuje zrušující rozhodnutí odboru ochrany prostředí v přezkumném řízení. Odbor ochrany prostředí posouzením záměru nezjistil žádné skutečnosti, které by svědčily pro změnu nebo zrušení vodoprávního souhlasu.

Ministerstvo dodává, že původní vodoprávní souhlas ze dne 04.02.2022 obsahoval více podmínek, které už neobsahoval nový vodoprávní souhlas. Je tomu tak proto, že odbor ochrany prostředí ve zrušujícím rozhodnutí ze dne 28.03.2024 vyjádřil *obiter dictum* svůj názor na odvolací námitky, které směřovaly proti původnímu vodoprávnímu souhlasu. Úřad městské části Praha 20 takto vyjádřený názor respektoval při vydání nového vodoprávního souhlasu, který už neobsahoval tolik podmínek.

Z tohoto důvodu pokládá ministerstvo za potřebné vypořádat odvolací námitky i prostřednictvím zrušujícího rozhodnutí odboru ochrany prostředí, aby byl naplněn účel § 68 odst. 3 správního řádu.

Úřad městské části Praha 20 nezahrnul do nového vodoprávního souhlasu tyto původní podmínky (**tučně** jsou zvýrazněné ty, které **zůstaly** ve stejném nebo podobném znění rovněž v novém vodoprávním souhlasu):

1. *V průběhu další přípravy stavby je nutné monitorovat dostupné hydrogeologické vrty a studní a dle výsledků stanovit možné změny hladiny podzemní vody v průběhu hydrologického roku a učinit opatření k zajištění a stabilizaci ohrožených zdrojů podzemní vody v okolí trasy D0 510.*
2. *Stávající dešťovou usazovací nádrž (dále jen DUN) a oddělovací komory (dále jen OK) rekonstruovat s cílem minimalizovat přepady a v maximální míře využít i retenční kapacitu stávající DUN.*
3. *Zajistit maximální předčištění srážkových vod nejen od úkapů lehkých olejů, obrusu pneumatik a dalších znečištění způsobených provozem, ale rovněž od nežádoucího splachu zimních posypů.*

4. *Umožnit kontrolu a stanovit způsob měření hodnot znečištění předčištěné vody ve stupni dokumentace ke stavebnímu povolení, které nebudou převyšovat aktuálně platné hodnoty dané právními předpisy před jejím vypuštěním do vodních toků.*
5. *Regulovat odvod dešťových vod z usazovacích nádrží do vodotečí Svépravický potok a Chvalka bez nežádoucích výkyvů, v souladu s jejich manipulačními a provozními řády, které budou zpracovány ve stupni dokumentace ke stavebnímu povolení.*
6. *V co největší míře zachovat stávající ráz odvádění dešťových vod, včetně využití bezejmenné vodoteče u Xaverovského lesa, zachovat zasakování do okolní zeleně, ale za podmínky zajištění efektivního předčištění zasakovaných vod.*
7. ***Navrhované retenční příkopy budou navrženy tak, aby nedocházelo k rozlivu zadržených srážkových vod na terén, zamezilo se vniku eroze povrchu a nedocházelo k zasakování vody s obsahem látek používaných při zimní údržbě vozovky do půdních vrstev a následnému negativnímu ovlivnění jakosti vod podzemních.***
8. ***Případnou rekonstrukcí propustků pod tělesem komunikace nesmí dojít ke zmenšení jejich průtočných profilů.***
9. *Dokumentace ke stavebnímu řízení bude předložena správci povodí k vyjádření, přičemž bude obsahovat, případné respektovat následující:*
    - *Celkové vodohospodářské řešení (v B Souhrnné technické zprávě budou uvedené hydrotechnické výpočty návrhů objemů a technická řešení stavebních objektů dešťové usazovací nádrže a retenční nádrže, včetně návrhu regulátorů toku, hydrotechnické situace, dále přehlednou situaci vodohospodářských objektů, zásady organizace výstavby).*
    - *Technická řešeni retenčních/odvodňovacích příkopů, hrázek, zemních drénů (podélné a příčné řezy objektů).*
    - *V dokumentaci pro stavební povolení bude dořešena údržba „zemních hrází s prázdnící souvrstvím z propustné zeminy na výtokové straně stabilizované kamenivem ageotechtilii" v zimním období, s cílem zaručit plynulý odtok vod obsahující látky používané při zimní údržbě vozovky do vodních toků a zamezit jejich vsaku do půdních vrstev, resp. zamezit znečištěni podzemních vod v okolí stavby.*
    - *Do situace stavby (včetně koordinační situace) budou zakreslené všechny vodní toky, a to včetně míst zaústění odtoků z dešťových usazovacích nádrží, retenčních nádrží (dále jen RN), retenčních / odvodňovacích příkopů do vodních toků a vodních děl (souřadnice X, Y v systému JTSK).*
    - *Do hydrotechnické situace bude zakresleno zaústění odtokového potrubí z RN otevřeného koryta zaústěného do DVT Svépravického potoka (IDVT 10101995).*
    - *Z RN bude zamezeno odtoku zachycených ropných látek do vodního toku v případě havárie, kdy přitékající vody budou natékat rovnou z oddělovací komory do RN.*
    - *Havarijní plán, a to v případě, že při realizaci záměru bude užíváno závadných látek ve větším rozsahu, popřípadě se předpokládá zvýšené nebezpečí ohrožení povrchových nebo podzemních vod (ustanovení § 39 vodního zákona a vyhl. č. 450/2005 Sb., o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků).*
    - *Zařízení staveniště a deponie stavebního materiálu budou navrženy mimo inundační území vodních toků.*
    - *Bude podrobně popsáno, jaká budou konkrétní opatření k zamezení splachu materiálů do koryt vodních toků po dobu výstavby.*
    - *Budou doloženy výsledky podrobného hydrogeologického průzkumu v dosahu předpokládaného ovlivnění stavbou, případně provozem předmětného úseku dálnice, a to jak z hlediska množství, tak i jakosti podzemních vod.*
    - *Součástí hydrogeologické zprávy bude i návrh monitorování podzemních vod v daném prostoru před zahájením stavby, případně při realizaci stavby.*

10. *Kanalizace odvádějící srážkové vody z úseku stavby DI 1 do rušené DUN (budoucí RN) nesmí být odpojena dříve, než bude zajištěno její napojení do nové RN tak, aby nebyly ani dočasně ovlivněny negativně odtokové poměry v území.*
11. *Souhlas je platný dva roky od data doručení.*

Odůvodnění vypuštění podmínek, jak plyne z *obiter dicta*:

Ad 1.:

Podmínka patrně vychází z popisu uvedeného v souhrnné technické zprávě [B.1 písm. i)], kde projektant uvedl doporučení, které vodoprávní úřad převzal jako podmínku. Podmínka **nemá souvislost s předmětem posouzení** (přítomnost vodního toku, záplavové území), ale patrně vychází z posouzení záměru jako celku. Odbor ochrany prostředí s ohledem na povahu záměru (rozšíření stávající komunikace s předpokladem zlepšení způsobu hospodaření se srážkovými vodami s ohledem na množství i jakost) nepředpokládá dotčení zájmů souvisejících s ochranou zdrojů podzemních vod. Současně ji považoval za příliš vágní, protože není stanoven plošný dosah podmínky ani konkrétní způsob monitoringu.

Pozn. ministerstva: Jelikož z vypořádání odboru ochrany prostředí nevyplývá, že by podmínka byla věcně nesprávná, ale „pouze" se minula s předmětem posouzení [§ 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona] ministerstvo ji stanovilo podle § 92 odst. 1 stavebního zákona; pouze se tedy přesunula do jiné podmínky. Posouzení stavby jako celku je úkolem stavebních úřadů. Ministerstvo podmínku modifikovalo, aby byla mírně podrobnější (poplatně územnímu řízení), k čemuž využilo informace z dokumentace, které vodoprávní úřad ani odbor ochrany prostředí patrně neměly (RNDr. Bajer, CSc., projekt monitoringu životního prostředí, část F.9 dokumentace).

Ad 2.:

Opět jde o výňatek z textu souhrnné technické zprávy uvedený formou doporučení projektanta. Z těchto úvah projektové řešení vychází, a právě taková opatření navrhuje: „*Návrh odvádění srážkových vod ze zkapacitněné stavby 510 vychází z požadavku maximalizace předčištění srážkových vod a maximalizace retence srážkových vod, aby bylo dosaženo maximální ochrany Chvalky a Svépravického potoka, do nichž je stavba odvodněna*". Navržen je systém retence v retenčních příkopech se zřízenými hrázkami, realizace DUN+RN[18], norné stěny k separaci ropných látek atd. Vzhledem ke stavu stávající DUN bude tento objekt odstraněn a nahrazen novým objektem DUN+RN, nejedná se tedy o rekonstrukci DUN, o níž podmínka hovoří. Takovou podmínku nelze splnit, jelikož je návrh již **zpracován v uvedené podobě**. Podmínka je tedy bezpředmětná.

Ad 3.:

Jak bylo uvedeno výše, navržená opatření směřují také **ke zlepšení jakosti odváděných srážkových** vod. Je namístě zdůraznit, že se jedná o již existující komunikaci, která bude rozšířena. Tato vytížená komunikace se rozšiřuje, aby byl provoz bezpečnější. Tím se přirozeně sníží nehodovosti a riziko úniku provozních kapalin při nehodách. Obrus pneumatik představuje nerozpuštěné látky obsažené v odtékajících srážkových vodách. K sedimentaci těchto látek slouží DUN. Splach zimních posypů, v tomto případě posypové soli, nebo roztoku solanky, lze velmi obtížně eliminovat, jedná se o rozpuštěné anorganické soli a podmínce lze s ohledem na povahu záměru jen těžko vyhovět. Jedná se o stávající komunikaci, jejíž zimní údržba se realizací záměru nezmění. Proto ji odbor ochrany prostředí doporučil vypustit.

Tuto podmínku přesto ministerstvo v modifikované podobě zahrnulo do souboru více podmínek, jak má ŘSD postupovat vůči Povodí Vltavy, s. p., při další přípravě záměru (důraz je kladen také na plán zimní údržby, neboť se ministerstvo domnívá, že v principu se sice zimní údržba nezmění, to však neznamená, že by bylo předem vyloučené optimalizovat bilanci použitých posypových materiálů apod., což by měl mít možnost zhodnotit správce povodí).

Ad 4.:

Tato podmínka je pro územní řízení nerelevantní. Není jasné, jakou formou by se uvedený požadavek měl do dokumentace pro stavební povolení promítnout. Srážkové vody nejsou vodami odpadními. Dodržení právních předpisů, tedy dodržení povinností stanovených zákonem i podzákonnými předpisy, nelze uvádět do podmínek závazného stanoviska.

[18] DUN – dešťová usazovací nádrž, RN – retenční nádrž (v souladu se zkratkami zavedenými na konci souhrnné technické zprávy dokumentace).

Ad 5.:

Podmínka neměla oporu v právních předpisech. Manipulační a provozní řády nejsou náležitostí projektové dokumentace pro vydání stavební povolení dle přílohy č. 5 k vyhlášce o dokumentaci staveb. Povinnost zpracovat manipulační řád se vztahuje na vodní díla (§ 15 odst. 7 a § 115 odst. 18 vodního zákona), nikoli na stavební objekty, které jsou součástí odvodnění komunikací. Povinnost zpracovat provozní řád (opět ve vztahu k vodním dílům) se ukládá až ve stavebním povolení (§ 15 odst. 3 vodního zákona). Regulace odtoku z retenční nádrže je dle posuzované dokumentace zajištěna osazením vírového ventilu, nejasný požadavek na „*regulaci bez výkyvů*“ je tak dle názoru odboru ochrany prostředí splněn.

Ad 6.:

Podmínka do jisté míry tvoří průnik s výše uvedenými podmínkami. Posouzení záměru musí vycházet z návrhu dle dokumentace a nemá nabízet jiná projektová řešení. Podle názoru odboru ochrany prostředí je požadavku vyhověno tím, že stávající řešení hospodaření s vodami je s ohledem na plánované rozšíření upraveno. Posuzovaná dokumentace v souhrnné technické zprávě (B.2.6.4 Vodohospodářské objekty) mj. uvádí (zvýraznil odbor ochrany prostředí):

„***Návrh*** *odvádění srážkových vod ze zkapacitněné stavby 510* ***vychází z požadavku maximalizace předčištění srážkových vod a maximalizace retence srážkových vod, aby bylo dosaženo maximální ochrany Chvalky a Svépravického potoka, do nichž je stavba odvodněna****. (…) Dále je v blízkosti stávající špatně fungující dešťové usazovací nádrže (DUN) navržena realizace nové DUN dle požadavků TP 83, stávající DUN bude upravena na retenční nádrž (RN), upravena bude i stávající oddělovací komora (OK), nově bude realizována komora vírového ventilu (KW), přepadové, prázdnící a propojovací potrubí.* ***Jelikož významná část stavby 510 není odvodněna do kanalizace, resp. je odvodněna povrchově přímo do Svépravického potoka a Chvalky, jsou na stávajících, resp. na nově navržených průběžných odvodňovacích příkopech navrženy rozdělující hráze pro retenci srážkových vod.*** *V příkopech odvodňujících větší celky zpevněných ploch komunikací jsou před zaústěním do recipientu, z důvodu ochrany vodotečí proti ropným látkám, navrženy norné stěny. Jelikož z provedených hydrotechnických výpočtů vyplývá ne zcela dostatečná retenční kapacita nové RN vytvořené ze stávající DUN v MÚK Horní Počernice pro potřeby stavby 510, je součástí předloženého návrhu doporučení zrušení přítoku srážkových vod kanalizací z D11 do stávající DUN a realizace nové DUN a RN pouze pro počáteční úsek D11“*.

Ad 7.:

Podmínka požaduje provést retenční příkopy takovým způsobem, aby nedocházelo k rozlivu zadržených vod na terén, aby se zabránilo erozi povrchu a aby bylo zabráněno vsaku vod s obsahem látek používaných při zimní údržbě do půdních vrstev. Část požadavků je relevantní, avšak odbor ochrany prostředí se domníval, že zabránění vsaku srážkových vod s obsahem posypové soli není možné bez toho, že by byly zřízeny odlišné systémy odvodnění pro letní a zimní provoz. Za běžných stavů je vsakování srážkových vod naopak žádoucí. Požadavek na zásady při návrhu příkopů v rozlišení projektové dokumentaci pro stavební povolení měl odbor ochrany prostředí za důvodný.

Ad 8.:

Zachování kapacit rekonstruovaných propustků je na místě.

Ad 9.:

Požadavek předložit projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení k posouzení Povodí Vltavy, s. p., nesouvisí s předmětem posouzení vodoprávního úřadu, tj. zda je či není možné záměr umístit z hlediska ochrany vod s přihlédnutím k aspektům dle § 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona. Požadavky na obsah projektové dokumentace uvedené v této podmínce jsou jistě relevantní, nicméně požadavky na obsah projektové dokumentace v navazujícím stupni by měl vodoprávní úřad uplatňovat v případě, že vydává závazné stanovisko pro územní řízení ke stavbě, ke které bude v následujícím stavebním řízení příslušným speciálním stavebním úřadem. Tak tomu v dané případě není. Podmínka dále obsahuje odkaz na zákonné povinnosti (zpracovat havarijní plán).

Pozn. ministerstva: Shodně jako u podmínky č. 1 ministerstvo dospělo k závěru, že z hlediska celkového posouzení záměru je vhodné stanovit na základě § 92 odst. 1 stavebního zákona podmínku, která bude obdobného znění a smyslu. Tato podmínka se týkala i monitoringu studní v lokalitě Vinice a látek používaných při zimní údržbě.

Ad 10.:

Podmínka upravující odpojování rušených staveb a napojování nových staveb má povahu organizačního opatření, proto ji odbor ochrany prostředí nepovažoval za relevantní.

Pozn. ministerstva: Pro posouzení dle § 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona sice byla podmínka irelevantní, ale z hlediska další projektové přípravy jde o důležité opatření pro zásady organizace výstavby a pro částečnou provozní propojenost částí dvou dálnic, proto ji ministerstvo v principu zachovalo na základě své kompetence (§ 92 odst. 1 stavebního zákona).

Ad 11.:

Platnost souhlasu na dva roky od jeho doručení by musela být odůvodněna (vizte možnost dle § 17 odst. 3 vodního zákona). Odůvodnění chybí a odbor ochrany prostředí nepovažoval omezení platnosti souhlasu za potřebné.

Pozn. ministerstva: nový vodoprávní souhlas už podmínku neobsahoval a díky datu vydání by byl platný, i kdyby ji znovu obsahoval.

Nad rámec ministerstvo konstatuje:

Odbor ochrany prostředí stručně odkázal na stanovisko Povodí Vltavy, s. p., zn. PVL-31694/2020-410 ze dne 03.06.2020. Z něj vyplývá a je odůvodněn závěr, že záměr D0 510 zkapacitnění je možný.

Ministerstvo nepřehlédlo, že toto stanovisko bylo platné dva roky, ovšem ministerstvo vzalo v potaz, že Úřad městské části Praha 20 adresoval nový vodoprávní souhlas ze dne 19.06.2024 do datové schránky Povodí Vltavy, s. p., a jednoznačně označil toto stanovisko jako podklad. Povodí Vltavy, s. p., tedy věděl, že vodoprávní úřad použil jeho stanovisko z roku 2020 a nic proti tomuto nenamítal (zejména z hlediska aktuálnosti). Ministerstvo rovněž seznámilo účastníky řízení včetně Povodí Vltavy, s. p., s novými podklady pro vydání rozhodnutí a nepřišla proti tomuto postupu žádná námitka Povodí Vltavy, s. p. Jelikož správci povodí jsou odbornými subjekty, kteří poskytují stanoviska (§ 54 odst. 4 vodního zákona), jsou právě oni kompetentní zhodnotit případnou změnu okolností na posouzených vodních tocích.

Odvolatelé rovněž obecně odkázali na rozsudek **Soudního dvora EU ve věci C-461/13** ze dne 01.07.2015 o předběžné otázce k výkladu čl. 4 odst. 1 písm. a) bodů i) až iii) rámcové směrnice o vodách (ve věci se vyjádřila také česká vláda).

Výrok rozsudku zní (zvýraznilo ministerstvo):

1) *Článek 4 odst. 1 písm. a) body i) až iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy **jsou povinny** – s výhradou udělení výjimky – **odmítnout schválení** konkrétního projektu, pokud **může vést ke zhoršení stavu útvaru povrchové vody nebo pokud ohrožuje dosažení dobrého stavu povrchových vod či dobrého ekologického potenciálu a dobrého chemického stavu** takových vod ke dni stanovenému touto směrnicí.*

2) *Pojem „zhoršení stavu“ útvaru povrchové vody, který je uveden v čl. 4 odst. 1 písm. a) bodu i) směrnice 2000/60, musí být vykládán v tom smyslu, že o zhoršení se jedná tehdy, jakmile se **stav alespoň jedné z kvalitativních složek** ve smyslu přílohy V této směrnice **zhorší o jednu třídu, i když toto zhoršení nevede k celkově horšímu zařazení útvaru povrchové vody.** Pokud se však dotyčná kvalitativní složka ve smyslu této přílohy **již nachází v nejnižší třídě, jakékoli zhoršení této složky představuje „zhoršení stavu“** útvaru povrchové vody ve smyslu tohoto čl. 4 odst. 1 písm. a) bodu i).*

Tento obecný výklad práva EU vzešel ze sporu o **prohloubení různých částí řeky Vezery**, které mělo umožnit proplutí širších kontejnerových lodí přístavy Bremerhaven, Brake a Brémy, které se nacházejí v Německu. Rozsudek se tedy týkal velkého infrastrukturního projektu, který představoval přímý zásah do koryta tohoto významného vodního toku.

V kontextu těchto závěrů Soudního dvora ministerstvo nevnímá, že by odbor ochrany prostředí výše shrnutým odůvodnění revizního závazného stanoviska nijak nezdůvodnil (materiálně) požadavky rámcové směrnice o vodách. Rovněž Povodí Vltavy, s. p., se v podkladovém stanovisku zabýval podstatou, funkcí a vlivem stavebních objektů (zmínil rovněž špatně fungující DUN v MÚK Horní Počernice, kterou záměr navrhuje nahradit). Ministerstvu se ani nejeví jako úplně porovnatelné

regulované odvádění předčištěných srážkových vod do běžných vodotečí s přímými zásahy v korytě vodního toku typu Vezera.

Závěry **všech kompetentních subjektů** podle vodního zákona tedy dospěly k závěru, že záměr D0 510 zkapacitnění je možný, protože lze předpokládat, že jím nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu dotčených vodních útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvaru podzemních vod, a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu.

Tento závěr pokládá ministerstvo za logický v situaci, že stávající stavba úseku D0 510 pražského okruhu, který byl postavený a realizovaný v 80.–90. letech minulého století, je proveden tak, že pouhých 18 % ploch je odvodněno do DUN (kombinující funkci DUN a RN) a 82 % z povrchových odvodňovacích příkop přímo do recipientu **bez jakéhokoliv předčištění a možnosti retence** (vizte souhrnná technická zpráva a technická zpráva vodohospodářských objektů v části D.4.1 včetně studie vlivu chloridů na vodní toky, Ing. Jakub Jirák, ve které se otevřeně přiznává, že stávající stavba je řešena „*v duchu maximalizace přímého odtoku srážkových vod (…) do recipientu*“).

V takovém případě představuje záměr D0 510 zkapacitnění výrazné zlepšení technického řešení odvodnění a nemůže obstát argument, který vychází jen z části aspektů záměru, že se zvýší provoz a odvodňovaná plocha. Dnes jsou opatření proti negativním vlivům na vodní toky na nízké úrovni a podstatné je, že se opatření nejen výrazně zlepší, ale také budou dimenzovaná na nově větší odvodňované plochy, nejde tedy jen o to, že by navržená opatření jen zmírnila jakýsi „historický dluh“.

Žádný z odvolatelů nezpochybnil hydrotechnické posouzení, hydrotechnické výpočty, jimiž je zdůvodněno technické řešení řady SO 3xx, kapacity a navržená opatření, která mají eliminovat nebo potlačit negativní vlivy, ministerstvo proto pokládá tuto volbu za dostatečně přesvědčivou a nezpochybněnou. Totéž platí o souladu s § 38 Pražských stavebních předpisů (nařízení č. 10/2016 HMP, ve znění účinném do 31.12.2023).

Podpůrně ministerstvo odkazuje též na závěry MŽP z verifikačního závazného stanoviska EIA (podpůrně proto, že závěry vyřklo „jen“ jako orgán EIA, nikoliv vodoprávní úřad), v němž na str. 16 zhodnotilo dotčení vod takto (stručná rekapitulace):

- změna vodohospodářského řešení v dokumentaci DUR je oproti dokumentaci EIA k lepšímu, vliv je pozitivní na Svépravický potok a Chvalku
- změny přinášejí novější a efektivnější systém odvodnění za účelem maximální ochrany obou recipientů (norné stěny a zvýšení retence)
- změny jsou příznivé díky zadržení vody v krajině, zpomalení povrchového odtoku a většímu předčištění.

IV. 2. 7. Závazné stanovisko podle § 40 odst. 2 písm. g) zákona o pozemních komunikacích:

Ministr dopravy revizním závazným stanoviskem č. j. MD-41736/2023-510/6 ze dne 19.12.2023 změnil přezkoumávané závazné stanovisko ministerstva z hlediska řešení dálnic a silnic I. třídy jen tak, že souhlas precizoval jeho odůvodnění vložením nové části odůvodnění a výslovně vyloučil omezení platnosti závazného stanoviska:

Z uvedeného hlediska posoudilo (ministerstvo) předloženou dokumentaci a vycházelo při tom zejména z následujících podkladů:

- konsolidovaná DÚR stavby „*D0 510 zkapacitnění*“, Atelier projektování inženýrských staveb, s. r. o., Ing. Viktor Nejedlý, 2/2020
- zápis ze zasedání Centrální komise MD dne 25.10.2016
- záměr projektu „*D0 stavba 510 Satalice - Běchovice, zkapacitnění*“.

Předmětný úsek DO 510 (zvaný též Východní spojka), postavený a zprovozněný v 80. letech minulého století, je dnes jednou z nejdůležitějších a také dopravně nejzatíženějších komunikací nejen v Praze, ale i v celé ČR. Prognózovaná dopravní zátěž úseku Satalice–Běchovice překročí 100.000 vozidel za 24 hodin. V současné době jsou do něj zaústěny z hlediska vnější, nadregionální dopravy významné komunikace:

- dálnice D10 (Novopacká) od Mladé Boleslavi, resp. od Liberce

- dálnice D11 od Poděbrad, resp. Hradce Králové
- silnice I/12 (Českobrodská) od Českého Brodu, resp. od Kolína.

Je tedy zřejmé, že úsek pražského okruhu D0 510 plní již v současnosti řadu dopravních, často nezastupitelných funkcí a jeho význam bude v budoucnu ještě narůstat. Navrhovaný projekt je tedy zaměřen na zkapacitnění, zvýšení bezpečnosti a snížení negativních účinků silniční dopravy nejen na D0 510, ale i na přilehlém počátečním úseku dálnice D11. Aby mohl být tento úsek provozován jako šestipruhový, jsou součástí záměru i rozsáhlé doplnění protihlukových opatření a celková modernizace vybavení předmětných stávajících komunikací.

Záměr projektu byl schválen na zasedání Centrální komise MD dne 25.10.2016 s odkazem na technickou studii „*R1 510 Satalice - Běchovice - zkapacitnění*“ z prosince 2014. Na tomto základě lze konstatovat, že předmětná stavba je v souladu s koncepcí resortu dopravy v předmětné lokalitě. Předložená dokumentace je v souladu s tímto schváleným záměrem projektu a neobsahuje technické nebo dopravní nedostatky, které by bránily vydání souhlasného závazného stanoviska.

Záměr byl posouzen především z hlediska jeho řešení ve vztahu k navazující dopravní síti, její funkčnosti a bezpečnosti. Z hlediska zájmů chráněných podle § 40 odst. 2 písm. g) zákona o pozemních komunikacích, tedy zejména z hlediska souladu se strategickými materiály resortu dopravy, souladu či potenciálními kolizemi s výhledovými záměry v předmětné lokalitě, nebo s požadavky na technické řešení dopravní infrastruktury, ministerstvo předloženou aktualizovanou dokumentaci neshledalo v rozporu.

Ministr zhodnotil odvolací námitky (spolku ZŽP, doc. Poláčkové Šolcové, Karly Polydorové) takto:

Z odvolání nejsou seznatelné **žádné konkrétní** námitky, které by závazné stanovisko napadaly z hlediska jeho věcné správnosti či porušení konkrétního ustanovení právních předpisů. Závazné stanovisko je napadené obecně, odvolatelé požadují jeho přezkum. Odvolání jsou obsahově podobná (odvolatelé mají téhož právního zástupce). Neuvedli žádné konkrétní věcné výhrady směřující proti obsahu závazného stanoviska. Odvolatelé se vymezují především vůči vyjádření ministerstva jako silničního správního úřadu č. j. 276/2020-910-IPK/8 ze dne 20.12.2022 (k žádosti magistrátu o součinnost), které je nezávazným vyjádřením, jak by bylo možno vypořádat námitky účastníků. Ministerstvo v tomto vyjádření také upozornilo magistrát, že vypořádání námitek je výlučně v gesci orgánu, který vede řízení.

Výše identifikované podklady byly dostatečné pro vydání závazného stanoviska. Jelikož ministr neshledal vady závazné části ani poučení závazného stanoviska, ale odůvodnění, které označil za příliš kusé bez uvedení všech důvodů pro jeho vydání, napravil tento nedostatek doplněním odůvodnění.

IV. 2. 8. Rozsah trvalých záborů:

Sdružení MZ požaduje řešit maximum prostoru v sousedství dálnice potřebného pro výstavbu ve formě dočasných záborů, nikoliv v „*režimu vyvlastnění*“. Výslovně nesouhlasí s vyvlastněním části pozemku parc. 69 v k. ú. Dolní Počernice.

Sdružení MZ se přihlásilo do řízení jako dotčená veřejnost podle § 3 písm. i) bodu 2. zákona EIA, na který v přihlášce do řízení odkázal (pol. č. 45 spisu). Z připojeného výpisu ze spolkového rejstříku plyne účel Sdružení MZ jako spolku „*Ochrana přírody a krajiny a podpora občanské angažovanosti*“ (účel se nezměnil ani ke dni vydání tohoto rozhodnutí ministerstva).

Podle § 89 odst. 4 věty třetí a čtvrté stavebního zákona může osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, v územním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.

Sdružení MZ je tedy podle zakladatelského právního jednání zaměřeno na ochranu životního prostředí (ochrany přírody a krajiny), nikoliv na hájení věcných práv vlastníků jakýchkoliv pozemků a zda mají nebo nemají být v trvalém záboru, případně v jakém rozsahu. Sdružení MZ nemá k tomuto pozemku ani k žádným pozemkům, které s ním sousedí, žádná věcná práva.

Ministerstvo tudíž nevidí důvod, proč by Sdružení MZ mělo mít právo uplatňovat námitky věcně zaměřené na „*nesouhlas s vyvlastněním*“. Námitky věcně zaměřené na tuto oblast jsou **nepřípustné**. To platí tím spíše pro odvolací řízení, neboť je přirozeným aspektem opravných

prostředků, že čím výše účastník doputuje v soustavě, tím užší je rozsah otázek náležejících do přezkumné činnosti orgánu, který rozhoduje o opravném prostředku.

Protože jde o otázky týkající se odvolání doc. Poláčkové Šolcové, která spoluvlastní pozemek a o jejíž práva skutečně jde, ministerstvo se však námitkou muselo věcně zabývat.

Na uvedeném pozemku je navržené kotvení zárubní zdi SO 250, u čehož magistrát zastával názor, že část dotčená kotvami bude mít takový dopad na část pozemku, že požadoval zahrnout tuto část pozemku do trvalého záboru, čímž se mírně změnilo vymezení záboru, jak jde např. vidět při srovnání s překonaným a aktuálním koordinačním situačním výkresem. Jelikož zárubní zeď je naprosto evidentně potřebná pro zajištění svahu a jde o **součást dálnice** [§ 12 odst. 1 písm. c) zákona o pozemních komunikacích] a bez kotev není technicky proveditelná, je tento zábor ve prospěch veřejně prospěšné stavby, tudíž se **souhlas nevyžaduje** (§ 184a odst. 3 stavebního zákona).

Současně je třeba dodat, že nezbytnost trvalého záboru (čímž je dán titul pro vyvlastnění) se podrobněji řeší v případném vyvlastňovacím řízení (§ 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění). V územním řízení se zkoumá „pouze“ obecná předběžná otázka, **zda lze** pozemek nebo stavbu **teoreticky vyvlastnit** (srov. např. rozsudky NSS č. j. **10 As 294/2016-29** ze dne 02.03.2017, č. j. **6 As 231/2016-40** ze dne 22.03.2017 nebo č. j. **2 As 21/2016-83** ze dne 26.07.2016). Úkolem stavebních úřadů v územním řízení je posouzení veřejné prospěšnosti stavby, nikoliv přímo posuzování přiměřenosti (nezbytnosti) rozsahu navržených trvalých záborů.

Jelikož zárubní zeď je navržena jako kotvená, zemní kotvy nebrání vstupu na pozemek z ulice V padolině. Rodinný dům č. p. 155 i přilehlá zahrada jsou přístupné z ulice Nad rybníkem, z této strany je ostatně i garáž (parc. č. 68/2).

Pro územní řízení přitom nemá význam, zda se trvalý zábor bude řešit věcným břemenem analogicky jako u podzemních inženýrských sítí (kotvy mají být pod zemí), nebo získáním práv k celé takto dotčené části pozemku. To je otázka přiměřenosti a subsidiarity, které překračuje rámec předběžné otázky v územním řízení. Ke kácení ministerstvo konstatuje, že výrokem II. napadeného rozhodnutí není povoleno kácet na pozemku parc. č. 69 v k. ú. Dolní Počernice (pokud z projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení vyplyne po upřesnění technického návrhu něco jiného, což v podrobnosti územního řízení nevyplývá, případnou potřebu kácení by řešil orgány ochrany přírody a krajiny v dalším stupni a řízení bude navazující ve smyslu zákona EIA).

Existence studny v záboru na těchto úvahách v principu nic nemění. Samozřejmě koexistence zemních kotev a studny už nepřichází pravděpodobně v úvahu, ovšem studna není důvodem, který by měl vliv na závěr, že zábor je možné schválit ve veřejném zájmu i bez odvolatelčina souhlasu. Existence studny by tak měla dle názoru ministerstva vliv na úplatu (náhradu) za omezení/přechod práv, nikoliv na fakt, zda lze umístit SO 250 a zda se vyžaduje souhlas se záměrem.

V ostatním **není** námitka sdružení MZ **důvodná**. Jednalo se o ryze obecný požadavek na maximalizaci řešení záborů jen jako dočasných a minimalizaci trvalých záborů. Požadavek byl spjatý s respektováním linie do 21 m od osy dálnice. Na úrovni obecnosti této námitky ministerstvo konstatuje, že z výkresů v části C jasně vyplývá rozsah dočasných a trvalých záborů, který nepůsobí excesivně. Jelikož spolek neuvedl, kde, proč a jak konkrétně by nějaký trvalý zábor byl údajně „naddimenzovaný“, zbytečný apod., ministerstvo pouze odkazuje na výkresy, které pokládá za dostatečně a přesvědčivě znázorňující rozsah obou typů záborů a které se nevymykají běžně projednávaným dokumentacím v územních řízeních, s nimiž se lze setkat. Požadavek na respektování vzdálenosti od osy dálnice není příliš racionální, jelikož v objektové skladbě záměru se nacházejí i takové stavební objekty, které od osy dálnice logicky a z objektivních příčin „vybíhají“ do větší vzdálenosti [např. v rámci MÚK Horní Počernice: SO 369 (retence S11)].

IV. 2. 9. Bezpečnost záměru a stanoviska Ministerstva vnitra:

IV. 2. 9. 1. Audit bezpečnosti:

Posouzení některých staveb pozemních komunikací podle § 18g a násl. zavedl do zákona o pozemních komunikací zákon č. 178/2022 Sb., který byl vyhlášen dne 27.06.2022 a nabyl účinnosti dne **01.07.2022**.

K tomuto dni nabyl účinnosti bod 4. v čl. I zákona, který přinesl nové znění § 18g zákona o pozemních komunikacích, konkrétně následujících odstavců

(5) Auditu bezpečnosti pozemních komunikací podléhá

a) **návrh dokumentace pro vydání územního rozhodnutí** nebo návrh dokumentace pro vydání společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje,

b) návrh dokumentace pro

1. vydání stavebního povolení, nebo

2. provádění stavby, je-li stavba umístěna a povolena ve společném povolení,

c) provedená stavba před zahájením zkušebního provozu a

d) dokončená stavba pro kolaudaci.

(6) Výsledkem auditu bezpečnosti pozemních komunikací je zpráva, která obsahuje zejména souhrnný popis předpokládaných dopadů stavebních, technických a provozních vlastností pozemní komunikace na bezpečnost silničního provozu při jejím užívání a návrhy na odstranění nebo snížení předpokládaných rizik, která plynou z vlastností pozemní komunikace pro účastníky silničního provozu. Stavebník stavby pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti doplní zprávu vyhodnocením, zda a jakým způsobem vyhověl návrhům obsaženým ve zprávě, a u návrhů, kterým nevyhověl, uvede důvody jejich nepřijetí.

(7) Stavebník stavby pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti **předloží** stavebnímu úřadu **zprávu** a vyhodnocení podle odstavce 6 vztahující se

a) **k návrhu dokumentace podle odstavce 5 písm. a) k žádosti o vydání územního rozhodnutí** nebo společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje,

b) k návrhu dokumentace podle

1. odstavce 5 písm. b) bodu 1 k žádosti o vydání stavebního povolení, nebo

2. odstavce 5 písm. b) bodu 2 k žádosti o kolaudaci,

c) ke stavbě podle odstavce 5 písm. c) k žádosti o kolaudaci a

d) ke stavbě podle odstavce 5 písm. d) k žádosti o kolaudaci.

Do stejných ustanovení však zákonodárce zasáhl stejným zákonem č. 178/2022 Sb. v bodech 5. a 6. čl. I, kterými s odloženou účinností od **01.07.2023** (vizte v čl. IV: „*s výjimkou ustanovení čl. I bodů 5 a 6, která nabývají účinnosti dnem 1. července 2023*“) změnil bodem 4. novelizované[19] znění odstavců 4, 5, 7 a 8 tak, aby **odpovídalo terminologii nového stavebního zákona** (vzhledem k nepotřebnosti ministerstvo necituje odstavce 4 a 8:

(5) Auditu bezpečnosti pozemních komunikací podléhá

a) návrh dokumentace pro povolení záměru,

b) návrh dokumentace pro provádění stavby,

c) provedená stavba před zahájením zkušebního provozu a

d) dokončená stavba pro kolaudaci.“.

(7) Stavebník stavby pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti předloží stavebnímu úřadu zprávu a vyhodnocení podle odstavce 6 vztahující se

a) k návrhu dokumentace podle odstavce 5 písm. a) k žádosti o povolení záměru,

b) k návrhu dokumentace podle odstavce 5 písm. b) k žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí,

c) ke stavbě podle odstavce 5 písm. c) k žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí a

d) ke stavbě podle odstavce 5 písm. d) k žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí.

Zákonodárce tyto nové nástroje nezavedl bez dalšího, ale **stanovil přechodná ustanovení**, která znějí (čl. II body 1. a 2. uvedeného zákona):

[19] Novelizace v bodě 4. tedy byla pouze dočasná na omezenou dobu od nabytí účinnosti bodu 4. (01.07.2022) do nabytí účinnosti bodů 5. a 6., tj. do 30.06.2023, kdy měl původně nabýt účinnosti nový stavební zákon č. 283/2021 Sb., na který byla navázána odložená účinnost bodů 5. a 6.

1. Povinnost zajistit provedení prvotního hodnocení záměru podle § 18g zákona č. 13/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se **nevztahuje** na stavby pozemních komunikací, u kterých **byla zpracována dokumentace pro vydání územního rozhodnutí** nebo dokumentace pro vydání společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje, **přede dnem nabytí účinnosti** tohoto zákona.

2. Povinnost zajistit provedení auditu bezpečnosti pozemních komunikací podle § 18g zákona č. 13/1997 Sb., ve znění **účinném ode dne nabytí** účinnosti tohoto zákona, se **nevztahuje** na stavby pozemních komunikací, u kterých **byla zpracována dokumentace pro vydání územního rozhodnutí** nebo dokumentace pro vydání společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje, **přede dnem nabytí účinnosti** tohoto zákona; **to neplatí**, jde-li o pozemní komunikaci zařazenou **do transevropské silniční sítě**.

Přechodná ustanovení jsou v důvodové zprávě (tisk č. 76, 9. období) vysvětlená takto (zvýraznilo ministerstvo):

„*Za účelem **předejití retroaktivitě** návrhu zákona se výslovně stanoví, že provedení prvotního hodnocení záměru a auditu bezpečnosti pozemních komunikací se nevztahuje na stavby pozemních komunikací, u kterých byla dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebo dokumentace pro vydání společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje, zpracována přede dnem účinnosti zákona. Audit bezpečnosti pozemních komunikací **však bude prováděn u pozemních komunikací zařazených do transevropské silniční sítě, u nichž tato povinnost platí již nyní** podle stávajícího znění zákona o pozemních komunikacích.*“

Z čl. II bodu 1. zřetelně vyplývá, že **prvotní hodnocení** záměru D0 510 zkapacitnění se **nezpracovává**.

U auditu bezpečnosti je situace jiná, neboť se pro něj uplatní část věty za středníkem bodu 2., jelikož pražský okruh je zařazen do transevropské silniční sítě (tzv. TEN-T) podle **nařízení** Evropského parlamentu a Rady (EU) **č. 1315/2013** ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU (které bylo platné po většinu územního řízení) i podle **nařízení** Evropského parlamentu a Rady (EU) **č. 2024/1679** ze dne 13. června 2024 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě, o změně nařízení (EU) 2021/1153 a (EU) č. 913/2010 a o zrušení nařízení (EU) č. 1315/2013.[20]

Zároveň je však poněkud nejasné, co přesně měla na mysli důvodová zpráva u zmínky, že pro stavby na TEN-T platila povinnost zpracovat audit už ke dni nabytí účinnosti zákona č. 178/2022 Sb. (tj. ve znění před 01.07.2022). To je sice pravda, ovšem povinnost se ve znění účinném od 01.01.2018 do 30.06.2022 vztahovala na osobu, „*která žádá o vydání stavebního povolení, společného povolení, kterým se stavba umisťuje a povoluje, nebo o kolaudaci pro stavbu pozemní komunikace, která je zařazena do transevropské silniční sítě*“ (§ 18g odst. 1). Po novele se však povinnost přesunula do fáze územního řízení, tudíž nelze plně odkazovat na už stávající povinnost, která měla jiný (užší) obsah a na územní rozhodování se nevztahovala.

Zákonodárce v textu přechodného ustanovení jasně stanovil (*a contr.*), že pro stavby na TEN-T se audit bezpečnosti **zpracovává i pro dokumentace pro vydání územního rozhodnutí** zpracované přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (v tomto kontextu 01.07.2022, jelikož současná novelizace týchž odstavců v § 18g, která je účinná od 01.07.2023, měla za účel pouze uvést terminologii do souladu s novým stavebním zákonem, byť ten nakonec nabyl účinnosti a aplikovatelnosti později – pro vyhrazené stavby 01.01.2024, pro ostatní stavby 01.07.2024).

Záměr D0 510 zkapacitnění tedy podléhá zpracování auditu bezpečnosti. Přechodné ustanovení má však u auditu bezpečnosti **retroaktivní** charakter, jelikož pro už zpracovanou dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí stanovuje se zpětnými důsledky novou povinnost doložit audit bezpečnosti se všemi důsledky. Vzhledem k retroaktivitě se však ministerstvo domnívá, že splnění této povinnosti by měla být vykládáno co nejméně omezujícím způsobem, protože zakládá novou povinnost pro běžící procesy, u nichž jinak platí zásada, že se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Ministerstvo je tedy nuceno uznat, že dokument „*D0 510, studie bezpečnosti a analýzy rizik k DÚR, aktualizace*“ (úplný název projektu), „D0 510 Satalice–Běchovice, zkapacitnění“ (podnázev),

[20] Jelikož přílohy nařízení jsou méně uživatelsky přívětivé, lze odkázat podpůrně i na mapovou aplikaci, která umožňuje filtrovat součásti TEN-T podle původního i nového nařízení a podle druhu infrastruktury a která je veřejně dostupná z: https://webgate.ec.europa.eu/tentec-maps/web/public/screen/home (cit. 23.04.2025).

05/2018, Sweco Hydroprojekt a. s., stupeň: „*dokumentace k územnímu řízení*“ (studie bezpečnosti záměru) je **materiálně** splněním povinnosti podle přechodného ustanovení čl. II bodu 2. zákona č. 178/2022 Sb. Je sice zpracovaný v květnu roku 2018 v době účinnosti tehdejšího znění (od 01.01.2018 do 30.06.2022), kdy § 18g cílil na stavební povolení, společné povolení a kolaudace pro stavby pozemní komunikace, které byly zařazené do transevropské silniční sítě, ale výslovně byl zpracovaný pro dokumentaci DUR a rozsahem jde o velice podrobný dokument, tudíž tehdejší splnění povinnosti nad rámec platné a účinné právní úpravy nemůže být negativní jev. Tím spíše, když směrnici 2008/96/ES novelizovala hned v roce 2019 směrnice 2019/1936, kterou bylo třeba transponovat do 17.12.2021.

Jiný názor není u dálnice na TEN-T udržitelný. Ministerstvo se tímto odchyluje od svého názoru z vyjádření č. j. 276/2020-910-IPK/8 ze dne 20.12.2022, které vydalo jako silniční správní úřad. Tento názor však nebyl obsažen v rozhodnutí, aby vytvořil praxi ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu a ministerstvo jej neučinilo jako odvolací správní orgán, ale toho času při součinnosti jako silniční správní úřad příslušný podle § 4 odst. 2 písm. g) zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.12.2023 s výhradou, že vypořádání námitek přísluší orgánu, který vede správní řízení. Tímto orgánem je nyní ministerstvo v pozici přímo rozhodujícího odvolacího správního orgánu.

Celá úprava posuzování bezpečnosti pozemních komunikací je primárně ovlivněna směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/96/ES ze dne 19. listopadu 2008 o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury (konsolidované znění).

Podle čl. 2 bodu 3) se „hodnocením dopadů na bezpečnost silničního provozu“ rozumí strategická srovnávací analýza dopadů, které budou mít nové silnice či **podstatné změny stávající sítě** na bezpečnost silniční sítě.

Podle čl. 2 bodu 9) se rozumí „projektem infrastruktury“ projekt výstavby nové silniční infrastruktury či **podstatné úpravy stávající sítě**, které mají dopady na dopravní provoz.

Dle názoru ministerstva tedy není pochyb, že se směrnice **vztahuje nejen na novostavby** dopravní infrastruktury, **ale i na její změny**.

Přesto není dle přesvědčení ministerstva (i s ohledem na retroaktivitu zákona č. 178/2022 Sb.) možné striktně uplatňovat úplně stejné požadavky na novostavby i změny stávající sítě, neboť dle bodu 5) preambule je (zvýraznilo ministerstvo) „*zavedení vhodných postupů pro zdokonalení bezpečnosti silniční infrastruktury v rámci transevropské silniční sítě zásadním nástrojem. Hodnocení dopadů na bezpečnost silničního provozu by mělo na strategické úrovni* ***prokázat dopady různých alternativ projektu infrastruktury*** *na bezpečnost silničního provozu a* ***mělo by hrát důležitou úlohu při výběru tras.***“

U změny stávající dopravní infrastruktury přichází velmi těžko nebo nepřichází vůbec v úvahu hovořit o alternativách a výběru tras, neboť stávající stavby, které jsou určené např. ke zkapacitnění nemohou být z podstaty věci „přesunuté“ jinam apod. (nemožnost kvůli územně plánovací dokumentaci nebo že samo nařízení TEN-T počítá se daným úsekem jako se stávající součástí sítě na určitém místě. Tento úsek je určený ke změně (modernizaci). Zdůraznění „*výběru tras*“ tedy odráží primární zaměření na fázi projektování zcela nových úseků, kde existuje reálná volba koridoru, alternativ a trasy. U existujících úseků sítě tato fáze logicky odpadá, neboť trasa je stabilizovaná a nelze ji posunout (přeložit) – logicky by již nešlo o změnu či modernizaci stávající stavby, ale o novostavbu na jiném místě.

V tomto duchu je proto třeba číst požadavky studie bezpečnosti záměru. Pokud tato studie identifikovala nějaké územní problémy, které z pohledu dnešních technických norem nejsou ideální nebo jsou dokonce překonané (např. vzdálenosti jednotlivých MÚK), nelze takto identifikované riziko chápat tak, že dokud se MÚK územně neodstraní, nelze úsek D0 510 nikdy zkapacitnit, resp. na něm provádět žádné podstatné změny ve smyslu směrnice. Takový závěr by byl absurdní a podněcoval by spíše snahu nedělat nic, protože kde není žádný záměr, ale jen údržba nebo marginální stavební úpravy, není ani řízení, pro které by se zpracovával audit bezpečnosti.

Studie bezpečnosti záměru identifikovala řadu otázek a problémů, ovšem ne všechny objektivně může odstranit nynější územní řízení, poněvadž se jedná o dálniční úsek, který má územní vlastnosti předurčené na základě projektování v poslední pětině minulého století. Smyslem směrnice, tudíž i institutů zavedených v § 18g zákona o pozemních komunikacích není nepřipustit nic, co nezlepší bezpečnost pozemní komunikace ihned, skokově na nejvyšší možnou úroveň.

Směrnice ostatně používá dvě slovní spojení:

- „*shall endeavour to meet the criteria*“ („snaží splnit kritéria“ v českém znění) v souvislosti s požadavky uvedenými v přílohách směrnice
- „*shall ensure*“ („zajistí, aby“ v českém znění) v souvislosti s provedením hodnocení dopadů na bezpečnost silničního provozu a auditů bezpečnosti silničního provozu.

První formulace naznačuje snahu členského státu splnit stanovená kritéria, ale nevyžaduje striktní dodržení. Tato formulace umožňuje odchylky, pokud jsou řádně odůvodněny. U změn stávající sítě směrnice neosvobozuje členské státy od kritérií; ty se je musí snažit splnit. Dle názoru ministerstva tato formulace **ospravedlňuje u změn** staveb dopravní infrastruktury přizpůsobit posouzení stávajícím podmínkám, např. u rozšíření komunikace, která prochází zčásti v zastavěném území, nelze měnit trasu, ale jen optimalizovat tak, aby se bezpečnost provozu alespoň nějak zvýšila, byť neodstraní veškeré dopravní závady.

Touto optikou ministerstvo pojalo vypořádání se závěry studie bezpečnosti záměru, ve které identifikovalo to nejpodstatnější (tudíž se zásadně nebude vyjadřovat ani po jednotlivých větách, odstavcích ani dokonce stranách k dokumentu, který čítá včetně formálních náležitostí 326 stran).

Ze studie bezpečnosti vyplývá několik technických závad a problémů, které lze rozdělit podle toho, zda jsou vázané na stávající stavbu a obtížně změnitelné, nebo zda jsou potenciálně změnitelné.

Problémy vázané na stávající stavbu (obtížně změnitelné) jsou strukturální problémy vzniklé zasazením stavby do území dle kritérií starých několik desítek let:

- velký počet MÚK a malé vzdálenosti mezi nimi – např. kapacitní hrdla mezi D11 a MÚK Chlumecká, resp. krátké mezikřižovatkové vzdálenosti vedou ke kolizím dopravních proudů a kolonám
- stávající napojení I/12 na D0 v oblasti MÚK Běchovice – kapacitně nevyhovující s dosaženým stupněm kvality dopravy F. Změna zde naráží na širší územní a dopravní vazby
- zachování MÚK Běchovice i po zprovoznění D0 511 – vytváří setrvalý kapacitní problém, přenášející se do úseku D0 510.

Odstranění velkého počtu MÚK nemohlo být předpokladem pro vydání napadeného rozhodnutí, jak ministerstvo (příp. ve spojení s Ministerstvem vnitra) vysvětlilo na více místech tohoto rozhodnutí. Napojení silnice I/12 se v mezidobí zlepšilo, jelikož je obecně známou skutečností (v poměrech Prahy a Středočeského kraje naprosto nepochybně), že stavební záměr I/12 Běchovice–Úvaly má stavební povolení a čeká se na výběr zhotovitele. Zachování MÚK Běchovice může sice působit nevhodně, ale záměr D0 510 zkapacitnění není a nemusel být územně navržen tak, aby za mostem přes Počernický rybník zrušil stávající MÚK (což ostatně platí i pro další MÚK severně od záměru); jde o jiný úsek.

Problémy potenciálně (snáze) upravitelné:

- nedostatečné kapacity vozovky – zejména úseky mezi MÚK Horní Počernice a MÚK Českobrodská nevyhovují
- návrhová rychlost
- nedostatečné retenční prostory v některých oblastech – mimořádné srážky mohou ohrozit provozuschopnost.

U těchto problémů záměr D0 510 zkapacitnění **přispívá ke zlepšení** právě rozšířením na 3 + 3 jízdní pruhy s jedním přídatným (odbočovací/připojovací) pruhem; s návrhovou rychlostí nelze příliš dobře pracovat např. kvůli omezením, které plynou z ochrany před hlukem a vytvářením emisí. Retenční kapacita a úroveň hospodaření se srážkovými vodami se díky návrhu vodohospodářských objektů jednoznačně zlepšuje.

Ministerstvo tedy má za to, že záměr D0 510 zkapacitnění sice neodstraňuje všechny problémy daného úseku pražského okruhu, ale jednoznačně **přispívá ke zlepšení úrovně bezpečnosti a kvality** dopravy, což v situaci, že směrnice nevyžaduje vše zlepšit najednou k dosažení ideálního stavu, znamená, že záměr není nepřípustný z hledisek § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Magistrát byl oprávněn umístit záměr.

IV. 2. 9. 2. Stanoviska Ministerstva vnitra:

Ministerstvo nepožádalo ministra vnitra o odvolací přezkum stanovisek podle § 149 odst. 7 správního řádu, poněvadž se jedná o stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici, která **nejsou závazná** (§ 44 odst. 1 věta druhá zákona o pozemních komunikacích). V takovém případě připadalo v úvahu požádat Ministerstvo vnitra o součinnost k vypořádaní odvolacích námitek. Ministerstvo zvažovalo tento krok, ovšem nepostupovalo tímto způsobem.

Všichni odvolatelé, kteří požadovali přezkoumat stanoviska Ministerstva vnitra totiž označili tato stanoviska a **nepřednesli** v odvolání **žádnou novou argumentaci**, kterou by stanoviska zpochybnili. Odvolání je vůči těmto stanoviskům koncipované tak, že je pouze identifikovali a v konkrétním bodě odvolání jen obecně hovořili o nedostatcích, kvůli kterým je nelze považovat za platná a vydaná v souladu se zákonem. Ani jiný bod jejich odvolání neobsahuje žádnou argumentaci; naopak z výše nadepsaných bodů lze dovodit, že odvolatelé jen odkazují na své námitky z první instance. Právě k námitkám z řízení v prvním stupni se však Ministerstvo vnitra k žádosti magistrátu o součinnost pod č. j. MV-86597-9/OBP-2022 ze dne 02.08.2022 dostatečně obsáhle vyjádřilo k námitkám (pol. č. 78 spisu) a magistrát toto vyjádření použil při vypořádání námitek i v napadeném rozhodnutí, jak svědčí množství odkazů na něj. V návaznosti na toto vyjádření magistrát také výslovně stanovil podmínku č. 5 napadeného rozhodnutí (srov. str. 105). Ministerstvo proti tomuto postupu nemá z hlediska rozsahu odvolacího přezkumu výhrady a pokládá „zastřešující“ vyjádření Ministerstva vnitra ze dne 02.08.2022 v kontextu všech stanovisek Ministerstva vnitra za dostatečně vypovídající a přesvědčivé (včetně úvah k tvrzeným nedostatků dopravně inženýrských podkladů na str. 10 a 11). Stejnou vlastnost má tudíž i napadené rozhodnutí, které vychází z těchto podkladů od Ministerstva vnitra.

Řízení v prvním i druhém stupni tvoří jeden celek, tudíž ministerstvo neshledává jako produktivní, aby se v řízení, v němž má prvoinstanční rozhodnutí přes 200 stran a odvolací rozhodnutí přes 80 stran, opakovalo totéž, když proti určitým argumentům nesměřují konkrétní výtky.

Pokud u závazných stanovisek platí, že pro aktivaci postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu musí obsahovat námitku proti obsahu závazného stanoviska (rozsudky NSS č. j. 9 As 163/2019-74 ze dne 25.02.2021, odst. [52]–[56]; Městského soudu v Praze č. j. 18 A 49/2022-175 ze dne 29.09.2022, odst. 168), musí minimálně totéž platit analogicky i pro stanovisko, které musí být rovněž relevantně zpochybněno, nikoliv jen obecně požadována jeho revize.

IV. 2. 10. Chybějící povolení připojení komunikace:

Za prvé, záměr nezačíná připojením na úsek D0 511 (Běchovice–D1), jehož výstavbu nedávno ŘSD zahájilo, nýbrž na stavební záměr most přes Počernický rybník.

Za druhé, smyslem připojování pozemních komunikací podle § 10 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.12.2023, není vydávat povolení o připojení **stávající** dálnice, kterou se navrhuje zkapacitnit (rozšířit) na část silniční sítě, se kterou už ve stávajícím stavu tvoří jeden souvislý a funkční celek, a souvislý a funkční celek budou tvořit i nově. Zkapacitněná dálnice se tedy ***ve smyslu*** § 10 odst. 1 zákona nepřipojuje na stávající sousední úseky silniční sítě (toto ustanovení hovoří o připojování zřizováním křižovatek, sjezdů nebo nájezdů). Rozhodnutí o připojení tedy nechybí v dokladové části dokumentace a nebyl důvod ho vyžadovat.

Na uvedeném nic nemění poukazování na záměr úseku D0 520 pražského okruhu. Tento připravovaný úsek, který získal teprve letos v lednu závazné stanovisko k posouzení vlivů na životní prostředí, se záměrem D0 510 zkapacitnění nijak nesouvisí jako podmiňující apod. stavba. Úsek 510 je provozně provázaný s mostem přes Počernický rybník a s D0 511 ve výstavbě.

Jediným podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí proto bylo a mělo být závazné stanovisko z hlediska řešení dálnice podle § 40 odst. 2 písm. g) zákona, neboť dálnice D0 se pouze „řeší“ ve smyslu tohoto ustanovení, nikoliv připojuje na silniční síť. ŘSD toto závazné stanovisko opatřilo a ministr dopravy ho přezkoumal revizním závazným stanoviskem (kapitola IV. 2. 6. výše).

Co se týče související (navazující) námitky nedodržení požadavků ČSN na vzdálenosti mezi křižovatkami, ministerstvu nezbývá než konstatovat, že vzdálenosti MÚK Chlumecká, Horní Počernice a Českobrodská jsou stávající na základě správních rozhodnutí a výstupů projektové činnosti z minulého století. Podstatou projektování podle ČSN není, aby jakýkoliv územní nebo stavební zásah do starších pozemních komunikací musel jako první vyvolat uvedení všech částí stávajících staveb do souladu s novější ČSN (srov. též vyjádření Ministerstva vnitra ze dne

02.08.2022 pod pol. č. 78 spisu). Takový názor by byl absurdní. Ostatně podle § 11 odst. 1 věta druhá vyhlášky č. 104/1997 Sb. stanoví závaznost ČSN 73 6102 o projektování křižovatek pro **nově budované** křižovatky a ostatní jmenované ČSN jsou jen doporučené. Dnešní optikou je tento počet nevhodný, jde ovšem o stávající stav a z předpisů stavebního práva ani zákona o pozemních komunikacích nevyplývá, že nutným předpokladem jakékoliv snahy o zkapacitňování je uvedení stávajícího stavu do souladu s nyní platnými normami (neboli řečeno bez tohoto eufemismu – že se nejprve odstraní vše, co nyní neodpovídá technickým normám, a až poté je přípustné řešit cokoliv, co vyžaduje územní projednání).

Pro úplnost ministerstvo musí také objasnit, že MÚK Chlumecká se díky záměru nemění, před touto MÚK je začátek úseku záměru D0 510 zkapacitnění a nemění územně ani stavebně tuto MÚK. MÚK Českobrodská,[21] neboli sjezd/nájezd na Českobrodskou ulici podél železniční trati Praha–Kolín, je v úseku za mostem přes Počernický rybník a záměr má navržen konec úseku v lokalitě Vinice zhruba na úrovni ulice Nad rybníkem. Záměr tedy skutečně řeší jen MÚK Horní Počernice, kterou jako stávající MÚK samozřejmě nevyžaduje zrušit žádný právní předpis ani ČSN, kterou by nějaký právní předpis učinil závaznou, jako nutnou podmínku každé územní změny úseku D0 510 pražského okruhu.

IV. 2. 11. Nedostatky dokumentace DUR

Odvolatelé namítají řadu nedostatků a nesrovnalostí dokumentace. Námitky **nejsou důvodné**.

Aktualizace podkladů (studie) není věcný aspekt dokumentace, protože dokladová část se přikládá k dokumentaci [§ 86 odst. 2 písm. e) ve spojení s přílohou č. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění účinném do 31.12.2023]. Tvrdí-li odvolatelé, že aktualizované podklady nejsou zpracovány řádně, nemá to souvislost s náležitostmi dokumentace. Účelem dokladové části je, aby žadatel připojil k dokumentaci doklady.

Klíčovou námitkou je však námitka chybějící návaznosti na most přes Počernický rybník.

Odvolatelé mají pravdu v tom, že **kdyby nebylo** stavebního záměru mostu přes Počernický rybník, úsek řešený v záměru D0 510 zkapacitnění by nenavazoval (srov. formulaci „*(…) má v tuto chvíli jinou šířku (…)*“. Jenže účelem všech úprav této části pražského okruhu není osamocený záměr D0 510 zkapacitnění, ale navázat jej právě na most přes Počernický rybník, což má dále souvislost se stavebním záměrem „*D0, SOKP 511 D1–Běchovice*“, který je nyní ve výstavbě.

Odvolatelé tedy rozebírají možnost, která nenastane. Nenastane např. díky podmínce č. 5 napadeného rozhodnutí (věcná, technická a časová koordinace obou staveb).

Rovněž z podmínky č. 17 územního rozhodnutí Úřadu městské části Praha 22 č. j. P22 7892/2020 OV 04 ze dne 30.07.2020 pro záměr „*D0, SOKP 511 D1–Běchovice*“ vyplývá, že tento záměr bude věcně, technicky a časově koordinován mj. s nynějším záměrem D0 510 zkapacitnění „*vč. mostu přes Počernický rybník tak, aby stavba SOKP 511 nebyla uvedena do zkušebního provozu (předčasného užívání) dříve, než Zkapacitnění stavby SOKP 510 (Pražský okruh – stavba 510 Satalice – Běchovice) vč. mostu přes Počernický rybník.*“

Tuto podmínku citovalo rovněž Ministerstvo vnitra ve vyjádření ze dne 02.08.2022 (pol. č. 78 spisu), s nímž se ministerstvo ztotožňuje a stručně na něj navazuje tak, že koordinace je skutečně zajištěna podmínkami různých správních rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že mj. doc. Poláčková Šolcová i spolek ZŽP byly účastníky územního řízení, zastoupení stejným advokátem, pro záměr „*D0, SOKP 511 D1–Běchovice*“ a napadli žalobou územní rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje č. j. KUJCK 42152/2021 ze dne 15.06.2022 (vizte rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 39 A 4/2022-199 ze dne 11.05.2023) pokládá ministerstvo tuto skutečnost za nespornou.[22] Krajský soud v Ostravě se ostatně zabýval koordinací záměrů v odst. 24 a násl. citovaného rozsudku a shledal ji dostatečnou. Oba záměry jsou tedy provázány podmínkou obdobného znění.

[21] Odvolatelé možná mají v kontextu námitky na mysli i MÚK Dubeč v rámci stavby D0 511 Běchovice–D1, kterou ŘSD nyní staví. Jakékoliv výzvy k upřesnění by však postrádaly smysl, jelikož v obou případech vůbec nejde o součást záměru D0 510 zkapacitnění.

[22] Nesporná je také proto, že odvolatelé na tento rozsudek odkázali v odvoláních (spolek ZŽP a Karla Polydorová v odst. 33, doc. Poláčková Šolcová v odst. 43).

Ministerstvo nevidí důvod, proč by závěr o dostatečné koordinaci měl platit jen jedním směrem, když dokumentace nynějšího záměru v souhrnné technické zprávě písm. m) (Věcné a časové vazby, podmiňující, vyvolané, související investice) transparentně přiznává, že těmito vazbami jsou „*především na uvedené sousední úseky Pražského okruhu, tj. v ZÚ stavbu 520 Březiněves - Satalice a na rekonstrukci mostu přes ulici Chlumeckou, v KÚ na stavbu 511 Běchovice - Dl, na rekonstrukci mostu přes Počernický rybník.*“. Z dokumentace (popis SO 102) a výkresů (koordinační, katastrální) nevyplývá, že by na sebe nenavazovaly. Oba záměry představují vytvoření dálnice stejné kategorie.

Dále je ministerstvu z úřední činnosti známo, že podle stavebního povolení[23] pro stavební záměr „*D0, SOKP 511 D1–Běchovice*“ je zmíněna návaznost na stavbu 510 Satalice–Běchovice a podmínka č. 13 řeší koordinaci se souvisejícími investicemi.

Oba úseky, tj. D0 510 zkapacitnění i most přes Počernický rybník, mají navíc společné závazné stanovisko EIA a v podkladech pro jeho vydání na sebe stavby samozřejmě navazují ve stejném uspořádání obou jízdních pásů.

Pro závěrečnou ilustraci uvádí ministerstvo, že vedení přenosové soustavy se také podle okolností řešila tak, že samotné vedení ve volné krajině bylo umístěné v samostatném územním řízení bez stavebního objektu rozšíření (úprav) rozvodny, protože vedení a stožáry vyžadovaly pouze územní řízení a dále nevyžadovaly ani ohlášení (před novelizací zákonem č. 225/2017 Sb.), ale rozvodna vyžadovala umístění i povolení. Samozřejmě byly oba samostatně projednávané záměry koordinovány na rozhraní zaústění do rozvodny. V takovém způsobu projednávání nevidí ministerstvo problém. Nekoordinovaný postup by také odporoval rozumné představě o racionálním stavebníkovi, který si stěží zadá návrh jednoho úseku (jedné etapy) tak, že nebude navazovat na jiný úsek (jinou etapu).

Doručování odvolatelům:

Ministerstvo preventivně uvádí, že zná rozsudek NSS č. j. **6 As 285/2021-55** ze dne 07.12.2023 (č. 4566/2024 Sb. NSS), podle kterého se „*vedlejšímu účastníkovi stavebního řízení, kterému bylo v prvním stupni doručováno veřejnou vyhláškou dle § 144 odst. 6 správního řádu, musí být poté, co podá odvolání, doručováno individuálně*“. Na tento rozsudek již navázalo několik dalších rozhodnutí správních soudů (z posledních např. č. j. 10 As 184/2024-82 ze dne 27.03.2025).

Tímto rozsudkem se však ministerstvo nemůže řídit, což není projev neúcty k rozhodnutím správních soudů, která jsou publikovaná ve Sbírce rozhodnutí NSS, ale jde o důsledek **odlišné právní úpravy**.

Šestý senát NSS totiž dospěl ke svého názoru v „obyčejném“ řízení podle stavebního zákona (konkrétně v územním řízení) ve věci bytového domu, pro které byla rozhodná právní úprava obsažená v § 87 odst. 1 stavebního zákona a v § 144 odst. 6 správního řádu, nikoliv právní úprava v liniovém zákoně. Tyto právní normy nebyly dle názoru NSS úplně jednoznačné, proto je vyložil tak, že odvolateli, který je vedlejším účastníkem řízení, se musí doručovat jednotlivě.

V nynějším řízení jsou odvolatelé účastníky z titulu buď § 85 odst. 2 písm. a), anebo b) stavebního zákona [podle písm. a) jsou terminologií správního řádu hlavními účastníky, podle písm. b) vedlejšími účastníky]. Mohlo by se tedy zdát, že se rozsudek šestého senátu uplatní tím spíše pro nynější odvolací řízení, jelikož doc. Poláčková Šolcová je v postavení i hlavního účastníka. Tak tomu ale není, neboť **§ 2 odst. 5 liniového zákona** obsahuje **speciální** úpravu, která je podstatně odlišná od té, která byla rozhodná pro právní posouzení šestým senátem NSS; tato speciální právní úprava zní:

V řízení podle tohoto zákona nebo stavebního zákona, které je řízením s velkým počtem účastníků, se oznámení o zahájení řízení doručuje veřejnou vyhláškou. **Jednotlivě** se oznámení o zahájení řízení doručuje **pouze účastníkům řízení podle § 85 odst. 2 písm. a)** (…) stavebního zákona. (…) **Ostatní písemnosti se doručují jednotlivě pouze žadateli, obci**, na jejímž území má být záměr uskutečněn, je-li účastníkem řízení, a dotčeným orgánům; **ostatním účastníkům řízení se doručují veřejnou vyhláškou**, o čemž se tito účastníci poučí v oznámení o zahájení řízení, je-li jim doručováno jednotlivě.

[23] Vydané pod č. j. DESU/111/008482/24 ze dne 03.07.2024, současně obecně známá skutečnost: https://www.praha-dubec.cz/assets/File.ashx?id_org=80158&id_dokumenty=58327 (cit. 11.04.2024).

Jelikož magistrát všechny účastníky správně poučil v oznámení o zahájení řízení, které hlavním účastníkům doručil jednotlivě, o tomto speciálním režimu doručování v řízeních podle liniového zákona, musí se jim úkony podle stavebního zákona do skončení řízení doručovat už jen veřejnou vyhláškou. Řízení v prvním a druhém stupni tvoří jeden celek a končí vydáním rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Uvedené pravidlo je na rozdíl od ustanovení, které vyložil šestý senát NSS, naprosto jasné, neboť rozhodnutí o odvolání patří mezi „ostatní písemnosti“, které v řízení následují po oznámení o zahájení řízení.

Na tomto závěru nemůže nic změnit ani fakt, že by ministerstvo takto doručovalo kromě žadatele, obcí a dotčeným orgánům navíc pouze sedmi subjektům (vzhledem k zastoupení tří účastníků stejným advokátem). Liniový zákon však tento způsob doručování neumožňuje. Ministerstvo nemůže zakládat nerovnost v procesních právech (§ 7 odst. 1 správního řádu). Poučení o doručování v řízení, které poskytl magistrát v oznámení o zahájení řízení, zakládá legitimní očekávání, jak se doručují ty písemnosti, které jsou podle stavebního zákona určené všem účastníků řízení.

Dřívější doručení odvolatelům prostřednictvím datové schránky by nevedlo k urychlení, neboť právní moc napadeného rozhodnutí ve spojení s tímto rozhodnutím ministerstva závisí na oznámení tohoto rozhodnutí **všem hlavním účastníkům** podle § 27 odst. 1 správního (srov. § 91 odst. 1 správního řádu), kterým se doručuje veřejnou vyhláškou, tj. tento způsob doručování není v rozporu s principem liniového zákona urychlit projednávání.

Tento názor ministerstva potvrdil Krajský soud v Ostravě (usnesení č. j. **38 A 4/2024-67** ze dne 10.12.2024), který jej následně zveřejnil i s právní větou: „*Úprava doručování v § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb., ve znění do 31. 12. 2023, představuje úpravu speciální, a to i vůči doručování podle § 144 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb.*“.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat (podat rozklad).

Elektronický podpis: 16.5.2025
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Ing. Petr Vůjtěch
Vydal: PostSignum Qualified CA 4
Platnost do: 2.10.2026 08:43 +02:00

Ing. Petr Vůjtěch
ředitel
Odbor infrastruktury

Tato **písemnost včetně příloh** musí být **vyvěšena po dobu 15 dnů na úředních deskách** Ministerstva dopravy, Magistrátu hlavního města Prahy a Úřadů městských částí Praha 14, Praha 20 a Praha – Dolní Počernice a **též zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup**. **Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou**, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost zveřejnit ji způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce Ministerstva dopravy, tj. právní účinky má doručení veřejnou vyhláškou na úřední desce Ministerstva dopravy.

Vyvěšeno dne: Sejmuto dne:

Rozdělovník:

Jednotlivě prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky:

1. Ateliér projektování inženýrských staveb, s. r. o., Ohradní 1443/24b, 140 00 Praha, IDDS: 279neic (*zastupující Ředitelství silnic a dálnic s. p.*)
2. hlavní město Praha, Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha, IDDS: 48ia97h
3. městská část Praha 14, Bratří Venclíků 1073/8, 198 00 Praha, IDDS: pmabtfa
4. městská část Praha 20, Jívanská 647/10, 193 00 Praha, IDDS: seibq29
5. městská část Praha – Dolní Počernice, Stará obec 10, 190 12 Praha, IDDS: ehpb75m

Veřejnou vyhláškou:

K vyvěšení na úředních deskách – se žádostí o **bezodkladné vyvěšení včetně příloh** na úřední desce a ke zveřejnění umožňujícímu dálkový přístup, a to po dobu **nejméně 15 dnů a dále o vrácení této písemnosti ministerstvu s vyznačením data vyvěšení a sejmutí**.

6. Magistrát hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha, IDDS: 48ia97h
7. Úřad městské části Praha 14, Bratří Venclíků 1073/8, 198 00 Praha, IDDS: pmabtfa
8. Úřad městské části Praha 20, Jívanská 647/10, 193 00 Praha, IDDS: seibq29
9. Úřad městské části Praha – Dolní Počernice, Stará obec 10, 190 12 Praha, IDDS: ehpb75m

Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona (duplicitně nejsou označení ti, kterým ministerstvo doručuje jednotlivě):

10. AGROTRADE, a. s., Lopatecká 223/13, 147 00 Praha
11. Bareš David Ing., Pláničkova 443/7, 162 00 Praha
12. Bendl Stanislav PaedDr. Ph.D., Sídlištní 245/18g, 165 00 Praha
13. Buštová Marie, Tanvaldská 1338/3, 182 00 Praha
14. CČM Land s. r. o., Vojtěšská 211/6, 11000 Praha
15. CENTRUM ČERNÝ MOST, a. s., Na příkopě 388/1, 110 00 Praha
16. CETIN a. s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha
17. ČERNÝ MOST II, a. s., Na příkopě 388/1, 110 00 Praha
18. ČR – Ministerstvo dopravy, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha
19. ČR – Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha
20. ČR – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 12800 Praha
21. Dimitrovová Drahomíra, Konstantinova 1494/40, 149 00 Praha
22. Famfule Jan Ing., Kaňkovského 1237/10, 182 00 Praha
23. Fenclová Linda MUDr., Štefkova 478/4, 169 00 Praha
24. Filipová Hana, Náchodská 817/12, 193 00 Praha
25. Giles Marie, Štverákova 2779/9, 19300 Praha
26. Globus ČR, v.o.s., Kostelecká 822/75, 196 00 Praha
27. GOLF RESORT ČERNÝ MOST a. s., Národních hrdinů 891, 190 12 Praha
28. Honců Kateřina Ing., Ligasova 33, Radonice, 250 73 Jenštejn
29. Hosnedlová Mlíková Dita, Čs. armády 601/23, 160 00 Praha
30. Hujerová Marie, 28. října 1859/29, 466 01 Jablonec nad Nisou

31. IKEA Česká republika, s. r. o., Skandinávská 131/1, 155 00 Praha
32. Kalousek Kamil, Petrské náměstí 1664/5, 110 00 Praha
33. Kejmarová Ludmila, Kněžická 95, 190 12 Praha
34. Klenka Jiří Ing., Na Ořechovce 647/62, 162 00 Praha
35. Klenka Matěj Ing., Na Ořechovce 647/62, 162 00 Praha
36. Koblasa Jiří Ing., Čelakovského 3095, 54401 Dvůr Králové nad Labem
37. Koderová Daniela, Armády 3147/5, 15500 Praha
38. Kostelecká zemědělská společnost, a. s., Kutnohorská 474, 281 63 Kostelec nad Černými lesy
39. Kuželová Marie, Gen. Klapálka 407/24, 278 01 Kralupy nad Vltavou
40. Mayer Adolf, Ledvinova 1718/20, 149 00 Praha
41. Mayer Jaromír, Kouty 39, 290 01 Poděbrady
42. Mayerová Eva, J. Zeyera 1611, 250 88 Čelákovice
43. Mayerová Lenka, Vojická 1021/14, 193 00 Praha
44. Meduna Josef, Komárovská 1936/56, 193 00 Praha
45. Mlíková Kristýna, Tobrucká 708/15, 160 00 Praha
46. Mysicka Jan, Weinbergstrasse 44, 8006 Curych, Švýcarská konfederace
47. Mysicka Philipp, Hörnlistrasse 1, 8702 Zollikon, Švýcarská konfederace
48. Myšička Jiří Ing., Foersterova 933, 535 01 Přelouč
49. Myšička Václav Ing., Rüchligweg 99, CH 4125 Riehen, Švýcarská konfederace
50. Nejedlý Zdeněk MUDr., Dalimilova 457/6, 13000 Praha
51. Novotný Pavel, Nad rybníkem 102, 190 12 Praha
52. Pipková Diana, Stoliňská č.p. 2584/17, 193 00 Praha
53. Poláček Martin, Nad rybníkem 155, 190 12 Praha
54. Poláčková Šolcová Iva doc. PhDr. Ph.D., Nad rybníkem 155, 190 12 Praha
55. Pražská plynárenská Distribuce, a. s., člen koncernu Pražská plynárenská, a. s., U Plynárny 500, 140 00 Praha
56. Pražská plynárenská, a. s., Národní 37/38, 110 00 Praha
57. Pražská teplárenská a. s., Partyzánská 1/7, 170 00 Praha
58. PREdistribuce, a. s., Svornosti 3199/19a, 150 00 Praha
59. Sedláková Jana, Domkovská 2400/35, 193 00 Praha
60. Slabihoud Jiří Ing., Na hádku 1621, 107 00 Praha
61. Státní statek hl. m. Prahy "v likvidaci", U mlýna 1754/3, Záběhlice, 14100 Praha
62. Stoupa Libor, Heinemannova 2697/10, 160 00 Praha
63. Svěcený Jiří, Lukášova 188/2, 13000 Praha
64. Svoboda František, adresa neznámá
65. Svoboda Jana, Breitenweg 10, 3604 Thun, Švýcarská konfederace
66. Svoboda Karel, adresa neznámá
67. Švihnosová Alena, Na svěcence 2524/2b, 193 00 Praha

68. Technologie hlavního města Prahy, a. s., Dělnická 213/12, 170 00 Praha
69. T-Mobile Czech Republic a. s., Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha
70. Tulisová Lenka, Stříbrnice 77, 752 01 Kojetín
71. UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., Želetavská 1525/1, 140 00 Praha
72. Veselá Julie Ing., Počernická 514/54, 108 00 Praha
73. VIAGEM a. s., Sokolovská 131/86, 18600 Praha
74. Vitoušová Eva MUDr., Riegrova 339/3, 25001 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav
75. Vodafone Czech Republic a. s., Vinohradská 3217/167, 100 00 Praha
76. Volfová Eva, Komenského 240, 37842 Nová Včelnice
77. Vrána Jan Mgr. Ing., Slavníkova 129/3, 169 00 Praha
78. Wágner Jiří Ing., Šanovská 1573/4, 193 00 Praha
79. Wágner Pavel Ing., Dolská 2486/12, 193 00 Praha
80. XAVEROV trade, a. s., Lopatecká 223/13, 147 00 Praha
81. Záruba Jiří, Šplechnerova 897/20, 193 00 Praha
82. neznámí vlastníci pozemku (osoby oprávněné z vlastnického práva k pozemku) parc. č. 228/30 v k. ú. Černý Most za tyto osoby:

    Svoboda František, adresa neznámá

    Svoboda Karel, adresa neznámá
83. neznámá osoba oprávněná z jiného věcného práva (věcné břemeno dle KN – právo vodovodu) zatěžujícího pozemek parc. č. 228/45 v k. ú. Černý Most
84. Pražská plynárenská Distribuce, a. s., člen koncernu Pražská plynárenská, a. s., U Plynárny 500, 140 00 Praha
85. Technologie hlavního města Prahy, a. s., Dělnická 213/12, 170 00 Praha
86. ČEPS, a.s., Elektrárenská 774/2, 10152 Praha
87. Pražská vodohospodářská společnost a.s., Evropská 866/67, 160 00 Praha
88. Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a.s., Veletržní 1623/24, 170 00 Praha
89. SITEL, spol. s r. o., Baarova 957/15, 140 00 Praha
90. Sys-DataCom s.r.o., Procházkova 634/9, 147 00 Praha

Účastník řízení o nepřípustném odvolání:

91. Jana Segi Lukavská, Podkrkonošská 524, 190 12 Praha (adresa uvedená odvolatelkou)

Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona identifikovaní označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru:

92. v katastrálním území **Dolní Počernice**
    parc. č.: 38, 39, 40, 41/1, 41/2, 42, 43/1, 43/2, 43/3, 43/4, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50/1, 50/2, 51, 52, 53/2, 53/3, 53/4, 53/5, 54, 55, 56/1, 56/2, 57/1, 57/2, 59, 60, 61/1, 61/2, 61/3, 62, 63, 64, 68/1, 68/2, 71/5, 71/6, 71/7, 71/8, 71/9, 72/3, 72/4, 73, 74/1, 74/2, 75, 76, 77/1, 77/2, 78, 79, 80, 81/1, 81/2, 82, 83/1, 83/2, 83/3, 83/4, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 95, 96, 97, 98/1, 98/2, 99, 100/1, 100/2, 101, 102, 103, 104, 108, 117/1, 118, 252, 890/1, 1246, 1247, 1447/5, 1448/79, 1448/84, 1448/86, 1448/90, 1448/92, 1448/93, 1448/105, 1448/106, 1448/107, 1448/109, 1448/120, 1448/121, 1448/122, 1448/126, 1469/6, 1582/2, 1582/31, 1582/32, 1582/34, 1593/1, 1595/1, 1595/21, 1595/22, 1595/23, 1595/24, 1595/25, 1595/26, 1595/27, 1595/28, 1595/31, 1597/2, 1633

93. v katastrálním území **Horní Počernice**
parc. č.: 2064, 2086, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097/1, 2097/2, 2097/3, 2097/4, 2097/5, 2097/6, 2097/7, 2098, 2099/1, 2100/1, 2100/5, 2100/6, 2100/7, 2101/1, 2101/3, 2101/5, 2101/6, 2101/7, 2144/22, 2358, 2498/2, 2498/3, 2498/4, 2498/5, 2968, 3781, 3782, 3783, 3784, 3798/1, 4357/2, 4417/5, 4427, 4428, 4429, 4430, 4431, 4432/1, 4432/2, 4433, 4435, 4437, 4439, 4441/2, 4441/3, 4442, 4443, 4444/1, 4444/4, 4447/8, 4448/2, 4454/2, 4454/11, 4454/12, 4454/18, 4455/34, 4455/35, 4455/36, 4455/49, 4455/75, 4455/125, 4455/147, 4455/148, 4458/7, 4458/51, 4458/53, 4458/69, 4458/70, 4458/71, 4466/2, 4466/3, 4468/1, 4468/2, 4468/3, 4468/4, 4468/5, 4468/9, 4468/10, 4468/11, 4468/12, 4468/13, 4468/17, 4468/22, 4468/23, 4468/24, 4468/42, 4468/43, 4468/48, 4468/49, 4468/57, 4474/21, 4474/25, 4474/32, 4474/34, 4474/35, 4474/37, 4474/38, 4474/40, 4474/41, 4474/42, 4474/63, 4474/69, 4495/6, 4504/2, 4504/9, 4512/3, 4513/3

94. v katastrálním území **Černý Most**
parc. č.: 228/1, 228/2, 228/7, 228/25, 228/29, 228/31, 228/35, 228/39, 228/44, 228/49, 228/50, 228/53, 228/54, 229/4, 232/25, 232/370, 232/371, 232/372, 241/5, 241/8, 241/9

95. v katastrálním území **Běchovice**
parc. č. 1013.

Účastníci řízení – dotčená veřejnost podle § 3 písm. i) bodu 2. zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)

96. Zdravé životní prostředí, z. s., Na Korunce 324, 190 11 Praha

97. Sdružení pro Místní Záležitosti, z. s., Nad rybníkem 219, 190 12 Praha

Jednotlivě dotčeným orgánům a dalším správním orgánům:

98. Ministerstvo životního prostředí, IDDS: 9gsaax4

99. Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, IDDS: pv8aaxd

100. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky, IDDS: 6bnaawp

101. Hasičský záchranný sbor hlavního města Prahy, IDDS: jm9aa6j

102. Ministerstvo obrany, IDDS: hjyaavk

103. Dopravní a energetický stavební úřad, IDDS: 7mnrnuu

104. Hygienická stanice hlavního města Prahy se sídlem v Praze, IDDS: zpqai2i

105. Úřad pro civilní letectví, IDDS: v8gaaz5

106. Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, IDDS: rkiai5y

107. Magistrát hlavního města Prahy, IDDS: 48ia97h

108. Úřad městské části Praha 20, IDDS: seibq29

109. Úřad městské části Praha 14, IDDS: pmabtfa

110. Úřad městské části Praha – Dolní Počernice, IDDS: ehpb75m

Dále obdrží:

111. Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, IDDS: 48ia97h + následně se spisem a dokumentací